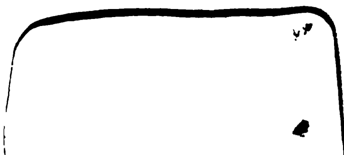

VE
RI
TAS

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου

τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Λ—Π.

Τόμος Β.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

Пресвитеромъ и Экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія.

ТОМЪ II.

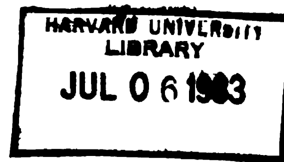
Ἐν Πετρουπόλει. ᾳωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

Въ Типографіи Департамента Народнаго Просвѣщенія.

1828.

HARVARD UNIVERSITY
LIBRARY
JUL 0 6 1983

=сп) = ξηρὸς, ςεῤῥὸς (ὅθεν καὶ ἄσπρος, — σπρη, καὶ ἄσκρη, εἶδος δρυός)? ἤ, ἄ(σ) κηρος, ἀκήριος, λτ. sincerus (sīcerus, μετθ. iscer-us)? ἤ, ис (из) крою = ἐκκρίνω, ἐκκρινής?

*Исполáть (χυδαῖον. = εὖγε! καλῶς!) ἐκ τῦ συνήθ. εἰσπολλάτη, σπολλάτη = εἰς πολλὰ ἔτη.

Исполи́нъ (γίγας) ἰσπηλὸς = ἰψηλὸς αἰολ. ἀντὶ ὑψηλὸς (ὡς σποδὸς, ψοδὸς, ψοθός). ἢ ис (из) καὶ по́лнъ = ἔκπλεως (ἔκπολλος) = ὑπέρπολυς, ὑπερμεγέθης.

Йстый, и́стая, и́стое (αὐτὸς, τὴ, τὸ) ἴςος (ἴς, τὸς) καὶ ἴττος (Ἡσύχ.) λ. iste (βλ. Йже). Йстина, Йстинна (ἀλήθεια) (οἷον ἰςίνη, ἰςότης) αὐτότης. Йстинный, Йстинéнъ (ἀληθής). οὐ γὰρ οἶμαι = ἐτανὸς, ἐτεανὸς, ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς, ἐτήτυμος (ἀληθής. ἐκ τῦ ἔω, εἰμί). ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, ἴττεον, ὁσία. Ἠλεῖοι. (=ἔσσιον, ἐσσία = ὁσία, ὅσιον.)

Ищу̀ (ζητῶ) ἀπαρ. иска́ть (ὡς ἐκ τῦ иску̀) ἀξιῶ? (τὸ Γοτθ. haitan = αἰτεῖν). Πῤβλ. Γρμ. heischen (ἐφίεσθαι, ζητεῖν), Κτσξ. esken, eschen (παρακαλεῖν), Σβκ. æska, κτλ. (βλ. Adelung. λ.h eischen). Ἢ ἴσχω (ἰσχάω, ἰσχάνω, ἰσχανάω) ἐκ τῦ σχέω, χέω, χαύω, κάπω, λτ. cupio.

I.

I, ı (ἴ) = I, ι καὶ ει, καὶ οι, καὶ υ. — ı҃ = ι΄ (10). ҂ı = ͵ι (10000).

Іакинѳъ, Іерей, Ікосъ, Ірмосъ=*ὑάκινθος, ἱερῆς* (*ἱερεὺς*), *οἶκος, εἱρμός* (*Ἐκκλ.*)· *καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτε τοῦ ςοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις, ξενικαί, καὶ ἐξαιρέτως Ἑλληνικαί*· (*βλ. Ἀλφάβ.*).

К.

К, к. (Како, *κάκω*) = К, *κ*· *καὶ γ, καὶ χ.* — К̃ = *κ́* (20). ҂К = *κ* (20000).

Кабакъ (*καπηλεῖον*) *Γλ.* cabaret (*κάβαξ, κάβακος*)=*κάβος, καβὸς*=*καυὸς, χαυὸς, λτ.* cavus (*κοῖλος*), *ὅθεν μέσ. λτ.* gavia, *Σ. κάβια.* (*ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάπω, ὅθεν καί, κάπη, κάπηλος, καπηλὶς, λτ.* caupo, copa) *βλ.* Капище.

*Кадь, *κάδος.*

Кавка, cawca, *Βοεμ*=*κάβηξ, καύηξ, καύης* (*πτηνὸν*) *λτ.* gavia· *καὶ κήξ, κῆϋξ, λτ.* ceyx.

Каждỳ, Кажỳ (*θυμιῶ*) *κάσδω, κάζω* = *κέζω* (*παρακείμ. κέκοδα, ὅθεν κοδομὴ, κτλ. Ῥειμ. λ. κάω*)=*καύω, κάω, κέω, καίω* [*καὶ κάω, κάνω, κάνδω* (*ὡς τένω, τένδω,* tendo) *λτ.* cano (canesco) cando, candeo, *καί, γάνδω*=*λάμπω* (*Ἡσύχ.*), *ὡς καὶ κένδω* (*λτ.* cendo, accendo), *διὸ καὶ τὸ* Гнѣтỳ=*κένδω, γένδω μεταθ. γνέδω· ἢ γάνδω, γνάδω, γναίδω* (*βλ.* Гнѣтý).*ὅθεν κανδάων, κάνδαος*=*Ἄρης*(=*δαΐς, ἡ καυςειρὰ μάχη*), *καὶ κάνδαρος*=*ἄνθραξ.*]

* *

Кадило (*θυμίαμα*) *οἷον κάνδηλον, κάνδηρον* = *κηρῶεν· ὡς καὶ κανδήλα*, *λτ.* candela=Кандило (*λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.*)

Каждый, Каждой, *ἕ-καςος*, *Γλ.* chac-un, *'Ιτ.* ciasc-uno.

Какать, *Βοεμ.* *κακκᾷν*, *λτ.* cacare, *'Αγγ,* to cack, *Γρ.* kacken, *κτλ.*

Кажу (*θλάω, πηρόω*) *κάζω* (= *χάζω, σχάζω, κάω, κέω*) *κεάζω, καὶ, κέζω* (*ὅθεν κεςός*). Каженикъ (*εὐνῦχος*) *καςὸς* (*σχαςὸς*) *κασθεὶς, κεασθεὶς* (*ὡς τὸ θλαδίας*). Искажаю (*εὐνυχίζω*) *ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω* (*ἐκσχίζω.*) Проказа (*λέπρα*). Прокаженный (*λεπρὸς· ὡς τὸ λώβη, λωβὸς* = *πηρὸς, καὶ λεπρὸς*). *Τὸ κάζω, ἐκ τῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσέω, κσάω, κσέσις,* = *ξέσις, ξέω, ξάω* = *ψάω,* (*πσ* = *κσ*) *ψώω, ψώρα.*

Кажу (*τιμωρῶ*) *συγγενὲς τῦ προηγυμένυ κάζω, κάσδω, λτ.* (casto) castigo· *καὶ κάζω, κέζω, κάδω, κήδω, κέδω,* caedo. *ὅθεν* Накажу, Наказываю, *κτλ.*

Кажу [*δείκνυμι.* 2, *λέγω· συνηθέςρ.* Скажу, Скажую—*ἐν τοῖς συνθέτοις*=*ἀποδείκνυμι, γνωρίζω, γνωςοποιῶ, νυθετῶ, κελεύω, ὅθεν καὶ,* указъ, *κέλευσμα· καὶ Βενδ.* kasam, *κελεύω· συγγεν. Γρμ.* heisse, *καλῶ, κελεύω· ἐκ τῦ ἀπηρχαιωμένου,* chedan, quedan = *λέγειν, καὶ ἀρχ. λατ.* cedo = *λέγω, φράζω* (*καὶ τὸ* cito?) *βλ.* Adelung. *λ.* heissen] *κά-*

*Іакинѳъ, Іерей, Ікосъ, Ірмосъ = ὑάκινθος, ἱερῆς (ἱερεὺς), οἶκος, εἱρμός (Ἐκκλ.)· καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτου τοῦ στοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις, ξενικαί, καὶ ἐξαιρέτως Ἑλληνικαί· (βλ. Ἀλφάβ.).

К.

К, к. (Како, κάκω) = K, κ· καὶ γ, καὶ χ. — К̃ = κ́ (20). ҂К = ͵κ (20000).

Кабакъ (καπηλεῖον) Γλ. cabaret (κάβαξ, κάβακος) = κάβος, καβὸς = καυὸς, χαυὸς, λτ. cavus (κοῖλος), ὅθεν μέσ. λτ. gavia, Σ. κάβια. (ἐκ τοῦ καύω, κάβω, κάπω, ὅθεν καί, κάπη, κάπηλος, καπηλὶς, λτ. caupo, copa) βλ. Капище.

*Кадь, κάδος.

Кавка, cawca, Βοεμ = κάβηξ, καύηξ, καύης (πτηνὸν) λτ. gavia· καὶ κήξ, κῆϋξ, λτ. ceyx.

Кажду̀, Кажу̀ (θυμιῶ) κάσδω, κάζω = κέζω (παρακείμ. κέκοδα, ὅθεν κοδομή, κτλ. Ῥείμ. λ. κάω) = καύω, κάω, κέω, καίω [καὶ κάω, κάνω, κάνδω (ὡς τένω, τένδω, tendo) λτ. cano (canesco) cando, candeo, καί, γάνδω = λάμπω (Ἡσύχ.), ὡς καὶ κένδω (λτ. cendo, accendo), διὸ καὶ τὸ Гнѣшу̀ = κένδω, γένδω μεταθ. γνέδω· ἢ γάνδω, γνάδω, γναίδω (βλ. Гнѣшу́). ὅθεν κανδάων, κάνδαος = Ἄρης (= δαΐς, ἡ καυστειρὰ μάχη), καὶ κάνδαρος = ἄνθραξ.]

* *

Кадило (*θυμίαμα*) *οἷον κάνδηλον, κάνδη(*
= κηρῶεν· ὡς καὶ κανδῆλα, λτ. candela=К
дило (*λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.*)

Каждый, **Каждой**, *ἕ-κασος, Гλ.* chac-un, '
ciasc-uno.

Какать, *Βοεμ. κακκᾷν, λτ.* cacare, *'Αγγ,*
cack, *Γϱ.* kacken, *κτλ.*

Кажу (*θλάω, πηϱόω*) *κάζω* (*= χάζω, σχά*
κάω, κέω) *κεάζω, καὶ, κέζω* (*ὅθεν κεσ*
Каженикъ (*εὐνῦχος*) *κασὸς* (*σχασὸς*) *κασθ*
κεασθεὶς (*ὡς τὸ θλαδίας*). Искажаю (*εὐ*
χίζω) *ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω* (*ἐκσχίζω.*) Про
за (*λέπϱα*). Прокаженный (*λεπϱὸς· ὡς τὸ*
βη, λωβὸς = πηϱὸς, καὶ λεπϱὸς). *Τὸ κά*
ἐκ τῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσ
κσάω, κσέσις, = ξέσις, ξέω, ξάω = ψι
(*πσ = κσ*) *ψώω, ψώϱα.*

Кажу (*τιμωϱῶ*) *συγγενὲς τῦ πϱοηγυμένυ κά*
κάσδω, λτ. (casto) castigo· *καὶ κάζω, κι*
κάδω, κήδω, κέδω, caedo. *ὅθεν* Нака
Наказываю, *κτλ.*

Кажу [*δείκνυμι. 2, λέγω· συνηθέςϱ.* Скажу, С
зую—*ἐν τοῖς συνθέτοις=ἀποδείκνυμι, γ*
ϱίζω, γνωςοποιῶ, νυθετῶ, κελεύω, ὅ
καὶ, указъ, *κέλευσμα· καὶ Βενδ.* kas
κελεύω· συγγεν. Γϱμ. heisse, *καλῶ, κελ*
ἐκ τῦ ἀπηϱχαιωμένου, chedan, queda
λέγειν, καὶ ἀϱχ. λατ. cedo *= λέγω, φϱ*
(*καὶ τὸ* cito?) *βλ.* Adelung. *λ.* heissen]

ζω=δάζω, μλ. δάξω, ὅθεν δάσκω, διδάσκω, καὶ Συνήθ. παρά τισι τῶν Θετταλῶν, διδάζω. [ἐκ τȣ̃ ἄω, Ϝάω (φάω) προσλήψει τȣ̃ πνευματισμȣ̃ δ, δάω, δαίω, δάζω, κατ' ἄλλην δὲ διάλεκτ. μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. κ, κάω, κάω, κάζω, (καὶ κάδω, κήδω, κέδω, λτ. cedo). οὕτω καὶ τὸ καίω, καύω=δαίω, δαύω, ἐκ τȣ̃ αὔω· καὶ ἐκ τȣ̃ ἴω, τὸ κίω κίκω=δίω, δίκω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω). ὥςε τὸ Кажу̀, κάζω = δάζω, διδάζω (—σκω) καὶ = δείκνυμι (ἐκ τȣ̃ δείκω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. dico, dicere = λέγω, καὶ dico, dicare, indico = δείκνυμι). Πρόσθες καὶ τὸ „ ἐκέκαςο ἰθύνειν = ἐδεδήει, δεδιδαγμένος ἦν, ἠπίςατο, ἐκ τȣ̃ κάζω = λαμπρύνω, φαίνω, ὡς ἀπὸ τȣ̃ κάω, καίω ('Ρείμερ.). Εἴη δ' ἂν τὸ Кажу̀ καὶ = ϳάζω, βάζω, φάζω, φάσκω, ὡς καὶ τὸ κῦδος, κυδάω, —άζω, ἐκ τȣ̃ αὔω (ἄω) αὖδος, αὐδὴ, αὖχος, εὖχος ϳεῦδος (κεῦδος). Εἰ δέ τις τὸ λτ. cedo φαίη = κέλω (d = λ, ὡς, adeps = ἄλειψ, ἄλιφα), ὅθεν κελεύω, κτλ. ȣ̓χ ἕξει καὶ τὸ Кажу̀ συνᾷδον καὶ συμπαρακολȣθȣ̃ν ὁμαλῶς.]

Кажу̀, βλ. Кажду̀.

*Казна̀, τὸ Περσικ· καὶ Τȣρκικ. χαζιγνὲ, χαζνὲ. 'Εξελληνίσθη, γάζα. Казначе́й, Περσ. χαζναδὰρ = γαζοφύλαξ.

Какі́й (τίς, ποῖος) κοῖος, (διπλασ. κοκοῖος, ὡς κάβη, κακκάβη). Ка́ко, ка́къ (πῶς) κῶς (δι-

πλασ. κόκως. ἢ, ὅκως, ὁκοῖος, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ, οἶον, κόκως, κοκοῖος· (ο=α).

*Καλαнча̀, τὸ Ταταρικ. καὶ Τȣρκικ. kalantza (πύργος τείχȣς· 2, ξύλινον οἰκημάτιον). ἔξεςι παραβλ. τὸ καλιὰ, -λίδιον, κάλινος (κᾶλον=ξύλον)?

Калáчъ, Βοεμ. kolás, Πολ. kolacz (εἶδος ἄρτȣ κυκλοτερȣ̃ς, ὡς τὸ κολλίκιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν βάσιν ὀγκηρȣ̃ καὶ παχυτέρȣ· τȣ́τȣ τοῦ εἴδους κάλλιςοι οἱ τῶν τῆς Μόσκας ἀρτοπόπων, καὶ ἥδιςοι παρὰ τοῖς κολλικοφάγοις·) κόλλαξ (κολάξ) κόλληξ, καὶ κόληξ, κόλιξ, κόλλιξ, κολλίκιον = κολλύρα, συνήθ. κολλȣ́ρα, (παρὰ τὸ κολὸς κοῖλος). Ἢ ἐκ τȣ̃ κάλαθος (κάλαθς, καλάτς) ὡς ἐκ τοῦ σχήματος. καλαθίσκῳ γὰρ κυκλοτερῆ λαβὴν ἔχοντι παρεμφερὲς τὸ Калáчъ). πρὸς τȣ̃το παραβάλλȣσι τινὲς τὸ Περσ. giulatz, Ἑβρ. chulah. (βλ. καὶ Adelung. λ. kloss). τὸ δὲ Γρμ. klatschen (κλάζειν = πλάζειν, πλήσσειν) ὀνοματοποιΐα πάντῃ ἀσύμφωνος πρὸς τὸ Калачъ.

Калбаса̀ (ἀλλᾶς) χολϜὰς, χολὰς· ἢ καλϜᾶς, καλλᾶς, γαλλᾶς (ἀλλᾶς· γ, καὶ κ=Ϝ) ἐκ τȣ̃ ἄλω, ἔλω, ἐλίσσω? ὅθεν καὶ γάλλια (Ϝάλλια) καὶ κάλια, καλίδια=ἔντερα. Κύπριοι. (Ἡσύχ.) καὶ τὸ Γρμ. kaldauen = ἐντόσθια. τὸ δὲ Würst (ἀλλᾶς, Σ. λȣκάνικον, ἐκ τȣ̃ λτ. lucanicum) συγγεν. λτ. farcimen, fartum, Γλ.

farce, = φάρκτὸν, φρακτὸν (ὡς τὸ Σ. παραγεμιςὸν.)

Калéка (κυλλὸς, χωλὸς). Калéчу (χωλαίνω, κυλλόω) οἷον χάλαξ, χαλάζω=χαλάω, χάλω, χάω, ὅθεν χαολὸς, συγκ. χωλὸς. Ἐκ τοῦ χάλω, πῶς, καὶ τὸ χαλαίπους=κυλλόπους, κυλλοποδίων. Ἢ, κύλλω, κυλλὸς (συνήθ. κουλὸς, ὑποκορ. κουλάκης.) τὸ δὲ λτ. claudus ἐκ τοῦ κλαύω=κλάω, κλάζω, κλαυὸς (παρενθ. d, κλαυδὸς) κλαβὸς καὶ, κλαμβὸς=πηρὸς. πιθανὼτ. δὲ καὶ τὸ Калéка, Калéчу ἐκ τοῦ αὐτοῦ κλάζω (κλάξ, κλακὸς). βλ. Клекý, καὶ Кóлча.

Калитà (βαλάντιον· οἷον, καλίτα, τ=π· ὡς πέσσυρα, τέσσαρα, καὶ κόττω=κόπτω)=καλύπα (κάλπα, κάλπη) καλύβα, καλύβιον, ὅθεν συνήθ. καλύφιον, κολύφιον. [καλύβω, καλύπτω, καὶ καλύσσω, ὅθεν κάλυξ, κάλυκος, κτλ. κοιλότητος σημαντικά. Τὸ θέμα γλάφω γλύφω (παρενθ'. γαλύφω) καλύβω (κελύφω) κελύπτω, κέλυφος, κελέβη, (κολύφω) κολύφανον, κτλ.]

Калитка (θυρὶς πρὸς πύλῃ μεγάλῃ) συγγενὲς κλῆθρα, κλᾷθρα, κλεῖθρον, κλειθρίον. λτ. clathrum· ὡς ἐκ τοῦ Калита=κλιτὴ (κλίω, κλείω).

*Калихъ, kalich, Βοεμ. καὶ kielich, Πολ. = κύλιξ, λτ. calix, Γρ. Kelch, Σβ. kalk. (Tripart. pag. 74.)

Калоша, πληθ. ши, ὡς ἐκ τοῦ Калошь (ἐμβάδες, ἃς ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων ὥρᾳ χειμῶνος

εἰώθασιν ὑποδεῖσθαι, ψύχους καὶ πηλῦ ἰλυάδυς ἀλεξητήρια, οἱ τὰς προσβοῤῥοτέρας χώρας κατοικῦντες· καὶ παρὰ τοῖς αὐτόθι Ἕλλησι, καλόσια, συγγ. κάλτιος, καλτίκια, καλίκια, καλλίγια (ὅθεν Σ. καλλιγόνω, καλλιγάρις) = λτ. calceus (παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. κάλτσα. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν calceus = ὑπόδημα κοῖλον· καὶ калошь — лоша, οἷον, κάλσος, κάλοσος, — λόσιον). βλ. Ῥείμ. λ. κάλτιος.

Кальѧ (εἶδος ἐδέσματος) κόλον (τροφή).

Калю (πυρόω, βάφω σίδηρον, ξηραίνω) κάλω, κήλω, (ὅθεν κήλεος = καυςικὸς, Калёный· καὶ κᾶλον = ξηρὸν ξύλον). Πρβλ. λτ. caleo, calor (ἐκ τῦ κάω, καίω, κάλω· ὅθεν καὶ τὰ, καλὸς, κάλλος, κτλ. βλ. Ῥείμ.)

Кáля (ξύλυ τεμμάχιον), κᾶλον, κάλιον, ὑποκορις. βλ. Калю. ἢ, σ-χάλη (σχαλίς) = σχίδα, -ζα.

Каля́каю (φλυαρῶ) κολωϝάω (κολωγάω, κολωκάω) = κολωβάω (β καὶ γ = ϝ), κολουβάω· „κολυβᾷ, θορυβεῖ. Λάκωνες (Ἡσύχ). = κολῳῶ (κολοιῶ), παρά τὸ κολοιὸς, ἢ συνήθ. κολακεῦδα.

*Ка́мара, Ка́мера, λτ. camara, Ἰτ. camera, Γρ. Kamer, καμάρα (κάμω, = κάμμω = κάμβω, κάβω, καύω·) καὶ καμάριον (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κεμέριον). Πρβλ. καὶ Γρ. Zimmer. βλ. Камо́ра.

*Каме́дь, ἐκ τῦ κομμίδιον, συνήθ. κομμίδι = κόμμι· λτ. gummi.

Камень (λίθος) Γρ. Kamm. Παράβ. Γλ. camée. λτ. gemma, γέμμα (βλ. Adelung. λ. Kamm.) γόμος, κόμος. [Ἡ ἰδέα, ἢ τὸ, τὶ ἦν εἶναι τῦ ὀνόματος ἐμφαίνει πεπηγός τι, καὶ πλῆρες, γόμφωμα μορίων συνεχῶν καὶ συμπεφυκότων· ὅθεν εἴη ἂν τὸ Камень, καὶ ἄλλως, Σλαβον. Камы, συγγεν· τῦ κάμω=κάβω (μ=β), κάπω, κάμβω, ὅθεν καὶ τὸ κόμω, κόμβω, κόμβος, κόμμος (οἷον κόμμη, κάμμη, камы = καμβὴ, γαμφὴ, γόμφος, γαμπτὸν σῶμα. πρβλ. τὸ, λίθος, λᾶας, λᾶϊς, ἐκ τῦ λάβω=κάπτω. βλ. Хлѣбъ, καὶ ῾Ρεἰμ. λ. κόμω). Ἐκ τῦ θέματος καύω, κάω = γάω, γέω, ὅθεν καὶ τὸ γέμω, παρ᾽ ὃ τὸ γέμμα, (ὅπερ ὡς Ἑλληνικὸν πιθανώτατα παραβάλλει ὁ Adelung πρὸς τὸ Kamın.). Ἐκ δὲ τῦ камы τὸ камень, οἷον, κάμμινος, κάμνος κόμνος, ἀντὶ, κόμμος (μμ=μν.). Ἄλλο δὲ τὸ λτ. cæmentum (χάληξ) ἐκ τῦ cædo. Βόσσ.]

Камо, (πῦ=Ка, καὶ мо, κατάληξ.) κᾶ=πᾶ, πῆ (βλ. тамо.)

Камо́ра (προσῳδία γραμματικ. ἡ περισσωμένη). καμάρα (διὰ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ καμπύλη, ἐλλειπτ. γραμμή.) βλ. Кама́ра.

*Кана́лъ (διῶρυξ.) καὶ συνήθ. κανάλι, τὸ λτ. canalis, Γαλ. canal, Γρ. Kanal, κτλ. καὶ τῦτο ἐκ τῦ κάνα, κάννα (κάλαμος), ὅθεν λτ. canna, παρὰ τὸ κάνω=χάνω, χαύω, διὰ

τὸ κοῖλον καὶ σωληνοειδές· ὅθεν καὶ τὰ τῆς Συν. καννίον (καὶ ἄλλως, καλάμιον ποδὸς, τὸ τῦ σκέλες ὀςῦν) καὶ κάνναλος, κτλ. καὶ τὸ Γλ. canon, Ἰτ. cannone, τὸ πολεμικὸν καννόνιον.

Кандалы̀ (ποδοκάκη, ἅλυσις ποδῶν) σκάνδαλα (σκάζω, σκάδω, σκάνδω)· καὶ „κάνδαλοι, κωλοβάθραι (Ἡσύχ.)

Кандило, βλ. Каждў.

*Канифо́ль, Γαλ. Colophane, κτλ. Κολοφώνιον, Κολοφωνία (ἐλλειπτικ. ῥητίνη, ἐκ Κολοφῶνος.) Σημείωσ· $\lambda = \nu$· κατὰ μετάθ.

Ка́нна (εἶδος μέτρου ὑγρῶν·) κάνας, κάνης, κάναςρον (κάνεον), ὅθεν καὶ ἡ Συν. κανάτα, καὶ τὸ κανίον (ῥακοδόχον σκεῦος) κτλ.

Ка́ну (ςαλάζω) χάνω, ἐκ τῦ χάω = χέω, χύω = χύνω, (ὡς καὶ χόω, χώω, χώνω, ὅθεν χωννύω, κτλ.) συγγεν. Ка́плю.

Ка́па, βλ. Ка́пище.

*Ка́персы, κάππαρις, καππάρεως καρπὸς, Γρμ. Kapers. Γλ. câpre.

Ка́пище (ναὸς εἰδώλων, βωμὸς, εἰδωλεῖον. τὸ θέμα Кап, καὶ κατάληξ. ище.) συγγ. kapella, Γλ. chapelle. παράβλ. καπίθη, κάπετος, κάπη, κάψα, κτλ. ἐκ τῦ κάπω, κάβω, καύω, λτ. cavo. κτλ. Καὺ, κὰβ, κὲβ, πρωτότυποι φωναὶ, ἐν πολλαῖς γλώσσαις καὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης σημαίνεσαι, κατὰ διαφόρες καταλήξεις, κοῖλόν τι, ἢ κάλυμμα· οὕτω

τὸ Ἑβρ. κὰβ, καὶ Γραφικ. κάβος = κάδος (καύω, καὶ χαύω, χάδω· ὅθεν τὸ κάδος) καὶ κάβη, κακκάβη, κάκκαβος, καὶ καυὸς (βλ. Кабáкъ) κτλ. καὶ πάλιν Ἑβρ. gaphaph, kaphaph = καύειν, χαύειν, κεύθειν (καλύπτειν)· ὡσαύτως καὶ τὸ Кáпа, ἐκ τῦ μέσ. λατ. capa, cappa (κάλυμμα κεφαλῆς) Γρμ. Kappe, Käppchen, Γλ. cape, capote, capuce, κτλ. καὶ συνήθ. κάππα (ἐριῦν ἀγροίκων ἱμάτιον), καὶ καππάσιον (κεφαλόδεσμα)· ὡς καὶ „ κάππα, καὶ καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια (Ἡσύχ.) Σ. καββάδια· καὶ, „ κυπασὶς = χιτωνίσκος (ἐκ τῦ κυπὴ, κυβὴ, κύω = καύω, ὅθεν καὶ κύτος, κύθος, κιθὼν, χιτὼν· διὰ τὸ κοῖλον δηλαδὴ τῦ ἱματίυ, ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα ἐκ τῦ δύω, ἐνδύω, δύομαι, Σ. χώνομαι). Παῤῥλ. καὶ τὸ τῆς Σ. καπανίτσα (οἷος ὁ ἐπενδύτης τῶν Ἡγεμόνων τῆς Δακίας). πρόσθες καὶ τὸ Περσ. καὶ Τυρκ. καφτάν. κτλ. Εἰς ταύτην τὴν συγγένειαν ἀνήκει καὶ τὸ Кáпище (ὡς κοῖλόν τι χωρητικὸν) κατὰ τὸ, καπίθη.

*Каплýнъ (Капýн· τὸ λ. ἐπενθετ.) κάπων, Συν. καπώνιον· τὸ λτ. capo, (ἐκ τῦ μέσ. λτ. capo = κόπω, κόπτω), Ἰλλυρ. Копунъ, Γρ. Kapaun, Γλ. chapon, κτλ.

Кáплю, Кáпаю (ςάζω, ὡς ἐκ τῦ Кáпу) οἷον κάπω, καύω = χαύω, χάϝω, χάω, χέω· συγγεν: Кáну. [Ἄλλο τὸ κάπω = πνέω, ἐκ τῦ αὔω, ἄπω, ἄπος (μετὰ τῦ πνευματισμῦ,

κύπω, κάπος) ἄπορ, Ϝάπορ. λτ. vapor (ἀτμὸς) ὡς καὶ ἐκ τῦ κάπος, καπνός.] Ἡ συγγεν· Киплю?

Карéта (εἶδος ὀχήματος. Συνήθ. καῤῥέτα, καρότζα, Γλ. carrosse) συγγεν. λτ. carrus, carruca, currus, Γρ. Karre, Ἰτ. carro, Γλ. char, κάῤῥον (Ἔσδρ. Ε, 55) καὶ καρῦχος, καρῦχα, καὶ „ κάραρυς, κατήρης ἅμαξα (Ἡσύχ.)

Кáра (ποινή). Карáю (τιμωρῶ) κάρω (κέρω, κεραΐζω) κάρσις, καὶ „ κάρνη, ζημία (Ἡσύχ.) Πῤβλ. Ἑβρ. karath, βλάπτω, φθείρω.

Кáркаю (κρώζω) καρκάω (καρκαίρω) = κράκω, κράγω, κράζω. Γρ. krächtzen, Γλ. croasser, μέσ. λτ. cracare, crocitare, gracitare, κτλ. (ὀνοματοπ. ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, ὅθεν καὶ κρώζω, Γρμ. grotzen) συγγ. Кéркаю.

*Карнúзъ, Γρμ. Karnies, Γλ. corniche, Ἰτ. cornice, λτ. coronis, κορωνίς.

Карпéтка (προπόδιον, καὶ κάλτσα, Συνήθ. βλ. Калóша.) ἴσ. καρπατίνη, καρβατίνη (ὡς ἐκ τῦ Карпéтка, καρπάτα.)

*Кáрта, λτ. carta, charta, Γλ. carte, Γρ. Kart, Συνήθ. χάρτα (ἐκ τῦ χάρτης, χαρτὸς, χαράσσω, χάρω·) ὅθεν Картúна (εἰκὼν) χαρτίνη, (ὡς ἐπὶ χάρτυ μάλιςα χαρασσομένη.)

Карáбкаюсь (ἀναῤῥιχῶμαι, Γλ. grimper) = γράμπω, γράμπτω, γράπω (εἰ μή, παρὰ τὸ σκηρίπτω, κηρίπτω -πω) = Ϝράπω = κάρπω,

λτ. carpo, κτλ. παρενθ. α, καράπω, (ὡς κάῤῥυξον, κάραξον = κράξον. Πάφιοι. Ἡσύχ.) π=β (καράβω, καράβγω, Карáпку, Карáбкаю, ὡς συνήθ. σκύβγω, νίβγω μετὰ τȣ̃ F,=νίβω, σκύβω). Τὸ θέμα, ἅρπω, ὅθεν καὶ μάρπω, μάρπτω (μράπτω) βράπτω· (τὸ συνήθ. γραπατζόνω-νομαι, βλ. цара́паю). τὸ δὲ τῆς συνηθ. σκαντσȣρόνω, παρέφθαρται ἐκ τοῦ σκανδυρόω, σκανδυρὸς (ὅθεν τὰ Σκάνδυρα Σ. Σκάντσȣρα.) σκανδὸς, παρὰ τὸ σκάνδω (ὅθεν τὸ λτ. scando= ἀναβαίνω ἀναῤῥιχῶμαι· ἀφ' ȣ̃ τὰ σύνθετα, ascendo, descendo)=σκάμβω (β=δ. ὡς σκάμβυξ, καὶ σκάνδυξ· βλ. Ἡσύχ. καὶ Ῥείμ. λ. σκήπτω, καὶ σκανδάληθρον.) σκαμβὸς=κάμβω (κάβω) κάμπτω, καμβὸς, καμπτὸς, καμψὸς (ὅτι οἱ ἀναῤῥιχώμενοι συγκάμπτονται καὶ συςρέφονται, καὶ οἷον σκάζȣσι, σκηριπτόμενοι χερσὶ καὶ ποσὶ πρὸς τὴν ἀνάβασιν). Ἐκ τȣ̃ σκαμβὸς, παράγεται τὸ σκαμβηλὸς καὶ σκαμβηρὸς· ὅθεν καὶ ῥῆμα σκαμβηρίζω (Ἡσύχ.) σκαμβηρόω σκαμβηλόω, ἀφ' ȣ̃ πάλιν τὸ παρεφθαρμένον τῆς συνηθ. παρὰ τοῖς Ἠπειρώταις καὶ Ἰωαννίταις σκαρβελόνω (ἀναῤῥιχῶμαι.) βλ. Гра́бли.

Карпа́вый, Карпа́въ (ψελλὸς) οἷον, κάρθας (κάρτας) κέρθας = κέρθος. ὀνοματοποιεῖται, κατὰ τὰ κόραξ, κρὲξ, κέρβερος, κάρβαρος, κρώζω, κρέκω, κτλ. ὡς καὶ τὸ ψελλὸς, ἐκ τȣ̃ ψέλλω, ψέλω, κτλ.)

Карша (*δένδρον πεσὸν ἐν ποταμῷ, ἐμποδίζον τὴν διάπλευσιν.*) *συγγεν: Πολ.* karcz (*κορμὸς, ςέλεχος, καυλὸς. Βοεμ.* крч.) *ὅθεν Σερβ. καὶ Βοεμ.* крчити, крчем (*ὡς ἐκ τῦ* керчу, карчу.) carczować, *Πολων·* (*ἐκριζῦν, τέμνειν δάσος*) *κάρσω, κέρσω,* (*κάρω, κέρω, κείρω*) *κόρσης, καρτὸς, κτλ. ἐκ τῦ κέρω, κείρω καὶ τὸ κορμὸς, αἰολ. κορπὸς, ὅθεν λτ.* corpus. *ἴσως συγγεν· καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* schrot, *ἐκ τῦ* schroten· *ἢ τῦτο=κ-ρώσσειν, ῥάσσειν, ἀράσσειν-ττειν. βλ.* Корнаю, *καὶ* Крошу̀.

Касаюсь (*ἅπτομαι ἐκ τῦ* Касаю, *κασάω*) ≐ *κσάω, ξάω,* (*ξ = ψ*) = *ψάω, ψαύω.* [*Μεταξὺ τῶν διπλῶν ξ, καὶ ψ, παρεμβάλλυσιν ἐνίοτε φωνῆεν οἱ Σλάβοι, ὡς καὶ ἐν τῷ* песокъ (*ψῶκος*). *βλ. καὶ* Кислый· *ὅτι δὲ τὸ ξάω = ψάω, βλ. Ῥείμ. ςοιχ.* K.]

*Катарактъ, *καταῤῥάκτης* (*Γραφ. Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν καὶ τοῦ μακροῦ, ης.*)

*Катоpга, *κάτεργον.* (*Βυζαντινοί.*)

Качаю (*δονέω, λικνίζω·*). Качель (*αἰώρα, συνήθ. κούνια*). Качу̀, *κυλίω, καὶ* Катаю, *λτ.* quatio, quasso, quatto=*αἰολ· κόττω, κοττέω,* Катаю, (*ὡς ἐκ τῦ* Кату̀) *κόσσω,* (*κϜόσσω, κϜόττω*)=*κόπτω. Ἢ συγγεν.* скачу̀, *σκάζω* (*ἐκ τοῦ σκάω, κάω, καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω≐ςρέφω*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, κάζω, ὡς ἐκ τῦ, κάδω, δ=λ, ἀντὶ κάλω, κέλω, κύ-*

λω, κυλίω, καλίω (καλίνδω, κυλίνδω, ἐκ τȣ̃ ἅλω, ἕλω. βλ. 'Ρείμ. λ. κέλω καὶ κάλω). παῤβ. τὸ 'Ιτ. scazzo (διώκω). Τὸ δὲ κίζω (ὅθεν ἀπέκιξε) κίκω, κίχω, = δίκω (ῥίπτω) δίω, διώκω. (ἴω, ἰώκω, ἴκω· δ, καὶ κ, πνευματισμοί.)

Кашель (βήξ). Кашляю, (βήχω). 'Ονοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ βήσσω, βήζω, βήχω, βήξ, ἐκ τȣ̃ ἄω, ἠχῶ, Fήχω (βήχω), καὶ ἄχω, ȷάχω (κάχω, κάσσω, κάξ. κ, β, πνεύματα.) καὶ (ὕω, ὕδω, ὕζω, ὕσδειν) Γρμ. husten, kotzen. τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. tussis. κτλ.

Каю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, καὶ συνθέτ. Окаяю, ταλανίζω). Каюся (μετανοῶ) κόω, κοάω, κοέω, (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω, ἀκοάω, ἀκροάω, ἀκροάζω (οἷον ἀκούειν ποιῶ· καὶ μεσ. Каюся οἷον κοάομαι, ἀκροάζομαι). 'Ακούω καὶ φωνῶ συσχετίζονται, (ὅθεν καὶ τὸ αὐδέω = λτ. audio = ἀκούω), ὡς τὸ κλύω, καὶ καλῶ. Τὸ δὲ λτ. cajo (ἀναςέλλω, κωλύω) = κάω, χάω, χάζω (χάζομαι). βλ. καὶ Чую.

Квака, 'Ιλλυρ. Κροατ. Σλοβακ. (ἄγκιςρον.) Γρμ. Haken = ἄγκη, ἄγκος. [ἄγος, Fάγος βάγος, ἐκ τȣ̃ ἄγω (ἀγνύω) Fάγω, βάγω, Γρμ. bagen, biegen, ἄγκος, ὄγκος, λτ. ancus, uncus, ἄγκη, ἄγκα, μεταθ. γάκα, γFάκα (γ=κ, κFάκα). ἢ μετὰ διπλȣ̃ F, ἀγὴ βαγή, βακὴ, Fβάκα.]

Квáкаю, *Γρ.* quaken, *κοάζω* (*λτ.* coaxo, *Γλ.* coasser) *κόϜάζω*, *κοβάζω*, (*συγκ. κβύζω*, *κβύγω*, *κβάκω*) *ἐκ τȣ̃ κοάξ*, *κοϜάξ*. *ὀνοματοποιΐα φωνῆς βατράχου*, *παρ' ὃ συνήθ. κύβακας = βάτραχος*.

Квáпнити (Квáпу. *Βοεμ.* = *σπεύδω*) *Ϝάπω* (*μετὰ δύω Ϝ. γάπω*, *γϜάπω*, *κϜάπω· ὡς*, *οἶνος λτ.* vinum, gwin.) = *ἕπω* (*ἕκω*=sequo-or.) *ἕπομαι*, *ὀπάω*, *ὀπάζω*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρειμ. ἅπτω*, *ἕπω.*)

Квасъ (*ζύμη.* 2, '*Ρωσσ. εἶδος ὀξίνȣ ποτȣ̃*). Квáшу (*ζυμῶ*) *καῦσις*, *καύσω* (*κϜαύσω*, *καύω*, *καίω*)· *ὡς ζέω*, *ζύω*, *ζύμη*, *ζύθος*, *καὶ λτ.* fermentum, *ἐκ τȣ̃* ferveo, fervo, *φέρϜω*=*θέρω*, *θερμὸς*, *θερμαίνω*, *θερμαντὸν* (*φ*=*θ*, *αἰολικ·*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ λτ.* quatio.

Квйпъ *βλ.* Пйгва.

Квóкаю, *Βοεμικ. καὶ Πολων· κρώζω*, *κλώζω ἐπὶ ὀρνίθων*) *κϜοκάω*,=*κοκάω*,=*κοκκάζω*, *καὶ κακκάζω*, *κοκκύζω· ἐκ τȣ̃ κοκκύω*, *κοκύω*, (*κόκκυ*, *ὀνοματοποιΐα· βλ.* Кóкошъ) *συνήθ. κακκαρίζω*, *Γρμ.* gacken, gackern. *Πρόσθες καὶ τὸ Σερβ.* квочем, *καὶ* квочка, квока, квокна (*ὄρνις κλώζȣσα*)· *παρ' ἄλλ.* клокка, клока, *οἷον κλώξ* (*κλῶκα*) *συνήθ. κλῶσσα καὶ κλωσσαρία*, *Γρμ.* gluck-Henne, *ἐκ τȣ̃* клóкаю = *κλώγω* = *κλώζω*, *κλώσσω* (*καὶ Σ. κλωσσῶ* = *ἐπωάζω*) = *κλύγω*=*κλάζω*, *λτ.* glocito, glocio, *Γρμ.* gluchsen, *Γλ.* glousser *κτλ.*

Ἴσως δὲ καὶ τὸ Квókaю *μετεπλάσθη ἐκ τῦ* Клóкаю, *κατὰ τὴν συνήθη τῦ λ εἰς β* (=*υ*) *τροπήν. βλ.* Клохтỳ.

Квѣтъ = Цвѣтъ (*Βοεμοί*). *Σημείωσαι* к=ц.

*Керамида, Керемида, Херемида, *ἡ συνήθ. κεραμίδα, κεραμὶς, κέραμος·* (*σημείωσαι* е=*α*· *χ* = к.)

Кврка́, *Σερβ. καὶ* Квркáти, квркáм (*γογγύζω, μορμύρω, βορβορύζω, ἐπὶ γαλᾶν, κτλ. κϜέρκαμι*) *κϜέρκω, κέρκω, κρέκω, κρέξ* (*κρέκα, κέρκα, κϜέρκα*) *κρέκαλος, κτλ. βλ.* Кéркаю, Крéка.

Кепъ, Кер. *Βοεμ.* = *κῆπος* (*γυναικεῖον μόριον*) Gelenius.

Кéркаю (*κρώζω, κλώζω, κοάζω*) *κέρκω, κρέκω* (*ὀνοματοποιΐα*). *καὶ* Кéркнути, Кéркну. *ὡς κέρκω, κέρχω, κέρχνω· ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων κερχαλέας. βλ.* Крéка.

Кибитка (*εἶδος ὀχήματος· ὡς ἐκ τῦ* Кибúта) *κιβωτὸς, κύβη, κύμβη, κύβησις, κίβυσις, κιβησία, κτλ. τὰ πάντα ἐπὶ κοίλων σκευῶν.*

Кивáю, *καὶ* Кывáю (*κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω· ἐκ τῦ* Кивỳ *καὶ* Кывỳ) *κύβω,—βάω, κύπω,-πτω.*

Кúверъ (*εἶδος ὀρθῦ πίλου, καὶ καυσία στρατιωτική*) *κύρβις, κυρβασία,* (*ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ*) *μεταθ. κύβρις* (*κύβερις*)· *ὡς κύρβω* (=*κρύβω*) *κυρβάζω, κυρήβιον*=*κυβήριον* (*ἔλυτρον, λοπὸς*) *ἐκ τῦ κυβὴ, κύβη,*

κύπη, κτλ. κυβὴ δὲ καὶ κυφὴ καὶ ἡ κεφαλή. ὅθεν καὶ κυφαία, ἡ συνήθ. σκῦφηα, ἢ σκύφια (κυφία) καὶ ὁ σκῦφος (σκύφος, κύφος)· ἴσως δὲ καὶ τὸ Кúверъ, *ἐκ τοῦ κυβὴ, ὡς καὶ τὰ, κύβεθρον, καὶ κύβελον, κτλ.*

Кидáю (*ῥίπτω*) *κίδω, ἐκ τοῦ κίζω, κίκω, κίχω* (*βλ.* Качáю). *ἢ κιδάω=κεδάω* (*σκεδάω, σκίδνημι.*) *βλ. καὶ* Скишáюсь.

Кикѝ (*φυτὸν, εἶδος ζειᾶς,* zea mays) *ὡς τὸ, κίκι.*

Кúла, *καὶ* Кы́ла, *κήλα, κήλη* (hernia). Килáкъ, *καὶ* Килáстый, *κηλάτης, κηλήτης.*

*Кúль (*σεῖρα=τρόπις*) *Γρ.* Kiel, *Γλ.* quille, *συγγενὲς κελέων* (*ἰςόπους*), *κελεὸς, κηλώνειος, κῆλον, κᾶλον* (*ξύλον*). *βλ.* Adelung *λ.* Kiel. *πρβλ. καὶ τὰ Γρ.* Keil, Keule, Kolbe.

*Кимúнъ, *κύμινον. Βοεμ.* kmin, *ὅθεν* тьмúнъ, *βλ.* Тúмонъ. (*Σημείωσ.* т=*κ.*)

*Кинамóнъ, *κίναμον, κινάμωμον. λτ.* cinamomum, *ὅθεν Γρ.* Zimmet, *ἐκ τοῦ ἀρχ.* Zinammet· *καὶ Ἑβρ.* Kinamon.

*Кинжáлъ, *τὸ Περσικ. χαντζέρ, ἐξελληνισθὲι κανάκης, κινάκης, ἀκινάκης.*

*Кúноварь, *κιννάβαρι.* (*βλ.* ο=α.)

*Киновíя, *κοινόβιον. Σημείωσαι τὸν εἰς* ı *θηλυκὸν τύπον, ἐκ τῶν εἰς ιον ὀδετέρω ἑλληνικῶν· οὕτω καὶ* Гимназія, *γυμνάσιον* Кéллія, *κελλίον, κτλ.*

Киплю, καὶ Кыплю (*Δοβρόβ.*), Кипáю (Кипу, *βράζω*, *καχλάζω*) *κήπω*=*κίκω*, *κηκίω* (*βρύω*, *ἀναζέω*· *κ*=*π*· ὡς, *κρέκω*, crepo). ἢ *κήπω*= *κύπω* (*ἄπω*, *αὔω*, *ἄω*· ὡς, *κῆπος*=*κᾶπος*). ἢ *κάπω*, *κάφω*, = *κάχω*, (*καχάω*) *καχάζω*= *καχλάζω* (ἐκ τοῦ *χλάζω*, ὀνοματοποιΐαι). Ἐκ δὲ τοῦ *καχάω*-*ζω*, καὶ τὸ *καγχάω*, *καγχάζω*, λτ. cachinor· καὶ (*χ* = *φ*) „*καφάζει*, *καγχάζει* (Ἡσύχ.) ὡς, *αὐφὴν*, *αὐχὴν*, Αἰολ.

Кипрéй (*φυτὸν*, epilobium angustifolium·) παράβ. *κύπειρον*, *κύπερος*.

*Кисà (*βαλάντιον*) τὸ Ἀραβικ· καὶ Τυρκ. Kissè. Παράβ. τὰ *κυσσὸς*, *κύσος*, *κύσθος*, *κύςη*, *κίςη* (λ. cista, Γρ. Kiste, Kasten), καὶ *κυτὶς*, *κυτίον* (συνήθ. *κυτίον*), καὶ *κοιτὶς* καὶ, *κοισσὸς* (*κυσσὸς*) *φορμὸς* (Ἡσύχ· ἐκ τοῦ *κύω*, *κύτος*, καὶ τὰ λοιπὰ κοιλότητος σημαντικά.)

Кислый, Кисель (*ὀξὺς*, *ὀξύνης*, καὶ *ὄξυνος*, *ὄξινος*). Кисну (*ὀξύνω*, *ὀξύζω*, καὶ *ὀξίζω*, Σ. *ὀξυνίζω*) καὶ Кысель, Кысну· ἐκ τοῦ *ὀξὺς* ἀποβολῇ τοῦ ο, *ξὺς* (ὡς συνήθ. *ξινὸς*=*ὄξινος*) καὶ διαλύσει τοῦ διπλοῦ ξ (*κσ*) *κὺς*, ἢ *κὶς*, *κίσινος* (*κίσιλος*, *ν* = *λ*, ὡς боль, *πόνος*) *κισίνω*, ἢ *κυσίνω*, *κύσνω*, Кысну (βλ. Касáюсь) = ὀ — *κύσνω*, ἀντὶ *ὀκσύνω*, *ὀξύνω*, συνήθ. *ξυνίζω* (ὡς καὶ τὰ Βυζαντινὰ, *ξυλάβιον* = *ὀξυλάβιον*, *ὀξυλάβη*. *ξυντὸς* = *ὀξυντὸς*, κτλ.). Кислица, *ὀξαλὶς* (*ὀξαλίσκη*=

ξαλίτσα. συνήθ. ξινίθρα). Πρὸς τὸ Кйслый πρβλ. τὸ 'Ινδικ. kesla: ὡς καὶ τὸ Τυρκ· exi, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὀξὺς (ὄξινος). 'Εκ τῦ ὀξὺς (ὀκὺς, ὠκὺς, ὄκος, ἄκος, ἀκὶς, ἀκάω, λτ. acuo, acus, acies, acidus, acetum, acesco, κτλ·) βλ. ўксусъ.

Кистéнь, 'Ρωσσ. = κεςὸς, κεςὸν, κέςρος, κέςρα (κέζω) λτ. cestum, cestrum (clava).

Кисъ, Кисъ (ἐπιφώνημα πρὸς γαλῆν) κὶς=Σ. πὶς, πίς, καὶ ψὶ, ψὶ (π=κ· ὡς, καὶ κσὶ (ξ)= = πσὶ (ψ) οἷον, ἰξὸς, ἰψὸς). βλ. Кшикъ.

*Кúтъ, κῆτος. (Σημείωσ. и = η.)

Кичỳ (φυσιῶ) χύζω = χύω, (ὡς ἐκ τῦ χάω, χαύω, χαῦνος, χαυνόω). ἢ (χύζω) χύσσω, = φύσσω, φυσάω, φυσῶ, φυσιῶ· κ=χ=φ. ὡς, χύδω (ἐκ τῦ χύζω, χύω) λτ. fudo, fundo· καὶ χατίσκω, fatisco· ἔχις. (ὄχις) ὄφις κτλ.

Кишкà (ἔντερον) κύςα (στ = σκ· οἷον κύσκα· ὡς, σκύβαλον, στύβαλον) κύςις, κύσθος (πᾶν τὸ κοῖλον, ἐκ τῦ κύω· οὕτω καὶ κῶλον, κόλον = κοῖλον) βλ. Кисà.

Кишỳ (βρύω βρυάζω) χύσσω=χύω, κοχύω. [κ = χ, οἷον κύσσω· ὡς καὶ, κότος (ἀντὶ χότος) χόλος, ἐκ τῦ χόω, χέω.]

Кій, καὶ Кóй, Кáя, Кóё (τίς, ποῖος) κοῖος, κοία, κοῖον· ἢ κὶς (κίος, κία, κίον)=αἰολ. τίος=τέος, τέο, κτλ.=τίς, λτ. quis, quæ, quid. Γλ. qui, 'Ινδ, ke, ka, Περ. ke, ki,

keie, *Τȣρκ.* kim, *κτλ.* Кійждо, Кóйждо, Кóждо, *κοῖος δὴ* (*ὁποῖος δὴ*) (= *ἕκαςος*). *βλ.* '*Ρειμ.* *λ.* *τὸς.*

Кïи, (*ῥάβδος, κορύνη*) *κίων* (*ἐκ τȣ̃ κίω = ἴω· διὰ τὸ ἴσον καὶ ὀρθόν.*)

Кладиво, *Κροατ.* *καὶ* *Βοεμ.* (*σφύρα*) *Καρν.* kladwu, kladilu, *ἐκ τȣ̃ κλάζω, κλάδω,* (*κλάω, κτλ.*) *οἷον κλαδίϜον, κλάδιον, κλάδον = κλάζον, κλάςης, κλαςὴρ, ὡς καὶ κλαςήριον = δρέπανον* (*βλ.* млатъ). *ἀνάφερ.* *εἰς τὸ β.* Кладу̀.

Кладу̀ (*τίθημι*) *κλάδω = κλάζω, κλᾴζω, κληΐζω, κλείω.* *ὅθεν* Кладъ, *Βοεμ.* по-кладъ (*θησαυρὸς, κτλ.* *οἷον, κλᾳδὸς, κληδὸς, ὡς ἐκ τȣ̃ κλᾴζω*) = *κλῃςὸς, κληϊςὸς, κλειςός* (*κλειτὸς*). 2, Кладу̀= *κλάδω, κλάζω, κλαδάω, κλαδεύω* (*κλάω, κόπτω*) *ὅθεν* Кла́да, '*Ρωσσ.* Колóда, *Σερβ.* кладе, *Πολ.* kłoda (*ςέλεχος, κύφων, ξύλον, κτλ.*) *κλάδα = κλάδος.* *Παράβ.* *Γρ.* Klotz (*ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* clades [*φόνος*]=*κλάδευσις, κλαδεία, ὡς κοπή*). *Τὸ θέμα* кла. [*κλάω, πρωτότυπον τȣ̃ Δωρικȣ̃ κλάζω* (*κλάδω· δ = ζ*) *κλαΐζω, κλᾴζω, ὅθεν κλάϊς, κλαῖς, κλᾷς, κλᾳδὸς, καὶ κλάξ, κλακός· ἀντὶ τȣ̃* (*ἐκ τȣ̃ κλέω, κλείω*) *κλεῖς, κλεΐζω,* '*Ιωνικ.* *κληΐζω, κλῄς, κλῇθρον, κλεῖθρον.* *κτλ.* '*Εκ τȣ́τȣ τȣ̃ κλάω, κλαύω* (*κλαύδω = κλάδω, κλάζω, κλᾴζω*) *καὶ τὰ λατ.* claudo, claustrum, *κλᾷσθρον = κλῇθρον, κλεῖςρον* ('*Ησύχ.*) *καὶ*

clavis, κλάϜις, κλαΐς, κτλ. Τῦ δὲ κλάω, ὁ διὰ τῦ ι τύπος, κλίω, παρήγαγε τὸ κλίνω.= τίθημι, ἐπιτίθημι· ὡς τὸ „ πύλῃσιν ἐπικλίνειν σανίδας (Ἰλ. μ. 121.) " ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο = ἔκειτο. (Ἰλ. ε. 356) κτλ. ὅθεν παρὰ τοῖς Σλάβοσι τὸ Кладу̀, κλάδω, κλάζω, κλείω, ἐξελήφθη ἀντὶ τῦ συγγενῦς κλίνω, καὶ τίθημι· διὸ καὶ Кладъ, κυρίως ὁ θησαυρὸς, καὶ τὸ φορτίον, ὡς ἀμφότερα κεκλιμένα, κλιτά· καὶ ἐπίθετον μὲν τὸ φορτίον, ἀπόθετος δὲ (depositus) καὶ κλεισὸς ὁ θησαυρός· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θησαυρὸς, ἐκ τῦ θέω (θῆμι, τίθημι) θήσω, θησαρὸς, θησαϜρὸς (κατὰ τὰ εἰς αρος, αυρος, ωρος λήγοντα ὀνόματα), οὐ παρὰ τὸ θήσω αὖρον (λτ. aurum = χρυσός. βλ. Ῥείμ. λ. θησαυρός·) ὡς πάλιν ἐκ τῦ θῆμι, θημὼν, θέμα, κτλ. Τὸ δὲ κλάω, κλάδω (κλαδεύω, κατακλῶ) κλάζω, φαίνεται μᾶλλον ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κατακλωμένων σωμάτων κατὰ τὸ κέλω, κελάδω, καὶ κελάζω, κλάζω (βλ. Ῥείμ. λ. κλάω), ὅθεν τὸ δεύτερον Кладу̀, κλάδω· καὶ Кла́да, κλάδος (κεκλασμένον ξύλον). βλ. καὶ Кла́дязь.].

Кла́дязь, Кладене́цъ, Ῥωσσ. Коло́дезь (φρέαρ, πηγή) τῦτο τινὲς ἀναφέρυσιν εἰς τὸ Кладу̀, Кла́да (σέλεχος, κορμὸς· ἴσως διὰ τὰς τοῖς φρέασι παρακειμένας ἐκ σελέχων ποτίσρας!) ἀνήκει δὲ πιθανώτατα εἰς τὸ δεύτερον Кла-

дъ, κλάζω (κλάδω) συγγεν. τȣ̃ γλάζω, χλάζω καχλάζω (ἐπὶ τῶν μετὰ ῥόχθου ἀναβρυόντων ὑδάτων, καὶ τῶν ἀναβραζόντων καὶ παφλαζόντων ὑγρῶν· ὡς τὸ „φιάλαν ἀμπέλου καχλάζȣσαν δρόσῳ (Πίνδαρ.). Ἐκ τȣ́τȣ τȣ̃ χλάζω, κέχλαδα, φαίνεται τὸ Κла́дязь, οἷον χλάδας (ὡς χλήδης. Ἡσύχ.) = χλάδων (χλάζων) κεχλαδὸς, καχλάζον, κοχλάζον· ὡς καὶ τὸ κλύς, κλυδὸς, κλύδων, ἐκ τȣ̃ κλύζω συγγενȣ̃ς τȣ̃ κλάζω, καχλάζω. [βλ. Ῥείμ. λ. κλάζω, χλάζω, χλίω. οὕτως ἐκ τȣ̃ κλάζω, κελάζω (κέλω = ἠχῶ) κέλαδος, καὶ Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας]. Τὸ Кладене́цъ, ἐκ τȣ̃ Кла́дязь, καὶ Кла́дезь, κατὰ τὴν κατάληξιν τῶν εἰς енецъ (βλ. Δοβρόβ. σελ. 232, καὶ 306), οἷον χλαδινὸς (ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ χλίω, χλιδάω, χλιδανός). Τὸ δὲ Γρ. Brunnen (φρέαρ) = βρύον, βρύω· ὡς ἡ τῆς Συνηθ. βρύσις = πηγή· καὶ πηγάδιον = φρέαρ.

Кла́мъ, βλ. τὸ β Клеплю̀.

Кла́няюся, βλ. Клоню̀.

Кла́съ, Ῥωσσ. Ко́лосъ (ςάχυς) Πολ. kłos, συγγεν. κόλος, σκόλον, σκῶλον, σκόλοψ (διὰ τὸ ὀξὺ καὶ ἀκανθηρὸν τῶν ἀνθερίκων· ὡς τὸ λτ. spica ἐκ τȣ̃ spico, spicio, σπίζω, Γρμ. Spitze. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω). ἀναφέρεται εἰς τὸ Колю̀, Кла́пти.

*Классъ, λτ. classis = κλᾶσις, κλῆσις, κάλεσις (= τάξις, καὶ διαίρεσις τῶν κεκλημένων. βλ.

Δ. Ἁλικαρν. Ἀρχ. Δ, 20, *καὶ Ῥείμ. λ. κλῆσις.*)

Клевещу̀ (*συκοφαντῶ, καταλαλῶ·*) *κλεϝίζω, κλεΐζω, κληΐσκω = ὀνειδείζω·* [*ἐκ τοῦ κλέος = κῦδος, φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη· ὡς καὶ αἶνος* (*ἄνω, ὄνω*) *συγγεν· ὄνος, ὄνειδος· καὶ λτ.* honos, honor]. *Τὸ θέμα, κλέω, κλάω, κλάζω· καὶ κάλω, λτ.* calo, calumnia, *κτλ. Παράβ. τὰ, λαλῶ, καταλαλῶ, λάσκω* (*λοιδορῶ*)· *καὶ τὸ ἐγκαλῶ* (*ἐκ τοῦ καλῶ, κτλ.*). Клевета̀, *ἢ* Клѣвета̀ (*καταλαλιὰ συκοφαντία*) *ὡς τὸ κλεϝηδὼν, κληδὼν* (*κληδὼν, κλέος = φήμη.*) *βλ. τὸ β*, Клеплю̀, *καὶ* Кля́тва.

Клегчу̀, *κλάζω, κλέζω, κλέξω,* (*κλέκσω, κλέκζω*)=*κλαγγάζω* (*ἐπὶ ἀετῶν*). *βλ.* Кли́чу.

Кле́й (*κόλλα*). Клею̀ (*κολλῶ*) *συγγεν. γλοία, γλοιὸς, γλιὸς, λτ.* glus, gluten, gluttus (*γλωτὸς*) *Γλ.* glu, gluant, *ἐκ τοῦ λίω, λίπω, λείπω* (*ἀλίπω, ἀλείφω*) *ϝλίω* (*γλίω*) *ϝλίπω, Γρμ.* kleben, kleiben.

Кле́ку (*ἄχρηστον· ὅθεν* Клекну̀, Клекну́ти, *καὶ* Клека́ти, Клеча́ти) *ὡς ἐκ τοῦ* Кле́чу=*κλάζω* (*ὀ-κλάζω, κάμπτω τὸ γόνυ*). *καὶ τὸ ὀκλάζω, ἐκ τοῦ κλάζω* (*διὰ τοῦ ε σχηματισθὲν, κλέζω, κλέγω*, Кле́ку, Кле́чу, Кле́кам, Кле́чим, *ὡς κλάγω, καὶ κλάζω-ζημι. παρὰ Σέρβ. Κροάτ. Πολων. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236). *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецати=claudicare, *ἐκ τοῦ κλάζω κλαυδὸς* (claudus, *κλαυδὸς*) = *κλαβὸς, κλαμ-*

βὸς. βλ. Κολчὰ. Τὸ δὲ Σερβ. Клецати (κλονεῖν) = κλάζειν, κλᾷν, κλίνειν, κλονεῖν. Ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Клекати, Σρβ. καὶ Κρτ. Куцапи (у=л. κρούειν)=κλάγω (κλάζω) κλάγγω, Γλ. claquer, craquer. Ἐκ τῦ αὐτῦ κλάζω, κλάω, γίνεται καὶ κλάνω=κλάγγω (βλ. Кляпва)· καὶ τὸ κλάνω δὲ τῆς συνηθείας (ἐπὶ κακεμφάτυ ἤχυ)=κλάγγω (ἠχῶ), ὡς τὸ „ ἔκλαγξαν δϊςοί. (Ὅμ.) καὶ " Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. (Πίνδ.)

Клеплю, Клепáю (κρούω) κλάπω (= γλάφω) ὅθεν κολάπτω. Γρμ. kleppen, klopfen, κτλ. Ἤ, κρέπω (ρ = λ· κλέπω) λτ. crepo, ἐκ τῦ κρέκω (κ=π.) ὅθεν κρέβω, κρέβαλον (κρέμβαλον) κλέβαλον, Клепáло (τὸ σήμαντρον τῶν ἐν Μοναςηρ. Ἐκκλησιῶν). Παράβ. κλάζω, κράζω, κλώζω, κρώζω, συγγενῆ.

Клеплю (ἀπατῶ· ὡς ἐκ τῦ Клепỳ) κλέπω, λτ. clepo, κλέπτω· „ κλέπτειν νόῳ, λόγοις. [Τὸ Βοεμ. καὶ Πολων. Кла́мъ (ψεῦδος), Кламати (ψεύδεσθαι) = κλέπος, κλέπω (κλάπος, κλάπω, π = μ, αἰολ. ὡς, μετὰ, πεδὰ· κλάμω), κλέπτω (καὶ κλέβω, συνήθ. ὡς, κρύβω). ἐκ τῦ καλύπω (καλύπτω) συγκοπ. κλέπω. (παράβ. λτ. clam). Ἤ ἐκ τῦ κλαμμύω, κλάμω λτ. clamo· ὡς τὸ κλοτοπεύω (ἐκ τῦ κλοτὸς κλόζω, κλώζω, κλάζω), καὶ, ἠπεροπεύω (ἐκ τῦ ἄπω, ἔπω, ἀπύω=φωνῶ) ἐπὶ τῶν διὰ

πολυλογίας καὶ φλυαρίας ἀπατώντων· βλ. Ῥείμ. λ. Κλοτοπεύω. βλ. καὶ Клевещу̀].

Клéцу, Клéцати (*Σερβικ. καὶ Βοεμ.*) *βλ.* Клéку.

Клзáмъ, Клзати, *Σλοβακικ. καὶ* klauzati, *Βοεμ. καὶ* Клѝзити, Клѝзимъ, *Σερβ.* (*γλίσσημι*) *γλίσσω, συνήθ. γλιςρῶ=ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω* (lubricor). *ἐκ τῦ λίω* (*γλίω*) *λίπος, λίσπος, λίσφος, λίσθος, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο, ὄλισθος, ὡς καὶ λισσὸς, γλισσὸς* (*γλισσᾶς*) *Σρβ.* Клѝзавъ, *καὶ* Клѝзакъ=*γλίσχρος* (*ὀλισθηρὸς*). *πρβλ. Γρμ.* Glitschen, glitsche.

Клѝнъ (*σφὴν*) = *Γρμ.* keil = *κῆλον* (*ξύλον*). *ἢ συγγεν. κλάνω* (*κλάω*) *κλὼν, κλῶνος* (*ὡς, σφὴν, ἐκ τῦ σφάω, σπάω*). *Παράβ. καὶ* Клинóкъ *τὸ πλατὺ τῦ ξίφυς* (*συνήθ. λεπίδα, λτ.* lamina) *Βοεμ.* klinka, *Γρ.* Klinge. *καὶ βλ.* Adelung. *λ.* Klinge, Klinke.

Клица (*Σερβ. καὶ Κροατ.=βλαςὸς*). *βλ.* Колъ.

Клѝчу, *κλήζω, κλάζω, κλάγγω, λτ.* clango. (*κράζω, βοῶ*) *ἐκ τῦ κάλω λτ.* calo, *Γρμ.* gallen, gellen, kallen, hallen, hellen, *Ἰσλ.* gala, *Γλ.* héler, *κτλ. Ἑβρ.* kahal, *Ἰνδ.* kala· (*ὀνοματοποιΐα*). Клѝчъ, Клѝкъ, *κλῆσις, κλάγξις, κλαγγὴ* (*κραυγή*). Клѝкну, Клѝкнути, *κλήγω, κλάγω, γ = κ.* (*Δοβρόβ.* 234.) *βλ. καὶ* Клéку. *Ἐκ τῦ κάλω, κλάω, κέκλαμαι* (*κλάμω*) *κλαμμύω, κλαμμυςέω, τὸ λτ.* clamo, clamor.

Κлобýкъ (*Ῥωσσ.*=*ἐπανωκαλύμαυχον μοναχῶν· παρὰ δὲ Σέρβ. καὶ Σλαβονικ.*=*μίτρα, καὶ κίδαρις*) *συγγ.* Колпáкъ, *Συν. καλέπιον· καλυπάκιον, καλυπάκι* (*συγκοπ. κλυπάκι, κλαπύκι. α = ο*)· *καὶ Τυρκ.* kalpak. *ἐκ τῦ καλύπω, καλύβω· ὅθεν καλύπτρα, κτλ.*

Клокощỳ, Клокочỳ, *καχλάζω, κοχλάζω* [*μεταθ. κλοχάζω, κλοκάζω· ὡς, κάχληξ, κάλχος, κάλκος, λτ.* calcus, calculus· *κάλχη, κάχλη, κτλ. καὶ συνήθ. κλοκοτίζω* (*ἐπὶ ἤχυ κλύζοντος ὑγρῦ ἐν ἀγγείῳ μὴ πλήρει, κινυμένῳ*) *καὶ κλοκοτῶ. ἐκ τῦ κοχλάζω, κοχλάδω*]. Клóкотъ, *κοχλασμὸς* (*κόχλος, συνήθ. χόχλος, χῦχλος.*)

Клóкъ [*κροκὶς* = floccus, villus. 2, *στρίφνος, στρέμμα* (*Συνήθ. στρέβλα*) *στρόβος μηρύματος, ἢ τριχῶν, κτλ.*] *κρόξ, κροκὶς* (*ρ* = *λ*)· *ἢ κλὼς* (*ὅθεν Κλῶθες*) = *κλῶσις, κλῶσμα. ἐκ τῦ κλώθω, κλώσκω, ὅθεν* Клóчу (*συγχέω, φύρω τὴν κόμην*). *ἐν δὲ Λευιτ. ιγ, τὸ* Клокъ = *κρόκη. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236.

Клоню̀, *κλίνω· καὶ* (Клáню) Клáняюся (*προσκυνῶ*) *ἐκ τῦ κλάνω* = *κλένω* (*ὅθεν κέκλονα, κλόνω, κλόνος, κλονέω*) = *κλίνω·* (*τὸ θέμα, κλάω, κλέω, κλίω.*) *λτ.* clino, *ἀρχ. Γρ.* hlinen, hlenen, *ὅθεν* lehnen (*ἢ τῦτο ἐκ τῦ* legen = *λέγειν* = *λυγεῖν, λυγίζειν. βλ. Ῥείμ. λ. λύγος.*)

Клохчу̀, *κλώζω*, *κλώξω*, *κλώκσω* (*κλώκζω*) *λτ.* glocio, glocito, *βλ.* Квóкаю *καὶ* клегчу̀.

Клóсный, Клóсенъ, *συγγεν.* Колчà (*χωλὸς*) *καὶ* Клецапи. *βλ.* Клéку (*ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Клóсу, *κλάσω*, *κλάζω*, *ὀκλάζω.*)

Клу́бъ (*ἀγαθὶς*, *συνήθ. κυβάριον*, *κυμβάριον*) *λτ.* globus, glomus=*γολαμὸς* (*οὐλαμὸς*, *ἕλω*, *ὗλος*, = *συςροφὴ*) *καὶ μ*=*β*, *γόλαβος* (*γλόβος*, *γλῦβος*). *Πρβ. Γλ.* Klewel, Klügel (Knaul) Klungel, *Ἀγγ.* klew, *κτλ.*

Клѣвъ, *βλ.* Хлѣвъ.

Клѣть (*κοιτὼν*, *ταμεῖον*, *θάλαμος*,) *κλαῖδον*, *κλῆδον* (*Ἡσύχ. ἴσως. κλῆτον*, *ἀντὶ κλῆθρον ὡς*, *θρέπτα*, *ἀντὶ θρέπτρα.*)=*κλαῖθρον*, *κλεῖθρον*, *λτ.* clathrum (*ὡς καὶ κλείσιον*, *καὶ κλεῖς.*) *Γρμ.* Klete, *κτλ. ὅθεν*, Кдѣтка, *κλωβός· καὶ τοῦτο ἐκ τῦ κλείω*, *κέκλοια*, *κλοιὸς*, *κλῳὸς*, *κλῳϝός. Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецъ (klec) (*κλωβὸς*) *ἀνήκει εἰς τὸ* Клѣть.

Ключи́тися, (*λαγχάνειν*, *τυγχάνειν*, *συμβαίνειν·* accidere) *οἷον ἐκ τῦ* Ключю̀. *οὐ παρὰ τὸ κλύζω* (*ἀντὶ κλήζω*, *κλέζω*, *κλάζω*) *κλίζεται*, *κλήζεται* (*κλεΐζεται*)=*καλεῖται· ὡς δῆθεν καλυμένων*, *κλητῶν ὄντων τῶν λαγχανόντων*)· *ἀλλὰ πιθανώτ.* = *κλύζεται*, *ἀντὶ κλάζεται* (*ἐκ τῦ κλάζω* = *κλάω*, *κλῶ*, *ὅθεν καὶ κλᾶρος*, *Ἰωνικ· κλῆρος*, *τὸ κλώμενον κλάσμα εἰς σημεῖον λαχμῦ· βλ.* Жрéбій. *ὥςε τὸ κλάζεται* = *κληρῦται*, *λαγχάνει. τῦτο δὲ*

τὸ κλάζω, ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κλωμένων· ὅθεν συγχέεται μετὰ τῦ κλύζω, καὶ αὐτῦ ὠνοματοπεποιημένυ ἐπὶ ἤχου. (βλ. Ῥείμ. λ. κλύζω, κλάω). Ἔςι δὴ Ключѝ=κλάζω (ὡς Ἑκάβη, Hecuba, α=υ) καὶ, Ключимъ (χρήσιμος· οἷον κλάσιμος) κληρωτὸς, κλήρῳ ἐκλεκτὸς," ὃν ἐκλήρωσε πάλος.]

Ключъ (κλεὶς) δωρ. κλάξ (κλακὸς) κλαῖς, κλάϊς, λτ. clavis, Γλ. clef, Γρμ. Schlüssel, Βοεμ. kljč (κλεῖς). Ключáю, (Ключѝ) κλήζω, κληΐζω, κλείω (κλειδόω) Γρ. schliessen, λτ. claudo, καὶ cludo (ὡς αὖς, οὖς· raudus, rudus) κλᾴζω (κλάδω) κλαύδω, ἐκ τῦ κλάω. τὸ δὲ Σερβ. Ключъ, εἶδος ὀγκίνυ, ὡς κλαςὸν (λυγιςὸν, κυρτὸν) ὁποῖα ἦσαν καὶ εἴδη τινὰ τῶν παλαιῶν κλειδῶν (βλ. Ῥείμ. λ. κλεῖς.) Καὶ τὸ κλέω (κλείω) συγγεν. τῦ κλάω, κλίω, κλίνω (βλ. Кладу̀). Τὸ δὲ Ключъ = κλάξ, κλάϝις, clavis, ὡς τὸ cludo=claudo. βλ. καὶ Клюкà.

Клю́ша (ἱμὰς ὑποδήματος) ἴσ. ἐκ τῦ Ключъ, Ключáю, (οἷον κλεῖς, κλεῖςρον, συνέχον τὸ ὑπόδημα· καὶ τὸ κλεῖς=ἱμὰς ἐπὶ κλείσεως θυρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱμὰς, κλεῖς.)

Клюю̀ (κολάπτω, πλήττω ῥάμφει, ἐπὶ πτηνῶν) (κλέω, γλέω)=γλύω, γλύϝω, γλύβω, γλύπω, -πτω, γλύφω, γλάφω, (ἐκ τῦ λύω, λάω, ϝλύω, ϝλαύω) καὶ γλάπω (γολάπω, κολάπω, παρενθ. ο) κολάπτω (βλ. Ῥείμ. λ.

λάω). Клю́въ (ῥάμφος) ὡς γλύφον, γλυφεῖον γλύφανον, κτλ. Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. Клюнъ, ὡς ἐκ τῦ Клюнỳ (γλύ(ν)ω, ἀντὶ γλύ(β)ω, παρενθέσ. ν, ἀντὶ, β, υ, φ = Ϝ· ὡς καὶ, κάω, καύω, καὶ κάνω, cano). Τῦ δὲ Клюю̀ τὸ ἀπαρέμφ. Клевáти, ὡς ἐκ τῦ Клевỳ, γλέϜω, γλέβω = Ϝλέπω, λέπω; συγγεν. γλύβω, γλύφω,

Клюкà, ὑποκορ. Клю́чка [Ρωσσ. = καλαύροψ. ῥάβδος ἔχυσα τὸ ἄκρον κυρτὸν (Γρμ. Krücke. ὡς καὶ Γλ. crosse, συγγεν. croche, croc. βλ. Крюкъ.) 2, Κροατ. Καρν. = ὄγκινος. Βοεμ, klika, Πολ. kłuka]. Οὐκ οἶμαι συγγενὲς τῦ Ключъ, ἀλλὰ μᾶλλον οἷον παρὰ τὸ люкà, ἀντὶ лукà (βλ. лукà, καὶ лякій)=(λύγος) λυγὴ (λυκὴ, Ϝλυκή· τὸ δὲ προτιθέμ. к=Ϝ, ἰσχυρὸς πνευματισμός) = λυγιςὴ, λοξή. [Ἐκ τῦ λέγω = κλίνω. Γρμ. legen, γίνεται λοξὸς, ὡς ἐκ τῦ λύγω (λέγω) λύγος, λυγὸς· καὶ λίγω (λέγω) λικὸς, λτ. liquus, obliquus, καὶ λίγξ, (λικερὸς) ὅθεν λίκροι, καὶ λέκροι, ὄζοι κεράτων, ὡς οἱ τῶν ἐλαφείων, καθὸ λέχριοι = πλάγιοι. Ἐκ τῦ λικὸς (λεκὸς) καὶ ἡ τῆς συνηθ. παρὰ Θετταλοῖς ςραβολέκα = καλαύροψ (ἡ καὶ λαγγο—ῥάβδα, παρὰ Πελοποννησίοις= λαγγο—ῥάβδος, ἐκ τῦ λαγγὸς, λτ. longus, διὰ τὸ μῆκος). Οὕτω καὶ τὸ Клюкà (Ϝλυκὰ, κλυκὰ) λυγὰ = λικὰ, liqua, ὡς τὸ ἄκρον καμπτὸ. Ἐκ δὲ τῦ Клю́чка, ἡ τῆς συνηθ.

ἐν Θετταλίᾳ κλέτζα, πᾶν τὸ λυγιςὸν καὶ ἀγκιςροειδὲς· ὡς τὸ σχῆμα, δ.]

Кля́пъ (φιμὸς εἰς ςόμα θηρίυ, κτλ.) Σ. κλάπα, τὸ λτ. clava· συγγενὲς clavis, κλάϊς, κλαῖς, κλεῖς. Τὸ δὲ Γρμ. Klöppel, ἐκ τῦ kloppen, klepſen, κολάπτειν (Adelung.)

Кля́пва (ὅρκος. 2, ἀρά). Кленỳ, καὶ Клянỳ (καταρῶμαι). Кляну́сь, Клену́ся (ὀμνύω) κλάω, κάλω [=καλῶ, ἐπικαλῦμαι (θεὸν)· καὶ ἁπλῶς, βοῶ, φωνῶ. ὡς τὸ κυδάζω, κτλ. Οἱ ἀρώμενοι καὶ ὀμνύοντες κλάυσι, κλάζυσι, κράζυσι, κλείυσι, θροῦσι, λέγουσι, λαλῦσι, καταλαλῦσι, λάσκυσι, λάζυσι, λαλάζυσιν, ὀλολύζυσιν]. Ἐκ τῦ κλέω (κλέος) τὸ κλεηδὼν, κληδὼν (φωνὴ, λόγος) καὶ κλήδη (κλάδα, κλάδϜα, Кля́тва) καὶ τὸ κλένω, Кленỳ, ὡς καὶ κλάνω, Клянỳ παρὰ τὸ κλάω, (μετὰ παρενθ. τῦ ν· κατὰ τὸ κλάνω, ἐκ τῦ κλάω, κλῶ· καὶ κλένω, κλείνω, κλίνω, βλ. Клоню̀). τὸ δὲ κλέω, κλάω = κλαίω = κλάγω, Γρμ. klagen, κλάζω, γλάζω, κτλ. Ἐκ τῦ Клятва (Клят) Прокля́тый, Про́клятъ (ἐπάρατος, οἷον πρόκλητος, πρόκλατος, ὡς τὸ ἐπίκλητος = ἐπίψογος, ἐγκληματίας.) βλ. Клеве́щỳ, καὶ Кле́ку.

Кни́га [βίβλος· συγγεν, κνάω, κνάγω, κνάζω, κνέω, κνήθω, κνύω, κνύζω, κνίω, κνίζω (κνίγω) Γρμ. knicken, knagen, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. κνάω.] κνίγα=κνίζα, κνύζα, κνήθη, —φη,

κνῆσις = *ξύσις*, *ξέσις* (*ὡς*, *γραφὴ*, *ἤτε γράψις*, *καὶ τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον*, *βιβλίον*, *ἐπιςολὴ*, *κτλ*. *ἐκ τῦ γράφω* = *γράβω*; *γραύω*, *γράω*, *χράω* = *χάρω*, *χαράσσω*, *ὅθεν καὶ ὁ χάρτης*. *ἐκ τῆς ἐν τῷ γράφειν καὶ κολάπτειν κνίσεως*, *ξέσεως*). *Εἴη δ' ἂν* Книга, *καὶ ἀντὶ κνῖμα*, *κνῆσμα*, *κνίσμα* = *ξέσμα*, *λέπος· οὕτω καὶ λτ*. liber = *λέπυρον*, *ἢ λίπορ*, *λίπος*, *ἀντὶ λέπος*, *λοπὸς* = *φλοιὸς*, *ἐκ τῦ λέπω*, *λείπω* (*βλ*. Липа)· *καὶ τὸ Γρμ*. Buch = *φηγὸς*, fagus: *ἡ πυκὸς*, *λακων* = *πυκὸς* (*πυκνὸς*) *πύξος*, *λτ*. buxus· *ὅθεν πυκτὶς*, *πυκτίον* (*βλ*. Буква). *καὶ ὁ πίναξ ἐκ τῦ πίνος*, *λτ*. pinus, *ὡς ἐκ τῆς ὕλης*, *ἐφ' ἧς ἔγραφον* „*πάλαι γὰρ πίναξιν*, *ἤτοι σανίσι*, *καὶ ταύταις ἐκ πύξυ μάλιςα τὰ γεγραμμένα ἐνεκολάπτοντο*. (*Εὐςάθ*.)· *Εἰσὶ δ' οἳ κατάγυσι τὴν λέξιν*, *ἐκ μέσων τῶν Σινῶν* (*Κινέζων*), kinga *γὰρ παρ' ἐκείνοις*, *ἥ φασιν*, = *βίβλος ἱερά*.

Кнүтъ (*μάςιξ*.) *ἴσως κνύω*, *κνύθος* (*κνύτος κνῦτος· ὡς γνύω*, *γνύθος*)· *καὶ τὸ Γρμ*. Knoten (*κόμβος*) *καὶ τὸ ταυτόσημ*. *λτ*. nodus, *φαίνονται συγγενῆ τῦ κνάπτω* (*κνάω*, *κνάγω*, *κνάζω*) *ὡς καὶ τ' ἄλλα τὰ Γρμ*. Knob, Knubbe, Knopf. (*κομβίον*). *Ἡ κόνδος* (*μεταθ*. *κνόδος*, nodus, *κνότος*) *κυρίως πᾶν κεφαλωτὸν καὶ συνεςραμμένον*, *ὅθεν ἀςράγαλος· προσήπτοντο δὲ ταῖς μάςιξι κόμβοι καὶ κόνδοι*, *ἢ ἀςράγαλοι·*

ὅθεν καὶ „ ἀςραγαλωτὴ μάςιξ (Διὀδ.) βλ. καὶ Adelung. λ. Knoten.

Кня́сть (Κροατ. = πηρὸς, πεπηρωμένος) κναςὸς (ἐκ τῦ κνάζω, κνάω, κνάπτω, γνάπτω.) ἢ κλαςὸς (ἐκ τῦ κλάζω, κλάω· λ=ν. ὡς, βέντιον, βέλτιον, αἰολικ.) βλ. Клеку̀.

Кýбель, Кóбль = Кóвшъ, βλ. Кóвшъ.

Кобéль (σκύλαξ) κόβελ-ος = κόϜελος, ἀντὶ κύϜελος (ο = υ αἰολικ.) κύελος, ὅθεν κύλλος, κύλος, σκύλλος (παρ' ὃ καὶ ἡ Σκύλλα) καὶ σκύλος, σκύλαξ, καὶ παρ' Ἠλείοις, κύλος, κύλαξ (Ἡσύχ.). Τὸ θέμα κύω, ὅθεν καὶ κύων, καὶ (κυόμενος, κύμνος) σκύμνος. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλαξ.

Кобéню, καμβαίνω, σκαμβαίνω (ἐπὶ ςρεβλώσεως μελῶν). βλ. Кобыля́ю.

Кобы́ла (φορβὰς) καβάλη (α = ο, κοβῆλα) ἐκ τῦ καβάλλης. λτ. caballus, Ἰτ. cavallo (ὅθεν τὸ Γρμ. Gaul.). Τὸ δὲ καβάλλης συγγενὲς τῦ κάμηλος (μ = β, κάβηλος.) Περσ. gamal, gabal. (Ῥείμερ.). Ἐκ τῦ καβάλλης, cavallo, καὶ τὸ Βυζαντιν· καβαλλὶς καὶ Σ. καβαλλίνα (ἐλλειπτ. κόπρος, ἡ τῦ ἵππυ κυρίως, καὶ ἡ τῦ ὄνυ· ὡς, βουνιὰ, ἡ τῦ βοὸς. βλ. Вопя̀.)

Кобы́лка (τέττιξ, καὶ ἀκρὶς). τὸ πρωτότυπ. Кобы́ла, ὑποκοριςικ· Кобы́лка, Σλαβον. Кобылица, συγγεν. τῦ καβάλη, (καβαλίτζα) οἷον καβαλίσκη· διὰ τὸ ὕψος τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος, καὶ τὸ πήδημα, οἷον τὸ τῦ ἵππυ. Οὕτω

καὶ ἄλλα ζῶα μετωνομάσθησαν ἀπ' ἄλλων διά τινα ὁμοιότητα (βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος.)

Ковéръ (*τάπης*) *συγγεν. Γαλ.* couvert (couvrir) *Ἰτλ.* coverta, *κτλ. ὡς τὸ κυβήριον (μεταθέσ. κυρήβιον = ἔλυτρον) κύπαρος, κυπασὶς, κτλ. ἐκ τῦ κύπω, κύβω, κύω, ὅθεν καὶ κύφος = κύθος, κύτος, σκύτος,* cutis (*δέρμα, κάλυμμα*) *βλ.* Кáпище.

Кóбза (*πανδέρα, ὄργανον τετράχορδον. Ῥωσσ. Βοεμ. Πολων.*) *κόψα (κόπσα, κόβσα) κοψὰ = κομψὴ [ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω, κάμπτω, γάμπω, γαμψός· διὰ τὸ κυρτὸν, ἢ κοῖλον. ὕτω καὶ ἡ τῆς συνηθ. κόμψα (κόμτζα = πόρπη) ἐκ τῦ κομψὴ = γαμψή. Ὡς ἐκ τῆς κοιλότητος καὶ ἡ χέλυς (χάω), καὶ ἡ κίθαρις (κίθω, αἰολ.=κύθω, κύω· ὡς κιθὼν, χιτὼν ἐκ τῦ κύθος)· καὶ τὸ κύμβαλον (κύβω, κύω). Ἴσως δὲ καὶ κυψὴ, κοψὴ (ὡς κυψέλη) ἐκ τῦ κύβω, κύπτω. βλ.* Ковчéгъ.

Ковчéгъ (*κιβωτὸς*) *καψάκης (κοψάκης, κοπσάκ — κοβσάκ—ης) = καψίον, κάψα, λτ.* capsa, *Γρμ.* Kapsel, *Ἰτ.* cassa, *κτλ. Ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάπω, κάμβω (ὅθεν κόμβος), κάμπω, γάμπω (ὅθεν γαμψὸς), καὶ γαύω (ὅθεν γαυσὸς = κοῖλος) κτλ. ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς κύβω (κύω) κύπω, τὰ, κύβη (αἰολ. κόβη, κόμβη) κύπη (συνήθ. κῦπα), κύπελλον, κύφος σκύφος· καὶ κίβη (ὅθεν κιβωτὸς), κύμβη, λτ.* cymba. *παρβλ. Γρμ.* Kuppe, Küpe, Kübel,

Kufe, *κ. τ. λ. ἐπὶ κοίλων σκευῶν. Ἐκ τοῦ κύμβος* (=*κοῖλος, μυχὸς, βυθὸς*) *κύμβα, καὶ τὸ* Catacumbæ, Catacomben· [*συγγεν.* Ко́вшъ, Ко́въ, Ко́бза. *βλ. καὶ* Ку́фа].

Ко́вшъ (*ὑδρία*) *συνήθ. κοβᾶς, κουβᾶς* (*ἐκ τοῦ κύβας, κύβα, αἰολ. κόβα, κόμβα.*) *ἀπὸ ῥίζης* Ков (*κόβ-κυβ-*) *ὅθεν καὶ* Ко́белъ, Ко́блъ, *ὡς κύπελον* (*κόπελ-ον*) *κύπελλον· καὶ κύβελον, Σ. κυβέλιον* = *κυψέλη. βλ.* Ковче́гъ.

Ко́въ (*ἐνέδρα, ἐπιβουλή.*) *κόϜ-ος, κόος, κῶος, κύος, κύαρ* (*χάσμα, κοῖλωμα· ὡς τὸ, λόχος.*) *ἀνάφερε εἰς τὸ* кую̀ (*κόω, κύω, κέω, κάω, ὅθεν καίαρ, καιάτας, κτλ. πρβλ. Γρμ.* Kau, Kawe, Keuche *κτλ.*). *Ἐκ τοῦ* Ко́въ *τὸ* О-ко́въ (*κρίκος, ἅλυσις, δεσμὸς*) = *κόβος* (*κόμβος*) *βλ.* Ковче́гъ, *καὶ* Кую̀, Око́въ.

Ковыля́ю (*χωλαίνω*) *καβηλέω, καμβηλέω* = *σκαμβαλέω, σκαμβηρέω—ρίζω.* (*ἐκ τοῦ σκαμβαλὸς, σκαμβηρὸς, σκαμβάλυξ, σκαμβὸς, παρὰ τὸ σκάμβω, κάμβω, κάμπτω, καμπύλος, κάβω, καύω.*) *βλ.* Кара́бкаюсь.

Когда̀, *κόϜτα, κότα* = *πότα, αἰολ.* (*πότε.*) *λτ.* quando. *βλ.* Егда́.

Ко́готь, Ко́гть (*ὄνυξ, ἐπὶ σαρκοφάγων θηρίων, καὶ ὀρνέων γαμψωνύχων.*) *κόγος*=*κόγγος, κόγχος*=*ὄγκος* (*τὸ κ, ἰσχυρὸς πνευματισμός.*) = *ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, ὄγκυς, λτ.* uncus, *καὶ* unquis (*ὄνκυς*) *μεταθ'. ὄνυξ* (*Ῥείμ. λ'. ὄνυξ, καὶ κογχύλη*). *βλ. καὶ* Но́готь.

* *

Кóжа, *κώδα* (*κώδιον*, *κῶας*, *δ*=*ζ*. *κώζιον* *κώζα*· *ὡς*, *καρδία*, *κορζία*), *ὅθεν* Кожýхъ, *ἡ συνήθ*. *κυζόκυ* (*μηλωτῇ*) *ἀφ' ὗ καὶ οἱ Κοζάκοι* (Козáкъ. *φῦλον Σλαβονικόν*)=*κωδιοφόροι*. Кожáнъ, (*κωδανὸν*[*κωζανὸν*]*ἐλλειπτ. ἱμάτιον*). 2, *νυκτερὶς* = *δερμόπτερος*. (*'Αρισοτ'*.) Кожáныя (*οἷον κωδάνια*) *κώδικες*, *κώδιξ*, *κώδηξ*, *λτ*. codex. *ὡς καὶ ἐκ τῦ λτ*. membrana (*μεμβράνα καὶ βεμβράνα*, *βεβράνα*· *Βυζαντιν*.) *μετεπλάσθη τὸ* Бeммapa, Бeмmapы = *μεμβράνεια*, membranea (*Δοβρόβ*. *σελ*. 406). *αὐτὸ δὲ τὸ* membrana, *οἶμαι*, *ἐκ τῦ* membrum, *μέλος* (*μέμβλος*, *μέμβρος*· *ὡς*, *μέμβλεται* = *μεμέληται*, *ἐκ τῦ μεμέλω*, *μέμβλω*, *μέλω*. *λ*=*ρ*· *καθὰ καὶ τὸ μέλος*=*μέρος*). *Πρὸς τὸ* Кожýхъ *παράβ*. *Ταταρ*. kozuk, *κώδιον*, *'Αραβ*. kot, kotum. *ὡς πάλιν τὸ Τυρκικ*. derin = *δέρας*, *δορά*. *βλ. καὶ* Козà.

Кожáнъ, *βλ*. Кóжа.

Козà (*αἴξ*) *συγγεν*. *ὠγή*, *ὠγά*, *ὀγὰ* (*γ*=*ζ*· *ὠζά*, *μετὰ τῦ F*, *κωζά*· *ὡς κῶς*, *κῦς*, *ἐκ τῦ ὄϊς*, *οἶς*, *αἰολ*. *ὦς*, *Fῶς*, *κῶς*· *καὶ αὐτὸ τὸ αἶγα*, *μετὰ τῦ F*, *ἐν τῇ συνηθ'*. *γαῖγα* (*'Ηπειρῶται*) *καὶ Γρμ*. Gais, *γαίξ*· *ὡς καί*, Ziege *μετὰ τῦ συριςικῦ πνεύματ*. (siege, ziege)=*σ*-*αῖγα*. *Καὶ τὸ μὲν αἶγα αἴξ*, *ἐκ τῦ ἀΐσσω*, *καὶ τῦτο ἐκ τῦ ἄγω*· *τὸ δὲ* Козà, *ὐκ ἂν εἴποιμι*, *ὅτι παρὰ τὸ αἶγα* (*ἄγα*, *ὄγα*) *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ὠγή*=*ὠβή* (*'Ησύχ*.)=*ὠή*, *ὄα*, *οὖα*

(*ἀγέλη*). *τὸ δὲ ὖα συγγενὲς τοῦ ὄϊς*, λτ. ovis (*πρόβατον*. βλ. *Ρείμ*. λ. *ὠβὴ*, *ὦα*). Ἢ, *κόδα*, *κοδὰ* (*κοζὰ*) = *κεφαλή*. *ὡς ἡ τῶν Κυπρίων*, *καρανὼ* = *αἶξ* (*ἐκ τοῦ κάρηνον*, *κάρη*. *Ἡσύχ*.). Παράβ. τὸ Τουρκ. kusu (*ἀρνίον*), *καὶ* ketzi (*ἔριφος*, *ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ*. *κατζίκι*). Ἐκ *τοῦ κᾶς*, *κῶς*, *κῶας*, *καὶ τὸ κάσας ἢ κασᾶς* (Ξενοφ.) *ἀνάλογον καὶ πρὸς τὸ Ἀραβ*. *χασᾶς* (*ἐφίππειον*). Ἐκ δὲ τοῦ Кóка, (*κώδιον*) ἢ *πιθανώτερον ἐκ τοῦ* Коза̀, *παρωνόμασαι* Σ. *καὶ ἡ καλὴ καὶ Ἑλληνικὴ πολίχνη τῆς Μακεδονίας Κοζάνη* (= Αἴγινα, *ἑλληνιστί*· *ὡς καὶ Κάπραινα*, *ἡ Χαιρώνεια*· *ἐκ τοῦ Τυῤῥην*. *κάπρα* = *αἶξ*, *ὅθεν* λτ. capra). Τὸ ἄρσεν, τοῦ Коза̀, Козéлъ (*τράγος*) *κοδδῖνος* (—*ζῖλος*).

Кóзонъ (*ἀστράγαλος*) *συνήθ*. *κότσι* = *κόττος*, *κοττίον* (*κύβος*) *ὡς καὶ κοττίζω* = *κυβεύω* (*Βυζαντινοί*). Παρὰ τὸ *κόττα*, *κόττος*, *κότος*, *κόδος*, *καὶ μετὰ τοῦ* ν, *κόνδος* = *ἀστράγαλος* (*Ἡσύχ*.) *καὶ κῶδος*, δ = ζ, Кóзонъ (*ὡς*, *κώδων*) *καὶ κώδη*, *καὶ κοδδὰ* (*κεφαλή*) *καὶ κότυς* (*ὅθεν κοτύλη*, *πᾶν τὸ κοῖλον*) Γερμ. Köte, Köde = acetabulum in osse, *καὶ* astragalus. (*Ρείμ*. λ. *κόνδος*, *κόττα*, *κοτύλη*). βλ. *καὶ* Кóстъ.

Кóзнь, βλ. Кую̀.

Кóй, βλ. Кiй. 2, Кóй, Кóю, βλ. Покóй.

Кóйка (*κλίνη ναυτική*) *κοίτη*, (*ἐκ τοῦ κοίω*,

κέω, κεῖμαι) Γρμ. Koje, Koe, *'Αγγλ.* koite, kajuta, *κτλ. βλ.* Покой.

Кокосъ (*καρύα 'Ινδικὴ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα·* cocus nucifera), *παράβαλε καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ. κοκκόσιον=κάρυον, καρύδιον· ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ „ κοκκῦσα, συκῆ.*

Кока, *βλ.* Кокошъ.

Кокошь (*ἀλεκτορὶς*) *κικκὰ, ἡ, κικκὸς ὁ* (*συνήθ. κόκκοττας, ἐκ τῦ κόττος, κοττύκας, ὡς καὶ κόττα, ἡ ὄρνις, Σερβ.* koka), *κοττυλιοὶ οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες* (*'Ησύχ.*). *'Εκ τῦ κίκκος, καὶ ὁ κἴκκιῤῥος* (*ἀλέκτωρ. 'Ησύχ.*) *λτ.* cucuris, *συνήθ. κυκυῤῥίκος. Βοεμ.* kocke, *Πολ.* kogut, kokot, *Γρμ.* Göcker, Gücker, Güggel (Gökel — Hahn) *καὶ* Gickel, Göckel, *'Αγγλ.* cock, *Γλ.* coq. *'Ινδ.* kuka, *Περ.* koku, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ κι, κη,* (кы) *κο, κὸ, κου, τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνῆς* (*ὡς καὶ κόκκυξ, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῦ φωνῆς, κόκκυ, ὁ Σ. κῦκκος, λτ.* cucus, cuculus, *Γερμ.* Kukuk = Кукушка· *καὶ* Кокую, *κοκκύω*). Кокочу, *κοκκύζω* (*ἐπὶ ἀλέκτορος*) *Συνήθ. κυκυρίζω. Γρμ.* köken, *καὶ κακκάζω, κοκάζω* (*ἐπὶ ἀλεκτορίδος*) *συνήθ. κακκαρίζω, Γρμ.* gackern· *καὶ τὸ* Кока (*ὠόν*) *συνήθ. κοκκὸν* (*ὑποκοριςικὸν ὄνομα τῦ ὠοῦ, λεγόμενον πρὸς τὰ παιδάρια*), *ἐκ τῦ κίκκα, κόκκα· βλ.* Куръ, *καὶ* Кочетъ.

Кокýшка, Кукýшка, (ὑποκορις· ἐκ τῦ Кокýшъ) κόκκυξ, συνήθ. κοῦκκος. βλ. Кóкошь.

Кóлба, (κωβιὸς) ἐκ τῦ κεβλὰ, (μεταθ. κελβὰ, ο = ε·) = κεβλὴ, κεβαλὴ, κεφαλὴ) ὡς καὶ κέβλος = κέφαλος, ἄλλος ἰχθῦς· καὶ τὸ κωβιὸς, ἐκ τῦ κώβη, κύβη (κεφαλή), Γλ. gobion, goujon, κτλ. βλ. τὸ συγγενὲς Головáчь.

Колдýнъ (μάγος). Колдýю (μαγεύω) συγγεν. κάλω, καλέω, (καλέδω, ὡς κελάδω, κέλαδος καὶ κάλαδος, ὅθεν [κάλανδος] κάλανδρος, καὶ καλάνδρα, εἶδος πτηνῦ. ἀρχ. Γρμ. Calander, ὡς Galander.) κηλέω, κηληδών. Παῤῥ. Ἀγγλ. galder (ἐπαοιδὸς), Ἰσλ. galldra (ἐπῳδή), scalden (ἀοιδὸς) ὅθεν καὶ οἱ Σκάλδοι, (παλαιοί τινες ἀοιδοὶ τῦ Βοῤῥᾶ). Ἐκ τῦ κάλω (καλέω, λτ. calo, αῤχ. Γρ. gallen, gellen, kallen, schallen, κτλ.) ἀόρις· ἔκηλα, κηλέω, καὶ παρὰ Πλυτάρχ. „κήλησις, ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις καὶ ἡδονὴ (delectatio)· αἱ δὲ μαγεῖαι δι' ᾠδῶν τινων καὶ ἐπικλήσεων ἐτελῦντο, ὅθεν ὁ μάγος ὠνομάσθη καὶ γόης (βόης) καὶ ἐπωδός. Καὶ τὸ ἠπιάω (ἐκ τῦ ἔπω = λέγω) κυρίως = θεραπεύω νόσον ἢ ἕλκος, θροῶν ἐπῳδάς. (βλ. Ὀδ. Τ. ςχ. 456). παράβλ. καὶ Вóлхвъ, καὶ Вражý, καὶ Гадáю, Гадáніе, καὶ Ганáніе, ὡς ἐκ τῦ ἀχρήςυ Ганáю, Гáну = κάνω, (ὅθεν κανάω, κανάζω, καναχὴ = βοή.) λτ. cano, canto) incanto. ἢ καὶ γάνω (γάω, ἀντὶ γόω) κτλ. Ὥςε τὸ Колдýнъ = κελάδων τις, ἢ κηληδὼν,

κηλήτωρ, ἐκ τȣ̃ κηλέω, πρὸς ὃ παρέβαλε καὶ ὁ σοφὸς Ῥείμερος τὸ galder (βλ. λ. κηλέω, καὶ ἠπιάω)· Ἄλλοι δὲ παράγȣσι τὸ Колдýнъ ἐκ τȣ̃ Χαλδαῖος, ὡς τῶν Χαλδαίων μάλιςα μαγείαις καὶ μαγγανείαις προσχόντων· καὶ τȣ̃το μὲν ἀληθές (βλ. Cicer. de Divin. *A*, 1.), ἀλλ' ȣ̓ παρὰ τȣ̃το καὶ τὸ Колдýнъ=Χαλδαῖος, ὡς ȣ̓δὲ τὸ Волхвъ=Βȣ̃λγαρος καὶ Βέλγης· ταῦτα γὰρ ἀπίθανά μοι δοκεῖ συμφερόμενα. Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν Σλαβονικὴν λήγȣσαν τȣ̃ Колдýнъ, ὡς πάντων τῶν εἰς ун Σλαβονικῶν· οἷον, Вѣщýнъ (βλ. Вѣщáю) Перýнъ, Бѣгýнъ, κτλ. κατὰ τὰ εἰς ων, καὶ μάλιςα τὰ μεγεθυντικ· οἷον, κήλων, φύσκων, γάςρων, χείλων, κτλ.

Колéблю, Колебáю (σείω, σελεύω, ὡς ἐκ τȣ̃ Колéбу) καλίϝω (οἷον καλίβω, κολίβω)= καλίω, κυλίω, (Γρ. kullen, kaulen, kollern). ἢ, κελεύω (κολέβω) ἐκ τȣ̃ κέλω, κέλλω= κινῶ (ἀπὸ τȣ̃ ἔλω, ἔλλω) ὡς καὶ κόλω, κολέω=κελεύθω, ἐλεύθω, μόλω (Ῥείμ. λ. κέλω.)

Колúба, καλύβα, Ἀλβαν. kalubi.

Колú (πότε, ἐκ τȣ̃ ко, ли = κὸς, κότε· ὡς πὸς, πȣ̃, πῇ, πότε). Колúждо, κοσάκις, ποσάκις, ὁποσάκις, ὁσάκις. βλ. Колúкій.

Колúкій, Колúкъ. (Ῥωσσ. Скóлькій, πόςος) κηλίκος=πηλίκος λτ. qualis. Колúко, Кóлъ (колú) Ῥωσσ. Скóлько (ποσάκις). Ἐκ τȣ̃ πὸς, πὴ πὸν (αἰολικ· κὸς, κὴ, κὸν) ἐπλάσθη

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποὸς, πὸς, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ὅς ὅος, οἷος.). ὅθεν τὸ коли, колiкiй, *ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνε καὶ ποσῦ. Πρὸς τὸ* Коли *ἀνταποδοτ. τὸ* Толи, *ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.*

Коло, (*κύκλος, τροχὸς*) *κόλος* = *κοῖλος*, (*Γρμ.* hohl) = *κύλος* (*διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος*), *Βμ.* kule, *Πλ.* kula, *Βνδ.* kuel. *Γρμ.* Gugel, Gogel, Kugel, *συγκοπ.* Kulle, Kule, Kaule, *κτλ. Πῤβ. Σνκρ.* kula, *'Εβρ.* gülah, *κτλ.* Колесо, (*τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος*). Колiя, Колей (*τροχιὰ*) *κυκλιὰ* (*κυλιὰ*). О-коло (*πέριξ, περίπε*) *ὡς, κύκλῳ* (*οἷον ἐν κύλῳ*). Колесница, Коляска (*εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ.* caleche, *'Ιτ.* calessa, *Γρμ.* Kalesche.) *ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύεσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ 'Οβίδιος ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικούντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.*

„ Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Колоколъ (*κώδων*) *μσ. λ.* cloccus, clocea, glocea, *Γλ.* cloche, *Γρμ.* Glocke, Klocke, *ἐκ τῦ ἀρχ..* chlochen, klochen = (*κλώγειν*) *κλώζειν* = *κλάζειν* (*ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.*) *οἷον κλώκη, κλωγὴ* (*κλωγμὸς, κλωσμὸς*) *ὡς κλα-*

γὴ, κλαγγὴ, Σκρ. kulaga. Τὸ λτ. campana ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κώδων συγγενὲς τῦ κώδη, κύδδα (κεφαλὴ) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ, cubo, κύω, = κάβω, κάμβω.)

*Коло́нна, κολώνη (κολωνὸς) λτ. columna, 'Ιτ. collonna, etc.

Ко́лосъ. βλ. Кла́съ.

Колочу̀ (κρούω) κολάζω (κόπτω). ἢ κολάσσω= κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω). Колошу́шка (κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ὡς κολάττυσα, κολάπτης, κολαπτήρ· καὶ τὸ σύνθετ. В-кола́чиваю = ἐγκολάπτω. βλ. Колупа́ю.

Колпа́къ, Калпа́къ, Συνήθ. καλυπάκιον, καλυπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τῦ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω, -πτω)· καὶ Τυρκικ. καὶ Οὐγκαρ. kalpak. βλ. Клобу́къ.

Колупа́ю (καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ. glubo, Γρμ. klauben· ὡς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ. scalpo, (μεταθ. ὡς ἐκ τῦ κάλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τῦ γλύφω, κολύπω (κίλπω, σκύλπω) τὸ sculpo, ὡς καὶ σκολύπτω, deglubo.

Колту́нъ (plica polonica, πλόκαμος Πολωνικὸς), ἐκ τῦ Колочу̀, ἀπρμφ. Колоти́ть (Коло-

пýнъ) *κολάζων -των, κολαςὴρ, κόλασις* (*ὡς καὶ* кóлты, *πληθ. πόνοι.*)

Кóлча (*χωλὸς*). Кóлчу (*χωλαίνω*) *συγγεν*. Клекý (*κλάγω*) *κλάζω* (*μεταθ. κάλζω*) *κλάξ* (*ὀκλὰξ*) *κλακὸς· ἢ ἐκ τȣ͂ κύλω, κόλω, μέλ. κύλσω, κόλσω*, Кóлчу (*ὡς κέλω, κέλσω*) *κυλὸς, κυλλὸς. Σ. κȣλλὸς, κȣλλάκης, ὡς ἐκ τȣ͂ κύλλαξ* (=*Γύλαξ, Γύλων, γυλὸς, κυλὸς, κολὸς, κόλλιξ*) Кóлча. *Ὅθεν* Колченóгій, Колченóгъ=*κυλλοποδίων, κυλοπόδης, κυλοίπȣς, κολοβόπȣς*, (*χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα*). *Τὸ δὲ τῆς συνηθ. κȣτσὸς, φαίνεται ἐκ τȣ͂ κύςος* (*κυσθὸς, κυσσὸς*)=*κοῖλος*=*κυλὸς, κολὸς· ὡς καὶ τὸ χωλὸς ἐκ τȣ͂ χαολός, χάω*=*κάω, κύω· καὶ γύω, γυῖον, γυιὸς* (= *πηρὸς*),· *ὅθεν τὸ Γρμ.* Schooss, *μετὰ τȣ͂ πνευματισμȣ͂*, s.

Колыхáю, Колы́шу (*δονέω*) *κυλίσσω* (*υ* = *ο*). Колы́ска (= Качéлъ, *αἰώρα*,) *κύλισις* (*κυλίσκη*).

Колѣ́но (*γόνυ, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν*) *κωλῆνος, κωλὴν, κώληψ*=*ἰγνύα, καὶ τȣ͂το ἐκ τȣ͂ γνύω, ὅθεν γόνυ, γνῦ* (*Γρμ.* Knie) *γνύα, ἰγνύα· τὸ δὲ κωλὴν, καὶ κῶλον ἐκ τȣ͂ ὠλὴν, ὦλος* (*ὅλος* = *κυρτὸς, κοῖλος*) = *ἀγκὼν, καμπὴ* (*καὶ ἰδίως ἡ τȣ͂ βραχίονος*). *ἐκ τȣ͂ ὠλὴν, καὶ ὤλενος. ὅθεν ἂν εἴη παλιν καὶ τὸ* Колѣ́но (*κόλενος*). 2, *κῶλον* (*μέρος μουσικῆς*). 3, *γένος, γενεὰ, φυλή*. [*Αὕτη ἡ τρίτη τȣ͂* Колѣ́но *μεταφορικὴ σημασία, φαίνεται μετενη-*

γεγμένη ἀπὸ τῆς τῦ γόνατος σημασίας· σύνδεσμος γάρ τίς ἐςι τὸ γόνυ πρὸς συνάρθρωσιν καὶ ἀλληλεχίαν μελῶν, ὡς τὰ γόνατα τῶν καλάμων. Οὕτω δὴ καὶ πᾶσα γενεὰ συναρμολογεῖ τὰς ἐν χρονικοῖς διαςήμασι τῶν ὁμογνίων διαδοχὰς, ἐξ οἰκογενῶν εἰς οἰκογενεῖς μεταλαμπαδευομένης τῆς τῦ γένυς ἀθανασίας· ὅθεν καὶ ἡ συνήθεια ζωγάρια λέγει τὰς γενεὰς, οἱονεὶ ζεύγματα καὶ συνδέσμυς. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν σώζει καὶ παρὰ τοῖς Κάτω Σάξοσι καὶ τοῖς Συηκοῖς τὸ Knie, σημαῖνον τό, τε γόνυ, καὶ τὸ γένος· καὶ ὁ μέσος δὲ λατινισμὸς εἶπε genu, ἀντὶ genus, ἤτοι τῷ Σαξονικῷ καὶ Σλαβονικῷ ἑπόμενος ἰδιώματι, ἢ παρεκτραπεὶς ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων συνεμφάσεως καὶ ὁμοιοφωνίας, ὥςε τὸ genus (= γένος, ἐκ τῦ γένω, geno, γεννάω) ἐκλαβεῖν ἀντὶ τῦ genu (γένυ = γόνυ. ὅθεν καὶ geniculum = γόνυ, ἐπὶ φυτῶν) παρὰ τὸ γνύω, κνύω, κνάω, κνάμπτω, καὶ κύω, νεύω (Γρμ. nagen, neigen, Nacken, Genick, knicken, ὅθεν, Knie, Knix = γνύξ). τῦ δὲ γόνυ, γόνας, συγγεν. τὸ γῶνος (γόνος) ἰων· γῦνος = γωνία. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, ἡ μεταφορὰ τῦ γόννος ἀντὶ γένυς παντάπασιν ἠγνόηται.

Колѣваю, (О-колѣваю, θνήσκω, ἐπὶ κτηνῶν. Σιψοφῶ). καὶ За-калаю (θύω, καὶ σχάζω) ὡς ἐκ τῦ Калю = Колю, Колѣю.

Колю (νύσσω, κεντῶ, θύω, παίω) κέλλω=σκέλλω (ἐκ τῦ κάω, χάω, σχάω, σχάζω). Колъ, σκῶλον, σκόλοψ (καὶ πᾶν τὸ, ὀξὺ, ὡς κυνόδυς κτλ.). Колокъ, σκῶλοψ. 2, κόλλοψ, (ἐπὶ, κιθάρας) συγγεν. Класъ. βλ. καὶ Колъ. Καὶ τὸ Колѣваю (σχάζω) ὡς ἐκ τῦ Колѣю (σχαλέω). οὕτω καὶ τὸ λτ. crepo=κρέπω, κρέβω, κρέμβω (= κρέκω) Γλ. crever, Γρμ. crepiren, καὶ laken=λάκειν, λακεῖν, ὡς "λακῆσαι τὰς ψύλλας. Ὀνοματοποιΐαι ἀπὸ τῦ ἤχυ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'. ψόφος καὶ ψοφεῖν, ἐπὶ κτηνῶν.

Колъ, βλ. Колю. Καὶ τὸ Σερβ. Клица (βλαςὸς, κῦμα, ὅθεν λτ. cyma, Γρμ. Keim, ἀρχαίως Kym) ἀνήκει εἰς τὸ Колъ, ὡς καὶ τὸ Класъ (διὰ τὸ ὀξὺ τῦ κύματος, ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς, κτλ.)· ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς (οἷον, Колица, σκωλίσκος), ἔχυσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν Кличица (βλ. Δοβρ. σελ. 234). Μοραβ. kli, klei, Πολ. kieł, kiełek, κτλ. Τὸ Κροατ. klijem, Μοραβ. kleju=βλαςάνω, οἷον, kolijem, koleju, σχαλέω, σχάλημι (ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ. spicor, ἐκ τῦ spica, ςάχυς, -χύω, Σ. ςαχυάζω). Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ kleju, klijem=χλίζω (χλίζημι) χλίω, χλίω (καὶ τῦτο=φλίω, φλέω, βλέω, βλάω, ὅθεν βλαςὸς, βλάςη) χλιδή (χλιζή, Клица) συγγενὲς τῦ χλόη, ἐκ τῦ χλόω. Ἀλλ' ἡ πρώτη παραγωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.

Комáръ (*κώνωψ*) *κόνορ* (*ν=μ κόμορ*) *κόνος*, *ὅθεν κόναβος* (*συγκπ. κόνοψ*) *κώνωψ*. (*Ἐκ τῦ κόνος, κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια, διὰ τὸν βόμβον*). *ἢ. κόμαρος = κόβαρος, κάβαρος=κάραβος=ἄραβος. βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος, κάραβος.*

Кóмнапа (*κοιτὼν, δωμάτιον*)=*κοίμητρον* (*οἷον κόματον, ἐκ τῦ κείω, κοίω, κοίμη* [*ὅθεν καὶ κώμη*] *κοιμάομαι.*) *συγγεν* кóю, *βλ.* Покóй.

Комнў (*παίω*) *κόμψω, κόμπω* (*κόπω-πτω. ὅθεν κόμπος*).

Кóмъ (*σφαῖρα*) *κομὸς, κόμμος, κόμβος· συγ.* Кáмень.

Кóнъ (*τέλος, ἄκρον, ἀρχὴ. ὅθεν*, йзкони = *ἐξ ἀρχῆς.*) *γῶνος, γωνία.* [*γ = κ. οἷον κῶνος, ὡς ἐκ τῦ κνάω = γνάω, γνύω, ὅθεν καὶ γνῦ, γόνυ, γόνας, γῦνας, κυρίως = καμπή· τὸ δὲ, κνάω, κνάπτω, γνάπτω, γνάω, γνύω, χωρὶς τῦ γ = νύω, νεύω, = κλίνω. βλ.* Колѣно]. *ὁ γῦν γῶνος, Ἰωνικ. γῦνος, ἡ γωνία, τὸ ἄκρον ἐςὶ τῦ καμπτομένυ σώματος, ὅθεν τὸ* конъ *κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον, τὸ, τε πέρας, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον* (*ἐκ τῦ ἀκιρὸς, ἀκὶς, ἡ ὀξεία ἐξοχὴ*). Конéцъ (*ἄκρον, τέλος·*) *καὶ* Кончáю (*τελευτῶ, ἀντὶ* Конечáю) *οἷον γωνιάζω* (= *κάμπτω, ὡς τὸ ,, κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ, καμπὴ = τέλος, ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ-*

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τῦ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (ἄκρα, ἀγκὼν) Ἰτ. canto, cantone, Γλ. canton=κανθὸς, λτ. canthus, καὶ τῦτο παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). Ἐκ τῦ Кóнъ φαίνεται καὶ τὸ Кня́зь (ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθές. πρίγκηψ· Княги́ня, πριγκήπισσα, οἷον Коня́з, Коня́г) ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνὺξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ Adelung τὸ Γρμ. König, ὁ, Königin, ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τῦ Князь, καὶ Княги́ня (βλ. Доброб.)

Конóбъ (λέβης, χύτρα.) κανοῦν, κάνεον, κάνεϜον (α, καὶ ε=ο, κάνοβ-ον.)

Кону́ра (ςαῦλος κυνῶν) οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ. chénil.

Кóнь (ἵππος) συγγ. γύννος (αἰολ. υ=ο, γόννος) γίννος, ὕννος, ἴννος, λτ. ginnus, hinnus. Καὶ λιθ. Kuinas=φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ Гомонъ, οἷον γόμμων, γόμμος, μ=ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = Ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.

Коноп́ель, κάνναβις· καὶ Кóнопъ, Кóнопецъ, καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ. cannabis, Γρμ. Hanf, Γλ. chanvre, κτλ.

Копа́ю (*σκάπτω*) *κάπω*=*σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τῶ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Ко́потъ, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Ко́панъ (*ὄρυγμα*) *ὡς τὸ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηθ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφά*, *κάπα*). Ко́пкій, Ко́покъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Ко́потkій, *К*о́потокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοποτὸς* = *κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τῶ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω*.)

Копіѐ, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅθεν* Копе́йка, *καὶ* КопѢйка, *τὸ γνωςὸν* '*Ρωσσικὸν νόμισμα*, *συνήθ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τῶ νομίσματος ἐχαράχθη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ θηλ. κοπεϊκὴ*, Копе́йка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀθροίζω· ὡς ἐκ τῶ* Копу̀) *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Емлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Ку́па.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω* = *καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω*. (*ἐκ τῶ αὔω*, *ἄω* = *πνέω*, *ὅθεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, happen, *κάπτω*, *κτλ. βλ.* '*Ρειμ. λ. κάπω*). Ко́поть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνὸς*. Копче́ный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копы́то (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τῶ* Копа́ю, *καπητὸν* (*σκαπητὸν*) = *σχαςὸν* (*κά-*

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποὸς, πὸς, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ὅς δος, οἷος.). ὅθεν τὸколй, колйкій, ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνυ καὶ ποσῦ. Πρὸς τὸ Колй ἀνταπόδοτ. τὸ Толй, ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.

Кόло, (κύκλος, τροχὸς) κόλος = κοῖλος, (Γρμ. hohl) = κύλος (διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος), Βμ. kule, Πλ. kula, Βνδ. kuel. Γρμ. Gugel, Gogel, Kugel, συγκοπ. Kulle, Kule, Kaule, κτλ. Πῤβ. Σνκρ. kula, Ἑβρ. gūlah, κτλ. Колесò, (τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος). Кόлія, Колея (τροχιὰ) κυκλιὰ (κυλιὰ). О́-коло (πέριξ, περίπυ) ὡς, κύκλῳ (οἷον ἐν κύλῳ). Колесниңа, Коляска (εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ. caleche, Ἰτ. calessa, Γρμ. Kalesche.) ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύυσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ Ὀβίδιος ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικούντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.

„ Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Кόлоколъ (κώδων) μσ. λ. cloccus, clocea, glocea, Γλ. cloche, Γρμ. Glocke, Klocke, ἐκ τῦ ἀρχ.. chlochen, klochen = (κλώγειν) κλώζειν = κλάζειν (ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.) οἷον κλώκη, κλωγὴ (κλωγμὸς, κλωσμὸς) ὡς κλα-

γὴ, κλαγγὴ, Σκρ. kulaga. *Τὸ λτ.* campana *ἐκ τȣ̃ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κώδων συγγενὲς τȣ̃ κώδη, κύδδα (κεφαλὴ) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ,* cubo, *κύω, = κάβω, κάμβω.)*

*Колóнна, *κολώνη (κολωνὸς) λτ.* columna, *'Ιτ.* collonna, etc.

Кóлосъ. *βλ.* Клáсъ.

Колочу̀ *(κρούω) κολάζω (κόπτω). ἢ κολάσσω= κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω).* Колошу́шка *(κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ἂς κολάττȣσα, κολάπτης, κολαπτὴρ· καὶ τὸ σύνθετ.* В-колáчиваю = *ἐγκολάπτω. βλ.* Колупáю.

Колпáкъ, Калпáкъ, *Συνήθ. καλȣπάκιον, καλȣπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τȣ̃ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω,-πτω)· καὶ Τȣρκικ. καὶ Οὐγκαρ.* kalpak. *βλ.* Клобу́къ.

Колупáю *(καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ.* glubo, *Γρμ.* klauben· *ἂς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ.* scalpo, *(μεταθ. ὡς ἐκ τȣ̃ κάλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τȣ̃ γλύφω, κολύπω (κίλπω, σκύλπω) τὸ* sculpo, *ὡς καὶ σκολύπτω,* deglubo.

Колтýнъ (plica polonica, *πλόκαμος Πολωνικὸς), ἐκ τȣ̃* Колочу̀, *ἀπρμφ.* Колотúть (Коло-

[ἐκ τȣ̃ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ=ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. = ὅμοιος) καὶ κ=π (ὡς перепéлка=Βοεμ. krzepelka· πύλη = κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἔπω, ἔκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος, lupus, κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἡ, πρυμὰ=προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω) = Кормà]. Кормúло (πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς ило ὀργάνων σημαντικὰ) ὡς πρυμναῖον, πρυμνήσιον. Кóрмчій (κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὴς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ. Крьмитель, παρ' ἄλλοις Кормникъ, οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικὸς.

Кóрмъ (χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα, agmen) κόρος, κορέω = τρέφω, Кормлю̀· ἐκ τȣ̃ κέρω, κρέω, λτ. creo, ὅθεν κόρος, κόρη. (Ῥείμ.)

Корнáю (κείρω· ὡς ἐκ τȣ̃ Корнў) κέρνω=κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ. cerno, discerno, καὶ Γρμ. kehren, kerzen, ὅθεν scheren, καὶ kahren.=κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ. Крнити (σχίζειν), καὶ крня, крньо (ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, Ῥωσ. Корноýхъ, Σ. συνήθ. κοτσαύτης=κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τȣ̃ κέρνω, (ὡς ἐκ τȣ̃ κάρω, καρτὸς). Καὶ Корнóсый (Корнонóсый) ῥινότμητος. τȣ̃το δὲ καὶ Корконóсый (ἀντὶ Корнонóс)

* *

ἢ = Корнопо́сый (п = к) οἷον καρτόῤῥιν. κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крнворогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ 'Ρωσσ. Ка́рла (νάννος) ἴσ· ἐκ τῶ Корна́ю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλὶξ, plica) καὶ крквати, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἐκ', ὡς ἄν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τῶ ἄρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen· κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = ϝρύγϝαμι (κρύκϜαμι) ϝῥύγϝω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὄρυγὴ, -χὴ.) ϝρύγϝα (κρύκϜα) = ῥυτὶς.

Ко́робъ (κανοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, 'Ιτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϝος, (κορϝὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τῶ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τῶ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Кра́бія Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϝία = κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Коро́блю.

Коро́блю (Коро́бу, κυρτῶμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo = κύρβω, κυρβόω=κυρϝόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю̀.

Коро́ва, βλ. Кра́ва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τῶ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϝγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῦβις, Κραῦγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

Колю (*νύσσω*, *κεντῶ*, *θύω*, *παίω*) *κάλω*=*σκέ-λω* (*ἐκ τῦ κάω*, *χάω*, *σχάω*, *σχάζω*). Колъ, *σκῶλον*, *σκόλοψ* (*καὶ πᾶν τὸ*, *ὀξὺ*, *ὡς κυ-νόδυς κτλ.*). Колокъ, *σκῶλοψ*. 2, *κόλλοψ*, (*ἐπὶ*, *κιθάρας*) *συγγεν.* Клясъ. *βλ. καὶ* Кόлъ. *Καὶ τὸ* Колѣвaю (*σχάζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Колѣю (*σχαλέω*). *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crepo=*κρέπω*, *κρέ-βω*, *κρέμβω* (= *κρέκω*) *Γλ.* crever, *Γρμ.* crepiren, *καὶ* laken=*λάκειν*, *λακεῖν*, *ὡς* "*λα-κῆσαι τὰς ψύλλας*. *Ὀνοματοποιΐαι ἀπὸ τῦ ἤχυ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων*. *ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'*. *ψόφος καὶ ψοφεῖν*, *ἐπὶ κτηνῶν*.

Кόлъ, *βλ.* Колю. *Καὶ τὸ Σερβ.* Клица (*βλα-ςὸς*, *κῦμα*, *ὅθεν λτ.* cyma, *Γρμ.* Keim, *ἀρ-χαίως* Kym) *ἀνήκει εἰς τὸ* Колъ, *ὡς καὶ τὸ* Клясъ (*διὰ τὸ ὀξὺ τῦ κύματος*, *ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς*, *κτλ.*)· *ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς* (*οἷον*, Колица, *σκω-λίσκος*), *ἔχυσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν* Кличица (*βλ. Δοβρ. σελ.* 234). *Μοραβ.* kli, klei, *Πολ.* kieł, kiełek, *κτλ. Τὸ Κροατ.* klijem, *Μοραβ.* kleju=*βλαςάνω*, *οἷον*, kolijem, koleju, *σχαλέω*, *σχάλημι* (*ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ.* spicor, *ἐκ τῦ* spica, *ςάχυς*, *-χύω*, *Σ. ςαχυάζω*). *Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ* kleju, klijem=*χλίζω* (*χλίζημι*) *χλίω*, *χλίω* (*καὶ τῦτο*=*φλίω*, *φλέω*, *βλέω*, *βλάω*, *ὅθεν βλαςὸς*, *βλάςη*) *χλιδή* (*χλιζή*, Клица) *συγγενὲς τῦ χλόη*, *ἐκ τῦ χλόω*. *Ἀλλ' ἡ πρώτη παρα-γωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.*

Комáръ (*κώνωψ*) *κόνορ* (*ν*=*μ* *κόμορ*) *κόνος*, *ὅθεν κόναβος* (*συγκπ*. *κόνοψ*) *κώνωψ*. (*Ἐκ τῦ κόνος*, *κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια*, *διὰ τὸν βόμβον*). *ἢ*. *κόμαρος* = *κόβαρος*, *κάβαρος*=*κάραβος*=*ἄραβος*. *βλ*. *Ῥείμ*. *λ*. *κάμμαρος*, *κάραβος*.

Кóмната (*κοιτὼν*, *δωμάτιον*)=*κοίμητρον* (*οἷον κόματον*, *ἐκ τῦ κείω*, *κοίω*, *κοίμη* [*ὅθεν καὶ κώμη*] *κοιμάομαι*.) *συγγεν* кóю, *βλ*. Покóй.

Компу̀ (*παίω*) *κόμψω*, *κόμπω* (*κόπω*-*πτω*. *ὅθεν κόμπος*).

Кóмъ (*σφαῖρα*) *κομὸς*, *κόμμος*, *κόμβος· συγ*. Кáмень.

Кóнъ (*τέλος*, *ἄκρον*, *ἀρχή*. *ὅθεν*, и́зкони=*ἐξ ἀρχῆς*.) *γῶνος*, *γωνία*. [*γ*=*κ*. *οἷον κῶνος*, *ὡς ἐκ τῦ κνάω*=*γνάω*, *γνύω*, *ὅθεν καὶ γνῦ*, *γόνυ*, *γόνας*, *γῦνας*, *κυρίως* = *καμπή· τὸ δὲ*, *κνάω*, *κνάπτω*, *γνάπτω*, *γνάω*, *γνύω*, *χωρὶς τῦ γ* = *νύω*, *νεύω*, = *κλίνω*. *βλ*. Ко-лѣно]. *ὁ γῦν γῶνος*, *Ἰωνικ*. *γῦνος*, *ἡ γωνία*, *τὸ ἄκρον ἐςὶ τῦ καμπτομένυ σώματος*, *ὅθεν τὸ* конъ *κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον*, *τό*, *τε πέρας*, *καὶ τὴν ἀρχὴν*, *καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον* (*ἐκ τῦ ἀκιρὸς*, *ἀκὶς*, *ἡ ὀξεία ἐξοχή*). Конéцъ (*ἄκρον*, *τέλος·*) *καὶ* Кончáю (*τελευτῶ*, *ἀντὶ* Конечáю) *οἷον γωνιάζω* (= *κάμπτω*, *ὡς τὸ* „ *κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ*, *καμπὴ*=*τέλος*, *ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ*-

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τῦ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (ἄκρα, ἀγκὼν) Ἰτ. canto, cantone, Γλ. canton=κανθὸς, λτ. canthus, καὶ τῦτο παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). Ἐκ τῦ Кόнъ φαίνεται καὶ τὸ Кня́зь (ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθές. πρίγκηψ· Княги́ня, πριγκήπισσα, οἷον Коня́з, Коня́г) ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνὺξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ Adelung τὸ Γρμ. König, ὁ, Königin, ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τῦ Князь, καὶ Княги́ня (βλ. Δοβρόβ.)

Коно́бъ (λέβης, χύτρα.) κανοῦν, κάνεον, κάνεϝον (α, καὶ ε=ο, κάνοβ-ον.)

Конýра (ϛαῦλος κυνῶν) οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ. chénil.

Ко́нь (ἵππος) συγγ. γύννος (αἰολ. υ=ο, γόννος) γίννος, ὕννος, ἴννος, λτ. ginnus, hinnus. Καὶ λιθ. Kuinas=φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ Гомонъ, οἷον γόμμων, γόμμος, μ=ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.

Конопе́ль, κάνναβις· καὶ Ко́нопъ, Ко́нопецъ, καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ. cannabis, Γρμ. Hanf, Γλ. chanvre, κτλ.

Копаю (*σκάπτω*) *κάπω=σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τῦ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Ко́потъ, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Ко́панъ (*ὄρυγμα*) *ὡς τὸ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηθ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφά*, *κάπα*). Ко́пкій, Ко́покъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Ко́потkій, Ко́потокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοποτὸς = κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τῦ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω.*)

Копіе, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅθεν* Копе́йка, *καὶ* Копѣйка, *τὸ γνωςὸν Ῥωσσικὸν νόμισμα*, *συνήθ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τῦ νομίσματος ἐχαράχθη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ θηλ. κοπεϊκὴ*, Копе́йка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀθροίζω· ὡς ἐκ τῦ* Копу̀) *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Емлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Ку́па.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω = καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω.* (*ἐκ τῦ αὔω*, *ἄω = πνέω*, *ὅθεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, happen, *κάπτω*, *κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. κάπω*). Ко́поть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνὸς.* Копче́ный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копы́то (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τῦ* Копа́ю, *καπητὸν* (*σκαπητὸν*) *= σχαςὸν* (*κά-*

πω, κύβω, χαύω, χάω, σχάω, σχάζω· ὡς καὶ χηλὴ ἐκ τῦ χάλω, χάω). βλ. Копаю.

Кύпръ (ἄνηθον) ʽΡωσ. Кро́пъ, Βμ. kopr, Πολ. kopr, koper, Κρν. koper, koperz, Κρτ. kopr, Ἰσ. κύπρος (ἄνθος, καὶ ἰδίως ἀμπέλε καὶ ἐλαίας· υ = ο, κόπρος). Τυχηρὰ συνέμφασις τῦ Σλαβ. Ко́пръ = ἄνθος, καὶ τῦ ʽΕλλην. κόπρος = ὄνθος. ʼΑλλὰ τὰ μὲν ἄνθος καὶ ὄνθος ἀμφότερα ἐκ τῦ ἄνω (ἄω) ἀνέω, ἀνέθω, ὅθεν ἄνεθος, ἄνθος, καὶ τὸ ἄνηθον, Σ. ἄνηθος· καὶ πάλιν ἄνω, ὄνω, ὀνέθω, ὄνθος· τῦτο μὲν διὰ τὴν δυσωδίαν, τὸ δὲ ἄνθος διὰ τὴν εὐωδίαν. ἐκ δὲ τῦ αὐτῦ ἄω, καὶ τὸ (ἄζω, ἄδω, δ=λ· halo) ὄζω, ὄδω, oleo, κτλ. τό γέμην Ко́пръ οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ κύπρος. ʼΕςι δὲ καὶ ʼΑραβικ. kopher = κύπρος (δένδρον τῆς νήσου Κύπρου. τὸ καὶ ἄλλως ʼΑραβιςὶ henna, hanna) λτ. ligustrium. — Τὸ κορίανδρον, καὶ κορίανον, καὶ κόριον, coriandrum, ὠνομάσθη καὶ, anethum cimicarium, τῦτο δὲ ἐκ τῦ κόρις (ʽΡείμερ.), γίνεται ἄρα καὶ κόϜρις (κόβρις, κόπρις) Копръ; ἢ συγγ. Кроплю? βλ. Кро́пля.

Копри́ва, καὶ Кропи́ва, ʽΡωσσ. (κνίδη) καὶ Крапи́ва (ο=α) Ἰσ· ὡς τὸ γραφὶς, γράπις (γραπίϜα, = γ = κ· κραπίϜα) ἐκ τῦ скребу́ (кребу́-пу́) = γράπω, γράφω = ξέω, κνίζω, ὅθεν καὶ τὸ κνίδη· ὡς καὶ Γρμ. Nessel, ʽΟλλ. nettel, ʼΑγλσξ. nytle, συγγεν. νύττω, νύσσω· καὶ τὸ ʼΑγγλ. ne-

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἑπομένως τὰ ἔξω κυρτὴ, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πρβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Кόзонъ.]

Кόшъ, *μ. λτ.* catus, catta, catlus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἢ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ. Λαπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τερκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*ὁρᾷν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τῦ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τῦ* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης, (κάττης, ἐκ τῦ κάπτω· ὡς ἐκ τῦ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Кошы (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τῦ λ.*)

Коýрый, Коýрь (*χρῶμα ἵππυ ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курю̀ (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥὸν; (κυῤῥόν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κίκιῤῥος·* Кутія, *κηδεία*). *παρβλ. καὶ Τερκ.* kul, kula.

Кόчень, Кочáнъ (*ἡ κεφαλὴ τῦ καυλῦ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι* = *κοττάνιον, κόττανον ἐκ τῦ κόττα, κόδδα* (*κεφαλή*)· *ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кόчетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυών. βλ.* Кόкошъ.

Кόчка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ. τῦ* Кýча.

[ἐκ τῦ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ=ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. =ὅμοιος) καὶ κ=π (ὡς перепéлка=Βοεμ. krzepelka· πύλη = κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἔπω, ἕκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος, lupus, κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἧ, πρυμὰ=προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω) =Кормà]. Корми́ло (πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς ило ὀργάνων σημαντικὰ) ὡς πρυμναῖον, πρυμνήσιον. Ко́рмчій (κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὴς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ. Крьмитель, παρ' ἄλλοις Кормникъ, οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικὸς.

Ко́рмъ (χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα, agmen) κόρος, κορέω = τρέφω, Кормлю̀· ἐκ τῦ κέρω, κρέω, λτ. creo, ὅθεν κόρος, κόρη. (Ῥείμ.)

Корна́ю (κείρω· ὡς ἐκ τῦ Корну̀) κέρνω=κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ. cerno, discerno, καὶ Γρμ. kehren, kerzen, ὅθεν scheren, καὶ kahren.=κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ. Крнити (σχίζειν), καὶ крня, крньо (ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, Ῥωσ. Корноу́хъ, Σ. συνήθ. κοτσαύτης=κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τῦ κέρνω, (ὡς ἐκ τῦ κάρω, καρτὸς). Καὶ Корно́сый (Корноно́сый) ῥινότμητος. τῦτο δὲ καὶ Корконо́сый (ἀντὶ Корноно́с)

* *

ἢ = Коршопо́сый (ш = к) οἷον καρτόῤῥιν. κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крнъорогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ 'Ρωσσ. Ка́рла (νάννος) ἴσ· ἐκ τοῦ Корпа́ю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλὶξ, plica) καὶ крквати, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἐχ', ὡς ἂν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκϝω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τοῦ ἅρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen· κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = Ϝρύγϝαμι (κρύκϜαμι) ϜῥύγϜω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὑρυγὴ, -χὴ.) ϜρύγϜα (κρύκϜα) = ῥυτὶς.

Ко́робъ (κανοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, 'Ιτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϜος, (κορϜὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τοῦ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τοῦ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Кра́біа Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϜία = κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Коро́блю.

Коро́блю (Коро́бу, κυρτοῦμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo = κύρβω, κυρβόω = κυρϜόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю́.

Коро́ва, βλ. Кра́ва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τοῦ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϜγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῦβις, Κραῦγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ) ὁ ταῦρος λέγεται γαρκὸν, ἐκ τοῦ γαρύω, λτ. garrio, γηρύω, γῆρυς, οἷον γαρυκὸς (γάρυξ-υκος), γηρυὼν, ὡς γηρύων „ χ' ὡμόσχος γαρύεται (Θεόκρ). τὸ δὲ γαρύω=Fαρύω, ἀρύσσω (ὅθεν καρύσσω, κᾶρυξ, κῆρυξ), παρ' ὃ φαίνεται καὶ ἡ ἄρκος (Σ. ἀρκέδα, ἐκ τοῦ ὑποκορ. ἄρκυλος [ἀρκύλη. λ=δ,], ὡς καὶ ἄρκηλος, ἡ μικρὰ πάρδαλις) ἄρκτος· συγγεν. Γερμ. Bär (Fάρ)· τὸ δὲ λτ. ursus=ὕρσος, αἰολ. ἀντὶ ὕῤῥος, ἐκ τοῦ ὑῤῥω (surro, susurro) συγγεν. ὕλω, ὑλάω, παρὰ τὸ ὕω=ἄω, ἀρύω, ὡς καὶ ὕρω (ὕρFω, urgo) urgeo.

Корóна (ςέφανος), 'Ιλλ. круна, Γρμ. Krone. γαλ. couronne, κτλ. κορώνα, χοράνα (κορὸς, χορὸς = κυρὸς, γυρὸς) λτ. corona, καὶ chorona (Κικέρων). Коронýю, συνήθ. κορωνιάζω (ςέφω), κτλ. συγγεν. Корю̀.

Корóткій, βλ. Крáткій.

Корóста, βλ. Крáста.

*Кóрпусъ, τὸ λτ. corpus, ἐκ τοῦ αἰολικ. κορπὸς = κορμὸς. βλ. Кáрша.

Корыто (Σλαβ. ὑδραγωγὸς, alveus, canalis. 'Ρωσσ. σκάφη) κωρυτὸς, γωρυτὸς· (γάω = χωρῶ. ὅθεν καὶ γαῦλος·) καὶ „κώρυκος, πλοῖον ('Ησύχ). Συνήθ. κουρύτα (εἶδος ἁλιάδος, ἤτοι πλοιαρίου ἁλιευτικοῦ. καὶ παρὰ Πελοποννησίοις = σκάφη.) συγγ. Корю̀.

Корысть, Користь [Кор-ысть, исть (Δοβρόβ.) σκύλον, (αἰολ. σπύλον, λτ. spolium,

ὡς, φύλλον folium) λάφυρον, κέρδος] ἴσως ἐκ τȣ̃ Крáсть, Крáду (παρενθ. ο. ὡς ἐν τῷ Корóста = Крáста) χραυςὸν, χραυτὸν (χαραυστὸν· παρὰ τὸ χάρω, χαράω, χράω, χραύω =κάρω, κέρω, κείρω, κεραΐζω) κεραϊςὸν. τὸ δὲ κέρδος πάντῃ ἀπεσχοίνιςαι. [ȣ̓ γὰρ τȣ̃το παρὰ τὸ κέρω, κείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔρδω, ἔργω, γέρδω, ἔρδος (ἔργος, ἔργον) κέρδω, καὶ μεταθ'. κρέδω, τὸ λτ. credo, κυρίως ἐργάζομαι, ἐμπορεύομαι, ὅθεν πιςεύω, ὡς πιςεύȣσιν ἄνθρωποι ἀλλήλοις τὰ συμβόλαια, ὅσα πρὸς σφᾶς αὐτȣ̀ς ξυμβάλλουσιν. ὅθεν καὶ τὸ Ἰτ. credito, Γλ. credit, βλ. Ῥείμ. λ. κέρδος].

Корю̀ (κάμπτω, ὑποκλίνω, ταπεινόω, κτλ.) κορῶ, κόρω=κύρω (γύρω, γυρῶ, γυρόω, ὡς, κορός, κορϜὸς, curvus = γυρὸς, καὶ δασύτ. χορὸς=γύρος)· ὅθεν, Покоря́ю (ὑποτάσσω· οἷον, ὑποκορόω, ὑπογυρόω.)

Корчáгъ (κώθων, κεράμιον, καψάκης) κρωσσὸς (μεταθ. κορσὸς, οἷον κόρσαξ, ὡς κόρος κόριξ.) Γλ. cruche, Γρμ. Krug, plattdeutsch. kroos, Πολ. Корчак, μέσ. λτ. krusolinum, kruselinum. κτλ. Καὶ, Корчáга, χύτρα μεγάλη (μεγενθυτικόν. οἷον κρωσσάκα, ὡς συνήθ. χοχλάκα, μȣσάκα, ἐκ τῶν εἰς αξ, ακος, μεγεθυντικῶν· οἷον, γαύραξ, πλέταξ, καὶ λτ. ax, edax, bibax. Ἰτ. accio, ricaccio, κτλ. [ἐκ τȣ̃ κόρω, κορὸς παράγονται καὶ τὰ, κάρα,

κράας, κρᾶς, κόρση, μεταθ. κρόση, κρόσση, κροσσὸς, ἰων· κρωσσὸς, κτλ. (*βλ. Ῥείμ. λ. κορὸς*)· *τὸ δὲ κόρω* = *κύρω, γύρω, κυρτὸς, γυρὸς,* curvus, *καὶ τὰ λοιπὰ, κοῖλα καὶ κυρτὰ· ὅθεν τό* Корчáг *καὶ* = *κορτὸς* = *κυρτὸς* (*κυρτῶ,* Кóрчу), *ὡς καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κυρϜὸς* (*κρυγὸς*) *ἀντὶ κρυβὸς*=*κυρβὸς, βλ.* Кругъ]. *Ἐκ τῦ* Корчáгъ *ἴσως καὶ τὸ* Корчмà, *Σρβ. καὶ Βοεμ.* крчма, *Πολ.* карчма (*καπηλεῖον, ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς Δάκαις, τὰ νῦν Βλαχο-βογδάνοις, κρίτζιμα*) *οἷον κρώσσωμα, κρωσσωνεῖον. ὡς, κωθωνεῖον, κωθωνιςήριον* (*τόπος, ἐν ᾧ κωθωνίζυσι, κυαθίζυσι, συνήθ. γαβαθίζυσι*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κρωσσὸς, καὶ καπηλεῖον.* (*βλ.* Linde *Πολων. λεξικ. καὶ Δοβρόβ.* 248. *ὅςις ἀνάγει μᾶλλον τὸ* крчáг, корчáгъ *εἰς τὸ* крч (кóрч, *σέλεχος, βλ.* Кáрша.)

Кóрчу, *κυρτῶ* (*κάμπτω, σρέφω, συσπῶ*). Кóрча, Кóрчь (*σπασμὸς*) *οἷον κόρτα* = *κύρτη, κύρτωσις, Σλοβακ.* крч, *Σερβ.* Грч, *καὶ* Грчити=Кóрчить, *Βοεμ.* крчити, (*συνέλκειν, συσπᾶν*). *συγγ.* Корчáгъ, Корю̀.

Косà, *Συνήθ. κοσσιὰ* = *κόσσυμβος.* [*ἐκ τῦ κόσσα, κόττα* (*κεφαλὴ*) *κόσσος, κόσυβος* (*ὡς κόρος, κόρυς, κόρυβος — ρυμβος, καὶ κόρυβος, συγκοπ. κρῶβος, κρώβυλος*]. *καὶ* косъ, *ἀρχ. Σλαβ.* = *κόσσα* (*κεφαλὴ*). Косо-

плётшина, *κοσσοπλέκταινα*, (*κοσσύμβων πλέκτρια*).

Косà (*ἅρπη*). Кошỳ (*ἅρπῃ θερίζω*) *συνήθ. κοσσίζω, κόσσυ, ἐκ τῦ αἰολ. κόσσω = κόπτω. Παῤβλ. Γλ.* cosser (*κυρίσσειν, κόπτειν κέρασι*) *καὶ ἀρχ. Γρμ.* kutten=*κόττειν, κόσσειν. βλ.* Adelung. *λ.* kutten.

Космà (*τρίχωμα*). Космáтый, Космáть (*τριχώδης, δασύς*) *ἐκ τῦ* Косà, *κόσσα, κόττα, κοδδὰ, κόδα = κύβα, δ = β, κυβὴ, ἡ κεφαλὴ, ὅθεν καὶ κόσυβος, αἱ τρίχες αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ προκόττα, εἶδος κυρᾶς τῆς κόμης. τὸ δὲ κυβὴ, ἐκ τῦ κύβω (κύω, γύω, γάω, κάω), ὡς καὶ τὸ κόμη, ἐκ τῦ κέκομα, κέμω, κάμω, κάβω, κάμβω, κάω, διὰ τὸ γαμψὸν τῶν βοςρύχων, καὶ κικίννων, Γλ.* boucles, *συνήθ. σγυρῶν* (*γυρῶν*). *ὥςε τὰ,* Космà, Космáшь, *οὐ πάνυ τι ἀπέχυσι τῦ, κόμα, κομάτας, κομήτης.*

Косты́рь, *καὶ* Костáрь *βλ.* Кóсть.

Кóсть, *ὀςοῦν* [*μετὰ πνεύματος ἰσχυρῦ, κοςοῦν, κοςὸν· ὡς, κόγχος, γόγγος = ὄγκος, βλ.* Когошь. *τὸ δὲ ὀςέον, ἐκ τῦ αὔω = ξηραίνω* (*ὅθεν καὶ καύω*) *αὐςὸς, ὀςὸς, λτ.* ustus (*ὡς αὖς, ὖς*) *αὐςέον, ὀςέον, ὀςοῦν, ὀςὸν, κοςὸν,* Кость: *'Αλβαν·* koska, (*σκ= στ. βλ.* Óсть.). *πῤβλ. λτ.* costa (*πλευρὰ*); *ὡς καὶ αὔω, λτ.* asso, os, ossis (*ὀςῦν*), *καὶ Σανσκρ.* asti, asta, *ὀςῦν.*] .Костяный, *κ-οςέϊνος,*

ὀςεῖνος· καὶ Коспáрь (κυβευτὴς) ὡς ἐκ τῶν ὀςεῖνων κύβων.

*Коси́терь, Σερβ. ὁ κασσίτερος, κοσσίτερος. (ὡς τὰ αἰολ. κοθαρὸς=καθαρὸς· κορδινέω, καρδινέω· κοκκάζω, κακκάζω· κάρνος, λτ. cornus).

Костерѣ (φρύγανα, τὰ ξυλώδη τῦ λίνυ, τῆς καννάβεως, κτλ.) συγγεν. Кость, οἷον κ-οςερὸν -ρὰ (ἐκ τῦ ὀςερὸς, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ ὄςρεον, ὄςρακον. βλ. 'Ρείμερ.), ὀςηρὰ (ὀςέων ὅμοια. ὡς, ὀςρακηρὰ)· ἢ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρυ· 'Ησύχ. ὡς καὶ, κότυνα, σκύβαλα. καὶ Συνήθ. κότσαλα (τὰ ξυλώδη τῶν ἀχίρων, τρώξανα, ἐκφατνίσματα·), λ = ρ. οἷον, κότσαρα (μεταθ. κόσταρα.)

Косый, Кóсь (λοξὸς, ἰλλὸς, ςραβὸς) κοσσὸς =κυσσὸς (κοῖλος, κυρτὸς)· ἐκ τῦ κύω, γύω, ὅθεν καὶ γυιὸς (πηρὸς, κυλλὸς) Γρμ. schooss. ('Αλλο τὸ λατ. cossus, = κὶς, κιὸς, ὅθεν, cossi homines = rugosi. Voss. Etymol.)

Котéль (λέβης) κότυλος, κοτύλη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τῦ κότυς, κόττος, κόττα, κόδδα, συγγεν. κυβὴ, κύω.) Λιθ. kodis, Γτθ. katil, 'Αγγ. katle, Δαν. kedel, Σβ. kettil, μέσ. λτ. cedellus (πρβλ. καὶ cattillus, catinus), Γρ. Kessel, Περ. kas, 'Εβρ. kasah, Τυρκ. kasan, κτλ.

Кóпва (ἄγκυρα) κότϝα, κόττα [κόδδα, κόδα, κόβα (δ = β. ὡς, κύδαρ = κύβας) κυβὴ,

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἑπομένως τὰ ἔξω κυρτὴ, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πὀβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Козонъ.]

Котъ, *μ. λτ.* catus, catta, catlus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἡ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ. Λυπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τϐρκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*ὁρᾶν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τϐ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τϐ* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης, (κάττης, ἐκ τϐ κάπτω· ὡς ἐκ τϐ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Коты (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τϐ λ.*)

Коурый, Коуръ (*χρῶμα ἵππϐ ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курю (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥὸν; (κϐῤῥὸν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κικιῤῥος·* Кутія, *κηδεία*). *παῤβλ. καὶ Τϐρκ.* kul, kula.

Кочень, Кочанъ (*ἡ κεφαλὴ τϐ καυλϐ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι = κοττάνιον, κόττανον ἐκ τϐ κόττα, κόδδα* (*κεφαλή*)· *ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кочетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυών. βλ.* Кокошъ.

Кочка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ.* *τϐ* Куча.

Кóша, Кошъ (*κόφινος*) *Σ. κόφα* (*φ*=*χ*=ш. *ὡς*, глýх, глýшу, *ἀντὶ* глýху, *γλύχω* [*φω*] глóхну), *'Ιτ.* coſſa, *κτλ. ἐκ τοῦ κόφος* (*ὅθεν κόφινος*·) *'Ιων. κοῦφος*, *Δωρ. κῶφος*, *ὅθεν καὶ κωφός*. [*τὸ θέμα κέω, κεύω* = *κάω*, *καύω*=*κόω*, кую̀, *κόFω* (*κόβω*) *κόπω*, *πτω. ἐν πᾶσι τούτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τοῦ κοίλου καὶ κενοῦ· ὅθεν καὶ τὸ Σ. κούφιος* (*κοῦφος*) = *κοῖλος, καὶ ἑπομένως κενός· οἷον, κούφιον ἀμύγδαλον, κτλ. Οὕτω καὶ κουφάλα* (*γεράνδρυυ κοῖλος κορμὸς*), *καὶ κουφόνω* (*κοιλόω, γλάφω*). *ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σ. κλούβιος* (*οὔριος, ὑπηνέμιος, ἐπὶ ὠῶν*) = *γλούφιος*, *γλύφιος* (*ὡς, γλύφιον* = *ἄντρον, γλυφεῖον*) *γλυφὸς, γλυπτὸς* (*κοῖλος, ὅθεν, κενὸς*), *ἐκ τοῦ γλύφω, γλάφω* (*κοιλόω· καὶ γλυφαίνω, ὅθεν γλύφανον*) *καὶ Σ. κλουβιαίνω, κλουβιάζω* (*ἐπὶ ὠῶν, ὅταν ἐξουρίζωσιν*). *Διὰ ταύτην τὴν κατὰ σημασίαν συγγένειαν τοῦ κοῦφος καὶ γλυφὸς, γλύφιος, τὸ Σλαβονικὸν* глýхъ, *Σρβ.* глýвъ (*γλουφὸς, κλούβιος*) = *κωφὸς, κοῦφος δηλονότι καὶ κενὸς, ὡς καὶ τὸ κωφὸς κυρίως* = *κοῦφος* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κωφός*) *ὡς πάλιν* глýбъ (*βάθος*), глубóкъ (*βαθύς*)=*γλυπτὸς, γλυφὸς, γλύφος, γλάφυ, ἐκ τοῦ γλύφω, γλάφω, ὅθεν κολάπτω* (*βλ.* Клюю̀) *κολάφω*, (*κολάχω, γολάχω*, глóху, глóхну = *κωφόω* = *κουφόω, κοιλόω. βλ.* глóхну)· *καὶ* глýпъ *δὲ* (*ὁ μωρὸς*)=*Fλοβὸς, λωβὸς· καὶ τοῦτο ἐκ*

τῦ λέπω, συγγεν. λάϝω, λάφω, γλάφω (βλ. Ῥείμ. λ. λάω). ἢ καὶ τὸ глупъ = глухъ, глувъ (κλέβιος), ὡς καὶ Σ. οὖριος μεταφορικ. ὁ μωρὸς = κοῦφος (ἐλαφρὸς), νῦ καὶ φρενῶν κενός. τὰ δὲ κενὰ καὶ ἐλαφρά.] βλ. Кýфа.

Крáва, Ῥωσσ. Корóва, Πολ. krowa (βοῦς). Οὔτε παρὰ τὸ κράας (κρᾶς, κάρα) οἷον καράβα, κράβα (ὡς καρανῶ, ἡ αἶξ)· οὔτε παρὰ τὸ κέρας (κεραὸς, κεραὴ) κεραϝὴ, κεράβα (ὡς κριὸς, ἐκ τῦ κεραὸς [κεριὸς], καὶ τὸ κεραῖς, καὶ „ βῦς κεραή. Ὅμ.). ἀλλὰ Крáва κράβα = κράγα (κραγὸς, κραυγὸς, κραγή. γ = β.) ἐκ τῦ κράγω, κραύγω (κράβω· ὡς βόω = γόω). Οὕτω καὶ τὸ βοῦς ἐκ τῦ βόω. καὶ τὸ Γρμ. Kuh, Ἰσλ. ko, Ἀγγλ. kow, καὶ Περσ. ghau, ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ γόου, ἤτοι μηκυθμῦ τῦ βοὸς, οἷον, γόϝος, γόος, γῦς = βόος, βοῦς. βλ. καὶ Корóва.

Крагýй, καὶ Крéчеть, Πολ. krzeszet (εἶδος ἱέρακος, ἢ δύω διαφέροντα) ἴσ. ὀνοματοπ. κραγίας, κρέκτης (ἐκ τῦ κράγω, Крáкаю, κρέκω, κράζω, κρίζω, Кричу̀, Кречу̀.) = κερχνῆς, κέρχνη, κεγχρὶς (εἶδος ἱέρακος λτ. tinnunculus, Γρμ. Kirchen-od. Thurm-falke, ἐκ τῦ κέρχω, διὰ τὸ κερχαλέον τῆς φωνῆς (τὸ δὲ κέρχω=κέρκω, κρέκω, συγγεν. κράγω, κράζω, Γρμ. krächen). ἄλλο δὲ τὸ κρίκος, κίρκος συνήθ. κιρκινέκι (εἶδος ἱέρακος. ἐκ τῦ κρίκυ, γύρυ, καθ᾽ ὃν ἵπταται), ὅθεν μέσ λατ.

gerfalko, gyrfalko, *γυρο-φάλκων* (*γῦρος*, *φάλκων*) *Ἰτ.* girifalko, *Γρμ.* Gerfalke, Gayerfalke, *Γλ.* gerfaut, grifaut, *κτλ.* *τῦτο κατά τινας*= Кречéть. *τὸ δὲ* Крагýй = accipiter minor, *ἤ*, nisus fringillarius. *καὶ τὸ Πολ.* Крогулецъ = falko nisus. (*βλ.* *Δοβρόβ.* 248).

Крáбія, *βλ.* Кóробъ.

Крáду (*συλῶ*, *κλέπτω*) *κρατῶ·* (*ὡς τὸ βαςῶ*, *βαςάζω*=*κλέπτω*)· *ἤ*, *πιθανῶτ.* *χράδω* (*χράζω*, *χραύω*, *χάρω*). *οὐ γὰρ συγγεν.* *κάρπω* (*ἅρπω*, *ῥάπω*, *λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, *βλ.* Корнáю, *ὅθεν καὶ ῥάπω*, -*πτω*, *μετὰ τῦ F*, *βράπω*, *βράπτω*, *μάρπτω*, *κτλ.*)

Крáкаю, *καὶ* Крáкамъ, *Βοεμ.* *Πολ.* *Κροτ.* = Грáкаю, Кáркаю, Крякаю.

Крáль, *Σερβ.* *Βοεμ.* *Κροτ.* (*βασιλεὺς*) *Πολ.* krol, *Λεττ.* karal, *Ῥωσσ.* Корóль (*ὅθεν καὶ Τερκ.* kral) *κάρανος*, (*συγκ.* *κράνος*, *καί*, *κάραλος*, *κράλος*, *λ*=*ν* *ὡς* боль, *πόνος·* *λίτρον*, *νίτρον·* *καὶ συνήθ.* *μηλίγκιον*=*μῆνιγξ*. *κτλ.*) *ἐκ τῦ κάρανον*, *κάρηνον* (*κάρη*) *κράνον*, *ἡ κεφαλή* (*βλ.* Царь)· *τὸ δὲ κάρανος συγγεν.* *κοίρανος ἐκ τῦ κῦρος* (*οι*=*υ*)=*κόρυς*=*κάρη·* *ὅθεν καὶ κύριος*, *καὶ κύρανος* (*ἀφ' ἧ Κυράνη*, *ἡ Κυῤῥάνη*, *Κυρήκη*, *Καράνη*, *κυριωνυμίαι*, =*κυρία·* *ὡς καὶ Ῥωσσ.* Крáля, *ἡ λεγομένη βασίλισσα ἐν τοῖς χαρτίοις τοῖς παικτικοῖς*, *οἷον καράκη*, -*λη*), *καὶ τύραννος* (*τ*=*κ*).

'Εκ τῦ κοίρανος παρήγαγε τὴν λέξιν ὁ Ορσεχόβιος· ἄλλος, ἐκ τῦ 'Αρμενικῦ karol (ἰσχυρός)· ὁ δὲ Δοβρόβ. ἐκ τοῦ μεγάλου Καρόλου, Karl, μεταθ. Краль. ἀλλὰ τίνι τις ἂν χρώμενος ἀναντιῤῥήτῳ τεκμηρίῳ πιςεύσειεν, ἢ ὅτι ὐχ' ὑπῆρχε πρὸ τῦ βασιλέως Καρόλυ ὐδαμῆ ὐδαμῶς παρ' ὐδέσι τῶν Σλαβόνων κατὰ διάλεκτον ἡ λέξις· ἢ ὅτι ἴσχυσεν ἐπὶ τοσῦτον ὁ Κάρολος (καίτοι μέγας χαίρων καλύμενος, ἢ καλεῖσθαι ἀξιῶν!) ὥςε τὔνομα, ὃ κυρίως ἐκαλεῖτο, συνώνυμον καὶ ἰσοδύναμον τῇ προσηγορίᾳ (βασιλεὺς) ἀποφῆνασθαι, καὶ τύτῳ ἀντ' ἐκείνης χρῆσθαι καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τὺς Σλαβονικοὺς ἀναπεῖσαι λαοὺς, ὐ τοὺς μὲν, τοὺς δ' οὐ, ἀλλὰ ξύμπαντας ἅμα, καὶ ὧν ἐκράτησε, καὶ οἷς ὐκ ἐπεξήλασε, καὶ οἱ προσβοῤῥότεροι ὄντες, μηδ' εἴτις εἴη Κάρολος καλύμενος βασιλεύς, ἐπύθοντο τὴν ἀρχήν; Οὐκ ἂν τοσαύτην ὀνομάτων πενίαν τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης καταγνοίην, οὐδὲ πεισθείην, τά γετοιαῦτα, τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ· ὐ μᾶλλον, ἢ εἴ τις καὶ τὸ 'Ρωσσικὸν Кáрла (νάννος) παρὰ τὸ Karl ἐτυμολογοίη, καὶ τὸν μέγαν ἡμῖν Κάρολον πᾶν τὐναντίον ἀποφαίνειν ἐπιχειροίη.

Кра́й (ἄκρα) ὐ παρὰ τὸ κράας, κρᾶς (κραίνω)· ἀλλ' ἐκ τῦ Кроὼ (Δοβρόβ.)=κάρσις· (κάρω=χάρω, ὅθεν καὶ χερὰς=ῥῆξις· οἷον χράς)· βλ. καὶ Грань. 'Ετεῦθεν, ἴσως, καὶ τὸ ἐθνικὸν

λῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίςεως δογμάτων καὶ μυςηρίων, ἐν οἷς ὑ δήπου νυςάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεςάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Крижъ εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Крест ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαςέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ᾽ ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Крéстъ καὶ τὸ Крещỳ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хрестъ, καὶ Хрещỳ, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τῦ к, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὐ σημαίνει ςαυρὸν ὐδαμῦ ὐδαμῶς, οὐδ᾽ ἔςιν, ὐδ᾽ ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἄν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων ὐκ ἠπίςαντο τὰς λέξεις Крещỳ, καὶ Крéстъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριςὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ ςαυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίςεως μυςηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς ὓς ὀλιγίςας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχωσι κοινὰς καὶ παρ' ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Крéстъ, *καὶ* Крещỳ, *οἷς, ἐν χρήσει ἤδη ὧσι παρὰ τοῖς εἰδωλολατρῶσι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμυ καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τύτοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν αρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ' ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τύτων τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσωσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.*

Крестьяниинъ [*χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τῦ* Крéстъ (*πέριξ*), *καὶ* янинъ *καταλήξεως = ανινος, ανος, ὡς τὰ ἐθνικὰ,* Самаряниинъ, Римляниинъ, *κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.*] *οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος* (*μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τῦ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τῦ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,*

*Крáпіа, Карáпіъ, *Γρμ.* karat, *Γλ.* carat, *ἐκ τῦ κεράτιον.*

Крáпіъ, Крáпіа, *Σλαβον· = 'Ρωσσ.* Рáзъ [*συνήθ. φορά, καὶ βολὰ* (*καὶ τὸ βολὰ ἐκ τῦ φορά, μεταβολῇ τῶν ςοιχείων φ = β· καὶ ρ = λ. ἢ γῦν = βολὴ*), *ὡς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βολῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν φερομένων. ἡ δὲ βολὰ, βολὴ παρὰ τὸ βάλλω = πάλλω, ὅθεν καὶ τὸ πάλιν ἐπὶ ἐπαναλήψεως, καὶ οἷον ἐπανακρύσεως,* repercussion. (*βλ. 'Ρείμ. λ. πάλιν*)· *ὡς δ' ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐπαναλαμβανομένων τὸ 'Ιταλ.* volta, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* vices (vix, vis)· *τὸ δὲ Γλ.* fois, *εἴποις ἂν=φορά*]. (*κράτα*) *χράτα, μεταθέσ. ἀντὶ χάρτα, χαρτὴ = χαρακτὴ, χάραγμα* (*ὡς καὶ χάρτης, ἐκ τῦ χάρω, κάρω, χαράσσω*), *ἀπὸ τῶν χαραγμάτων δηλονότι ἃ χαράττουσιν ἀριθμοῦντες τὸ ποσάκις ἐπὶ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, οἷον ςαθμήσεως, κτλ. καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀγοραίοις τῶν 'Ελλήνων τοιαύτας ἐγκοπὰς προχείρως εἴθιςαι χαράσσειν ἀντ' ἀριθμῶν ἐπὶ ῥαβδίυ τῦ χυδαϊςὶ λεγομένυ τζετέλα = σχεδύλα· καὶ ἰταλικώτ.* taglia. *Οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* mal, (*φορὰ*) *κυρίως σημαίνει τομὴν, ἐγκοπὴν, τμῆμα* (Adelung)· *ὅθεν,* Трикрáпіы, Двакрáпіы (*δύω, τρεῖς φορὰς*)=*δὶς, τρὶς, κτλ. ἐπὶ ἀριθμήσεως· καὶ* Секрáпіи (Се, крапіъ, *ταύτην τὴν φορὰν, τώρα.*) = *πρόσφατοι* (*ὡς συνήθ.*

τῆς ὥρας· ἀντὶ νῶπός, νεαρός). *Συγγ.* Крою. *βλ.* *καὶ* Рѣзъ, *καὶ* *'Ρείμερ. λ. φορά.*

Кра́ткій, *'Ρωσσ.* Коро́ткій (*μικρός, συνήθ. κοντός· ἐκ τοῦ* Кра́токъ *Βομ.* kratek, *'Ιλλ.* Кратак, *Πολ.* krotki) *κρατός* = *καρτός* (*κάρω, κέρω, κείρω, κέκορα· ὡς ἐκ τοῦ βράσσω, ῥάσσω, βραχύς)· ἤ, κρυτός (κροτός) μεταθ'.* = *κυρτός, λτ.* curtus, (*τὰ κυρτέμενα σμικρύνονται τὸ μῆκος.*) *Γλ.* court, *Γρμ.* kurz, *κτλ.* *καὶ* *Περ.* chord, churd. — Кра́щаю, Кращити, (*ὡς ἐκ τοῦ* Кра́таю) *καὶ* Коро́чу (*σμικρύνω, κολούω, συνήθ. κοντεύω*) *λτ.* curto, *Γρμ.* kürtzen, *κτλ.* *κυρτῶ, κυρτόω,* (*υ* = *ο* *κορτόω μεταθ. κροτόω. τὸ δὲ ο, ὡς ἀμαυρὸν α· καὶ τ* = tz = щ, Кра́щаю.) *βλ.* Ко́рчу.

Крвь, *βλ.* Кро́вь.

*Кре́ндель, *ὀρθότ.* Кре́нгель (*κολλύριον, εἶδος ἄρτου.*) *τὸ* *Γρμ.* Krengel, Kringel, *'Ισλ.* krikla, krink (*κύκλος*) *κρίκος, καὶ κίρκος, λτ.* circus, circulus. *Τοῦ δὲ κρίκος τὸ ὑποκορ. κρικίον, καὶ κρικίλλιον, ἀντὶ κρικύλλιον· ὅθεν κρικέλλιον ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ κρικέλα καὶ παρά τισι κρουκέλλιον, κρουκέλα, ἀντὶ κρικύλα ὡς ἐκ τοῦ κρίκυλος,* circulus· *κατὰ τὸ ἐρωτύλος, ἐρωτύλα.* *βλ.* Кру́гъ.

Кре́ка, *Σερβ.* *ἀλεκτορίδων κλωγμός, βατράχων κοαγμός) καί,* Кре́кам, Кре́кати (*κοάζω*) = *κρέκω, κρέξ, συγγ. κράγω, κραυγή. κτλ.* *βλ.* Кри́къ, *καὶ* Ке́ркаю, Кря́каю.

Кре́стъ (εἴχρησον μετὰ τῆς πραθ. ω, Ῥωσ. Ο. окрестъ=πέριξ, κύκλῳ), Γρμ. Kreis (κύκλος) Πολ. kres, krys, κτλ. = γύρος, γυρὸς, κυρὸς, κύρω, κυρτὸς [μεταθ. οἷον γρύος, κρύος (ὡς ἐκ τοῦ κυρβὸς, γρυπὸς· βλ. Кру́гъ) κρυτὸς μετὰ τοῦ σ, κρυςὸς· υ = ε. ὡς καὶ Σ. γέρω = γύρω]. βλ. Крестьяни́нъ.

Кре́стъ (ςαυρὸς)=χάραξ (συγκοπῇ χράξ, α= ε, καὶ ξ=στ, χρέξ, χρές, Хре́стъ=Кре́стъ. βλ. Ὀспь. οὕτω καὶ τὸ λτ. crux = χάροξ αἰολ. χάρυξ, συγκοπῇ χρύξ, καὶ χ=κ=c, crux). τὸ δὲ χάραξ=ςαυρός. [Πιθανώτερον δοκεῖ μοι τὸ χάραξ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ Кре́стъ (ὡς καὶ τὸ crux, πρὸς τὸ χάρυξ), ἢ τὸ κρέω = πήγνυμι, ὅθεν ἂν γένοιτο καὶ ῥηματικὸν κρεςὸς, ὡς ἐκ τοῦ κρύω, κρυςὸς (κρυςὴ, crusta, κρύςαλλος), καὶ ζέω, ζεςὸς, κτλ. τὸ δὲ κρεςὸς εἴη ἂν = πηκτὸς, πῆγμα, ὕψωμα πάγιον, ἐμπεπηγός. καθὰ καὶ τὸ πάγος (ἐκ τοῦ πάγω, πήγνυμι) σημαίνει καὶ τόπον ςεῤῥὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντα, λόφον, βουνὸν, πετρώδη ἐξοχήν. κτλ. καὶ αὐτὸ τὸ ςαυρὸς ἐκ τοῦ ςαύω, ςάω, ςέω, ὅθεν καὶ τὸ (ςεαρὸς, ςηρὸς, ςειρὸς) ςεῤῥός. Ἀλλὰ καὶ τὰ κόρυς, κέρας κεραία ἐκ τοῦ αὐτοῦ κρέω, κέρω, παραγόμενα ἐμφαίνουσι σώματος ἐξοχὴν πεπηγότος καὶ ςεῤῥοῦ. (βλ. Ῥεῖμ. λ. κράω, κρύω). Ἐκ τοῦ κρύω (βλ. Кро́вь) συγγενοῦς τοῦ κρέω, creo, (Кре́сну), εἴποι τις ἂν παράγωγον καὶ τὸ λτ. crux (οἷον

κρὺξ, κρυξὸς, κρυξὸς=κρυσσὸς· ὡς, διξὸς διστός· ῥυξὸς, ῥυσσὸς), 'Ιτ. croce, Γλ. croix (καὶ Περσ. crusc), Γρμ. Kreuz, ὅπερ ὁ κλεινὸς Ἀδελύγγιος παραβάλλει πρὸς τῦ Krücke (σκήπων), τῦτο δὲ συνάπτει πρὸς τὸ krumm, συγγεν. λτ. grumus=κρυμὸς, ἐκ τοῦ κρύω= κρέω, κράω, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. κραῦρος). 'Αλλ' ἔμοιγε καὶ ἔμπης τὸ χάραξ ἀνάλογον δοκεῖ πρὸς τὸ Кресnъ, ἐκ τῦ χάρω=Крою. τὸ δὲ ἰκρίον (= ςαυρὸς, ἐκ τῦ ἴκρις, ὀκρίς) τὴν μὲν ἔννοιαν συμφωνεῖ πρὸς τὸ Крестъ, ἀλλ' ἀντιβαίνει κατὰ φωνὴν καὶ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναλογίαν]. 'Εκ τῦ Крестъ, Крещу̀, 'Ρωσσ. =τῷ Σ. ςαυρόνω (ποιῶ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ εἰς ἐμαυτὸν ἢ ἄλλον τινά). τὸ δὲ ςαυρόω (προσπήγνυμι τῷ ςαυρῷ) λέγεται Распинáю, Пропинáю. (βλ. Пинáю). βλ. καὶ Крещу̀.

Крещу̀ (βαπίζω) χράζω =χρίζω. [ἐκ τῦ χράω, χρέω, χρέζω (ὅθεν τὸ χρήζω ἐπ' ἄλλης σημασίας.) χρίω, χρίζω, χρόω, χρώω, χρώζω]· οὐ γὰρ οἶμαι = Ϝρέζω (μετ' ἰσχυρῦ πνευματισμῦ, κρέζω) = ῥέζω (βάπτω, ὅθεν βαπτίζω) ἐκ τῦ ῥέγω (ὅθεν Ϝρέγω=βρέχω. Γρμ. regnen) καὶ ῥέδω = ἔρδω, ἄρδω (βλ. 'Ρείμ. ῥέζω). Οὐκ ἀπίθανον ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς τὸ χρίζω παραβαλεῖν τὸ Крещу̀ (ἐν ἀρχ. κώδηξ. Хрещу̀, χρέσδω, χρέστω, τ = συριςικ. τσ, χρέστσω), ἀλλα δὴ καὶ μάλα ἡ ἐμὴ γνώμη εἰς τῦτο ποιεῖ (εἴγε μὴ παντάπασιν ἀπέσφαλ-

ται τῦ ὀρθῦ). Καὶ ἔςι μὲν δήπου τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Χρίσμα μυςήριον διάφορον τῦ ἁγίυ Βαπτίσματος, ὡς καὶ τὸ χρίζειν ἕτερον τῦ βαπτίζειν· ὡς γέμην ἐκ τῆς μᾶλλον τετριμμένης καὶ κοινοτέρας σημασίας τὸ χρίζω δύναται ἴσον τῷ ἀλείφω, βάφω, βάπτω· ὅθεν ὐδὲν ἀπεικὸς τὴν τῶν Σλαβόνων γλῶσσαν ἐκλαβεῖν τὸ χρίζω ἀντὶ τῦ βάπτω (βαπτίζω), ἀντιτάξασαν ἀντὶ τῦ παρ᾽ ἡμῖν ἐπὶ τῦ μυςικοῦ Χρίσματος κυριολεκτυμένυ χρίζω τὸ συνώνυμον μάζω (μάσσω) мажу. Ἀλλ᾽ οἱ συντάκται τῦ πρώτυ Λεξικοῦ τῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας τετάχασι τὸ Крещу̀, ὡς παράγωγον, ὑπὸ τὸ Кре́стъ, ἐκλαβόντες, ἴσως, τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων κατὰ τὴν μυςικὴν ἐκείνην τῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἔννοιαν. „ὅτι ὁ βαπτιζόμενος συςαυρῦται τῷ Χριςῷ. Ὁ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ σημειωσάμενος Δοβρόβισκος ἐν ταῖς περὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης γραμματικαῖς αὐτῦ διδασκαλίαις παράγει καὶ τὸ Крещу̀ καὶ τὸ Кре́стъ (ὁ Σταυρὸς, καὶ, κατά τινας διαλέκτυς, τὸ Βάπτισμα) ἐκ τῦ Γερμαν. christ = χριςιανὸς, καὶ τῦ ἀρχ. christen = βαπτίζειν = χριςιανὸν ποιεῖν διὰ βαπτίσματος· μνημονεύει δὲ καὶ παλαιῶν χειρογράφων, ἐν οἷς γράφεται Хре́стъ, καὶ Хре́щу̀. ἀλλὰ καὶ κατὰ διαλέκτυς, φησὶ, крижъ μὲν λέγεται ὁ Σταυρὸς, Крещь δὲ τὸ Βάπτισμα· καὶ οἱ

Σέρβοι λέγουσιν, у Крсшу = παρὰ τοῖς χριςιανοῖς (Δοβρ. Instit. grammat. p. 35. καὶ 246.). Καὶ ὅτι μὲν τὸ Γρμ. christ παρὰ τὸ χριςὸς (κεχρισμένος, βεβαπτισμένος), ἢ συγκεκομμένον ἐκ τοῦ χριςιανὸς, φανερόν· καθὰ δὴ καὶ τὸ christen=χρίσδειν, χρίζειν (χρέζειν= Крещу)· ἢ καὶ τὸ christen (ἤ φασι) συγκοπὴ τοῦ χριςιανίζειν. ὅτι δὲ τὸ Кре́стъ (ὁ ςαυρὸς) ἐςὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους Кре́стъ, Σλοβακ. krst, Πολ. krzest, chrzest, Καρν. керст (Βάπτισμα), τοῦτο οὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν· τὸ μὲν γὰρ Кре́стъ, ὁ Σταυρὸς, συγγενὲς τοῦ λτ. crux, κτλ. (ὡς ἐσημειωσάμεθα ἐν τῷ Кре́стъ.), ὅθεν καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους криж, ἀντὶ Крестъ, συμφωνεῖ πρὸς τὸ crux· τὸ δὲ κατὰ διαλέκτους кресш, керст, krst, τὸ Βάπτισμα, παρὰ τὸ Крещу (χρέζω, χρίζω) = χριςὸν (χρεςὸν, ὡς ἐκ τοῦ χρέζω) ἀντὶ χρίσμα, ὡς καὶ τὸ Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν Креще́ніе (βάπτισμα), καὶ τὸ Крести́тель, ὁ Βαπτιςὴς, οἷον χριςήτωρ, ἀντὶ χρίςης, κτλ. Συνέπεσε δὲ καὶ συνεχύθη τὸ Кре́стъ Σερβ. крст (ὁ ςαυρὸς) πρὸς τὸ Кре́стъ Σλοβακ. krst (τὸ βάπτισμα) κατὰ ψευδῆ συνέμφασιν, καθὰ καὶ τὸ Кре́стъ (πέριξ· βλ. τὴν λέξ.) πρὸς τὸ Кре́стъ (ςαυρὸς)· ἄλλως γὰρ παράδοξον ἂν ἦν, εἰ δύω πράγματα πάντῃ πάντως διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ ὀνόμασιν ἐκα-

λῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίςεως δογμάτων καὶ μυςηρίων, ἐν οἷς ὖ δήπου νυςάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεςάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Крижъ εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Крещти ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαςέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Кре́стъ καὶ τὸ Крещу̀ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хрестъ, καὶ Хрещу̀, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τῦ к, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὐ σημαίνει ςαυρὸν ὐδαμῦ ὐδαμῶς, οὐδ' ἔςιν, ὐδ' ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἄν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων ὐκ ἠπίςαντο τὰς λέξεις Крещу̀, καὶ Кре́стъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριςὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ ςαυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίςεως μυςηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς ὓς ὀλίγιςας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχυσι κοινὰς καὶ παρ᾽ ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Крéстъ, *καὶ* Крещу̀, *οἷς, ἐν χρήσει ἤδη ὖσι παρὰ τοῖς εἰδωλολατρῦσι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμυ καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι᾽ αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τύτοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν ἀρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ᾽ ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τύτων τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσυσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.*

Крестья́нинъ [*χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τῦ* Крéстъ (*πέριξ*), *καὶ* янинъ *καταλήξεως = ανινος, ανος, ὡς τὰ ἐθνικὰ,* Самарянинъ, Римлянинъ, *κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.*] *οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος (μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τῦ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τῦ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,*

καὶ οἱ Κρηςωνιᾶται Πελασγοὶ). τὸ δὲ κυρτώνιος (κρυςώνιος) = τῷ τῆς συνηθείας γυρινὸς (ἐκ τȣ̃ γύρος = κύρος, κυρὸς) τριγυρινὸς = περίοικος. „Περιοίκους δὲ ὠνόμαζον οἱ περὶ τὸν Πόντον τȣ̀ς σφίσι δȣλεύοντας γῆς ἐργάτας (Ἀρςἱλ. Πολ. ς. ς), καὶ ἦσαν παρ' αὐτοῖς οἱ περίοικοι, ὡς οἱ παρὰ Θετταλοῖς Πενέςαι, καὶ οἱ Γυμνήσιοι τῶν Ἀργείων, καὶ οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ οἱ Δμωῖται καὶ Ἀφαμιῶται τῶν Κρητῶν (ἐκ τȣ̃ ἀφαμίαι = ἀγροὶ)· οἱ δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις Περίοικοι διέφερον τῶν Εἱλώτων (βλ. Ἡρόδ. θ, ιι.)

Креснѝ [*ἄχρηςον· ὅθεν* Воскреснѝ (Вскреснѝ) *ἀνίςαμαι·* Воскрешáю, *ἀνίςημι, ἀπαρμφ.* Кресúти, *ὡς ἐκ τȣ̃,* Крешỳ, Кресỳ] = *κρέσω, κρέω (αὔξω, τρέφω) λτ.* creo, *ὅθεν* cresco, (*βλ. Ῥείμ. λ. κράω*). *τὸ δὲ* Кресỳ, *κρέσω, ἀντὶ κρέω· ὡς, ὄρσω, πόρσω, τέρσω, ἀντὶ ὄρω, κτλ.*

Кречетъ, *βλ.* Крагуй.

Крéшу,-сить, *καὶ Σερβ. Κροτ. Βοεμ.* Крéсати, (*συντρίβω πυρεῖα, Σ. πυροβολίζω*) *οἷον χρέσω* (*χρέσαμι*) *χράσω* (*βλ.* Креснѝ) *ἀντὶ χράω, χραύω, χραύσω = χάρω, χαράσσω* (*ὡς καὶ χρίω, χρίπω, χρίμπτω*) = *γραύω, γράπτω* (*ξύω, Γρμ.* kratzen· *καὶ* krauen, Krabbeln). *Ἐγχραύομεν γὰρ εἰς τὴν πυρῖτιν λίθον τὸν χάλυβα, καὶ συγχρίπτομεν τὰ πυ-*

ρεῖα, ἐκτρίβοντες πῦρ. (βλ. Ῥείμ. λ. χράω). συγγεν. Крácma, Крою̀, *κτλ.*

Кривый, Крúвъ, *οἷον κρυβὸς, γρυβὸς (ὅθεν γρυπὸς) = κυρὸς, λ.* curvus. Кривѣю, Кривлю̀ (Криву̀) *οἷον κρυβῶ (γρυπῶ, γρυπῦμαι) = γυρῶ, κύρω, κύρϝω,* curvo *(γυρῦμαι, κυρτῦμαι). βλ.* Корю̀.

Крúкъ, Кричу̀, *κρίζω, κρίξ (ὡς κράξ) = κράζω, κραυγή. Γρμ.* kreien, kreischen, schreyen, *Ιλ.* crier, *Ἀγγ.* to screch, to shrike *μ'. λτ.* chriare, *Ἰτ.* gridare *(ὡς τὸ αἰολ. κρίδδω, κριάδδω) καὶ Ἰνδ.* krischra, *Ἑβρ.* karah, *κτλ.* — Крикýнъ *Ῥωσσ. (κράκτης, κραύγασος, κεκράκτης) κραγὼν (κριγὼν) κραγὸς, κραυγὼν, κραγγὼν (κατὰ τὰ εἰς ων μεγεθυντικὰ· οἷον, ἀχέρων, γάςρων· καὶ λατ. εἰς o. βλ.* Колдýнъ), *συνήθ. κραυγαλᾶς, φωναλᾶς (καὶ — κλᾶς. κατὰ τὰ εἰς ας μεγεθυντ.) Πολ.* krzykała, - kayło, *κτλ.*

Крúнка, *ἢ* Крынка, Крúнъ *(ςάμνος) συγγ. κρήνη, κράνα (κεφαλή), κρανίον, κάρηνον, κάρα (διὰ τὸ κεφαλοειδὲς καὶ κυρτὸν, ὡς τὸ κύμβη, κύπελλον, ἐκ τῦ κυβή. κτλ. τὸ δὲ κρήνη ὐ παρὰ τὸ κεράω, κράω, ἀλλὰ παρὰ τὸ κάρα, κάρηνον· κάρα γάρ τις καὶ κεφαλὴ τῦ βρύοντος ὕδατος ἡ πηγή (Σ. μάννα κερῦ). ὅθεν καὶ λτ.* caput aquæ, *καὶ Σ. κεφαλόβρυσον (ὄνομα κρυνῶν μεγάλων καὶ ἀλλαχῆ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιςα ἐκ Θεσ-*

σαλία, ἐν ᾗ καὶ κώμῃ Κεφαλόβρυσον. βλ. καὶ ῾Ρεὶμ. κρήνη, καὶ κρουνὸς.) συγγ. Краінъ.

Крйнъ, βλ. Крйнка. βλ. καὶ Скрйна.

*Кристáлъ, καὶ κοιν. Хрусталъ, συνήθ. κρύσαλον-σάλλιον. (Σημείωσ. k = χ. и = υ.) βλ. Кр́естъ.

*Кровáть, κράβατος, κράββατος, λτ. grabatus, Γλ. grabat. Σημείωσ. ο = α.

Кр́овь (αἷμα), λτ. cruor, κρύορ, κρύος, κροῦος, κρόϜ-ος (κρόβ-ος) Кр́овь. ὡς ἀπὸ ῥήματος, Крыю = κρύω, = πήγνυμι (ὅθεν κρυμὸς κρῦμος, grumus, κτλ.), καθὰ καὶ ἐκ τοῦ Кр́ою, καὶ Крыю, Кр́овъ. (βλ. Кр́ою, καὶ ῾Ρεὶμ. λ. κραῦρος.)

Кр́ока, κρόκα, κρόκη. (Συνήθ. ὑφάδιον).

Кромà (μέγα τεμμάχιον ἄρτου) κρόμα, κρῶμα, κροῦμα, κρύμα (ἐκ τοῦ κρόμος, ᾿Ιων. κρῶμος, κρώμαξ, κυρίως = πηκτὸν, χονδρόν τι, κρυμὸς, κρῦμος, grumus· ὅθεν καὶ τὸ κρόμυον, -μμυον (῾Ρεὶμ. λ. κρώμαξ). τὸ θέμα, κρύω, = τρέφω (θρέφω) ὡς καὶ τὸ ἐκ τούτου θρόμβος· καὶ τὸ Βελγ. cramel = ψίξ. τὸ δὲ κέρμα (κέρω, κείρω) οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὸ Кромà. πρβλ. καὶ Кр́еменъ, Кр́овь, Кр́опля, Кр́утый.

Кр́омъ (λάρναξ, κιβωτὸς) χραμὸς (χρομὸς· ο = α) ἀντὶ χαραμὸς ᾿Ιων. χηραμός (χάω, χάρω, χωρῶ.) = χωριαμὸς = φωριαμὸς (χ = φ) ῾Ησύχ. συγγ. Кроѧ.

Кромѣ (χωρὶς, εἰμὴ, πλὴν, ἐκτὸς, ἔξω· ὡς Γλ. hormis, hors, καὶ Кромѣшній, ἐξωτερικὸς, de-hors). Πολ. kromia, συγγεν. χέρνα (ν = μ· οἷον χέρμα, χόρμα) = ςέρησις, (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ χέρω, χάρω, λτ. careo· ὅθεν καὶ χερνὶς = ἀχὴν, ἀχῆνος, λτ. egenus. Τὸ θέμα, χάω· ὅθεν καὶ (χαορὸς, χῶρος) χωρὶς, καὶ χῶρι (μακρὰν „ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Σοφοκλ. καὶ ἀντὶ τῦ ἄνευ, ἐπὶ ςερήσεως, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. χερνὶς.) βλ. Крою.

Кропáю (συῤῥάπτω, καττύω· Σ. ἐμβαλλόνω· ὡς ἐκ τῦ Кропу̀) κράπω=Ϝράπω, ῥάπω, ῥάπτω (ὡς καὶ Ϝάρπω, κάρπω).

Крóпъ, Βμ. Krt, Κρτ. καὶ Καρν. Kert, Πλ. Kret, Σρβ. Кртина, ὑποκορ. Кртица (ἀσπάλαξ) συγγ. Крою̀, γρώω (γρώτης), ὡς καὶ τὸ αἰολ. ἀσπάλαξ = ἀσκάλοψ (σκάλω, σκαλίζω). ἢ καὶ ἐκ τῦ Крóю, Крыю, κρύϜω, κρυτὸς, ἀντὶ (κρύπτω) κρυπτὸς· ὅθεν καὶ Σλαβ. Кроторыя σύνθετ. ἐκ τῦ Крóт, рыю (Δοβρβ. 242) οἷον γρυτωρύας, γρυτωρύχος = γρύτην (τρύπαν) ὀρύσσων· ὡς γαιωρύχον τὸ ζῶον. (Τὸ δὲ γρύτα = κρύπτα. ὅθεν λτ. scruta, 'Ισπ. gruta, 'Ιτ. grotta, Γλ. grotte, Γρ. Grotte). τὸ δὲ Γρμ. Ratte = λτ. mus, rattus.

Крóнкій, βλ. Хру́нкій. (κ = χ.)

Крóпля, Крáпля, (ῥανὶς, ςαγὼν). Кроплю̀, Крап.лю̀ (ῥαίνω· ὡς ἐκ τῦ Крапу̀, Кропу̀).

οὐκ, οἶμαι, Ϝράπω, ῥάφω = ῥάθω, ῥαθέσσω, καὶ ῥαιφασσω (φ = θ. 'Ησύχ.) ἀλλ' = κραύω (κράβω, πω) κράω, κρέω, κρώμω (μ = π, Крóпя), κρωμὸς, grumus (ὡς θρόμβος)· συγγ. Кровь, Кромà. Διόρθυ καὶ Кáплю, Кáпля = κάβω, κάπω (Кáпу) = κάμπω κάμβω, ὅθεν Σ. κόμβος (ςαγών· καὶ κόμβα, κόβα, Кáпя) διὰ τὴν ἰδέαν τῆς τῦ θρόμβυ ςυςροφῆς.

Кропчỳ (γογγύζω) κρόζω· ἐκ τῦ ῥόζω, ῥάζω, ὅθεν κρώζω, κράζω, ὡς καὶ ῥύζω, γρύζω· κ, γ = Ϝ. ἐκ δὲ τῦ ῥόζω, ῥόσδω, σδ = βδ, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ, (βλ. 'Ρείμ. λ. ῥάζω) καὶ δ = ζ = ч, Кропчỳ (οἷον κροβζῶ). Ἢ παρὰ τὸ crepo, κρέπω (κρέβω, κρέμβω, ὅθεν κρέμβαλον) κρέπσω, κρέψω (ὡς ἔψω· ε = ο, κρόψω) = κρέκω (κ = π· ὡς, λύκος lupus)· καί τοι καὶ τὸ κρέκω συγγενὶς τῦ κράγω, κράζω, ῥάζω.

Крóткій, Крóтокъ (πραΰς) Πολ. krotki, Βομ. Καρ. Κρτ. krotek, 'Ιλλυρ. krotak, κρᾶτος, κρᾶτος, ἀντὶ πρῶτος, πρᾶτος. ['Εκ τῦ πάρος, πέραν, συγκοπ. πρὰν, γίνεται τὸ, τε πράϊος, πρᾶος, πραΰς· καὶ τὸ πρήϊος, πρῆτος, πρᾶτος, πρῶτος. ὥςε τὸ πρᾶτος, ἐξελήφθη παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀντὶ τῦ συγγενῦς πρᾶος· τῦτο δὲ = πρανὴς (καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρὰν, πέραν) πρηνής. λτ. pronus. Τὸ δὲ π = κ αἰολικ. ὅθεν πρῶτος = Крóтокъ: ὡς, ὅπως ὅκως· οὕτω καὶ σπ = σκ· ὡς, σπάτος, σκύ-

τος· σπαίρω, σκαίρω· ἄσπρις, ἄσπρα, ἄσκρα (βλ. Искренный), κτλ. βλ. Кормà.]

Крóсны (πληθυντ. 'Ρωσσ. ἐκ τῦ Πολων· καὶ Σλοβακ. Крóсна = ἱςὸς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον.) φαίνεται συγγενὲς τῦ κρόσσα, κρόξ, κρόκη, ἐκ τῦ κρέκω = ὑφαίνω· „ κρέκειν τὸν ἱςὸν (Σαπφώ)· ἀλλὰ τὸ Βυεμ. Кросна = 'Ρωσ. Крóшня (κόφινος, κάλαθος), καὶ Σερβ. Крошнье (πληθυντ. = φέρετρον) ὑπάρχουσι συγγενῆ τῦ Γρ. Krächzen, krätze, λτ. crates (ἐσχάρα, ταῤῥὸς)=κράτης, καὶ οἷον κρατεὺς, ὡς τὸ κρατευτὴς (ἐν ᾧ κρατεῖται τὸ φερόμενον.) ἀφ' ὗ καὶ κρατευτήριον, λτ. craticulum, ἢ=κρώσσα,-σσὸς. βλ. Крóю, Корчáгъ.

Крошỳ (θρύπτω, ψώχω, τρίβω) Ϝρώσσω, ῥάσσω (ῥάζω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, Γρμ. schroten, ῥώττειν = ῥώσσειν, ῥάττειν, κτλ.). τὸ к (κ-ρώσσω, Крошỳ) πνευματισμὸς ἰσχυρός: ὡς, κράπω = ῥάπω, ἅρπω, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. κράπω, κραιπνὸς). Крохà (ψίξ, Σ. ψίχα) Ϝρωχὰ = ῥωγὰ, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα· ὡς καὶ ψίξ, ἐκ τῦ ψίχω, ψώχω· καὶ τὸ λτ. mica = μίκκα (μικκὰ, μικρὰ, ἐκ τῦ μικρὸς, αἰολ. μικκὸς, παρὰ τὸ μίω)· ἀλλὰ καὶ τὰ 'Ιλλυρ. Крхати, Кршити (ῥήσσειν, ῥηγνύειν) συγγενῆ Крошỳ. βλ. καὶ Крушỳ.

Крою (κόπτω, τέμνω, οἷον ἱμάτια, ὑποδήματα. κτλ.) οὐ παρὰ τὸ κρόω (πρωτότυπ. τῦ κρούω),

ἀλλὰ κράω = γρώω (γρόω) γράω, χράω, χάρω, κάρω, κέρω, κέρνω, βλ. Корнаю. [ὅθεν Край, Крайній, συγγ. Грань, ἐν οἷς ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ῥῆξιν, χάσμα, κενόν. ὡς καὶ πέρας (πέρω, πόρος), καὶ λτ. finis, ἴσ. = φίνις (φένω=φάω, σφάζω, σπάζω=σχίζω].

Крόю, Крыю (καλύπτω, στεγάζω, κρύπτω) κρύω, κρύϜω, κρύβω, κρύφω, κρύπω, -πτω. (συγγεν. κορὸς, κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ, κτλ. Γρμ. krub, krumb, krumm, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τῦ συγκεκαμμένυ, καὶ κυρτῦ μὲν τὰ ἔξω, κοίλυ δὲ τὰ ἐντὸς. βλ. Ῥείμ. λ. κρύβω). Крόвъ, Крόвля (στέγη, ἐκ τῦ Крыю, ὡς ἐκ τῦ Рыю, Рόвъ. τὸ γὰρ ы=υ=ο, αἰολικ.) κρυβὴ, κρύβος (κρόβος) = κρύφος, Σ. κρυψάνα. ὡς καὶ κρυβὸς, κρύψ (ὁ κεκρυμμένος)· καὶ Крилὸ, ἡ Крылὸ (πτέρυξ, πτερύγιον, καὶ Καρν. krilo, κόλπος· ὡς ἐκ τῦ Крыю, κρύω, Крилὸ. и = ы, ὡς υ, αἰολικ. = ι, οἷον κρυλὸν) κατὰ τὸ κρυβηλὸς, ἐνεργητ. ἀντὶ κρύπτον καὶ καμπτόν. Τοιῦτο καὶ τὸ λτ. ala (πτερὸν) ἐκ τῦ, μάλα, μάλη, ἡ μασχάλη=ἀσχάλη, Γρμ. Achsel, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγνύω (κάμπτω, διὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης), ἀξάλη, λτ. axilla, ἀσκάλη, ἀσχάλη, μετὰ τῦ μ (ὡς πνεῦμα) μασχάλη· ἔςι δὲ τὸ (κρύω) κρύβω, συγγεν τῦ κύρβω, κύρω, Корю, Крйвый, γύρω, κυρτὸς· ὡς γῦν ἐκ τῆς ἐννοίας τῦ κυρτῦ καὶ κοίλυ καὶ τὰ Καρν. krilo = κόλπος

(καθὰ καὶ τϑτο ἐκ τϑ κολοβὸς, κολοϝὸς κολὸς=κοῖλος) ὅθεν 'Ιτ. golfo, Γλ. golfe, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Golk, Kolk. (βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 240). 'Εκ τϑ Крыю (Крывáю, κρυβέω, κρύβω) τὸ σύνθετ. Сокрывáю, συγκρύβω (= θησαυρίζω). καὶ Сокрóвъ, ὁ θησαυρὸς, οἷον συγκρυβὴ, σύγκρυφος, συγκεκρυμμένος, κρυπτός. Συγγενὲς δὲ καὶ τὸ ἑτερόσημον κρύω (Крыю) ὅθεν Крóвь. βλ. τὴν λέξ.

Кругъ (κύκλος, σφαῖρα, δίσκος, περιφέρεια) κρύϝος [κρυγὸς (ϝ=γ, καὶ β· ὡς, ὠϝὴ, ὠγὴ, ὠβὴ) κυρβὸς, curvus] ἀντὶ κυρὸς, γυρὸς, γύρος, Γρμ. Kreis, κτλ. ἤ, κρίκος καὶ κρύκος? (ἐκ τϑ κρύκος, ἴσως, ἀντὶ κρίκος, τὸ τῆς Σ. κρϑκέλλιον, καὶ κρικέλλιον=κρικύλλιον. οὕτω καὶ χιτὼν, κιθὼν = κύθος, κύτος· καὶ τὸ κέρκος δὲ = κίρκος). Кругъ мѣданъ, Σλαβ. (κατὰ λέξ.= χαλκϑς γύρος) = κύμβαλον (ὡς τὸ „χαλκόδετος κοτύλη" Αἰσχλ. καὶ τὸ κύμβαλον ἐκ τϑ κύμβω, κύβω· ὡς κυπτὸν, καὶ καμπύλον). Кружу̀ (ж = γ. ἀντὶ Кругу̀, κρύγω = κρύϝω, κύρϝω, γύρω, γυρόω, βλ. Корю̀) καὶ Кру́жка (ὡς ἐκ τϑ Кру́жа = Кру́га = κρύϝα) κυρβὴ, κυρὴ, γυρὴ, (κροσσὸς, ςάμνος) διὰ τὸ κυρτὸν καὶ καμπύλον· καθὰ καὶ τὸ κύβη, κύπη, κύπελλον, ἐκ τϑ κύβω· καὶ Γρμ. Krug. (βλ. Корча́гъ). Кру́глый, Кру́глъ (ςρογγύλος, καὶ ὁ τορευτὸς) οἷον κυργελὸς, κρυγελὸς, συγκοπ. κρύγλος (ὡς ἐκ τϑ κύβω, κύβολον,

συγκοπ. κύβλον)· καὶ Кружи́лia, πληθυντ.= Кру́гu (κύκλοι) οἷον κυργίλια, ἃς ἐκ τȣ̃ κρίκος, κίρκος, κίρκυλος, circulus, κρικύλλιον-λλια (βλ. Кре́ндель). καὶ Кружи́лія ὁ Ὠρίων (ἀρχ. Σλαβον. Ἠσαΐ. ιγ, 10· καὶ Ἰώβ. λη, 31) οἷον κρȣκελλία, Σ. κρȣκέλλα, ἡ· ὡς γύρος, σφαῖρα, σῶμα κυκλοφορȣ̃ν, καθὰ καὶ ἡ Ἑλίκη, ὁ ἀςερισμὸς, ἐκ τȣ̃ ἕλιξ (διὰ τὸ κυκλικὸν αὐτῆς σχῆμα), καὶ „ πανόπτης κύκλος Ἡλίȣ (= δίσκος. Σοφοκλ.) καὶ, κυκλάδες ὧραι (Ευριπίδ.) κτλ. Πρὸς τὸ Кру́гъ πρβλ. καὶ τὸ Βασκικ. gur, γύρω (πέριξ)· καὶ ἐν πάσαις σχεδόν τι ταῖς Εὐρωπαϊκ· γλώσσαις τὰ θεματικὰ gür, kur, cir, cyr., κτλ. σημαίνȣσι κυκλοειδές τι· πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβικ. kur, κτλ.

Крупа̀, βλ. Крупый.

Крупый, Кру́пъ, Σερβ. Крпь (ςρεπτὸς, συνήθ. ςρυφτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ξηρὸς). Кручу̀ (ςρέφω, πυκνόω, συμπιλόω.) κρυςὸς, κρυςάω (κρυςαίνω, ὅθεν κρύςαλος). Ἐκ τȣ̃ κρύω· ἐνταῦθα ἴσ· ἀνήκει καὶ τὸ λτ. crudus· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ κρέω=κρύω, κρέας, κρῆς, αἰολικ. κρῦς, κρυτὸς, crudus. βλ. Гру́дь· ὡς καὶ κράω, κραύω, κραῦος (κραβὸς) κραμβὸς, κρόμβος, (ὅθεν, Σ. σκρȣ̃μβος) κραῦρος, κτλ. Καὶ τὸ Крупа̀ (χόνδρος, πόλτος, ἄλφιτον, Γρμ. Gersten-graupe, συγκεκομμένη κριθὴ) συγγενὴς φαίνεται τȣ̃ (κρύω) κρυμὸς, grumus, κρȣ̃μα

(μ = π. κρῦπα)· ὅθεν καὶ Σλαβ. Крупица, ψιχίον· καὶ Σερβ. Крупанъ (χονδρὸς)· καὶ Κρτ. Крупенъ (χάλαζα)· καὶ 'Αλβαν. krupa (ἅλας, διὰ τὸ πηκτόν). καὶ Λτ. scrupus (ψηφὶς). πρόσθ. καὶ Γρμ. graupen, κτλ. βλ. Крóю.

Крушỳ (συντρίβω. 2, μεταφ. θλίβω, πιέζω. ὡς τὸ Грушỳ.) Ϝρύσσω (κρύσσω) = ῥύσσω. ῥύζω = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, καὶ 'Ιων. ῥώσσω. Крýхъ (βῶλος, κλάσμα) οἷον Ϝρύχος, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥάκος = ῥῆγμα. τὸ ῥύσσω σώζεται καὶ ἐν τῷ ὀρύσσω (τὸ ο, εὐφωνικὸν) ὄρυγμα, ὀρυχή. κτλ. [ῥα, ῥο, ῥυ, μετὰ τῶν τοῦ πνευματισμοῦ ςοιχείων β, γ, κ, χ, θ, εἰσὶ φωναὶ θεματικαὶ πολλῶν ῥημάτων ῥήξεως καὶ θραύσεως σημαντικῶν· βλ. 'Ρείμ. λ. ῥάζω.] Παράβ. Крошỳ. πρόσθ. Γρμ. griesen, grüsen (abgrüsen), 'Ολλ. gruitzen, κτλ. 'Εκ τοῦ Крýхъ τὸ ὑποκορ. Крýшецъ 'Ρωσσ. καὶ Πολων. = μέταλλον, ὡς ὀρυκτὸν· παρὰ δὲ Βοεμ. Крушецъ (Σρβ. Крушацъ) = θρυμμάτιον, κλασμάτιον.

Крýшка, βλ. Грýша. Τὸ τῆς Σ. γκόρτσον, γόρτσον (εἶδος ἀχράδος) φαίνεται ἐκ τοῦ Гóрецъ (πικρία) = Ϝόρκις, ὄκρις = ἄκρις, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρὰς -άδος, καὶ τὸ ἄχερδος. βλ. Гóркій.

Крхáпи, καὶ Кршúти, ἐκ τοῦ Кршéмъ Σερβ., καὶ Κροατ. kerham, kersem (Ϝρέσσημι, κρέσσημι) ἀντὶ Ϝρέσσω = Ϝράσσω, ῥήσσω, Γρμ. reissen, krachen (βλ. Крошỳ). 2, βήσσειν

(ἐπὶ ἵππων) *Βοεμ.* Крхлати, *κράχω*, *ἀντὶ κέρχω* (*ἐπὶ φωνῆς βραγχαλέας*) *συγγ. κρέκω*, *κράγω*, *κράζω* (= *Fράζω*, *ῥάσσω*, *ῥάγω*, *ὅθεν καὶ βράχω*, *βραχμάζω* (*χρεμετίζω*), *καὶ βράσσω*, *βρήσσω* = *βήσσω*, *βήχω*. *πρβ. μ. λ.* cracho, *Γλ.* cracher (*πτύειν*), *ὡς καὶ τὸ βρήσσω* (*βήχων ἐκπτύω*).

Крюкъ (*ἄγκος*, *ἄγκιςρον*, *ὕγκινος*) *συγγ.* Крўгъ, *κρίκος* (*καὶ κρύκος*); *βλ.* Крўгъ. *παρβλ. Γρμ.* Krücke, *κτλ. βλ.* Клюка̀.

Крыло̀, *ἡ* Крило̀. *βλ.* Кро́ю, Кры́ю.

Кры́са (*μῦς*, mus rattus) *Ῥωσσικ. συγγεν. ῥύσσω* (*γρύσσων*) *ῥύζω*, *ῥύγω*, *ῥύκω*, *βρύκω*. *ἢ ῥύσσω*, *ὀρύσσω*, *ὄρυξ*. *συγγεν.* Рыю· *ἤπιθανῶτ.* Кры́ю, Кро́ю, *βλ.* Кро́тъ, *καὶ* Мышь.

Кръждева́ю (Креждева́ю, *τὸ* д *ἐπενθετ. ἀντὶ* Крежева́ю=*ἀσθενῶ*, *μαλακίζομαι· ἐκ θέματος* Креж=Крег, *ὅθεν ἄχρης·* Крежу̀, Крегу̀.) *κ-ρέγω*, *κ-ρέζω*, *κ-ρέσδω*, *ἀντὶ*=*κ-ράγω*, *κ-ράζω*, *ῥάζω*, *ῥήσσω*, *ῥήγνυμι· ὅθεν Βοεμ.* Kregek (krzehek)=*θραυςὸς*, fragilis. *συγγεν.* Крушу̀.

Крѣпкій, Крѣпокъ (*ἰσχυρὸς*, *ςεῤῥὸς*, *ὀχυρὸς*) *κρέπος*, *κρεπὺς*, *ἀντὶ κρετὺς*, *κρατὺς*, *κραταιὸς* [*ὡς*, *κράτος*, *κρατίων*, *ἰωνικ.* (*κρέτος*) *κρετίων*, *κρέττων*, *κρέσσων*, *Ἀττικ. κρείττων*, *κρείσσων· καὶ Αἰολικ.* *π* = *τ*. *ὡς πέμπε* = *πέντε· πέτορες*, *τέσσαρες· κύπος*, *κύφος* = *κύτος*, *κύθος· κύπαρος*, *κύταρος*, *κτλ.*]. Крѣплю̀ (Крѣпу̀, = *κρεπῶ* = *κρετῶ* =

κρατῶ (κρατύνω, κραταιόω). Крѣпость (τὸ κραταιὸν, κρατυσμὸς, ἰσχὺς, κραταίωμα, φρέριον) κρέπος = κρέτος, κράτος.

Кря́жъ (τμῆμα ξύλε παχὺ, ςέλεχος. 2, ὀρέων σειρά. 3, γῆς ςιβὰς, καὶ λίθων ἢ ἄμμου σωρός· 4, τὸ νέρτατον ἔδαφος τῆς γῆς· ἡ παρθένος γῆ, Γαλ. la terre franche, Γρμ. die Mutter—Erde.) χρὰς, συγκοπῇ, ἀντὶ χερὰς = χέῤῥος, χέρσος. [τὸ δὲ χέρσος = σχερὸς (σκερὸς) ξερὸς, ξηρὸς, ξηρά. ἐκ τε χάρω, χράω, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. χεράς.]

Кря́каю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) κράγω (κράκω) καὶ κρέκω. (λέγεται καὶ ἐπὶ ςεναγμε· ὡς καὶ κρέκαλος = θρῆνος. 'Ησύχ.). ὅθεν Кря́ква, Крякýша (νῆσσα) οἷον κραύγα, κράγεσα, κρέκεσα, κράζεσα. Πρβλ. Κροατ. καὶ Πολ. Кракам (κράγαμι) κράγω, κράζω = κρώζω, καὶ Βοεμ. Крокаю. 'Ρωσσ. Гра́каю, Кра́каю· καὶ Ка́ркаю, Ко́ркаю. ὅθεν καὶ Крук, Кручек, Πολων. (κρόξ) κόραξ (corvus corax), Καρν. Крокаръ, ὡς τὸ συνήθ. κλωξάρι. Γρμ. Krabe, Krohe, Krähe· καὶ τὸ Rab, Rabe (κόραξ) ονοματοποιΐα, κρὰ, κ-ρὰϜ, (κρώζω) κτλ. βλ. Кре́ка, Кри́къ.

Кто̀ (к, ко, καὶ то = τίς) κὸς, τὸς, τίς, κὶς, λτ. quis· (τὸ δὲ κότος, λτ. cotus, quotus = κόσος, πόσος). ἡ γενικ. Кого̀ (ἐκ τε ко) κόϜο = (κόοο) κόοιο, κόου (τόου, τέου τοῦ.) λτ. cuius. δοτ. Комý, κό(μ)ῳ = κόῳ,

quo, *κτλ. Πρβλ. Γτθ.* hwas, hwe, hwata, *Σνσκρ.* kah, ka, kad, *Ζενδ.* keie, *κτλ.*

Кубáрь (*βέμβηξ, ῥόμβος*)=*συνήθ. κουβάριον, κύβαρος* (*ἡ ἀγαθὶς, καὶ πᾶν τὸ συνεσραμμένον καὶ σφαιροειδὲς· ἐκ τοῦ κυβὴ, ὑποκορ. κυβάριον, διὰ τὸ σρογγύλον καὶ κεφαλοειδὲς τοῦ βέμβηκος.*)

Кубóкъ (*βαυκάλιον*) *κύφος* (*κύβος, κύπος*) *σκύφος, καὶ κυβίον* (*κυμβίον*) *κύπελλον.*

*Кýбъ, *τὸ λτ.* cubus, *κύβος.*

Кýбъ (*ἄμβυξ. συνήθ. ἀλ-αμβύκος*) *κύβος, κύπος, κύφος, σκύφος* (*συγγενὲς* Кубóкъ, *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ περιφερὲς· ὡς καὶ τὸ ἄμβυξ ἐκ τῆς ἀμφὶ=περί· ὅθεν καὶ ἄμβιξ, καὶ ἄμβικος, ὁ· „ ἄμβικος, χύτρα, κάδος. 'Ετυμολ. βλ.* Алéмбикъ.)

Кувшúнъ (*σάμνος, λάγηνος. συγγεν. κουψέλη*) *κυψέλη, κύβελον* (*κυβὴ, κύπω, κυβῶ, κύω*). *βλ.* Ковчéгъ, Кóвшъ, *κτλ.*

Кувы́ркаю,-юся, *κυβισάω* (*ἐκ τοῦ κύβη· οἷον, κυβηράω· ὡς, κυβήριον, κυβάριον, συνήθ. κοῦβάριον, ὅθεν, κουβαριάζω - ζομαι.*)

Кудà, Кудѣ̀, *κοῦδὰ, κοῦδὴ,* (*ποῦ δή.*)

Кудáхчу (*κακκάζω ἐπὶ ὀρνίθων*) *κυδάζω, κυδάξω, κυδάκσω* (*κυδάκζω*)=*ἐπιφωνῶ* (*'Ησύχ.*) *ἤ, δ=τ=κ* (*κοδάζω*) = *κοκκάζω, κακκάζω.*

Кудéлъ, *βλ.* Кýдерь.

Кýдерь, *πληθ.* Кýдри (*κίκιννοι, ἕλικες τριχῶν*) *Βομ.* kaderz, *Πολ.* kędzior, *Καρ.* ko-

der, *καὶ* kodra.=*κότταρον*, *κοττάριον* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τῦ κόττα*, *κοδδὰ* = *κεφαλή*. *ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. κατσαρὰ* (*καὶ σγυρὰ*, *γυρὰ*, *οἱ κίκιννοι*), *καὶ κοτταβίας* (= *οὔλόθριξ. 'Ησύχ· συνήθ. κατζαρομάλης*, *κατζαρὸς*) Кудря́въ, Кудря́вый, *Σρβ.* кудрав, *Καρ.* кудраст, кудровец, *Βομ.* кудрнатый, кудрна, *καὶ* кучера. (*ἐκ τῦ κότταρος*, *κόττα*, *καὶ τὸ τῆς Σ. κωμικ. κοῦτρα* (*κεφαλή*, *καὶ μέτωπον ἐξέχον*) *καὶ κότρας*, *ἀντὶ κοταρᾶς*, *ὁ*, *ὡς*, *κεφαλᾶς*). *Τῦ* Кýдерь *συγγ. φαίνεται τὸ* Кудéлъ (*τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα*, *τολύπη ἐρίων*, *ςυππίυ*, *λίνυ*, pensum lini) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν*, *καθὰ καὶ κοττάρια*, *τὰ ἄκρα τῆς κέγχρυ* (*ὡς τριχώδεις ἀποφύσεις. 'Ησύχ.*). *Ἢ*, *τὸ* Кудéлъ = *κυτάλη* (*σκυτάλη*) *καὶ τῦτο ἐκ τῦ σκύτα* = *κύτα* = *κότα*, *κόττα* (*ἡ κεφαλή*), *ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. κύταλον*, *ἢ κύτελον* (*μέτωπον*). *Καὶ τὸ κόνδος* (*κεραία*, *κορύνη. 'Ησύχ.*) = *κότος*, *κόδος* = *κοδδὰ*, *κόττα· ὥςε τὸ* Кудéлъ *ἐξελήφθη ἀντὶ τῆς τολύπης*, *ὡς κεφαλοειδῦς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἠλακάτης* (*τὸ συνήθ. ῥοκοκέφαλον*) *περιειλημένης. οὕτω καὶ τὸ κότταρον* (*ἐκ τῦ κόττα*) *μετέπεσεν εἰς τὸ τῆς συνηθ.* (*κοτταρὸν*) *κατσαρὸν* (*ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς*). *'Εκ δὲ τῦ κόνδος γίνεται καὶ τὸ*, *κόνδυλος*, *καὶ κονδύλη* (*κυρίως*, *οἴδημα*, *ὄγκος κεφαλοειδής*, *κτλ.*), *τοιῦτο φαί-*

νεται καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα· καὶ εἴη ἂν πιθανώτατα τὸ Кудѣль, Кудѣля=(κόδυλος) κόνδυλος, -δύλη· ὡς καὶ τὸ κορδύλη.'

Кукаю (φθέγγομαι, βαβάζω, γρύζω) κοκκύω, κοκκύζω [ἐκ τȣ͂ κόκκυ, κόκκυξ· ὡς καὶ, κοκκύζει = ταράττει, φωνεῖ ὀξέως ('Ησύχ.) ἐκ τȣ͂ κοκκύω, καὶ τὸ κωκύω]· καὶ Кокую, καὶ Кукую, ἐπὶ κόκκυγος, βλ. Кокошъ.

Кукла (πλαγγὼν συνήθ. κȣ́κλα [ἐκ τȣ͂ κύλη, κύλα, διπλασ. κυκύλα (ὡς, κύκυλος, συγκ. κύκλος) συγκοπ. κύκλα, κȣ́κλα· παρὰ τὸ (κύω, Кую) κύλος = κοῖλος, κύλη, κύλον, ὅθεν σκύλον = δέρμα, κτλ. ἀφ' ȣ͂ σκυλόω (=καλύπτω. βλ. 'Ρείμ. λ. σκύλον)=κυλόω, ὅθεν Συν. (διπλασ. κυκυλόω, κȣκȣλόω) κȣκȣλόνω (καλύπτω). 'Εκ τȣ͂ κύλος, καὶ τὰ λτ. cullus, culleus, cucullus, cucula, συνήθ. κȣκȣ́λλιον, κȣκȣ́λλα (κάλυμμα κεφαλῆς). Κȣ́κλα τοίνυν ἡ πλαγγὼν ὡς κοίλη τὰ ἐντὸς καὶ κȣ́φη μορφὴ, ζωΐδιον κενὸν ὀςέων καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτόχρημα κύλον, σκύλον (δέρμα, κάλυμμα). ὡσαύτως καὶ τὸ κύσθη (ὅθεν παράγȣσι τινὲς τὸ ἕτερον τῆς Σ. κατὰ τόπȣς, κȣ́τζα = κούκλα) σημαίνει κοῖλον. 'Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ „καικύλη, κεφαλή. ἴσ. κυκύλη (κύλη) ὡς τὸ κύκυλος, ἐκ τȣ͂ κύω, παρ' ὃ καὶ ἡ κυβή.] ὅθεν

Куклянка, εἶδος ἐπενδύτȣ μετὰ κȣκȣ́λλας. ὡς ἡ τῆς συνηθ. καπανίτσα, οἷον κȣκȣλλάτα.

(βλ. Кукла, Куль καὶ Капище). Кукуль δὲ, τὸ μοναχικὸν κυκέλλιον.

Кукшу (χυδαῖον, = τρίβω δακρύων τὺς ὀφθαλμὺς.) ἐπλάσθη ἐκ τῦ ξύω, (κσύω, κύκσω).

Кукушка = Кокушка.

Кулакъ, κόλαφος [φ = χ. κόλαχος, κόλακ-ος· ὡς, ὀσφὺς = (ὀσχὺς) ἰσχὺς, ἰξὺς (ὅθεν καὶ τὸ λτ. coxa)· ὄφις (ὄχις) ἔχις· σέλεφος, σέλεχος, κτλ.]. βλ. Пясть.

Кулганъ (εἶδος κρωσσῦ.) κυλικάνη, - χάνη, ὅθεν συγκοπ. τὸ ἑλλην· κυλίχνη, λτ. culigna. (ἐκ τῦ κύλιξ, κύλικος. ὡς ἐκ τῦ πόλις (πόλιξ, ικος) πολιχάνη-λίχνη. Οὕτω καὶ πλάκω πλάκανον, - χανον, σπλάγχνον). ἐκ δὲ τῦ κύλιξ, τὸ λτ. calix, 'Ιτ. calice, Γρμ. Kelch, 'Ισλ. Kaleikr, καὶ Βλαχικ. kelke· (ἡ κατάληξ. τῦ Кулганъ ὡς τὸ Лоханъ, Спокань· καί τοι ξενίζειν δοκῦσα, κατὰ τὰ εἰς gan Ταταρικά· ἔςι δὲ καὶ Ταταρ. kumgan=πρόχοος).

Куликаю (πίνω, πίνων κύλικας μεθύω) κυλικίζω (κυλικάω)· ὡς τὰ, κωθωνίζω, κυαθίζω (καὶ συνήθ. γαβαθίζω). Куликало (πότης) οἷον κυλικιςὴς, κωθωνιςὴς, Σ. γαβαθιςὴς, γαβάθας. ἴσ. συγγ. Кулганъ.

Куличъ, κόλλιξ, κολλύκιον. βλ. Калачъ.

Куль (σάκκος) κῦλος, κόλος (=κυλὸς) ὅθεν κολεὸς, κυλεὸς, λτ. culeus. Кулекъ (σπυρὶς), κτλ.

Куна ὑποκορ. Куница, τὸ Σ. κυνάβι καὶ κυνάδι. λτ. cuniculus, ὅθεν καὶ κόνικλος, καὶ

κύνικλος (Στράβ.) Γρμ. Kaninchen· καὶ Куница горная, ἢ каменная (κυνάδι ὀρεινὸν) ὁ Τυρκικ. καὶ Σ. Ζαρδαβᾶς, λτ. mustela foina. Τὸ πρωτότυπ. Куна = κύνα, κύννα (κύριον ὄνομα = κύων, ἡ) ὅθεν Куница = κυνίσκα· καὶ τὸ cuniculus ἐκ τοῦ cunicus εἴη ἂν = κυνικὸς, κυνικός.

Куна (σωρὸς) κύβα, κυβὴ, κύβος [ἐκ τοῦ κύβω. τὰ γὰρ κύπτοντα καμπυλοῦνται καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ῥάχιν· ὅθεν ἐκ τοῦ κύβος καὶ ὁ ὑβὸς, λτ. gibbus· ἐκ δὲ τοῦ ὑβὸς (ὑπὸς) τὸ ὕψος. βλ. Ῥείμ.]. Куплѣю, ἀπρμφ. Купити (συνάπτω, ἀθροίζω· ὡς ἐκ τοῦ Купу) κύπω, κυπῶ, κυβῶ-βόω, (ἐκ τοῦ κύω = κάω, καύω, κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω, καμπύλος, καμπυλόω, κτλ.) εὔχρης· ἐν τοῖς συνθέτ. Совокуплѣю, κτλ. πρβ. καὶ Γρμ. Haufe, (Haube, Haupt. συγγ. Schober, κόρθυς). Περὶ δὲ τοῦ λτ. copulo, copia, βλ. Обиліе. (βλ. Купаю, Купую, Кую).

Купаю (βυθίζων εἰς τὸ ὕδωρ πλύνω, λούω) κυβάω, γυβάω· „γυβᾷ, κολυμβᾷ. Ἡσύχ.) ἐκ τοῦ κύβω ενεργητ. = κύπτειν ποιῶ τὸν λουόμενον, καὶ (κύβω, κύω, κύθω) κεύθω τοῦτον ἐν ὕδατι. Купель (κολυμβήθρα) συγγεν. κύπελλον, ἐκ τοῦ κύπη, κύβη, (κύπω, κύβω, κύω), ὡς καὶ (κάω, κάπω) κάφα (= σκάφα) = λουτήρ. Λάκωνες (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ κυβὴ, καὶ τὸ κυβιςάω· ὡς τὸ „κυβιςᾷν κατὰ

ῥέεθρα (ἐπὶ τῶν νηχομένων ἰχθύων. Ὅμηρ.). Καὶ τὸ κολυμβάω, κόλυμβος, φαίνεται ἐκ τοῦ κόλυβος = κολοβὸς = κολοϜὸς, κολοὸς, κολὸς, κυλὸς, ἐκ τᾶ κύω. ὡς καὶ τὸ νευςὴρ, νεύω, παρὰ τὸ νέω, νύω = κύβω, κυβάω. τὸ δὲ χύω (χύϜω) ἐκ ἄν τις, οἶμαι, πρὸς τὸ Купáю (Купѝ) ὀρθῶς παραβάλοι, κατὰ τὸ χύτλον, χυτλόω. βλ. Кую̀.

Купинà (βάτος) συγγεν. Купáю, (κύβω, κάβω, κάμβω, κάμπτω) καμπύλη, καμβὴ, σκαμβὴ, ὡς, σκάμβυξ, σκαμβάλυξ, = σκόλοψ (Ἡσύχ.) οἷον καμπυνὴ, καπανὴ (ὡς σκαπάνη). Οὐ γὰρ παρὰ τὸ Купýю, ὡς δῆθεν κάπτυσα (δρασσομένη).

*Кýполъ (θόλος) Ἰτ. cupola, Γλ. coupole, Γρ. Kuppel, μσ. λτ. cuppulla, συγγ. κύπελλον, κύφελλον, κυψέλη (κύβω. διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ θόλου κοίλωμα), καὶ Τȣρκ. kubé.

Кýпорю (πωματίζω.) οἷον, κυπαρῶ. ἐκ τᾶ κύπαρος = κύταρος, καὶ κύτταρος (πῶμα, κέλυφος βαλάνȣ· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, κύτος). τὸ Γλ. boucher, ἐκ τᾶ bouche (ςόμα)=ςοματίζω (βύζω, βύω). τὸ δὲ Γρμ. zustopfen, stopfen, μ΄. λτ. stupare, Ἰτ. stoppare, Γλ. estouper=ςύπω (ςύπος) ςυπάω (ςυπάζω) καὶ ςυπόω, συνήθ. ςȣπόνω, ςȣμπόνω.

Купýю, Ῥωσσ. Куплю̀ (Купѝ, ὠνᾶμαι, ἀγοράζω) κάπω [κȣ́πω, α=ου=υ, ὡς Ἑκάβη, Hecuba. βάζω, δωρ. βύζω, βαβύζω = βι-

βάζω· ἴσως δὲ καὶ (κατὰ τὸ, κάπω, κώπη) κύπω· ο=υ. Ἔςι γέμην καὶ ἄλλως τὸ κύπω ἐκ τῦ κάω, καύω, συγγεν. τῦ κύπω, κύβω, κύω] κάπτω, λτ capo, capio, capto, accipio, accepto (*ὅθεν Γλ.* achèter, *ὠνεῖσθαι, ἀρχ.* achepter)· „ *κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι* (*Ἡσύχ.*), *Γρμ.* kaufen, *τῦτο δὲ παρήγαγόν τινες καὶ ἐκ τῦ ἑβραϊκ* kaf (*χείρ*), *ὅτι χεῖρας ἀλλήλων λαμβάνυσι πρὸς πίςιν* (*Ἰλ. Λ*) *οἱ συμφωνῦντες ἐπὶ πράσει καὶ ὠνῇ· ἀλλὰ καὶ τὸ* kaf *συμπίπτει μετὰ τῦ κάπω, ὅθεν καὶ τὸ κώπη* (*κυρίως=λαβή*). Купéцъ (*ὠνητής, κυρίως ἔμπορος*) *κάπτης, καπτήρ=κάπηλος* (*καὶ τῦτο ἐκ τῦ κάπη, κάπω*). Кýпля (*ἐμπόριον*) *καπηλεία. κτλ. Καὶ τὸ λτ.* cupio (*ἐπιθυμῶ*) *ἐκ τῦ* capio, *κάπω, καύω· ὡς τὸ χατέω, χῦτις ἐκ τῦ χάζω, χαύω, χάω=κάω, καύω. βλ.* Кую.

Кýръ (*ἀλέκτωρ*) *κίῤῥος, κίκιῤῥος=κοκκοβόας· καὶ,* „ *κόρκορα, ὄρνιν. Πάφιοι* (*Ἡσύχ.*) *καὶ* Кýрица (*ὄρνις ἀλεκτορίς*) *κίῤῥα* (*ὡς κικκὰ ἐκ τῦ κικκός. Γρμ.* Kikkerri—Hahn.).Кýры(*πληθυντ.*) *ὄρνιθες, ἀλεκτρυόνες, ἀλεκτορίδια* (*κίῤῥοι κίκιῤῥοι*). *Βοεμ.* kure, *κτλ. πῤβλ. Ἑβρ.* korre, *Τυρκ.* choroz (*ἀλεκτρυών*). *Περσ.* churchan. (*καὶ συνήθ. κῦρκος, ὁ αἰγύπτιος ταὼς Τυρκικ. μισσὶρ ταὺκ.*) *κτλ.* Кукурéкаю *συνήθ. κυκυρίζω = κοκκύζω. βλ.* Кóкошъ.

Курлы́каю (*κλάγγω, ἐπὶ γεράνων*) *πεποιημένον*

ὡς ἀπὸ τοῦ φθόγγυ Кур, Курл, κόρ, κρό· μετὰ προσθέσ. τῦ λ (βλ. Лапшà)· ἢ ὡς τὸ, gurgulio, γαργαρεών, γαργαρίζω, γαργαίρω, καρκαίρω.

Курва (πόρνη) Γρμ. Hure, Ἰσλ. hora. (κατά τινας ἐκ τῦ σκῶρ, σκωρία· κατ' ἄλλυς δὲ πιθανώτερον = κόρη (κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Γαλ. fille de joye, Γρμ. Mädchen) κούρη, κούρα, κόρϝα. οὕτω καὶ τὸ τῦ μέσ. λτ. curia (κυρία), κτλ. Εἰ δ' ἦν τὸ Курва λέξις ὕβριν διαγράφυσα, ἦν ἂν ὡς τὸ, χύῤῥα, χύρϝα (χούρϝα); ἐπιφώνημα πρὸς χοίρους, (ἐκ τῦ ὗς, Λακων· ὗρ, hῦρ, hύρα, ὅθεν καὶ ὁ ὕραξ), καθὰ καὶ μεταφ. ἐν τῇ Σ. τὸ, γρύνα, γυρύνὰ, Ἰσπαν. gorrona (πόρνη), ἐκ τῦ γρῶνος, γρώνα (γρώω, γράω)· καὶ σκρόφα, παρὰ τὸ γρομφὰς (γροφὰς. λτ. scropha.)

Курю̀ (καπνίζω) συγγ. Горю̀? λτ. uro. (οὔρω = αὔρω, αὔω), ὡς καύω, κάπω, κάπος, καπνός· ἢ (κ = π) πυρῶ; (ὡς καὶ καπνίζω = ἅπτω πῦρ.)

Кусáю (δάκνω) συγγεν. Кýшаю.

*Кутія̀, κηδεία (τὰ μετὰ τὴν τῦ νεκρῦ κηδείαν κόλλυβα. Ἐκκλησ.) βλ. у = η.

Кýтъ (γωνία οἰκήματος, αἰγιαλῦ μυχὸς, ἀγκὼν) κύτος (κῦτος)· καὶ Кутóкъ (κανθὸς ὀφθαλμοῦ). Кýтаю (καλύπτω) κούθω = κύθω - κεύθω. Кутáніе (κάλυψις, οἷον δι' ἱματίου κτλ.) συγγεν. χιτωνία, χιτώνιον, χιτὼν ἐκ

τῦ κύτος, κύθος (καὶ υ=ι αἰολικ.) κίθος, καὶ Ἰωνικ. κιθὼν, κιθώνιον ἀντὶ κιτώνιον, ὅθεν τὸ τῆς συνηθ. παρὰ Σμυρναίοις γυναικεῖον τζιτιώνιον (βραχίον). Πρβλ. Γρμ. Kütte, Ἰτ. kotta, Γλ. cotte, cotteron, κτλ. καὶ Ἑβρ. chütonet. κτλ. βλ. Кую.

*Куфа (βυτίνη, βυτίον) Γρμ. Kufe, Koffer, Κτσξ. Kiepe, Kype, Γλ. cuve. μ'. λτ. cuva, cupa=κύβα, κύπα, κύπη, Σ. κοῦπα, γοῦβα· ὡς καὶ κίββα, κίβα, κίβησις, κιβωτὸς· καὶ κύπος, κύφος, σκύφος, Γρμ. Küpe, Kuppe, Kübel, Γλ. gobelet, κύβελλον, κύπελλον. κτλ. ἐπὶ κοίλων καὶ κυρτῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ „ κύκλα κοφίνων=κυκλοτερεῖς κόφιν. Νόννος. βλ. καὶ Кόша, καὶ Ковчéгъ.

*Кухня (μαγειρεῖον) τὸ Γρμ. Küche, Ἰτλ. cochia, cocina, Γλ. cuisine, μ'. λτ. coquina, ἐκ τῦ coquo, κόκϜω=πόπω, ἀντὶ πέπω, πέπτω [κ = π. ὡς quinque (κέγκε) πέμπε. quatuor (κάτορα) τέτορα, κτλ.]. ἐκ τῦ coquo, coquina, Кухня. ὡς ἐκ τῦ πέπω, πόπανον (κόκανον), οἷον ποπανεῖον (ὡς ὀπτανεῖον).

Куча (σωρὸς) κόκυξ (Ἡσύχ.) συνήθ. κῦκος.

Кучу̀ (ςρέφω, ἐπὶ ἀνεμοςροβίλε) κυκῶ (κεκῶ) κυκάζω.

Кучусь (λιπαρῶ, ποτνιῶμαι. ὡς ἐκ τῦ Кучу, κύζω, κύζω) = σκύζω, Συνήθ. σκέζω=ὀδύρομαι, καὶ ποτνιῶμαι· „ σκύζεσιν, ἡσυχῇ ὀδύρονται. (Ἡσύχ.). εἰ μή τις φιλῇ καὶ τὸ

μέσον Кучусь, *ἐκ τῦ πρώτυ* Кучу̀, *κυλίομαι· ὡς τὸ κυλινδῦμαι πρὸ τῶν ποδῶν, προσπίπτω, καὶ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ποδεδίζω = ἱκετεύω, ἐκ τῦ ποδίζω, προποδίζω (γονατίζω). Ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ τὸ* Кучусь *ἐκ τῦ* Кучу = *κύζω, σκύζω-ζομαι. ὅθεν καὶ* Скучаю *(ἀλύω, ἀνιῶμαι) σκύζω, σκύζομαι (δυσφορῶ, σκυθρωπάζω.)*

*Кушню, kuschniu, *Καρνιολ. τὸ Γρμ.* küsse *(κύσσω) = κύω (φιλῶ.)*

Кушаю *(γεύομαι. ὡς ἀπὸ τῦ* Кушу) *γύσσω (γύσσω) λτ.* gusto *(γύσθω, Γρμ.* koste), *ἐκ τῦ γύω μέλ. γύσω, ἀντὶ γεύσω, γεύω (Γρμ.* keue). *ἔςι δὲ τὸ γεύω παρὰ τὸ γύω (ὡς ἐκ τῦ κύω, κεύω, κεύθω, κτλ. συγγεν. γάω, κάω, καύω, κάπτω, Σ. χάφτω (ὥςε τὸ γεύω, -ομαι = κάπτω, λαμβάνω ἐν κοίλῳ τῷ ςόματι). Τῦ δὲ* Кушаю, Кушу *(γύσσω) συγγεν. τὸ Σ. γύσσα, ἢ γύσια, ὁ ςόμαχος τῶν πτηνῶν = κύσσα, ἀντὶ κύστα, κύςη, ἐκ τῦ κύω = γύω (βλ.* Зу́бъ). *τοιῦτο καὶ τὸ Γρμ.* Gosse, *κτλ. βλ.* Кую.

Куща *(σκηνὴ) ἴσως συγγ. κύςη (κούςα) ἐκ τῦ κύω, γύω = χωρῶ (ὡς καὶ τὸ σκηνὴ ἐκ τοῦ σκένω, σκέω = κύω, κύθος, κύτος, Γρμ.* Hütte = *καλύβη, κτλ.). τὸ Δαλμ.* kucha = *οἶκος. βλ.* Кую.

Кую *(κόπτω, χαλκεύω. ἀπρμφ.* Ковать, *ὡς ἐκ τῦ* Кову̀) *κούω = κόω, κόϜω (κόβω)*

κύπω, κόπτω. (καὶ ἐπὶ χαλκέων· „κόπτε δὲ δεσμοὺς. "Ομηρ.)· τὸ δὲ κόω=κύω, (κύδω) λτ. cudo. ὡς καὶ, κάω, κάδω, κάζω· καὶ, κέω, κέδω, σχέω, σχέδω, κέζω, σχάζω, κτλ. τῆς δ' αὐτῆς συγγενείας καὶ τα cutio, percutio· βλ. καὶ Кажу̀ (τιμωρῶ). ἀλλὰ καὶ τὸ κάμνω ἐκ τȣ̃ κάμω, μ = β, κάβω (κάω = κύω), ὅθεν καὶ τὸ κάμβω, κάμπτω, κτλ. τὸ δὲ κάμνω=μετὰ κόπȣ τι ἐργομαι, ποιῶ. „κάμε τεύχων ("Ομ. ὅθεν καὶ συνήθ. τὸ, κάμνω ἀείποτε ἐπὶ τȣ̃ ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι). Ковáчъ (χαλκεὺς) ὡς κόπτης (κόπας, κόβας) κοπεύς. Ку́знь (χρύσωμα, ἀργύρωμα, σκεῦος χρυσȣ̃ν ἢ ἀργυρȣ̃ν, κτλ.) ὡς τὸ κόμμα. τὸ δὲ Ко́знь, Σλαβ. Къзнь, καὶ Σερβ. Кьзнь (μεθοδεία, πανȣργία) = κόδος, κόδων (κόζων) κῶδος, κώθων, κᾶθος, κώδων [τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ, κατὰ τὸ ковъ, ἀπὸ τῶν κοίλων τόπων, ἐν οἷς ἐνεδρεύȣσι, μετενηνεγμένης τῆς σημασίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐνέδρας. αὐτὸ δὲ τὸ κῶδος, κόδος, κοδὰ=κοδδὰ, κοττὰ (=κυβὰ, κυβή· β=δ, ὡς κύδαρ, κύδας=κύβας, ὁ τάφος, διὰ τὸ κοῖλον. δελφὶς, βελφὶς, κτλ.) καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τȣ̃ κόω, κύω, κύθω, κεύθω· καθὰ καὶ τὸ Ко́зонъ (ὁ ἀςράγαλος) διὰ τὸ κοῖλον καὶ κυρτόν]. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ῥωσσ. Ковáрный, Ковáренъ (πανȣ̃ργος, ἐκ τȣ̃ кóвъ) τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐμφαίνει. Οὕτω καὶ τὸ κόβειρος, καὶ κό-

βαλος (πανȣ̃ργος, μόθων) ἐκ τȣ̃ κυβὴ (βλ. 'Ρείμ.), πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Γλ. gobelin, Γρμ. Kobold. βλ. καὶ Ко́въ, Ковче́гъ, Око́въ.

Кукуру́за, 'Ιλλυρικ.=ζειά· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, κȣκȣρόζι, τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι συνηθέςερ. ἀραποσίτι ('Αράβων, 'Αραβίας σῖτος, ὡς τὸ Τȣρκ. Missir ['Αιγύπτȣ] bogdà), καὶ καλαμποῦκι, [ἴσως ἐκ τȣ̃ κάλαμος, καλαμὶς, κάλαβος (μ = β. καὶ παρενθέσ. τȣ̃ μ. ὡς, κύμβη, κύβη, κτλ.) κάλαμβος, καλαμβὶς, καλάμβυξ, -βύκιον. ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καλάμης τȣ̃ φυτȣ̃]. τὸ δὲ κȣκȣρόζι μήποτε ἐκ τȣ̃ κόκκος, ῥίζα (οἷον κὸκκόριζα;) ὡς κοκκωνάρα, κοκκωναρία, κτλ. Ἄλλο τὸ τȣ̃ 'Ησύχ. κυκύïζα (γλυκεῖα κολοκύνθη), 'Ιτ. cucuzza (σικύα.) βλ. 'Ρείμερ.

Къ, βλ. Ко.

Кы́ка, Σερβ. καὶ 'Ιλλυρικ. (κόμη, κόσσυμβος) κίκα? = κίκος, κίκις, ὅθεν κίκιννος· λτ. cincinnus.

Кыну̀, κίνω, κινέω-νῶ (κίω, cio, cieo). ἢ κύνω, κυνέω-νῶ· ἐκ τȣ̃ κύω, κύβω, κυβέω, Кыва́ю (Кыву̀) βλ. Δοβρόβ. σελ. 104.

Кши́къ, Кси́къ, Πολων. συριγμὸς. καὶ kszykac', ksykac', συρίζειν· = ψύζω, (ψὺξ, ψυγμὸς) ψύδδω, ψύττω, ψύθω (καὶ ψ=ξ, ξὺξ, ξύζω· ὡς ἴξ, ἴψ· ὄψ, vox.) καὶ ψίζω=σίζω, Γρμ. zischen. κτλ.

*Кулостáппмы, κοιλόςαθμοι. (Σημείωσ. ы=οι. καὶ κν = κοι, ὡς ἐκ τοῦ κυλόςαθμοι· εὑρίσκεται δὲ διπλῆ ἡ γραφή). Γρφ. Ἀγγ. α, 4. ἐν ἀρχ. κώδηξ. Βλ. Δοβρόβ. 220.

Л.

Л. Л, л (Люди, λιούδοι.) = Λ, Λ, λ — Λ̄ = λ' (30). — ͵Λ = λ (30000).

Лабáзъ (σιτὼν, ἀποθήκη) λάπασον, Λακων. = λάπαθον (ὄρυγμα, ἐκ τοῦ λάπω, λάφω, λάβω, λαύω, λάω, λάμος· ὅθεν λάμβα, λάμια, κτλ. καὶ λάβυρος = βόθυνος (Ἡσύχ.). πρβλ. λτ. labrum (τάφος), μ'. λτ. labellum, lavellum (λάκκος), labs (χύτρα), Γρμ. Löffel (κοχλιάριον. κτλ. βλ. καὶ Лóгъ.)

Лáбжуся (κολακεύω) ὡς ἀπὸ τοῦ Лáбжу = λάψω, λάπτω (λείχω), λίχω, γλίχω, συνήθ. γλίφω (φ = χ.) ὅθεν καὶ γαλίφος ὁ κόλαξ, καὶ γαλιφεύω = κολακεύω, παρενθ. α. ὡς καὶ, γλάφω (γολάφω, κολάφω) κολάπω-πτω, κτλ. βλ Лобзáю.

Лáвръ, τὸ λτ. laurus, δάφνη [ἴσως, λαῦρος, λάβρος? κατὰ τὸ Σ. λαύρα = θέρμη, καῦσις· καὶ παρὰ Πελοπον. λαυρὸς = φλὸξ (ἐκ τοῦ λάω, λάFω, λαύω, λάβω, λάπω, λάμ-

πω = λαμπρὸς). καὶ ἡ δάφνη δὲ δοκεῖ = δαύνη, δαυνὴ, δαυνὸς = καυςὴ ὡς καιόμενον τὸ φυτὸν ἐπὶ θυσιῶν. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ δάφνη παρὰ τὸ δάπτω φασὶ, διὰ τὰς δαφνηφάγυς δῆθεν μάντεις καὶ ποιητάς· ὡς ἂν εἴποιεν καὶ τὸ laurus=λαυρὸς, λάβρος (λάπτω). Ἴσως δ' ἄν τις καὶ δαφάνην εἶναι φήσει τὴν δάφνην. ἐκ τῦ δαφάνης = λαφάνης (δα, λα-φαίνω), ὡς καὶ, λάφνη=δάφνη, Αἰολικ. κατὰ τὸ, δάκρυμα, lacryma.].

Лагаю, Лагати, ὅθεν Возлагаю. βλ. Ложу.

*Лагеръ (ςρατόπεδον) τὸ Γρμ. Lager, συγγεν. λόχος, λέχος, ἐκ τῦ λέγω-γομαι, Γρμ. legen, liegen (Lage, Loge) Лежу, κτλ. λτ. (lego) lectus (λέκτος)=λέκτρον. ὁ Ἡσύχ· ἔχει καὶ λάγρος, ἢ λαγρὸς = κράβατος (ἴσως, ὡς τὰ, λέκρος, λέχρις, λέχριος.)

Лагунъ (κίςη ἀλείμματος, ἐπὶ ἁμαξῶν) λάγυνος, λάγηνος. Σ. λαγύνα, Γρμ. Lägel, λτ. lagena, καὶ lagoena· (συγγ. λαγὼν ἐκ τῦ λάκω, λάχω = σκάπτω διὰ τὸ κοῖλον· ὡς, κύμβη, σκύφος, ἐκ τῦ κύβω=κάω, κάβω, κάπτω, σκάπτω.

Ладъ βλ. Лаку.

Ладія, Ῥωσσ. Лодья (πλοιάριον, σκάφη. ὑποκορ. Лодка=ἐφόλκιον, Σ. βάρκα.) συγγεν. λαχὴ (λαχία, λακία, κ = δ, λαδία· ὡς, κύκνος, κύδνος) παρὰ τὸ λάκω, λάχω=σκάπτω κοιλαίνω [διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ καράβιον. βλ. Корабль· καὶ λέμβος, λήμβων, ἐκ τῦ

λέπω (*λάπω, γλάφω*), *λέβος, λῆβων. μήποτε δὲ καὶ λέβιον* (*λέμβιον*), *λέδιον* (*β=δ*) Ладія;] *ἢ* (*λάζω*) *λάδιος* (*λαίδιος, λαιδρὸς=λαβυρὸς, λαμυρὸς=βαθὺς*); *παῤβ. Γερ.* Lade (*κιβωτὸς, κάψα*).

Ла́дога (*λίμνη Ῥωσσίας, ἀφ' ἧς ἐκρέει ὁ τῆς Πετρȣπόλεως ποταμὸς Νευᾶς*)· *τολμηρὸν ἂν δόξειεν, εἴτις παραβάλοι τὸ Λάδων* (*ποταμὸς Ἀρκαδίας· ὡς ἐκ τȣ̃ λάδος, λάδας, γεν. λάδαο. καὶ λάδαος, λάδοϜα*). *ἔςι δὲ τὸ Λάδων καὶ Λάδας, πιθανῶς, συγγεν. λαίδιος* (*λάδος, λάζω*) = *λάβρος. Ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ λάζω* (*λαίζω*) *καὶ λαῖτμα, λαῖθμα=λαῖσμα* (vorago), *ὡς* ,, *λαῖτμα θαλάσσης. ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* lacus (*λίμνη*) = *λάκος, λάκκος = βάθος.* [*ἡ δ' ȣ̂ν* Ла́дога *φαίνεται λέξις φιννική. εἴ γε Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ἐκείνην ᾤκȣν. ἢ συγγεν.* Ла́дъ, Ла́зу. *διὰ τὸν ἦχον? ὡς τὸ Γρμ.* See. *βλ.* Е́зеро.]

Ладо́нь (*παλάμη*) *μεταθ. ὡς ἐκ τȣ̃* (Доло́нь) Дло́нь (*βλ.* Дла́нь)· *ὡς, λακέρυζα, κελάρυζα* —. *τὸ δὲ* Ла́донъ = *λᾶδον, λήδανον, λάδανον, λτ.* ladanum.

Ла́жу (*συμφωνῶ. ἐπὶ μȣσικῆς*) *λάζω, ὅθεν λαλάζω, ἀλαλάζω, κτλ.* Ладъ (*συμφωνία*) *λάδος* (*ὡς ἐκ τȣ̃ λάζω, λάσδω, λάδδω*) *ἀντὶ λάγος = λάλαγος* (*λάλαξ*), *λαγὴ, λαλαγὴ, ἀλαλαγή.* (*λάω,* Ла́ю, *λάκω, λάσκω.*)

Ла́йно (*κόπρος*) *ἐκ τȣ̃* Ла́ю=*λέω, ἀντὶ ὀλέω, λτ.* oleo, (*γ=δ· ὡς, Ὀδυσσεὺς,* Ulysses) *ὀδέω*

= ὄδω, ὄζω, ὄσδω (*Λεττ.* ohschu), ὅθεν ὀδαλέος, ὀζαλέος, ὄζαινα (ὄζαινος, ὄδαινος, ὀδάϊνος) ὀλάϊνος-νον (ἀποκοπ. τῦ ο, λάϊνον. βλ. Лόно). τὸ δὲ Ῥωσ. Говнὸ (σκάρ)=Ϝόφνος (γόφνος, ὄφνος, ἀντὶ ὄθνος, μεταθέσ.)=ὄνθος (βλ. Вонὰ καὶ Мотыль)· ὡς καὶ ὄμφα=ὀσμὴ (Λάκωνες), ὅθεν ὄφα (ὄδω, ὄθω, ϑ = φ, καὶ φ=χ) ὄχα, Ϝόχα, τὸ τῆς Σ. βόχα (ὀσμὴ, καὶ ἰδίως οἴνε, καὶ οἰνωμένων, κτλ.)

Лáкомый, Лáкомъ (λαίμαργος) λίχαμος, λίχμος, λίχανος [οἷον λέχαμος, λόχαμος, λάκαμος· ε = α· κ = χ· μ = ν. Ἐκ τῦ λείχω λίχω (ὡς λείπω, λίπω) λίχανος, ὅθεν λίχνος, λιχνάω· καὶ (λίχαμος, λίχμος) λιχμάω, λιχμάζω. τὸ θέμα, λίω· συγγ. λέω (λεύω) λέπω, λάω (λαύω) λάπω, λάκω· ὅθεν „ λακέμεναι, φαγέσθαι (Ἡσύχ.)· καὶ τὸ λέχω ἀντὶ λείχω εἴη ἂν λάχω, αἰολικ· ὡς, λακάνη=λεκάνη]. συγγεν. Локáю.

Лáкоть, Ῥωσσ. Лóкоть (πῆχυς, ἀγκὼν.) = λοξὸς. [λόκος, ὡς λίκος, λὶξ, ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λυγίζω, λυγὸς, ὡς ἐπικαμπὴς καὶ ἀγκύλος ὁ ἀγκὼν· καθὰ καὶ τὸ ὠλένη, ὦλος ἐκ τῦ ὄλος = κυρτὸς, καμπύλος· καὶ αὐτὸ τὸ ἀγκὼν, ἄγκος, ἀγκάλη, ἐκ τῦ ἄγω ἀγνύω· καὶ τὸ Γρμ. Locke (κίκιννος, βόστρυχος) συγγενὲς τῦ λοξὸς]. βλ. τὰ συγγεν. Лóгъ, Лякій, κτλ.

*Лáкъ, μσ. λτ. lacca, Γλ. laque, λάκος, ἡ

λάκκος χρωμάτιννος; (Αἰλιν. περίπλ. 'Ερυθρ.) λέξις ξενική.

Λáлъ (ἄνθραξ, ἡ λίθος.) ξενικόν. ἢ συγγεν. λάω, λεύω (λάμπω· ὡς ἐκ τȣ̃ λύκη, λύγη, λύγδος.) τὸ δὲ λάλλη (ψηφὶς), ψευδὴς παρήχησις.

Ланиша (σιαγὼν) ἴσ. συγγεν ὠλενίτης, ὠλενῖτις, ὠλενίδα, ὠλενὶς (ἐκ τȣ̃ ὦλος, οὖλος, ὅλος, = ἀγκὴ, καμπή· ὡς καμπτὴ ἡ σιαγών. οὕτω καὶ τὸ γνάθος ἐκ τȣ̃ γνάω, κνάω· καὶ τὸ γένυς ἐκ τȣ̃ γνύω· καὶ ἐκ τȣ̃ γάμπτω γαμφηλὴ, κτλ.) βλ. Лόно.

Лáнь (τραγέλαφος. Δευτερ. ιδ, 5. καὶ ἔλαφος) ἐ-λὰν, ἐλὴν, ἐλὸς, ἔλας, ὅθεν ἔλαφος. συγγεν. Елéнъ, καὶ Лόсъ.

Лáпа, βλ. Слáбый.

Лапшà, (εἶδος ῥοφήματος, φύλλα, Σ. πέττȣρα κοπτά. τὸ συνήθ. μάτζι, ἐκ τȣ̃ μάσσω.) συγγεν. Лéпесть, Лóпаю, λάπτω, λάψω (λάψα) λάψις, λαπτόν. Ἕτερον δὲ ἡ τῆς Σ. ἐν Θετταλ. χλαψὰ, χλαψιὰ (= εὖςρα, ςάχεις σίτȣ νεαρȣ̃ φρυκτοὶ) παραμορφωθὲν διὰ τȣ̃ λ. ἐκ τȣ̃ καψιὰ, καυσιὰ (καύω)· ὡς καὶ (ἐκ τȣ̃ ἕψω, ἑψανὸς) παρὰ Πελοπονν. ψάνη = εὖςρα, ἐκ τȣ̃ εὔω (ἕφω) ἕψω.

Лáрь, Ларéцъ (κιβωτὸς, κιβώτιον) λάρος, πρωτότ. τȣ̃ λάρυξ (λάρυγξ) λάρναξ, λάρκος, κτλ. (τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. παρὰ τὸ λάω, ὅθεν καὶ λάμος, λαιμὸς, λάμια, κτλ.) 'Ιολ. lar.

Ласкаю (κολακεύω, θωπεύω) λασκάω „λασκάζει, θωπεύει (Ἡσύχ.)· ἐκ τῦ λάσκω (λαλῶ) λάκω, λακέω, λτ. laceo, illiceo, alliceo, lacto, delecto, oblecto. (ὡς ἐκ τῦ κάλω, καλῶ, κηλέω.). τὸ δὲ Βοεμ. Ласка = ἔρως, ἀγάπη· καὶ Πολων· = χάρις, εὔνοια· καὶ τὸ Σβεκ. älska = ἀγαπῶ, κτλ. ἀλλὰ τούτων ἡ σημασία κλίνει πρὸς τὸ λείχω (λέχω, λάχω) λίχω, λίχομαι, γλίχομαι. ἴσως ἂν καὶ ἐκ τῦ λέχω, λάχω (λάξω, λάσκω, Ласку) Ласкаю· ὡς τὸ Σ. γαλίφος, γαλιφεύω. βλ. Лабжуся.)

Ластица, Ласточка, ὑποκορ. τῦ Ласта (χελιδὼν) συγγεν. λάσκω (λαλῶ, ἠχῶ) λάζω (λαλάσδω) λάξις (λάσκη, σκ = στ)· ὡς (λάλω) λάλαξ, λάλος· καὶ ὀλολύζω, ὀλολυγὼν (= acredula)· καὶ ἀηδὼν ἐκ τῦ ἀείδω. τὸ δὲ χελιδὼν ἴσως ἐκ τῦ χελίζω (χέλυς, χελύζω, χελυνδὼν, λ = ρ, λτ. hirundo). συγγ. Лазу, Лаю.

Лаю (ὑλάω, ὑλακτῶ) λάω, πρωτότ. τῦ λάκω λάζω, λάλω· ὅθεν, λαλέω, λαλάζω, ἀλαλάζω, λύζω, ὀλολύζω. κτλ. Ἐκ τῦ λάω, λάζω, λάσδω (λάδσω· σ = ρ) φαίνεται καὶ τὸ λτ. latro (ὑλακτῶ). Τὸ δ' αὖ ὑλάω γίνετ. παρὰ τὸ ὕλω, (ὕω), Βελγ. huilen, Γρμ. heulen = λτ. ululo = ὕλω (διπλασιασμ. ὑλύλω), Γλ. urler. ὑλάζω, ὑλάσκω, ὕλαξ, ὑλακὴ, ὑλάκτης, ὑλακτέω, μεταθ. ἀλυκτέω· ὅθεν καὶ τὰ

νῦν ἐν συνηθ. ἀλυκτῶ.) τὸ δὲ Κτσξ. leuen, 'Ολλ. loeyen = ὠρύεσθαι, ἐπὶ λέοντος.

Лаю, βλ. Лаяно.

Лаяшель (ἐπίβυλος, ἐνεδρευτὴς) ὡς ἀπὸ ῥήματος, Лаяю (λαάω) λάω=λεύω (βλέπω). βλ. Лѣсть.

Лгу (καὶ Лжу,=ψεύδομαι), Γρμ. lügen, Γοτθ. liugan, Σβικ. καὶ 'Ισλ. liuga, κτλ. λύγω, λυγόω (λοξόω, λοξῦμαι, ςρεβλὰ καὶ ὐκ ὀρθὰ λαλῶ). 'Ο δὲ κλεινὸς Adelung παραβάλ. πρὸς τὸ lügen καὶ τὸ λόγος (μῦθος) ἐκ τῦ λέγω, λέξω (λέγσω, λέχσω), ὅθεν καὶ ἡ λέσχη, καὶ ὁ λέσχης (φλύαρος).

Лебедь (κύκνος) Σερβ. Лабудь, Κροάτ. labud, κτλ. ἀρχ. Γρμ. alp, alap, elpiz, Σξ. olb, elps, elbsch. ἐκ τῦ αρχαίυ elbis 'Ισλ. elf, Νορβεγ. elv (ἔλβις, ἄλβις, ποταμὸς) καὶ Σλαβ. Лаба = Elbe, ὁ Ἄλβις, λτ. Albis (Γερμαν. ποταμὸς). τὸ δὲ Ἄλβις ἴσως συγγενὲς τῦ ἑλληνικῦ 'Αλφειός· (τῦτο δ' ἔςιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἄλφω = ἄλθω = ἄλδω; κατὰ τὸ „ ὕδωρ ἀλφεσίβοιον, καὶ ἀλπνὸς, κτλ.)· ἢ καὶ τὸ elbe, Albis (ὁ ποταμὸς) καὶ τὸ Лебедъ = albus, ἀλφὸς (μεταθ'. labus, Лабудь, Лебедь). παῤβλ. τὸ Φοινικ. καὶ 'Εβρ. laban = ἐλευκάνθη, albus fuit· ὅθεν καὶ ὁ Λίβανος, τὸ ὄρος, ὡς λευκὸν ἐκ χιόνος, fidum nivibus, (Τάκιτ. Ε. ς. βλ. καὶ Στράβ. ις. σελ. 756.). τῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ ἡ λίβανος, ὁ λιβανωτὸς. Συν. λιβάνι,

Ливанъ. οὐ παρὰ τὸ, λίβω, λείβω. βλ. 'Ρείμ. λ. λίβανος.

Лебедà, Σερβ. Лободà, συνήθ. λοβοδιὰ, chenopodium rubrum, καὶ atriplex hortensis (ἴσ. συγγεν. λείβω, λειβάδιον, οἷον λειβαδία, ὡς ὑδροχαρὲς τὸ φυτὸν.) βλ. Левáда.

Левáда, λειβάδα,-βάς, λιβάδιον (λειμὼν, λείβηθρον, pratum). βλ. Льıва.

*Левкáсъ, λευκὰς, λεύκωμα (ζωγραφικ.) καὶ Левкáшу, λευκάζω. καὶ

*Левкóй, λευκόϊον. (βλέπε ευ = εβ.)

Лéвъ, λέϜ-ων, λείων, λῖς. λτ. leo, Γλ. lion, Γρμ. Löwe, ἀρχ. leu, κτλ. καὶ 'Εβρ. laisch. Львíнцъ, ὑποκρ. Львíчищъ, λεοντιδεὺς (ὡς λυκιδεὺς, κτλ.) 'Ρωσ. Лéвикъ, σκύμνος λέοντος = λεοντίσκος (καὶ οἷον ἐκ τῆ λῖς, λιϜἴσκος).

Лéгкiй, Легóкъ (ἐλαφρὸς) ἐ-λαχὸς (α=ε, καὶ χ = γ, λεγὸς) = ἐλαχὸς = ἐλαφρὸς, (φ = χ· ὡς ὄφις, ὄχις, ἔχις.) ὅθεν (ἐλαφερὸς) ἐλαφρός. (ἔςι δὲ καὶ τὸ ἐλαχὸς-χὺς, καὶ τὸ ἐλαφὸς ἐκ τῆ ἐλάω). ἢ λαιφὸς (λαιχὸς) ἐκ τῆ λαιϜὸς, λαιὸς = λεῖος· ὅθεν τὰ λατιν. laivis, levis. (ἐκ τῆ λαιὸς, ὁ λεῖος, καὶ τὸ ἔλαιον, προσθέσει τῆ εὐφωνικοῦ ε). παράβ. Σκρ. lesga, leka, Γαλ. leger, Γρμ. leicht, τῆτο δὲ ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. συγγενὲς εἶναι οἴεται καὶ τῆ licht, (βλ. λ. φαικὸς). ὡς καὶ τὸ λεῖος (λέω), συγγεν. (λέω, λεύω) λευκὸς.

Лежу̀ (*κεῖμαι* *κ* = *γ*) *λέγω* = *λέγομαι*. (*ἐκ τοῦ λέγω*, *τὸ* '*Ιωνικ*. *λέγω*, *κυρίως* = *λέγομαι*, *κατακλίνομαι*, *κάθημαι*· *ὅθεν* = *παύομαι*.) *Γερμ*. legen, liegen, *κτλ*. *καὶ τὸ λτ*. lectus = *λέκτρον*, *ὡς ἐκ τοῦ* lego. *βλ*. Ложу̀.

Ле́дъ (*πάγος*) *Λιθ*. liadas, *Λεττ*. lieddus, *λεάδα*, *λεδὰ* (*'Ησύχ*·) = *λέα*, *λαιὰ* (*πέτρα*· *ἐκ τοῦ λάας*, *λᾶς*), *συγγεν*. (*λαιὸς*, *λεῖος*, *λισσὰς*, *λισσὸς*, *λὶς*, *λίω*, *λίθος*) *λιττὸς* (*βλ*. '*Ρείμ*. *λ*. *λῖς*).

Лека́ло (*ἐγκοπεὺς*, *ὄργανον λιθοξοϊκὸν*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Леку̀ = *λάκω* (= *ῥήσσω*, *κόπτω*) *λακερὸν*, *συγγεν*. Лока́ю, Лочу̀ (Локу̀, = *λάκω* = *λάπω*, *λάφω* = *γλάφω*, *γλύφω*) *ὡς καὶ*, *γλύφανον*, *γλυφεῖον*.

Ле́лѣю (*καταψάω*, *συνήθ*. *χαδεύω*) *συγγεν*. *λειόω* (*ἐκ τοῦ λεῖος*, *λέω*, *λίω*· *οἷον λιλίω*, *λιλέω*, *διπλασ*· *ὡς*, *ἐκ τοῦ λάω*, *λαίω*, *λιλαίω*, *ὅθεν τὸ τῆς Σ*. *παρὰ τοῖς κατὰ τὸν Πόντον*, *λελεύω* = *λίσσομαι*, *λιτανεύω*, *δέομαι*).

Ле́мехъ, Ле́мешъ (*ὕννις*) *συγγεν*. *λάμιος* = *πρίων* (*'Ησύχ*.). [*λάω*, *λίω*, *ὅθεν λίμω*, *ἀφ' οὗ ἔμεινε τὸ λτ*. lima (*ῥίνη*). *τὸ δὲ λίω*=*λέω*, *λέϜω* (*λέβω*), *λέπω*· *ὡς καὶ λάω*, *λάϜω* (*λάβω*), *λάπω*, *λαπάζω*, *λάφω*, *γλάφω*· *καὶ λύω*, *λύϜω*, *Ϝλύφω*, *γλύφω*, *κτλ*. (*ἐπὶ κοιλώσεως*, *καὶ γλυφῆς*, *καὶ ῥήξεως*). *Τοῦ λίμω*, *συγγεν*. *τὸ* Ломлю̀ (Лому̀) *οἷον λάμω* (*α* = *ο*) *ἐκ τοῦ λάω*· *ὅθεν καὶ λάμος*, *λάμια* (*βόθρος*, *νο-*

rago, lamia), καὶ, τὰ λάμια = γῆς χάσματα, fauces· καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ καὶ Τριπόλει, λάμιν = ὄρυγμα, μεταλλεῖον, τὸ ἄλλως, λαγοίμιον (λαγὸς οἶμος)· ἢ λαγύμιον ἀντὶ λακύμιον (ὡς ἐκ τῦ λάκος, λάκκος), καὶ Τυρκ. lagim.]

*Лénmie, λέντιον, τὸ λτ. linteum· ὅθεν Лénma (ταινία). Ἐκ τῦ λῖνον, λίνεον, λινῦν.

Лénъ, λῖνον, λτ. linum. Γλ. lin, Γρμ. Lein.

Лénecmъ (ῥάκος, ῥῆγμα, φύλλον ἄνθυς.) λέπος, λεπὶς (λέπω, λεπίζω, οἷον λεπιςὸν) συγγ. Лónaю.

Леnечу̀ (τραυλίζω), Γρμ. lispeln, Σβ. lispa, Δαν. lespe, κτλ. λαπίζω, λάπτω, λάπω, ὡς τὸ Γρμ. (labbern, schlabbern) labbrig, schlabbrig = nugax, nugari (φλυαρεῖν). κατὰ τὸ, plappern, plapprig· ἀπὸ τῦ ἤχου δηλονότι τῦ ληρῦντος, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῦ τραυλίζοντος τὸ λαπίζειν. Πρὸς τὸ Γρμ. lispeln, ὁ Αδελύγγ. παρέβαλ. τὸ „λισπὴ γλῶσσα (Ἀριςφν.) ἐκ τῦ λίσπος = λισσὸς, λεῖος, τετριμμένος. (βλ. Ῥείμ. λαπιςὴς, καὶ λάβρος).

Лécmь (δολιότης, πανυργία, κολακεία) λίσθος (λέσθος. ι = ε, ὡς, λέκρος, λίκρος· λέγνη, λίγνη· μίνθα, μένθα, mentha · linteum, λέντιον). ἐκ τῦ λισσὸς, λίσπος, λίσφος, ὅθεν ὄλισθος (φ = θ), καὶ ὄλισβος, καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. τὸ δὲ λισσὸς παρὰ τὸ λίω, λεῖος, λίς. (βλ. Ῥείμ. λ. ὄλισθος).

παῤβλ. τὸ Γρμ. List, Γοτθ. liutei. τῦτο δὲ κατά τινας παρὰ τὸ Lauschen = λαύσσειν, λεύσσειν· (βλ. Adelung). Льщу̀, Σλαβ. Лщу̀ (κολακεύω, ἀπατῶ) λίσσω (λίζω), λισσόω (ὅθεν λίσωτρον, λίςρον) καὶ, λίσθω, λισθέω (ὄλισθος, ὀλισθέω). τὸ ζ = σδ = σθ, Ἰωνικ. ὡς, λάσθω = λάσδω = λάζω, κτλ. οὕτω καὶ λίζω, λίσθω, λίσθος (ὄλισθος) Лéсть, List. βλ. Лйсть.

Лечу̀ (ἵπταμαι) λέτω = λάτω, λατύω, λατύσσω „ λατύσσει, πτερύσσεται, νήχεται, τινάσσει. Ἡσύχ. (ἐκ τῦ λατάσσω, συγγεν. λάκω καὶ λάζω=λακτίζω. διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἱπταμένων). Ἐκ τῦ λάζω, λάκω, λακέω, καὶ τὸ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει) λαγκεύω=πηδῶ, (ὡς καὶ λάχτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἡ λάκτισις, λάκτη, λάγδη). καὶ τὸ παρ' ἄλλοις λακταρῶ = ἀσπαίρω, (ὡς ἐκ τῦ λακτηρὸς = λακτικὸς)· ἀλλὰ καὶ τὸ Θετταλ. λαγκάζω (ἐπὶ ςρεμμάτων καὶ ἐξαρθρώσεων· οἷον „ ἐλάγκαξε τὸν πόδα, τὸ δάκτυλον) ἐκ τῦ λακάζω, λακέω (κόπτω, ἀράσσω)· ἄλλο δὲ τὸ λαγγάζω, καὶ λογγάζω (βλ. Лу́гъ, καὶ Ῥείμ. λ. λάκω). τὸ Лечу̀ φαίνετ. συγγ. τῦ Лѣзу́.

Лéщадь (πλὰξ λεία καὶ λευκὴ) λισσάδα, λισσὰς. ἐκ τῦ Лщу̀. βλ. Лéсть.

Ли (ἆρα; μὴ; ἐρωτηματ.)=νὴ (ὡς τὸ παραπληρωματ. ἐγώνη, ἐμένη). ἢ μᾶλλον=νὺ, νὺν, λατ. num; (λ = ν· ὡς, Боль, πόν-ος. λίτρον,

νίτρον. κτλ.). Ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν νῦν Λακώνων, ἢ Καυκώνων (Τζακώνων) τίθεται τὸ νῦ συνεχέςατα μετὰ τῶν ῥημάτων ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Σλάβοσι καὶ Ῥώσσοις ἀείποτε τὸ Ли: οἷον, ἐνέντσερε νυ; (τὸ ρ = ς, λακωνικῶς = ἔνεγκες, ἤνεγκες;)· δάτσαρέ νυ; (δάκαρ; ἐδάκας = ἐδάης = ἐκάης, συνήθως ἐκάηκες; ἐκ τῦ δαίω). ποίτσερέ νυ; (ποίησερ=ποίησας, ἐποίησας;) Здѣлали? κτλ. ὡς τὸ „τί νυ μ' ἔτικτες; = τί μ' ἔτικτέςνυ; καὶ τὸ νὺν, χωρὶς ἐρωτηματ· „ εἶά νυν, φέρε νυν, σπεῦδέ νυν, ἐπείνυ, τῷ ἔνυ, κτλ.

Лижу̀, λίζω = λίγω (ζ = γ· ὡς, ὀλίζον, ὀλίγον.) = λίχω, λείχω, καὶ λίγω, λίγγω, λτ. lingo, Γρμ. lecken (Οὐλφίλ. laeguan), Γλ. lecher, Ἰτ. leccare, lecco, Λετ. lohku, Λιθ. laku, Καρν. lishem, Σλοβακ. lizem. κτλ. καὶ Ἑβρ. lachach, lak. — Лижа́ніе (λειχὴ) λιχανεία (ὅθεν λιχνεία), κτλ. ἐκ τῦ λίχω, γλίχω, τὸ Σ. γλίφω (φ=χ. βλ. Ла́бжуся).

Ли́къ, λήκη, λάκη, (φωνὴ χαρᾶς· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν εὐφραινομένων καὶ ψαλλόντων χορὸς). παρὰ τὸ λήκω, λάκω, ληκάω, Лику́ю (εὐφραίνομαι, ὀρχῦμαι) „ ληκᾶν τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι (Ἡσύχ.). Καὶ τὸ Γρμ. lachen (γελᾶν)=λάκεν, λακεῖν (ἠχεῖν), ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῦ γέλωτος· καθὰ καὶ τὸ (χλίζειν) κιχλίζειν (kichern)· καὶ τὸ (χάζω) καχάζω, καγχάζω, cachinor, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω.

Ли́къ, *καὶ* Лицѐ (*πρόσωπον, ὄψις*) *συγγεν. λύκη, λύξ, λυκὸς, (ἐκ τῦ λύω, λεύω, λεύσσω, ὡς λεῦσσον, λευςὸν), Γρμ.* Ant-litz. (*ἐκ τῦ ἀρχαίυ* litan = *λεύσσειν*). *παρ̕ Οὐλφίλ.* luz, ludia (*ὄψις*), *'Ισλ.* lit. *κτλ. Οὕτως ἐκ τῦ φάω, φάξ (φάκκες = ὀφθαλμοί) τὸ λτ.* facies (= *ὦψ, πρόσωπον*). *βλ. καὶ* Лу́чъ.

*Ли́лія (*κρίνον*) *τὸ λτ.* lilium, *λίλιον = λείριον (λ = ρ· ὡς κρίβανος, κλίβανος· αλφὸς, αῤφὸς, αῤγὸς.), Γρμ.* Lilie, *Γλ.* lis, *'Ιτ.* giglio, *κτλ.*

*Лима́нъ, *λιμὰν = λιμὴν· ὅθεν καὶ τὸ Τυρκ.* liman, iliman.

*Ли́нія, Линей, *τὸ λτ.* linea (*γραμμὴ*) *Γλ.* ligne, *Γρμ.* Linie, *ἐκ τῦ λινέα (ἐλλειπτ. χορδὴ, σειρὰ), λίνεος, λτ.* lineus, (*λῖνον*)· *ὅθεν*, Линéйка (*εἶδος ὀχήματος ἀςεγάςυ, ἀπὸ τῦ κατὰ λινέαν (γραμμὴν, σειρὰν) καθῆσθαι τὺς ὀχυμένυς ἀντινώτυς ἑκατέρωθεν (οἷον λινεακή).*

Линя́ю (*τριχοῤῥυῶ. καὶ ἐπὶ χρωμάτων ἐξιτήλων=ἐξαλείφομαι) συγγεν. λει(ν)όω, λειόω, λεῖον, λισσὸν ποιῶ. Ἔςι δὲ καὶ λεγνεύω (συνήθ. λιγνεύω) = ἰσχναίνω, -νομαι· καὶ λεγνὸς (λιγνὸς) = ἰσχνὸς, ὠχρὸς = λειρὸς ('Ησύχ.). τὸ δὲ λίνω (ὅθεν ἀλίνω, ἀλείνω, λτ.* lino, Льну́) = *ἀλείφω. ὅθεν καὶ ἀλινὸν = ἀμαυρὸν ('Ησύχ.). 'Εκ τῦ λίω, καὶ τὸ λίπω, λείπω (λείφω, λίφω, ἀλείφω), καὶ τὸ λίνω,*

καὶ τὸ (λεῖος) λειόω, λισσὸς, λισσόω, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ λτ. livo (λίFω, λίφω) ὅθεν livisco, oblivisco,-scor (=ἐπιλανθάνομαι, παρὰ τὸ λάθω; λήθω, ὅθεν τὸ lateo, λαθέω) ὡς ἐκ τῦ oblivo = ἀπαλίφω· ἐκ μεταφορ. τῶν ἐξαλειφομένων διὰ τῆς τρίψεως. Παρὰ τὸ λίπω, λείπω (ἀλείφω) καὶ τὸ λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω (ἀφίημι, κυρίως, κολλῶ = Γρμ. bleiben = be - leiben, leiben, liben, Γοτθ. lifnan, Ἀγγ. léave). ὅθεν πάλιν μεταφορ. τὸ Забываю (ἐπιλανθάνομαι. Забываю) = ὀπίσω γίνομαι, ἀπογίνομαι, ὑςερῶ, λείπομαι (ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολειπομένων καὶ ὑςερύντων τινὸς. οἱ δὲ μνημονεύοντες συντρέχυσι καὶ ἀκολυθῦσιν οἷς ἐν μνήμῃ φέρυσιν· ὁρμὴ γάρ τίς ἐςι καὶ μένος ψυχῆς ἡ μνήμη). βλ. Бываю.

Липа (φιλύρα) συγγεν. λεπὰς, λεπὶς, λέπυρον = liber = βίβλος, βύβλος, ὁ φλοιὸς τῆς φιλύρας· ὡς καὶ φιλύρα πάλιν = liber, βύβλος = λεπὶς, φλόος, φλοιὸς δένδρυ, Γρμ. Bast. βλ. Болонъ.

Липкій, Липокъ (γλίσχρος, κολλώδης) λίπος, λιπὸς = λιπήεις, λιπαρὸς. Липну (κολλῶ· ὡς ἐκ τῦ Липу) λίπω, λίφω, λείφω, ἀλείφω, συγγεν. Льну. βλ. καὶ Линяю.

Листъ (φύλλον) λίσθον = λίσφον, λίσπον.—ἢ λίψ (λίς· ψ = πσ = στ· ὡς ψιὰ, ςία, Γρμ. Stein· ψάρ, staar, κτλ.), ὅθεν λίσπος, λίσφος

= λεῖος (λίω) ὡς ἐκ τῆς λειότητος· καθὰ καὶ Γρμ. Blatt = πλατὺ, πέταλον. τὸ δὲ Λεττ. lapas (φύλλον = Γρμ. Laub, Γοτθ. lauf) = λέπας, λέπος, λεπὶς. [Ἐκ τῦ ὕω (ὅθεν ὕλη, ὕλα, ὕλϜα, λτ. sylva, ὡς καὶ [ὕλον] σύλον, χσύλον, ξύλον· ἢ τῦτο ἐκ τῦ ξύω) μετὰ τῦ Ϝ, τὸ φύω, ὅθεν φύλλον, λτ. folium. φυλλὶς, κτλ. ἀλλὰ τὸ Λи́стъ οὐδὲν πρὸς τὸ φυλλὶς, φυλὶς, ὑλίς]. Листопа́дъ παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀρχαίως ὁ Νοέμβριος = φυλλοπετὴς, φυλλοβόλος· διὰ τὰ φυλλοῤῥοῦντα δένδρα. βλ. Ле́стъ.

Ли́съ, Лиса̀ (ὑποκορις. Лиси́ца, ἡ ἀλώπηξ.) συγγεν. λὶς (ὁ λέων). οὐ γὰρ = λὶς, λισσὸς (μεταφορ. πανῦργος· ὡς τὸ, κερδώ. [Ἐκ τῦ λάω, λέω (λεύω, λεύσσω) ὁ λέων· καὶ ἐκ τῦ λύω, (= λέω, λεύω) λύκη, ὁ λύκος. ἐκ δὲ τῦ λίω (= λέω, λεύω) λὶς, πάλιν ὁ λέων, καὶ αὐτὸ τὸ Лисъ, ἡ ἀλώπηξ. ἴσως ἀπὸ τῶν γλαυκῶν καὶ χαροπῶν ὀμμάτων, καὶ τῦ χρώματος· αἴθων γὰρ προσαγορεύεται ὅ, τε λέων, καὶ ἡ ἀλώπηξ (ἤτοι πυῤῥὸς, ξανθὸς, burrus, robeus, rubeus, rufus, ὡς τὸ Γρμ. brandgelb, feuerroth, gelbroth) διὰ τὸ λυκοειδὲς (λύκης = φωτὸς, lucis, Луча̀, ὅμοιον) τῶν τριχῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλώπηξ, ἡ καὶ ἀλωπὼ (συνήθ. ἀλωπῦ) ἴσως ἐκ τῦ λῶβος, λώβη, λώπη (λωβάω· ἢ, κατὰ Λεννέπ. λωπήσσω, ἀντὶ λοπίζω, λέπω· ὡς καὶ καφώρη ἐκ τῦ κάφω, σκάφω).

ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ λοβὸς, λόπος, λῶπος (τὸ δέρμα· ὡς καὶ λέπος, λεπορὶς = λτ. lepus, oris, ὁ λαγὼς), λώπηξ (μετὰ τῦ εὐφων· α, ἀλώπηξ) λώπης, μεταθ. ὤλπης, Ϝόλπης, ὅθεν τὸ λτ. volpes, vulpes· καθὰ δὴ καὶ τὸ Βόлкъ, Ϝόλκος (ὕλκος, λύκος) καὶ, κ = π, λτ. lupus, μεταθ. ulpus, Ϝulphus, Γρμ. Wolf. βλ. Вόлкъ καὶ Рысь (λύγξ.).

Ли́хва (τόκος ἄνομος δανείϩ) συγγ. Лихі́й (λύγϜα, λυγὴ=πονηρία, βλάβη). τὸ Γοτθ. laihvan (δάνειον), leihvan (δανείζεσθαι) λήβω, λάβω (λαίβω), λαβὴ (ληϜβὴ) λῆψις? ὡς ἐκ τϩ λαμβάνοντος τὸ δάνειον, ᾧ ἕπονται οἱ τόκοι, καὶ ὃ δίδωσιν ὁ διδϩ̀ς ἐπὶ τὸ λαβεῖν, ἀπολαβεῖν· καθάπερ ἐκ τϩ̃ διδόντος τὸ (δάω = δόω, да́ю, δάνω, dono) δάνος, δάνειον.

Лихі́й, Ли́хъ (πονηρὸς, κακὸς) λοίγιος, λύγιος, λυγὸς, λυγρὸς (ἐκ τϩ̃ λύζω, λύγω, lugeo, luctus, luctuosus). ἢ πιθανώτ. λυγὸς (λοξὸς) λίκος, λίξ, λίγξ. ὅθεν, Лихую, λυγέω, λοξϩ̃μαι (δολιεύομαι, κτλ.) βλ. Лука̀, Лгу̀.

Лиша́й, λειχὴν (ш = χ.) Lichen.

Лиша́ю (ςερῶ) οὐκ=λήσσω (ληΐζω), ἀλλ' ἐκ τϩ̃ Лихі́й.

Ли́шше (περιττῶς, μάτην) ἴσ. συγγεν. Лищу̀ (λίζω) λισσὸν, συγγ. λοιπὸν, λειψὸν, λειψὸς, ἀντὶ λοιπὸς, λοιπὸν (λείπω). βλ. Линя́ю.

Ли́шь, μόλις, καὶ ἀποκοπ. λίς? (ὡς λέως=τελέως. καὶ πάλιν, βρῖ=βριθύ. λί=λίαν. κτλ. βλ. Στράβ. Η, 364.). ἢ λίξ, λίγδην (λίζω, Лику̀).

Лицѐ, *βλ.* Ли́къ.

Лію̀, *καὶ* Лью̀, *λίω*, *καὶ λύω.* [*ἐκ τῦ λίω καὶ τὸ λίϝω*, *λίβω*, *λείβω*, *λτ.* libo. *ὅθεν* Излія́ю, Изливаю (Лиру̀, -ва́ю) *ἐκχέω* (*οἷον ἐκλειβάω*, *ἐκλείβω*)· *τῦ δὲ λίω*, *συγγεν. τὸ λύω*, Лью̀ (*ἀναλύω*, *χωνεύω*)· *καθὰ πάλιν τῦ λίω*, *λίβω*, *λίπω* (*λίκω*, *π=κ*) *τὸ λτ.* liquesco, liquo, *ὅθεν καὶ τὰ ἴκμη*, *ἰκμὰς*, *ἰχὼρ = λτ.* liquor, *κατ᾿ ἔκπτωσιν τῦ λ. ὡς*, *εἴβω=λείβω*, *ἰκμάω=λικμάω*]. Ли́вень (*ὄμβρος*) *λίβων*, *λείβων=λιμβρὸς* (*λιβερὸς*) *ὅθεν λτ.* imber (*ἐκπτώσ. τῦ λ. βλ.* О́гнь, *καὶ* О́бразъ).

Лобза́ю, Лобыза́ю, Лобзу̀, (*φιλῶ τοῖς χείλεσι*) *λάψω* (*α σκοτεινὸν = ο*, *λοψῶ*) *λάπτω*, *λάπω*, *λαπίζω* (*Γρμ.* labben, schlappen), *ὡς τῦ φιλοῦντος οἷον λάπτοντος*, *ἢ* (*λάβοντος*) *λαμβάνοντος τοῖς χείλεσι. καθὰ καὶ τὸ φιλῶ*, *φίλος*, *πιθανῶς ἐκ τῦ φίω=φύω*, *φύομαι ἐμφύομαι* (*ι=υ· ὡς καὶ φύω=φίω*, *λτ.* fio). *τὸ δὲ λάπτω ἐκ τῦ λάω*, *λαύω*, *λάβω*, *λάπω*, *ὅθεν καὶ τὸ λτ.* lambo (*λάπτω*), *καὶ* labium (*τὸ χεῖλος*), *Γρμ.* Lippe, *κτλ. καὶ Περσ.* lab. *᾿Εκ τῦ λαύω* (*λάβω*) *καὶ τὸ λάμος* (*λαιμὸς κτλ.*) *λάμιον* (*χάσμα*), *ὅθεν ἴσως* (*β = μ*) *τὸ* labium, *ὡς ἐκ τῦ χάω*, *χέω*, *τὸ χεῖλος* (*ἢ χαῖνον*, *καθὰ καὶ τὸ* Гу́ба, *γύπα*, *γύπη*), *ὁ γὰρ δήπυ παρὰ τὸ λείχω*, *λεῖχος*, *καὶ μεταθ. χεῖλος*, *ὥς τινες ᾠήθησαν*, *κατὰ τὴν δοκῦσαν συγγένειαν τῦ λτ.* lambo *πρὸς τὸ* labium.

Лóбъ (*Σλαβ. κρανίον. 2, μέτωπον*) *λόβος* = *λόφος*.

Ловлю̀ (*θηρεύω. ὡς ἀπὸ τȢ Лову̀*) *λάβω* (*α* = *ο*, *λόβω*) *λάμβω*, *λαμβάνω. πρβλ. Σανσκρ.* labomi, laboo, laboti, *'Εβρ.* lafat. *κτλ.* Ловéцъ, Лови́тель (*θηρευτὴς*) *οἷον λαβητὴρ* (*ὡς λωβητὴρ*) = *λήπτης· καὶ λάβης* (*κυνὸς ὄνομα, ἐκ τȢ λάβω· ὡς καὶ δάκης ἐκ τȢ δάκω. κατὰ τὸ Λάχης, λάχω*, *κτλ.*). *'Εκ τȢ* Ловлю̀ *φαίνεται καὶ ὁ* Ловáть, *ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς* Ильмень, (*βλέπε τὴν λέξιν.*) *οἷον Λαβάτης, Λάβης* (*διὰ τὴν ἰχθυοθηρίαν*). *ἢ τȢτο συγγενὲς* Ливáю (Лiю̀) *ὡς λειβὰς. ἢ λοϝάτας, λȢάτης, λύτης*, = *ΛȢσιος* (*βλ.* Лу́жа) *ἐκ τȢ λόω, λȢω, λτ.* lavo, *συγγεν. λύω, λίω*, Лiю̀.

Лóгъ (*κοίλωμα*). Лóгово (*γύπη, φωλεὰ θηρίȢ*). Ложку̀ (*κοιλόω*), *λάκω, λάχω* (*λάγω, χ = γ* = *ζ, λάζω, α = ο, λόζω*) *ὅθεν λαχὴ, λάκος λάκκος, λάκκη, λάγκη* (*ἀφ' Ȣ συνήθ. λαγκάδιον* = *κοῖλος τόπος ἐν ὑπωρείᾳ* = Лощи́на) *καὶ λόγχη* = *λάκκος* (*λόχος, οἷον λόγοϝος*) Лóгово, Логъ. *Πρβ. Γρμ.* Loch, Lache, *λτ.* lacus, lacuna, *κτλ. 'Εκ τοῦ* Лóгъ (Лóжъ) Лóжица, *ὑποκορ. καὶ 'Ρωσσ.* Лóжка (*κοχλιάριον, λτ.* cochlear, *Γλ.* cuillère) *λάκος* = *λέκος* (*κοῖλόν, τι, τρυβλίον. οὕτω καὶ λέκη, λόκκη, λεκὶς* (*κ* = *γ· λέγη, λόγη, -γίσκη*, Лóжа,-жка). *τὸ Γρμ.* Löffel *συγγεν.* (*λάφω, λάπω, λάβω, λέπω*)

λόπος, λοπὰς, καὶ λαβὶς (μικρὸν κοχλιάριον, συνήθ. λαβίδα). βλ. Лáбазъ, καὶ Ломлю.

Ложу̀ (κλίνω, κατακλίνω, κατατίθημι) λογῶ (λογέω, ἐκ τῦ λέλογα) λέγω, (ὅθεν Лагáю, Лагáши, Возлагáю, κτλ. α = ο). Лóже, λόχος = λέχος (λέκτρον). εἰς τὸ λόχος ἀνήκει καὶ τὸ λτ. locus (τόπος, ἐν ᾧ δηλονότι κεῖνται τὰ πράγματα), Γλ. loge, κτλ. Ложесна̀ (μήτρα), ὡς λοχία, λοχεύουσα. Налóжница (παλλακὶς) = ἄλοχος, ὁμόλεκτρος, κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Лежу̀, καὶ Лáгеръ.

Лоза̀ (κλάδος, κλῆμα, ὄσχος) λυγὴ, λυγὰ [οἷον λυζὰ, λοζὰ, γ = ζ, υ = ο· ἐκ τῦ λυγὸς (= λυγιςὸς), λύγος, πᾶν τὸ θαμνῶδες καὶ λυγιςόν.] συγγ. Лука̀, Лóхъ, κτλ.

Локáю, Лочу̀ (λάπτω) οἷον λακάω, λακῶ, λάκω [κ = π. βλ. Лóпаю) = λυπάω (λαπάζω) λάπω, ὅθεν λάπτω, λτ. lambo (ἐκ τῦ λάπω, μετὰ τῦ μ. ὡς ἐκ τῦ λάβω, λάμβω), Κτσξ. schlappen· [α = ο, καὶ ω· ὡς, λώβη, labes κτλ.]

Лóкоть, βλ. Лáкоть.

Ломлю̀, Ломáю (θραύω, κλάω, ἐκ τῦ Лому̀) λάμω· (ὡς ἐκ τῦ λίω, εἶπον λίμω, ὅθεν τὸ λτ. lima· οὕτω φαίνεται καὶ ἐκ τῦ λάω, λάμω)· ὅθεν Лóмъ (θραῦσμα) οἷον λάμος = λάκος, ῥάκος. [λάω, λέω, λίω, λόω, λύω, ἐπὶ σημασίας ξέσεως, ῥήξεως, κοιλώσεως, συγγενῆ· ὅθεν, λάκω, λάπω, λέπω, λίπω, λίζω,

κτλ. βλ. Лѣмехъ καὶ 'Ρεἰμ. λ. λέπω. ἴσως δὲ τὸ Ломлю (Ломў) = (Лўпу) Лопаю π=μ. ὡς, πεδὰ, μετὰ]. παῤῥλ. Γρμ. lähmen (παραλύειν, χωλȣ̃ν, θραύειν, κτλ.)

Лоно (κόλπος) λω̃νος, μεταθ. ἐκ τȣ̃ ὤλνος, ἀντὶ ὤλενος, ὠλένη, ὅθεν καὶ τὸ λατ. ulnus, ulna. ἐκ τȣ̃ ὦλος, ὠλὴν, Γοτθ. alleina, Γρμ. Ellen, 'Αγγλ. ell. Δαν. aln, alen, 'Ιτ. alna, Γαλ. ἀρχ. aulne, ὅθεν τὸ aune (πῆχυς). 'Η δὲ μετάθεσις τȣ̃ Лоно ἐκ τȣ̃ ὤλνος, ὡς τὸ λέμινς, ἀντὶ ἕλμινς· „ λέμινθες, ἕλμινθες ('Ησύχ. ὅθεν αἱ συνήθ. λεβίθες, θ = μ.). 'Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ, λίνος = ὄλινος, ὄλενος. Κύπριοι (=ὤλενος) κατ' ἀποκοπὴν· ὡς „ λέβινθος = ἐρέβινθος (συνήθ. ῥεβίθι, ῥοβίθι), 'Ιλεὺς = 'Οϊλεύς, ἴξαλος=αἴξαλος. κτλ.

Лопата (πτύον) λοπάδα, λοπὰς (λέπω, λάπω, λάφω, γλάφω, διὰ τὸ κοῖλον τȣ̃ πτύȣ. ὅθεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος) 2, ὠμοπλάτης (ὡς καὶ Συνήθ. κουτάλα = κοτύλη, ἡ ὠμοπλάτη). 3, = λοπὸς, λέπος, λέπυρον, (ὡς λεπαςἠ), συγγ. Лопость.

Лопаю (θραύομαι, ῥήγνυμαι) λαπέω = λακέω λάκω. (π = κ· ὡς, λίμπω, linquo. ἵππος, ἴκος, ἴκϜος, equus· πέμπε, quinque). Лопанецъ (χύτρα τεθραυσμένη) οἷον λάπανον, ἀντὶ λάκανον, ἢ λάξανον [ὅθεν συνήθ. λάτσανον, λατζανίζω· ὡς τραύξανον, λείψανον, κτλ.

εἰς ανον) = λάκισμα, λακὶς, λάκος, Γρμ. Laken, λακερὸν, ὅθεν λτ. lacer, lacerus, lacero.

Лóпость, λόπος, λόφος (ἄκρον πίλου.) 2, λόπος, λοπὸς (τὸ πλατὺ τῆς κώπης). βλ. Лопáта.

Лóпоть (παλαιὸν ἱμάτιον) λῶπος (λάπος) λάφος, λαῖφος „ λαίφε' ἔχοντα ('Οδ. Ν. 399.). Γρμ. Lappen (ῥάκος) καὶ Lumpen, 'Ισλ. lapp, κτλ. συγγεν. Лóпаю.

Лóскуть (ῥάκος) λάσκος, λάξος, ἀντὶ λάκος, λακίς. [λάκω, λάζω, λάξω (λάκσω, λάσκω.) λτ. laxo (χαλῶ), ὅθεν λαγὼν, λαγαρὸς = λαπαρὸς, κτλ. λάκω = λάπω.]

Лóскъ (ϛιλπνότης τῶν λείων. συνήθ. ὑάλισμα.) Καρν. lisk, lesk, leskanie (λάμψις) κτλ. Лощу̀ (λειόω, λιϛρόω) συγγεν. λαύσσω, λεύσσω, λεύσσω (λύσσω, λύζω, λύξω, λύσκω, υ = ο, λόσκω.) λὺξ, λυκὸς (λὸξ). ἐκ τῦ λάω, λαύω (λάβω, λάπω, ὅθεν λάμπω) λαύσσω γλαύσσω = λέω, λεύω, λεύσσω (καὶ λέβω, Ϝλέπω, ὅθεν βλέπω, γλέπω), ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ τῦ φωτός. οὕτω καὶ (λαύω) γλάφω· γλύφω (λύϜω)· λεῖος (λέω) λειόω, λτ. lævis, iævigo· (λίω) λισσὸς, λιττὸς, λὶψ, λὶς, λισσόω, Γλ. lisser, κτλ. (διὰ τὴν ϛιλπνότητα τῶν λείων). ὅθεν καὶ Лощи́ло = λεῖϛρον. βλ. Гла́жу· ὡς, λισσὸς, λισπὸς = λιξὸς, ὅθεν λίσγος. [παῤῥβλ. Γρμ. glätten (glatt)

gleissen, Glas, glänzen, Glanz, Glenz, χωρὶς γ, Lenz· ὡς, καὶ lauren (λαύσσειν) glauren, gluren, glaren, glarren· καὶ συνήθ. γαλερίζω, γαλυρίζω (βλέπω ἀμαυρὸν), ἐκ τῦ γλάω (γλαύω) γαλάω, γαλερὸς, γαληρὸς = γαληνὸς, λαμπρός. βλ. 'Ρείμ. λ. γλαύσσω]. βλ. τὸ συγγεν. Лужу̀.

Лоха́нь, Лаха́нь, λακάνη, αἰολικ. = λεκάνη.

Ло́сь (ἀλκή, cervus alces) ἐ-λλὸς. βλ. Еле́нь.

Ло́хъ (ἄγνος, ἡ eleagrus angustifolia) λύγος. (υ = ο, λόγος· γ = χ, λόχ-ος) Σ. λυγαρία· (καὶ τὸ ἄγνος ἐκ τῦ ἀγνύω = λυγίζω. βλ. Лукà, Лозà, κτλ.)

Лу́бъ (φλοιός) λόπος, λοπὸς· ὡς λτ. liber. βλ. Луплю̀.

Лу́гъ (λειμὼν, λιβάδιον) λόχος (λόχμη) λτ. lucus· καὶ τὸ Συνήθ. λόγγος (δάσος = ξύλοχον) ἐκ τῦ λόχος, παρενθ'. τῦ γ· ὡς, λογὰς λογχὰς (βλ. Лу́згъ). Τὸ δὲ λτ. longus, Γρμ. lange (μακρὸς) ἐκ τῦ λαγγάω, λτ. langueo, λαγγάζω καὶ λογγάζω = ἐνδίδωμι (lange machen, μηκύνω, ὅθεν ἀναβάλλομαι, ὀκνῶ.) ἀφ' ὗ καὶ λαγγὼν, λαγγώδης (= λτ. cessator, tricosus, ὀκνὸς), ὅθεν longus, λογγός.

Лу́да (ἱμάτιον μίμυ γελωτοποιῦ) λήδα, λῆδος, λήδιον (τριβώνιον εὐτελές. 'Ησύχ.). τὸ δὲ λυδὸς, λυδίων, ludio, ludius = μῖμος (παντομῖμος) παρὰ Ρωμαίοις, (βλ. Διον. 'Αλικαρ. 'Αρχ. Β, 71.). ἡ συγγεν. Луди́ть, Лужу̀.

Луда (σκόπελος ἐξέχων τῦ ὕδατος) λύττος, ἢ λυττός· ὅθεν καὶ τὸ λτ. littus (αἰγιαλός). „ λυττός, ὁ ὑψηλὸς τόπος (Ἡσύχ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. λ. λυκτός.)

Лýжа, (βόρβορος, ἰλύς) συνήθ. λῦτσα [συγγεν. λύω, λτ. luo, lutum, lues=λῦμα, λύθρον, καὶ λύμη, ἡ, ὅθεν ἡ Σ. λύνη (μ=ν). ἐκ τῦ λύω, λόω, καὶ λῦω, συνήθ. λῦζω, παρὰ τὸ λούσσω (ὡς ἐκ τῦ νίω, τὸ νίσσω, νίζω), ὅθεν καὶ οἱ Λουσσοί, καὶ τὰ Λῦσσα, χώρα ἐν Ἀρκαδίᾳ· καὶ ἡ Λυσηῒς Στύξ· καὶ Λύσιος ποταμός, κτλ. βλ. Ловлю]. Πῤβλ. τὸ Λούγεον ἕλος (Στράβ. Ζ, 314), καὶ Λούγαν, Лýга (ποτάμιον καὶ πολίχνην εἴκοσι μιλίων μακρὰν τῆς Πετρυπόλεως), καὶ Лýза δὲ, ἄλλο ποτάμιον προσβοῤῥότερον, ἐκβάλλον εἰς Δυΐναν (Двинà). οἷον παρὰ τὸ λύω, λύϝω, λύγω, λύζω (λύζω, λῦζα)· ἢ λύζω=κλύζω (βλ. Ῥείμ. λ. λύζω).

Лужý (γανόω) λύζω, λύσσω [ἀντὶ λεύσσω = λάμπω· συγγεν. λύκη, λύξ, λυκός, λευκός, λτ. lux, luceo, καὶ λύχνος (λύκινος, λύχινος), καὶ λύγδος (λύγος, παρενθέσ. τῦ δ. ἅτε λίθος λευκὴ καὶ σιλπνή) κτλ. συγγ. Лощý. βλ. Лóскъ. καὶ Глáжду.

Лузàнъ, ληδάριον, συγγεν. Лудà.

Лýзгъ (κανθὸς ὀφθαλμῦ.) λυσγ-ός = λυσκός, λυκσός, ἀντὶ λοξός. (βλ. Глýзгъ, καὶ Лукà). Οὕτω καὶ τὸ κανθὸς παρὰ τὸ κνάω, γνάω, γνάμ-

πτω=κάμπτω. 'Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ λογὰς = κανθὸς, καὶ τὸ λευκὸν τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃, καὶ ὀφθαλμὸς (Καλλίμ.). ὁ δὲ 'Ετυμολόγ. γράφει λογχάς· ὡς, λόγγη καὶ λόγχη = λαχή· καὶ ἐκ τȣ̃ λόχος, τὸ συνήθ. λόγγος.

Лукà (καμπή. 'Ιλλυρ. = κόλπος) λȣγὰ = λυγὴ, λύγος. ἐκ τȣ̃ λύγω=λέγω (κλίνω, Γρ. legen, ὅθεν lehn, lehnen.) ἀφ' ȣ̃ λοξὸς (καὶ τὸ λτ. luxus, luxatus, luxatio, lucta, καὶ τὸ Γρμ. luck, ὅθεν locker· καὶ Locke = ἕλιξ, κτλ.) λίξ, λικερὸς, λικρὸς (λικὸς, liquus, obliquus.) λέχριος, κτλ. βλ. Лýкъ, καὶ Клюкà, καὶ Лозà, (ζ = γ = κ.)

Лукáвый, Лукáвъ (πονηρὸς) λυγαῖος (λȣγάϜος γ = κ, λȣκάϜος) λυγηρὸς, λυγιςὸς (ἐκ τȣ̃ λυγὸς, λυγὴ, λύγος = ςρεβλὸς) συγγεν. Лукà. [*Ἄλλο τὸ λυγαῖος (ἐκ τȣ̃ λύγη, σκιὰ, σκότος) = σκοτεινὸς· καὶ τὸ λύγιος, (λυγερὸς) λυγρὸς, καὶ, υ = οι, λοίγιος, λοιγὸς ἐκ τȣ̃ λύζω, λτ. lugeo, luctus, luctuosus]. Лукáвлю, Лукáвню (πονηρεύομαι, δολιεύομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ Лукáву) λυγάϜω = λυγόω, λυγίζω, (λυγὸς, λύγος = λοξόω, λοξȣ̃μαι, ςρεβλȣ̃μαι). βλ. καὶ Лихíй.

Лукóшко, Лукнò (κανοῦν) ἐκ τȣ̃ Лукà· (ȣ̃ παρὰ τὸ λȣ̃κνον, λίκνον.) βλ. Лыко.

Лýкъ (τόξον) λὺξ = λύγξ (ὡς ἐκ τȣ̃ σφὶξ, σφίγξ.) ,, λύγξ, τόξον ('Ησύχ.) συγγεν. λίγξ, λίξ (λίκρος, λοξὸς)· ὡς καὶ, βιὸς, ἐκ τȣ̃

βίω = μίω (ςρέφω, λυγίζω), καὶ τὸ Γερμ. Bogen, ἐκ τȢ biege, bage=βάγω, ἄγω (ἀγνύω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος)· συγγ. Лукà. (βλ. καὶ Клюкà). ἔςι δὲ καὶ ἄλλως τὸ λύγξ = λίγξ· ὡς καὶ λύγδην = λίγδην· καὶ λύχνος, συγγ. λιγνὺς· καὶ τὸ Γρμ, kluck, klick. κτλ. βλ. ʻΡείμ. λ. λύζω. πρβλ. καὶ Люблю).

Лýкъ (σκόροδον. ʻΙλλυρ. luk, κρόμμυον· luk beljj, σκόροδον· luk por, πράσον· luk divjj, βολβὸς) συγγεν. Γρμ. Lauch, κατὰ διάλεκ. louch= λάχος (α=ο, οἷον λόχος, λοῦχος) κατὰ τὸ ʻΕλλην. λάχανον (ἐκ τȢ λαχαίνω, λάχω, λάκω = σκάπτω, ὀρύσσω. βλ. Лóгъ).

Лунà (σελήνη) λτ. luna, ἐκ τȢ λȢνὸς λȢνὰ· „ λȢνὸν, λαμπρὸν (ʻΗσύχ.) παρὰ τὸ λέω αἰολ. = λύω, ὅθεν λύκη, λυκὸς, λὺξ, lux, λύχνος· ὡς λέω, λεύω, λευκὸς. κτλ. Τὸ λȢνὸν τȢ ʻΗσυχίȢ ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν ἐκ τȢ λατιν. luna· τȢ̃το δὲ παράγȢσι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τȢ lucina. βλ. Лýчъ.

Луплю (ὡς ἀπὸ τȢ τȢ Лупỳ) λοπῶ, λοπάω, λόπω, καὶ Ϝλύπω (γλύφω) = λέπω, λεπίζω. Γρμ. lauben, κτλ. βλ. Лúсmъ, καὶ Лущỳ.

Лучỳ (τυγχάνω, περιτυγχάνω, εὑρίσκω.) ἴσ. λάζω (α = ο = υ, οἷον, λυζῶ) λαζύω, λάζυμι, λάζυμαι (λαμβάνω. ἐκ τȢ λάβω, λάζω). ὅθεν, Получáю (δέχομαι, ἀπολαμβάνω τὸ ἀπόςαλμα.) οἷον ἀπολάζω, -ζομαι. Раз-

лучáю (*διαχωρίζω, διακρίνω, ἀφορίζω*) *διαλαμβάνω* (dirimo, distinquo).

Лутóкъ, *καὶ* Лутóчекъ (*εἴδη αἰθυιῶν, ἤτοι δυπτῶν*) *ἐκ τȣ̃* (*λόω=λίω*, Лію) *λȣτὸς, λȣ́της* (*λȣ́ϛης*) *ὡς καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, καὶ συνήθ. βουταναρία, καὶ βȣτακίδιον ἐκ τȣ̃ βȣτῶ, = βυθῶ, βυθίζω· καὶ Γρμ.* Taucher, *ἐκ τȣ̃* tauchen, taufen=*δύπειν, δύπτειν· καὶ τὸ λτ.* mergus, *ἐκ τȣ̃* mergo (*βυθίζω.*) *βλ.* Лýжа.

Лучи́на, *βλ.* Лýчъ.

Лучи́ца (*δόναξ, κάλαμος*) *ἐκ τȣ̃* Лýчъ, *λύξ, λύκη* (*οἷον λυκίσκα, λυκίτσα, ὑποκορ.*) *διὰ τὸ λάμπειν τὸν κάλαμον καιόμενον. Οὕτω καὶ τὸ κάλαμος, παρὰ τὸ κᾶλον, κάλω, κάω* (*καίω*)· *Τὸ δὲ* Лучи́ца *οὐ παρὰ τὸ λωτὸς* (*λώταξ, λωτίσκη, ὅθεν καὶ ὁ ἐκ τȣ̃ λωτȣ̃ αὐλὸς, λωτὸς ἢ λοτὸς, κατὰ τὸ δόναξ*). *βλ.* Лýчъ.

Лýчшій (*κρείττων*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Лýчше (Лýчъ) *λῷϛος, λῴων. ἐκ τȣ̃ λάω, λῶ* (*θέλω· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ βέλω, βόλω, τὸ ἄῤῥητον βελὸς, βέλλος, λτ.* bellus, *ὅθεν βέλτερος*) *λωὸς, λώϊος, λωΐων, λῴϊϛος, λῷϛος· ῳ = οι = υ =* у (*λȣ̃στος = λȣ̃τσος*, Лýчше).

Лýчъ (*ἀκτὶς*) *λύξ, λύκη* (*λυκὸς, λευκὸς*), *λτ.* lux, *Γρμ.* Leuchte, Licht, *Γαλ.* lucur, *κτλ. ὅθεν*, Лучи́на (*δᾷς*), *λτ.* lucina (*λυκίνα, λύκινος· ὅθεν συγκοπῇ*) *λύχνος, λυχνὶς, λυχνία. κτλ. βλ.* Лунà, Лужỳ, Лицè, *κτλ.*

Лущу̀ (λοπίζω, λέπω) ἐκ τῦ λύω, λύϝω, λύβω, λύπω, ϝλύβω (ὡς ἐκ τῦ λέω, λέπω) γλύφω, glubo, μέλλων γλύψω, λύψω, (ψ = ξ = κσ σκ = щ· λύξω, λύσκω, Лущу̀). Ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκ τῦ λέπω, λύπω (κ = π) λύκω, λύξω· ὅθεν Луска̀, Луща̀ (λέπος, λέπυρον, κέλυφος) λοπὸς, λόπος, π = κ· οἷον, λόκος, λόκη, λόξος, λόξη, λόσκη (ὡς, λίσπος, λίσκος, λίσγος, ἐκ τῦ λίω = λέω, λύω, κτλ.) βλ. Лы́ко, καὶ Ло́скъ.

Лы́ва (δάσος ἑλῶδες), λιβὰς, λιβάδιον, λείβηθρον· ἐκ τῦ λείβω, λίβω = Лію̀, Лью̀. συγγεν. Лева́да.

Лы́ко (φλοιὸς φιλύρας, ἢ ἰτέας.) λίκος, ἀντὶ λέκος (ὡς λίκρος, λέκρος) = λέπος, λόπος. κ = π· ὡς καὶ λέκυς, λέκις, = λεπὶς, λέπυρον (ὅθεν λέκιθος)· ἢ λύγος, συγγεν Лука̀, καὶ Лукно̀ (Луко́шко, κανῦν ἐκ φιλύρας πεποιημένον) οἷον λυγινὸν, λυγηρὸν (κυρτὸν), ἢ ἐκ λύγου, ἱμαντῶδες φυτοῦ πεπλεγμένον· οὕτω καὶ τὸ τῆς συνηθ. γαλύκα, γαλύκιον, ἀντὶ γλύγα, γλύγιον, ϝλύγειον (λυγὴ, λύγιον) λυγηρὸν, ἢ ἐκ λύγυ πεποιημένον, παρενθ. τῦ α· ὡς ἐκ τῦ γλύφω τὸ (γελύφω, γαλύφω) κελύφω, κέλυφος, κελύφη, καλύφω, καλύπτω· ἤ, καὶ ἐξ αὐτῦ τῦ καλύβω, καλύπω, καλύπτω, αἰολ. καλύσσω (ὡς κάλυξ, καλύκιον) γαλύκα, γαλύκιον. ἢ καὶ = κελύφα, -λύφη, κελύφιον· φ = χ. κελύχιον (χ = κ· γαλύκιον)

κέλυφος (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κολέφιον, κτλ.) διὰ τὸ κοῖλον δηλονότι τῦ σκεύυς.

Лылы̀ (ἀπάτη) λείη (παρενθ. λ.) ἐκ τῦ λεῖος, λεία, λίω, ὅθεν λίς, λισσὸς, λισπὸς· καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. (βλ. Лéсть). Παραβάλοι δ' ἄντις καὶ τὸ λάλλη, λάλλω (λαλῶ) λτ. lallo (κατὰ μεταφορὰν, ὡς καὶ τῶν ἀπατηλῶν κατακηλέντων, καθάπερ οἱ βαυκαλῦντες τὰ βρέφη. βλ. Лю́.)

*Лыскáрь, λισγάριον, λίσγος, λτ. ligo. (σημείωσαι ы = ι.) βλ. Луцу̀.

Лы́сый, Лы́съ, λισσὸς (ὁ φαλακρὸς) συγγεν. Луцу̀· ὡς καὶ τὰ, λέω (λέπω), λύω (λύφω, γλύφω), λίω, λίς (λισσὸς). κτλ.

Льзя (ἔξεςιν, ἔνεςιν). ἔξεςι τὸ licet πρὸς τὸ Льзя παραβαλεῖν; τὸ δὲ licet ἐκ τῦ ἀρχαίυ liceo, lico = liquo, linquo (λίκω, λίγκω· κ = π) = λίπω, λίμπω, λιμπάνω· καὶ λείπω, ὅθεν καὶ τὸ Γοτθ. lifnan, ἀγγλ. léave, Γρμ. bleiben (be—leiben, liben)· καὶ τὸ Льзя ἐκ θέματος Лег (ζ = γ· καὶ γ = κ) λείκει = λείπει = λείπεται = ἀφίεται = ἐφεῖται; ἢ συγγεν. Лѣ́зу = λάζω (δράσσομαι, λαμβάνω, ὡς ληπτὸν, ἐφικτὸν) οἷον λαιςὸν, ληϊςὸν;

Льну̀ (κολλῶ, ἀλείφω) λίνω. [ὅθεν ἀλίνω, λτ. lino, linio, κτλ. ἐκ τῦ λίω, παρ' ὃ καὶ λίπω, λείπω (Ли́пу) Ли́пну, λείφω, ἀλείφω, ἀλέπω ἀλέφω, λέφω (Лѣпу̀) Лѣплю́.] βλ. Линя́ю.

Лѣвый (Лѣвъ) λαιϝὸς (λαιβὸς· ὡς, λαιφὸς) λαιὸς (ἀριςερὸς) λτ. laevus. (τὸ Γρμ. link, ἴσως ὡς τὸ λίγξ, λὶξ = πλάγιος). Лѣвица, (ὑποκοριϛ. ὡς ἐκ τȣ̃ Лѣва̀) λαιϝὰ, λαιϝὴ (ἡ ἀριςερὰ. ἐλλειπτικ. τȣ̃ χείρ. ὡς καὶ τὸ Десница). Лѣвша̀, ἀριςερόχειρ, ὁ τῇ ἀριςερᾷ χρώμενος (ὡς τὸ συνήθ. ζερβὸς, βλ. Шуй) οἷον λαῖϝας, λαίαξ.

Лѣзу, Лѣзаю, Лажу (ἀναῤῥιχῶμαι) λαίζω=λάζω (ὡς θναίσκω, θνάσκω) συγγεν. Лечу. (οἱ ἀναῤῥιχώμενοι λατύσσȣσι, λάζȣσι). λαΐζω, λέγȣσι νῦν τὸ συνηθέςερ. κȣνῶ οἱ περὶ τὸν Πόντον (=λαίζω· ἢ ἐκ τȣ̃ ἀλαΐζω, ἀντὶ σαλαΐζω, σαλάσσω, σάλω = ϳάλω, ἄλλω.)

Лѣнивый, Лѣнивъ (ὀκνηρὸς, βραδὺς). Лѣнь, Лѣность (ὀκνηρία, βραδύτης). Лѣнюся, ὀκνέω (ὡς ἐκ τȣ̃ Лѣну̀) ἐ-λιννύω, ἐ-λιννὺς, ἐ-λιννὸς (ἐκ τȣ̃ ἐλίνω = ἐλίω, ἐλίσσω.) ἢ (λένω=λέω, λεῖος, λειόω· καὶ λίνω (λίω) Льну̀ = λείφω, ἀλείφω· ὡς καὶ γλίσχρος ὁ ὀκνηρὸς); πρβλ. λτ. lenio, lenis, lentus, Γλ. lent, κτλ.

Лѣплю̀ (ἀλείφω, κολλῶ· ὡς ἐκ τȣ̃ Лѣпу̀. βλ. Льну̀) λέφω (λέπω) λείφω, ἀλέφω, ἀλείφω (ὅθεν ἄλειφαρ, ἄλεφας, ἄλεπας, λτ. adeps=aleps, δ=λ). 2, τυπῶ ἐν μήτρᾳ, προσπλάττω, Γλ. mouler, modeler (διὰ τὴν ὑποκειμένην λιπαρὰν καὶ ἀλείφατος ὁμοίαν ὕλην, ἢ ἀλοι-

φὴν, ἐν ᾗ προσκολλᾶται, καὶ τυπῦται τὸ τυπόμενον.)

Лѣпый, Лѣпъ (εὐπρεπὴς, καλὸς) συγγεν. λτ. lepidus, λεπτὸς (λέπω, λέπος, λτ. lepor· ὡς ἐκ τῦ λάπω, γλάπω, γλάφω, γλαφυρὸς.) συγγ. Луплю, κτλ. ὡς καὶ τὸ Ϝλύπω, γλύφω = γλάφω, λάπω = λέπω. ὅθεν (пре-лѣпый) ὁ Σ. Πέρλεπες, Πρίλεπες (πόλις Παιονίας = περίλεπτος, περικαλλής).

Лѣсъ, λαῖσος = λάσος = δάσος (ὅθεν λάσιος = δασὺς· δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα. Ἐκ τῦ λαῖσος ἔμεινε τὸ λαισήϊον, λαισὰς, λαίσεα, κτλ. = λάσια, δασέα). 2, Лѣсъ = ξύλον, δένδρον. [ὡς καὶ ξύλοχος = δάσος. ἐκ τῦ ξύλον (ξύλος) ξύλοξ, ξύλοχος· κατὰ τὸ δρύος, δρύοξ, δρύοχος.]

Лѣто (θέρος. καὶ ὅλον τὸ ἔτος) ἔτος μετὰ τοῦ προσιθεμένϐ λ. [λέτος· ὡς, ἀπήνη (λαπήνη) λαμπήνη· ἄχνη, λάχνη· ἴγδος, λίγδος· κτλ. βλ. καὶ Весна]. Лѣтошній (θερινὸς, ἐπέτειος) λ-ετήσιος. ὅθεν καὶ Столѣтіе ἡ ἑκατονταετηρίς.

Лѣть (ἔξεςιν· ἐκ τῦ Ли, есть· ὡς, нѣть ἐκ τῦ ни есть.)

Лѣха (τάξις· ὡς τὸ, πρασιὰ) λόχος (λόχη, ἐκ τῦ Лежу, λέγω) ” воз-легóша на лѣхи на лѣхи κατε-λέγησαν ἀν λόχοις ἀν λόχοις = ” ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ (Μάρκ. 5, 40.)

Лѣчу̀ (ἰατρεύω. τὸ θέμα Лѣк.) ἀ-λέξω, ἀλέκω· (ὡς, δύρομαι = ὀδύρομαι). Лѣка́рство (φάρμακον ἰατρικὸν), καὶ Лѣ́карь (ἰατρὸς. πρβλ. Γοτθ. leikeis, ἀρχ. Γρμ. lackuir) οἷον ἀλέκωρ, ἀλέκων, ἄλκαρ (ἀλέκαρ, λέκαρ) ἐκ τῦ ἀλέκω, ἄλκω, ἀλκτὴρ. καὶ ἀλέξω, ἄλεξις, ἀλέξιος· ὅθεν καὶ τὸ κύριον τῆς Σ. (ἔν τισι χωρίοις Θετταλικοῖς) Лѣ́тσιος = Ἀλέξιος (ἀποκοπ λέξιος, ὡς καὶ Лѣчу̀, λέξω, ἀντὶ ἀλέξω) ἀλεξητὴρ, ἀλεξητήριον. Ἢ μήποτε τὸ Лѣчу̀ = λέκω, κ = π, λέπω, ἀντὶ ἕλπω, ἄλπω μετὰ τῦ πνευματισμῦ θ θέλπω, θάλπω (ἐκ τῦ ἄλω, λτ. alo, ὅθεν καὶ ἀλέθω, ἄλθω = ἰατρεύω); ἐςι δὲ κυρίως τὸ Лѣ́карь κατὰ τὴν εἰς arius, λατ. κατάληξ. καὶ συνήθ. εἰς ρις ἐκ τῆς εἰς ρος καὶ ριος ἑλληνικ. (οἷον, λεκάριος, λεκάρις· ὡς ἀλεξητήριος, θαλπτήριος ὧν ὁ ἀλθεύς). Ἄλλοι δέ τινες παράγυσι τὸ Лѣчу̀ ἐκ τῦ Ле́гкій.

Лю̀, Лю̀ (φωνὴ ἐπὶ βαυκαλίσεως βρεφῶν) λὰ, λὰ. λο, λό. κτλ. ὅθεν Люлю́каю λάλλω, λτ. lallo, Γρ. lallen, einlullen, Σβ. lulla, κτλ. ὡς, λαλαγέω.

Люблю̀ (ἀγαπῶ, ἐρῶ· ὡς ἐκ τῦ Любу̀). Любы̀, καὶ Любо́вь (ἀγάπη) συγγεν. λίβω (ὅθεν λίμβω, λιμβεύω-ομαι· ἐκ τῦ λίπω, λίπτω, αἰολικ. λίσσω, = γλίχω, γλίχομαι) λίψ, λιβὸς (λιβὴ) = ἐπιθυμία (Ἡσύχ.) λτ. ἀρχ. libo (ὅθεν τὸ, libet, libens, libido.) Γρμ. lie-

ben, Liebe, 'Αγγλ. lief, leef, Σκρ. loab, κτλ. — τὸ Σερβ. Льубим = φιλῶ (ὡς καὶ φιλῶ = ἀγαπῶ, καὶ = φιλῶ τοῖς χείλεσιν = ἀσπάζομαι)· ἄλλοι παρέβαλ. τὸ Люблю̀ (Любу̀) κατὰ μετάθεσιν πρὸς τὸ φιλῶ (λιφῶ, λιβῶ). ἔςι δὲ τὸ Люб—(Любу̀) πρὸς τὸ λιβ—(λιβῶ) ὡς τὸ λύχνος πρὸς τὸ λιγνὺς (παρὰ τὸ λύκη ἀμφότερα)· ὅτω καὶ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· ἰλὺς, καὶ ὕλλις· ὕββος, καὶ gibbus· κοῖλον καὶ cilium (supercilium), κτλ. (βλ. Лу́къ). πρόσθες καὶ τὸ λίβος, λιβὰς, λίβω, λείβω, καὶ (λέλοιβα) λοιβή· τὸ δὲ Σλαβ. ю = οι = ου = υ = ι.

Лю́дъ, πληθ. Лю́ди (λαὸς-οἱ. ἐκ δὲ τῦ λαὸς τὰ) λῆτος, λάϊτος, λαῖτος, λήϊτος, λεΐτος, λεῖτος (λαϊκὸς, δημόσιος), Γρμ. (Leut) Leute, 'Ισλ. liod, 'Ολλ. luiden, Λετ. liaudis, Βοεμ. lidè, Πολ. lud, ludźie. Πρβλ. καὶ 'Εβρ. leum, leon· τὸ δὲ 'Αλβαν. neres=ἀνέρες (ἀνθρώπων πλῆθος, ὄχλος).

*Лю́тня Γλ. luth, Γρ. Laute, 'Ιτ. liuto, 'Ισπ. laud, μ'. λτ. laudis, lautus, συνήθ. λαῦτον, λαβῦτον, λαγῦτον, ἐκ τῦ 'Αραβ. laud, alaud.

Лю́тый, Лю́тъ (ὠμὸς, θηριώδης)· Лютѣ́ю (θηριῦμαι, ἀγριαίνω) λυττάω, λυττῶ (λυττὸς) λυττήεις, λυττῶν (λύσσα.)

Лягáю, λαγέω, ἀντὶ λακέω, λάκω (λάξω, λάξ) λακτίζω. = ἀρχ. Γρμ. läke, löke, Γοτθ. laike.

Лягу́шка (*βάτραχος· ὡς ἐκ τῦ Лягу́шъ*) *παρὰ τὸ* Лягáю (*ὡς σκαίρων*), *λὰξ* (*λάγς, λάγαξ*) *λάκτης*.

Ля́дія, *καὶ* Ля́двея, *'Ρωσσ. ὑποκορ.* Ля́шечка, Ля́шка (*μηρὸς*), *Βενδ.* ládia, *λαγὼν* (*γ = δ, λαδὼν· ὡς, γλυκὺς, δυλκὺς*, dulcis· *δνόφος, γνόφος· ἔρδω, ἔργω*), *Γρμ.* Lende, *ἀρχ.* lancho, *Γλ.* longe, *'Ιτ.* longia, lonza.

Ля́кій (*λοξὸς, κυρτὸς, καμπτὸς. τὸ θέμα* Ляк, Ляг.) *συγγεν. λοξὸς* [*λακὸς, α = ε, ἀντὶ λεκὸς, ἐκ τῦ λέγω* (*λίγω*) *λὶξ, λίκος*, licus, liquus, olbiquus, *ὅθεν καὶ* (*λικερὸς*) *λικρὸς, καὶ* (*λεκὸς, λεκερὸς*) *λεκρὸς, λέκρος=λέχριος. ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λτ.* ligo, *καὶ τὸ λύγος, λυγὸς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* läg = *λοξὸς, βλ. 'Ρείμ. λ. λέκροι, καὶ λύγος*]. *βλ.* Лукà.

М.

М, М, м (Мы́слѣте, *μήσλετε*)= M, *μ* —. М҃ = *μ'* (40). ͵М = *͵μ* (40000).

Маáю (*νεύω, ὡς ἐκ τῦ* Маю) *μοάω, μόω=μυάω, μύω*, (*υ = ο· ὡς, σύω, σόω.-βλ. καὶ 'Ησύχ. λ. μοῶτε.*) *συγγ.* Маню.

Мáжу (*χρίω, ἀλείφω*) *μάζω = μάσσω* (*ἐκ τῦ μάω, σμάω*), *καὶ 'Εβρ.* maschah. Мазь (*ἀλοιφὴ*) *ὡς μάζα, μαγίς· καὶ* Мáсло (*βούτυρον, καὶ ἔλαιον. βλ. ἐφεξῆς*) *μάγμα, μᾶσ-*

σον (χρήσιμον πρὸς ἀλοιφὴν· καθὰ καὶ λί-πος, καὶ ἀλοιφὴ, ἄλειφαρ = ςέαρ, πιμελή). τὸ δὲ βύτυρον φαίνεται ὑ παρὰ τὸ βοὸς τυ-ρὸς, (οὐ γὰρ τυρὸς, ὑδ' ἐκ τοῦ βοὸς μό-νον τὸ βύτυρον·) ἀλλ', οἶμαι, παρὰ τὸ πύω, πυτὶς (ὅθεν καὶ ἡ πυτία), πύτυς (ὡς καὶ πιτύα, πητύα) πύτυρ, πύτυρος, πύτυρος, -ρον, βύτυ-ρος, καὶ-ρον. (β=π· ὡς, βέλεκυς, πέλεκυς· βύσιος, πύσιος). Ἐκ τῦ πίω (πῖος, πίαρ, πιαρὸς) καὶ πίζω, πίσσω, -ξω (πικερὸς) καὶ τὸ πικέριον = βύτυρον (Ἱπποκρ. καὶ Γαλην.), Γρμ. Butter· εἰσὶ δ' οἳ τὸ βύτυρον λέξιν νομίζυσι Σκυθικήν. φαίνονται δ' ὖν μᾶλλον καὶ τὸ βύτυρον καὶ τὸ πικέριον ὀνόματα Φρυγικά. (βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. βύτυρον, καὶ πικέριον). Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι Γραμματικοὶ σχεδόν τι πάντες ἐτυμολογῦσι τὸ βύτυρον παρὰ τὸ, βοὸς τυρός (βλ. Εὐςάθ.), ὡς ἐκ βοείυ γάλακτος μάλιςα σκευαζόμενον, καὶ οἷον τυρευόμενον. „plurimum è bubulo, et inde nomen. (Πλίν. κή, 9). Καὶ ἡ Ῥωσσικὴ δὲ, καὶ ἄλλαι Σλαβονικαὶ διάλεκτοι ἐκ τῦ βοὸς μάλιςα παρονομάζυσι τὸ βύτυρον, προ-ςιθεῖσαι τὸ ἐπίθετον Коро́вье = βόειον, πρὸς τὸ ма́сло, (коро́вье ма́сло, βόειον μάγμα), πρὸς διαςολὴν τῦ ἐλαίυ = деревя́нное ма́сло (δενδρικὸν μάγμα, ὡς ἀπὸ δένδρυ τῦ τῆς ἐλαίας· κατὰ τὰ, ἐλαιόλαδον, σησαμόλαδον, λιναρόλαδον, κτλ.)

Макáю, (*βρέχω, βάπτω, ἐμβάπτω· ὡς ἐκ θέματ.* Мáку) = *μάκω, μάγω* (*μάζω, μαδὸς, μαδάω* = *μυδάω, λτ.* madeo, madidus) maceo (maco) macero, maculo, *κτλ. τὸ θέμα μάω, συγγ. μίω, μίγω, βλ.* Мóкрый.

*Мáкъ, *μάκων, μήκων.*

Малúна (*Ἰδαία βάτος*) *συγγ. μᾶλον* (*μῆλον, μηλίνη. Σ. σμέϑλον καὶ,-ρον*) *ἐκ τȣ̃ μαλὸς,* mollis = Мáлый.

Мáлый, Мáлъ (*μικρὸς*). Мáлю (*σμικρύνω*) *μάλω, μαλὸς, ἀμαλὸς, καὶ μαλλὸς, λτ.* mollis, *Γρμ.* Mehligen, Milden (*ἐκ τȣ̃ μάλω, μέλω, μέλδω, μύλω* = *λεπτύνω, τρίβω, Γρμ.* mahlen, schmelzen = *μέλδειν, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μαλὸς, καὶ μάλω*). Мáльчикъ (*παῖς, παιδίον· ὡς τὸ συνήϑ. μικρὸς, μικρὸν*) *οἷον μάλυξ* (*κατὰ τὸ μάλλυξ*) *ὑποκορις. κτλ. συγγ.* Мелю̀.

Мáма, *βλ.* Мáтерь.

Маню̀ (*νεύω.* 2, *μεταφ. ἐφέλκομαι τινὰ δι' ἐλπίδων, ἐπελπίζω· ὅϑεν,* Обмáнываю, *ἀπατῶ.*) *μάνω* (*ὅϑεν μανύω, μηνύω, ἐκ τȣ̃ μάω· ὡς ἐκ τȣ̃ μύω, μύνω, μύνομαι*). *τὸ θέμα,* Маю̀.

Марáю (*ῥυπόω, μολύνω, κηλιδόω*) *μαράω, μάρω* (*ὅϑεν μαυρὸς, συνήϑ. μαῦρος, μαυρόω, ἀμαυρὸς, κτλ. καὶ μόρω, μορύω, μορύσσω*). Мáркій, Мáрокъ (*οἷον μάροξ· ὡς μόρυξ, μόρυχος, Μώρυχος, μεμορυγμένος, μορυκτὸς*) = *μάρος, μαϜρὸς, μαυρός.* Мáрка (*κηλίδωσις, κηλὶς*) *ὡς τὸ μόρυξις* (*μορυχή.*)

* *

*Ма́ска, *Γλ.* masque, *Γρμ.* Maske, *'Ιτ.* maschera = *μάσκανον* = *βάσκανον*, *βασκάνιον*. *β* = *μ*. (*συγκοπ. βάσκα*, *μάσκα*, *ὅθεν καὶ τὸ ὑβριςικ. τῆς συνηθ. μασκαρᾶς*=*γελωτοποιὸς*, *καὶ γελοῖος*, *φαῦλος*, *ὡς οἱ φέροντες τὰ προσωπεῖα γελωτοποιοὶ*, *Ιτ.* mascherati).

*Ма́стеръ, Мастерю́, *συνήθ. μαςορεύω*, *μάςορας· οὐ παρὰ τὸ μάςωρ δωρικ.* = *μήςωρ*, *ἀλλ' ἐκ τῦ λτ.* magister, *Γρμ.* Meister, *'Ιτ.* maestro, *Γαλ.* (maistre) maître *κτλ. 'Εκ τῦ* magister *καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ μάγιςρος*, *καὶ μαγίςωρ*, *καὶ μαΐςωρ* (*ὅθεν τὸ συνήθ. μάςορ-ας*)· *αὐτὸ δὲ τὸ* magister *πάλιν ἐκ τῦ μάκιςορ*, *αἰολικ.* = *μήκιςος*, *μέγιςος* (supremus, summus = *ἔξοχος*, *ἄριςος*. *βλ. 'Ρείμ. λ. μάκιςος.*)

Матёрый, Матёръ (*ξηρά*, *ἤπειρος*. 2, *ἐπιθετ. ὑπερμεγέθης*) *μάτιρ*, *μάτις* (= *μέγας*, *ὡς καὶ μάσις*, *μασίων*, *καὶ ματίων*, *μάσσων μάσιον*, *μάτιον*, *μάκιον*,-*γιον*, *λτ.* magis, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. μάσι*, *καὶ μακρὸς*). *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ λτ.* materia.

Ма́терь, Ма́ти, *μάτηρ*, *μήτηρ*. *Λετ.* mate, *Λτ.* mater, *'Ιτ.* madre, *Γλ.* mére, *'Αγγλ.* mother, modder, *Γρμ.* Mutter, *Περσ.* mader, *καὶ ἐν τῇ Βυχαρίᾳ*, madar, *Σκρ.* mada, *κτλ. καὶ παρὰ τοῖς 'Αιγυπτ. μὸτ.* [*ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν βρεφῶν μᾶ*, *πᾶ· οἱ δὲ Δωρ. καὶ Αἰολ. ἔλεγον μᾶ*, *κατ' ἀποκοπὴν τῦ μάτηρ*.

καὶ Ῥωσσ. Мать. Ἔοικε δ' ἂν μᾶλλον τὸ μάτηρ παρὰ τὸ μάω=πάω, ὅθεν τὸ πατὴρ (ἀμφότεροι γὰρ οἱ γονεῖς, τροφεῖς). Οὕτω καὶ οἱ Ἴβηρες (Γεωργιανοὶ) λέγουσι τὸν πατέρα, mama = πάπα (πάπας, πάππας· π=μ· ὡς, ματῶ = πατῶ· βίω = μίω)· ἀλλὰ καὶ τὸ баба = μάμα, μαῖα (βλ. καὶ Чадо, Папа, Питаю). ἔςι δὲ καὶ μάω (ὅθεν μάγω, μάζω) παρ' ὃ τὸ μάμμα, λτ. mamma, μαζὸς (βλ. Вымя), ἕτερον τοῦ μάμμα (μήτηρ) Ῥωσ. Мама, ὅθεν μάμμη, μαμμία, μαῖα, μαμμαία, Мамка (ἐκ τοῦ Мамика, Σ. μαμμάκα, ὑποκορ. ὡς ἐκ τῶν εἰς ακας, ακης ἄρσεν. οἷον παππάκας, υἱόκας, παππάκης, Νικολάκης, Κωςάκης· κατὰ τὸν εἰς αξ, ακος, τύπον τῶν ὑποκρ. οἷον ῥόδαξ, ῥόδακος = ῥόδον μικρὸν, κτλ.) καὶ μμ=νν, Σ. μάννα (=μάμμα = μήτηρ), ὅθεν τὸ ὑποκορις. μαννάριον, παρὰ Λουκιανῷ (Ἑταιρικ. Διάλογ. κατὰ τὰ μαμμάριον, μαμμίδιον, μαμμίον, Γρμ. Mütterchen, συνήθως μαννάκα, μαννίτσα, καὶ τὸ Ῥωσσ. ἐκ τοῦ Мать, Матушка), καὶ Ἀλβαν. manne, καὶ nanna, κτλ. Εἶπον δὲ καὶ ἀμμία, (συνήθ. ἄμμια) Σκρ. amma, Ἑβρ. καὶ Ἀραβ. am, Γρμ. Amme, καὶ Τουρκ. anna, κτλ. Матка = μήτρα. λτ. matrix. Σκρτ. meddra. Прамаmерь, προμήτωρ, κτλ.

*Мачта (ἱςὸς) τὸ Γρμ. καὶ Ἀγγ. Mast, Γαλ. (mast) mât. συγγεν. μαςὸς. „ μαςοὶ τὰ ὑψη-

λὰ τῶν χωρίων (Ξνφ. Ἀναβ. α, καὶ Ἡσύχ.). ἢ ἐκ τῦ Γρμ. meist (meh-ist, συγγ. μέγας, καὶ μακρὸς, λτ. macer. Οὕτω καὶ τὸ mehr=meh-er. βλ. Ῥείμ. λ. μακρός, καὶ Adelung λ. mast.)

*Маши́на = Ма́хина, μαχανὴ, μηχανὴ, machina (βλέπε Машу̀· ш = χ).

Машу̀, Маха́ю (σείω, κινῶ.) μόγω (α = ο, καὶ χ = γ) ἐκ τῦ μόω, μόϜω, λτ. moveo, motus, μότος, μόθος, Ма́хъ (κίνησις). συγγ. Маши́на, βλ. καὶ Могу̀.

Ма́ю, Сма́ю (κατατρίβω, καταπονῶ) μάω, μώω, σμώω, σμώχω (ἐκ τῦ μάω, μόω. βλ. Можжу̀). Маю̀, πρωτότυπ. τῦ Маа́ю, Маню̀.

Мая́чу (ἀποζῶ, τρέφομαι γλίσχρως καὶ λυπρῶς) ἐκ τῦ Ма́ю. ἢ μάζω, μάσσω, μασσάω(μαςάζω, μαςαρύζω, σύνήθ. ματσȣλύζω, ἐπὶ νωδῶν γερόντων βίᾳ καὶ μόλις μασσωμένων.)

Мгла̀, ὀ-μίχλα, (μίγλα, γ=χ· ἐκ τῦ μίω, μίγω, μίχω, ὅθεν ὀμίχω, ὀμίχλη, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο.) Ἰλλυρ. megla, Ἀλβαν. miekula. βλ. Мо́крый.

МедвѢ́дь (ἄρκτος. σύνθετ. ἐκ τῦ Медъ, вѢд) οἷον μελίϜειδος, μελιϜειδὴς, καὶ λ=δ, μεδϜειδὴς = ὁ τὸ μέλι εἰδὼς· ὡς μελιγηθὴς, καὶ μελιτοφάγον τὸ ζῶον. τὸ ὑποκορις. МедвѢ́дица, καὶ συγκοπῇ Ме́чка.

Ме́длю, μέλλω (βραδύνω.) μέ(δ)λω· τὸ Ꙟ. ἐπενθετ. ὡς ἐν τῷ μέλδω· καὶ ἄλλως, λ=δ (ὡς, λάφνη, δάφνη· δάκρυμα, lacryma· δα-

σὺς [λύσος]. λάσιος· καὶ τὸ meditο,-tor = μελετῶ), ὥςε τὸ Мéдлю = μέλ-λω, μέδ-λω. Меледà, μελλητὺς, μέλλησις. Мéледный, Мéледенъ, μελλητής. Мележу=Мéдлю, ὡς μελλί-σω, ἐκ τῦ μελλέω, μέλλω.

Мéдъ, μέλι,-ιτος (λτ. mel, Γοτθ. milith, συγγ. Γρμ. mild. βλ. Мúлый) οἷον, μέδι [δ = λ. βλ. Мéдлю. τὸ δὲ μέδι, μέδυ, εἴη ἂν=μέθυ (οἶνος)=Мéдъ (miód), Σβεκ. Mjiod, Γρμ. Meth (τὸ Γαλλικ. hydromel, ὑδρόμελι). Καὶ τὸ Σκρτ. madia, καὶ Ζενδ, medo = φοινίκων οἶνος· καὶ τὸ Ἑβρ. mathon = γλυκύ· ὡς πάλιν τὸ Γρμ. Honig (μέλι), Σβεκ. honag, honiag, φαίνεται ἀπὸ θέματος hon = hόν — hοῖν — (οἶνος) ἐσχηματισμένον μετὰ τῦ πνευματισμῦ, κατὰ τὸ, γοίναξ (γοίνακος)=οἴναξ. (Ἡσύχ.) παρὰ τὸ μέθυ καὶ τὸ λτ. temetum].

Междỳ, Мéжъ, μέσσον (μέζον,-σδον) μέσσῳ, μεσσιδὶ, μεταξύ. — Межýю (διορίζω τι μετρῶν, διαμετρῶ γῆν· κυρίως ἐπὶ γεωδαισίας· ὡς ἐκ τοῦ ἀῤῥήτυ Межỳ. τὸ πρῶτον θέμα Мед—)μέζω (μέω) μέδω, μέτω, ὅθεν metio, metior, Γρ. messen· καὶ μέτρον, μόδιον, modius, μέδιμνον (μέδος), καὶ modus, μέσος, μέτος, μετά, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. μετὰ). Межà (ὅριον) μέσσα, μέση, (ὅτι μέσον τῶν διοριζομένων ὡς μεσότοιχον κεῖται τὸ ὅριον). Межéнь (μέσον θέρος) μέσον, μέταξ· πρόσθ. καὶ λ. medius, Γρμ. Mitte, mitten, κτλ.

Мекáю (*ὑπονοῶ.*) *μηχάω* (*μῆχος*, *μηχανὴ*, *μηχανάομαι*). *τὸ θέμα μάω*, *μέμακα*, *μῆχαρ*, *μῆχος*. *βλ.* *'Ρεἰμ. λ. μῆχαρ.*)

Мéлкій, Мéлокъ (*λεπτὸς*, *λευρὸς*, *ἀβαθὺς*) *καὶ* Мéль (*σύρτις ἄμμȣ ἐν ποταμῷ*) *συγγεν. μάλιος*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *μάλαξ*, *καὶ Γερμ.* Mulm, Malm=(*ἄμμος*), *ἐκ τȣ̃ μέλω*, *μέλδω*=*μάλω* (*μάλδω*, *ἀμάλδω*, *ἀμαλδύνω*, *μαλάω*, *μαλάζω*) *μύλω* (*τρίβω*)=Мелю̀, *καὶ* Мелѣю (*λεπτύνομαι*). *βλ.* *τὸ θέμα* Мелю̀.

Мелю̀ (*τρίβω*, *ἀλήθω*) *μέλω* (*μέλδω*)=*μάλω*, *μύλω*, *μύλλω*, *μόλω*, *Σερβ.* мельмем, *Καρν.* mlem (*μέλημι*), *Λετ.* mallu, *Λιθ.* malu, *λτ.* molo, *Γρμ.* mahle (*συγγεν.* malmen, Mehligen, Zer-malmten, *κτλ.*), *'Αγγλ.* to mill, *Γλ.* moudre (*ἀρχ.* mouldre, *ὡς μέλδω*, *μέλω*). Мéленъ (*χειρόμυλος*, *καὶ μύλȣ λαβὴ*) *μύλων*, *μύλαξ*, *ὅθεν*, Мéльница, *μύλη*, *μύλος*, *λτ.* mola, *Γρ.* Mühle, *Γλ.* moulin, *κτλ.* Мелéцъ, *μυλεὺς*, *Γρμ.* Müller, *μυλωθρὸς*, *συνήθ.* *μυλωνᾶς*. Мóлотый, *ἀληλεσμένος ἀλεςὸς*, *οἷον*, *μυλωτὸς*, *ὡς λτ.* mola (mola salsa), *Γρμ.* Malz· *καὶ τὸ* Mehl (*ἄλευρον*, *μάλευρον*) *κτλ.* *συγγεν.* Мáлый, *κτλ.* [*μάλ*, *μέλ*, *μόλ*, *μύλ*, *μίλ*, *θέματα διαφόρων λέξεων τρίψεως*, *θλίψεως*, *λεπτύνσεως*, *μαλάξεως*, *καὶ μαλακότητος σημαντικῶν*. *'Ρεἰμ. λ. μάλω*, *καὶ μέλγω*]. *'Εκ τȣ̃* Мелю̀, Мель, *καὶ τὸ* Мелинà (*μεγάλη σύρτις*, *ἄμμου χεῦ-*

μα, ἢ σωρὸς· ὅθεν ἡ Σ. Μηλίνα, ὅρος παιπαλόεν διαιρῦν τὸ μεταξὺ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ Λαρίσσης πεδίον)· καὶ Мéлень, ὃ παράγωγ. τὸ Мéленькій, Мелéнекъ (ἅλις λεπτὸς, λευρὸς), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένος καὶ ὁ Μελένικος, πόλις Μακεδονικὴ, = λεπταλέος (λεπτύλλος. Σ. λεπτελὸς), ὡς λεπτόγεως, δηλονότι, καὶ λυπρόγεως, ἢ παιπάλοις περιειργομένη (κατὰ τὸ παιπαλόεις ἐκ τῦ παιπάλη, πάλλω· ὡς, παιπαλόεσσα Χίος, Σάμος, Ἰθάκη, κτλ.); οἷον μάλαξ, μάλακος (μάλαγκος, μάλα(ν)κος, μαλάνικος)=μαλὸς, ἀμαλὸς, ἀμαλδός.

Мельзю̀, μέλγω (γ = ζ. μέλζω). βλ. Млзу̀.

Мéншій, Меншóй, -шáя, ое, καὶ Мéнѣе (μείων, μεῖον, ὡς ἀπὸ θέματος Мéне) μίνυς, μίννυς, μίννυθος, λτ. minus, Γαλ. moins, Γερμ. min, minder, κτλ. βλ. καὶ Мній.

Мéрзскій, Мéрзокъ, μυσχρὸς (μεταθ. οἷον, μυρσχὸς = μυσαρὸς) ἐκ τῦ Мерзѣ́ю (βδελύττομαι, παρὰ τὸ Мержу̀, Мерзу̀) μύζω, μύσσω (μύρσω, κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ αἰολικ. μῦρκος, λτ. murcus, murcidus = μυκὸς, μυδὸς ἐκ τῦ μύζω, μύξω, μύσκος, ρ = σ, μύρκος· ὡς, ὀῤφὸς, Ϝορφὸς, furvus, καὶ fuscus. βλ. καὶ Смéржду.

Мéртвый, βλ. Мру́.

Мéскъ (ἡμίονος) ἴσ. συγγεν. Мѣшáю, μίσγω (καθὰ μικτὸς, μιγὰς) μίξ (μίσκ. ὡς, σκερὸς, σχερὸς = ξερὸς).

μειλίσσω, -σσομαι). Ми́лость (ἔλεος, χάρις) οἷον μειλητὺς (ὡς ἐλεητὺς) ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις (Γρμ. Milde), συγγεν. Ми́лый. [Τὸ Λιθ. mezu (γλυκύνω) ἐκ τῦ Мед (d=z) μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μελίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος (μέλινος) = μείλιχος.] καὶ

Ми́лый, Ми́лъ (πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ. hilaris) μείλιος, μείλιχος, Γρμ. mild, Περσ. milȣ.— Милу́ю (πραΰνω, ἱλαρύνω) μειλέω, (μείλω, μέλω, ὕπȣ ἀνήκει καὶ τὸ μέλι), ὡς λτ. mulceo. [ἐκ τῦ μείλιος, τὸ μείλιον, = deliciæ, ὅθεν καὶ μείλια, τὰ, = προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ἀποβολῇ τῦ μ. ὡς μάλη, ala. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἵλαος, ἵλεως· τῦτο γὰρ συγγεν. τῦ ἔλεος]. συγγ. Молю́. τὸ δὲ ἵλαος = ἀρχ. Γρμ. gail, geil, gyl, ὅθεν geilen, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱλάω.

*Ми́лоть, μηλωτῇ. (σημείωσ. ἀποκοπὴν τῦ μακρῦ η.)

Ми́мо, (παρὰ, πλησίον) βλ. Мину́ю.

*Минда́ль, Γρμ. Mandel, Ἰτ. mandola, amandola, Γλ. amande, Ἀγγ. almonde, λτ. amygdalum, τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον. (Σημείωσ. γ = ν, ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον, Минда́ль.)

Мину́ю (παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι) ἐκ τῦ Мину̀· τὸ θέμα Мію (Δοβρόβ. σελ. 89)=μίω, (ἀντὶ μέω, meo). ἢ μίω = βίω, βείω (βέω,

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἔω· ὅθεν Минꙋ, (*ὡς ἐκ τꙋ̃ ἑτεροσημάντꙋ μίω, τὸ μίνω, μινύω*) *παρ᾽ ὃ καὶ* Мимо (*πρόθ.* = *παρὰ*) *οἷον μοῖμος = οἶμος* (*οἴω = εἴω, ἴω*) *ἐκ τꙋ̃* Ми *μί-ω* (*ἴω*) *καὶ τῆς* мо, *καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ* (*πέρα*) *κτλ.*

Мӣръ (*εἰρήνη*) *μεῖρα = εἶρα* (*εἴρω, εἴρην, εἰρήνη, προσθέσει τꙋ̃ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.*). Мирю̀, *μείρω, εἴρω* = *εἰρηνεύω*). *ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω?* (*ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταςέλλω*). *τὸ δὲ ἥμερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ* Міръ.

Мишушáю (*μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμꙋ̃ μꙋσικꙋ̃*) *συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω* (*μετύω, μετύσσω*), *ὅθεν μέτον, μετερὸν, ἐξ ꙋ̃ μέτρον. βλ.* Межд у̀.

*Мѝса (*εἶδος τρυβλίꙋ*) *συγγεν. λτ.* mensa, *μῆνσα· ὡς τὸ μηνσώριον* = *πίναξ* (*Βυζαντινοί.*). *τὸ δὲ* mensa *παράγꙋσιν ἐκ τꙋ̃ μέση, μέσος* (*Βάῤῥ.*) „*τὶν δὲ τράπεζαν, μῆνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν* (*Πλꙋ́ταρχ. Συμπ. Η.*), *ἀλλὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ* mensa, *ἐκ τꙋ̃ μέω, μάω* = *ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ* mensis, *μεὶς. βλ. καὶ* Мишáнъ.

Мечу̀, *Σλαβ.* Мещу̀, Мета́ю (*ῥίπτω*) *μέδω*, *μέζω* (*ἐπὶ μήκȣς*, *ἐκτάσεως*, *κινήσεως*· *ἐκ τȣ̃ μέω*, *ὅθεν λτ.* meta = *σκοπὸς*). *Ἐνταῦθα*, *ἴσως*, *ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* mitto (*μίω* = *μέω*, *μίσσω*, *μίττω?*) *βλ.* Между̀· *καὶ Ῥείμ. λ.* *μακρός.*

Ме́чъ (*σπάθη*), *Κατσξ.* metz, mest, *Γρμ.* Messer, *Ὀλλ.* meeter, *Σβ.* mäki, *μάχαιρα*. *τοῦτο δὲ ἐκ τȣ̃ μάχη* = *ἀχμὴ* (*κατὰ μετάθεσιν*) *ἀκμὴ* (*Ῥείμερ.*), *ὅθεν μάκη* (*α* = *ε*, *μέκη*) Мечь. *εἰ μή γε συγγεν.* Ме́сть. *βλ.* Мщу̀.

Мечта̀, *βλ.* Мкну̀.—Мещу̀, *βλ.* Мщу̀.

Мжу̀, Мижу̀, Мига́ю *ὡς ἐκ τȣ̃* Мигу̀ = *μύκω*, *λτ.* mico (*σκαρδαμύττω*, *καμμύω*, *νεύω*) *μύζω*, *μύσσω* (*μύω*). Мжа, Мжга, *καὶ* Зга, Зги, (*οὐδὲ ποσὸν*, *ȣ̓δόλως*, *ȣ̓δὲ γρὺ*, *ȣ̓δὲ κνῦ*). *ὡς ἐκ τȣ̃ γρίζω*, *γρὺ*, *καὶ ἐκ τȣ̃ πνίω πνείω*, *φνεῖ*, *ȣ̔́τως ἐκ τȣ̃ μύω*, Мжу̀, *μύζω* Мжа̀, (*οἷον μὺξ*, *μύζα*=*μύσις*, *ῥιπὴ ὀφθαλμȣ̃*, Мгнове́нiе ока, *δι᾽ ἧς καὶ τὸ ἐλάχιςον τȣ̃ χρόνȣ συνήθως σημαίνεται*). *ἢ καὶ τὸ* Мжа̀, Мжга̀ *ἐκ τȣ̃* Мычу̀ (*ὡς καὶ*, Мизги́пь = Мече́ть, *τὸ Τȣρκ.* Metzit)· *τὸ δὲ* Мычу̀ = *μύζω* (*διὰ ςόματος*), *ὅθεν καὶ τὰ Σ. βὺκ*, *μὺκ* (*Γρμ.* muck), *καὶ τσὶκ* (*ὡς τὸ κίκκος*, *λτ.* ciccus), *καὶ τσυμȣτιὰ*, *ἐκ τȣ̃ συμμύττω*, *-σσω*, *συμμύζω*, *μύζω* (*ὡς τὸ ἐπιμύζω*, *ἐπίμυξις*)· *συγγ.* Мкну̀.

Мзга̀, Мезга̀, *βλ.* Мязга̀.

Мзгнý, Мóзгну (*μυδῶ, σήπομαι, ἐξασθενῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ* Мóзгу, *τὸ* н *ἐπενθετ.* = *μόσγω, μόσκω, ἀντὶ μύσκω· ο* = *υ) μύξω, ἐκ τοῦ μύζω, μύσδω, μύδδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ (μάζω) μαδὸς, μαδάω,* madeo, madidus. *Τὸ δωρικ. μύσκος* = *μύξος. οὕτω, καὶ μύξω* = *μύσκω, ὅθεν (μυσκέω) τὸ Σ. μυσκεύω*=*διαίνω, βρέχω (ὡς καὶ τὸ μύξα*=*μῦδος*=*ὑγρασία, νοτὶς, φλέγμα, κόρυζα, κτλ.). εἰσὶ δ' οἳ παρήγαγον τὸ μυσκεύω ἐκ τοῦ μοσχεύω (μεταφυτεύω μόσχον, κλάδον ἁπαλὸν, παραφάδα· τὸ καὶ ἄλλως μολεύω, ἐκ τοῦ μόλος* = *μόσχος· ὡς ἐκ τῆς ἁπαλότητος δηλονότι τοῦ μόσχου μετενεχθείσης τῆς λέξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγρότητος μαλακυνομένων). πιθανώτερον δὲ τὸ μουσκεύω*=*μυσκέϜω, μυξέω, (ὡς εἶπον καὶ μυξόω, συνήθ. μυξόνω, ὅθεν τὸ μυξωτὴρ· καὶ μυξάω, άζω. Σ. ξεμυξάζω*= emungo), *καθὰ καὶ τὸ Σ. μολυάζω (συνώνυμον τοῦ μυσκεύω) οὐ παρὰ τὸ μολεύω (μόλος), ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰολικ· μολύζω, μολύσσω, μολύπτω*=*μολύνω* = *μιαίνω (δεύω, ὑγραίνω, βάφω). βλ.* Мóкрый, Мóхъ, Мóю.

Мздà, *μισθὸς, Γοτθ.* mizdo. *ἀρχ. Γρμ.* miete, *Ἀγσξ.* med, *'Ἀγγλ.* meed. *Περσ.* müzd. Мéздникъ, *μίσθιος, μισθωτός.* Мздовоздáтель, *μισθαποδότης.* Безмéздникъ (*ἔξ-μισθος) ἄμισθος (ἀνάργυρος). βλ.* Мѣ́чу.

Мúлую (*ἐλεῶ) μειλέω, μείλω (μέλω, μελίσσω,*

μειλίσσω, -σσομαι). Мѝлость (ἔλεος, χάρις) οἷον μειλητὺς (ὡς ἐλεητὺς) ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις (Γρμ. Milde), συγγεν. Мѝлый. [Τὸ Λιθ. mezu (γλυκύνω) ἐκ τῦ Мед (d=z) μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μελίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος (μέλινος) = μείλιχος.] καὶ

Мѝлый, Мѝлъ (πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ. hilaris) μείλιος, μείλιχος, Γρμ. mild, Περσ. milē. — Милу́ю (πραΰνω, ἱλαρύνω) μειλέω, (μείλω, μέλω, ὅπυ ἀνήκει καὶ τὸ μέλι), ὡς λτ. mulceo. [ἐκ τῦ μείλιος, τὸ μείλιον, = deliciæ, ὅθεν καὶ μείλια, τὰ, = προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ἀποβολῇ τῦ μ. ὡς μάλη, ala. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἵλαος, ἵλεως· τῦτο γὰρ συγγεν. τῦ ἔλεος]. συγγ. Молю̀. τὸ δὲ ἵλαος = ἀρχ. Γρμ. gail, geil, gyl, ὅθεν geilen, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. ἱλάω.

*Мѝлоть, μηλωτῆ. (σημείωσ. ἀποκοπὴν τῦ μακρῦ η.)

Мѝмо, (παρὰ, πλησίον) βλ. Мину́ю.

*Миндáль, Γρμ. Mandel, Ἰτ. mandola, amandola, Γλ. amande, Ἀγγ. almonde, λτ. amygdalum, τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον. (Σημείωσ. γ = ν, ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον, Миндáль.)

Мину́ю (παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι) ἐκ τῦ Мину̀· τὸ θέμα Мію (Δοβρόβ. σελ. 89)=μίω, (ἀντὶ μέω, meo). ἢ μίω = βίω, βείω (βέω,

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἔω· ὅθεν Минѫ, (ὡς ἐκ τῦ ἑτεροσημάντυ μίω, τὸ μίνω, μινύω) παρ' ὃ καὶ Мимо (πρόθ. = παρὰ) οἷον μοῖμος = οἶμος (οἴω = εἴω, ἴω) ἐκ τῦ Ми μί-ω (ἴω) καὶ τῆς мо, καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ (πέρα) κτλ.

Мѝрѣ (εἰρήνη) μεῖρα = εἶρα (εἴρω, εἴρην, εἰρήνη, προσθέσει τῦ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.). Мирю̀, μείρω, εἴρω = εἰρηνεύω). ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω? (ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταςέλλω). τὸ δὲ ἥμερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ Мі́рѣ.

Мишуша́ю (μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμῦ μυσικῦ) συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω (μετύω, μετύσσω), ὅθεν μέτον, μετερὸν, ἐξ ὗ μέτρον. βλ. Между̀.

*Ми́са (εἶδος τρυβλίυ) συγγεν. λτ. mensa, μήνσα· ὡς τὸ μηνσώριον = πίναξ (Βυζαντινοὶ). τὸ δὲ mensa παράγυσιν ἐκ τῦ μέση, μέσος (Βάῤῥ.) „τὴν δὲ τράπεζαν, μήνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν (Πλύταρχ. Συμπ. Η.), ἀλλὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ mensa, ἐκ τῦ μέω, μάω = ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ mensis, μεὶς. βλ. καὶ Мишáнѣ.

*Мисюрка (εἶδος ἄλλο τρυβλίȣ· ὡς ἐκ τȣ̃ Мисюра) λτ. mensura, 'Ιτ. misura (μέτρον) ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. μισȣ́ρα (γαβάθα.)

Мишáнъ (εἶδος ἀρχαίȣ πλοίȣ) ἴσως, μόσυν, μόσσυν (= ξύλινος πύργος· καὶ πίναξ ξύλινος, μαζονόμιον. λέξις Θρᾳκικὴ κατὰ τȣ̀ς Μοσσυνȣ̀ς, ἔθνος τȣ̃ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Μοσύνοικοι. βλ. 'Ρείμερ.)

*Мишурà, τὸ λ. mixtura (σημείωσαι ш = xt.) ἐκ τȣ̃ misceo, μίσγω, οἷον μισγȣ́ρα, μιξȣ́ρα, μίγμα ἑτερογενῶν μετάλλων, οἷον ἀργύρȣ ἢ χρυσȣ̃, μετὰ μολύβδȣ ἢ χαλκοῦ· ὡς τὸ συνήθ. μιγάδιον, σμιγάδιον (μιγὰς).

Міръ (ἐν ἀρχαίοις χειρογράφ. καὶ Миръ, ὁ κόσμος) μῆρα, ἀντὶ μαῖρα (κυρίως φῶς, ὅθεν καὶ τὸ ἄϛρον ὁ Σείριος. ἐκ τȣ̃ μάρω, μαίρω, μαρμαίρω. Οὕτω καὶ τὸ Свѣтъ = φῶς καὶ κόσμος· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ μέρω δὲ, συγγενȣ̃ς τȣ̃ μάρω, εἴη ἂν μεῖρα=μαῖρα). ἢ Міръ, Міра = ἦμαρ (μεταθέσ. μῆρα) ἡμέρα. (τὸ δὲ 'Αλβανικ. mir = καλὸς, παρέβαλόν τινες πρὸς τὸ ἵμερος, ἱμείρω). Καὶ τὸ κόσμος ἐκ τȣ̃ κέζω, κάζω (κάω, κέω=λαμπρύνω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. κάζω), καθὰ καὶ τὸ λτ. mundus = καθαρὸς, καϛὸς (κάζω). Κόσμος δὲ ὠνόμαϛαι ἡ τῶν ὅλων περιοχὴ, τὸ σύϛημα τȣ̃ παντὸς, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως (Πυθαγόρ.). Ἔϛι τοίνυν καὶ τὸ μοῖρα = κόσμος = τάξις. τὸ γὰρ „ τȣ̃το ὐ κατὰ μοῖραν ἔειπας =

τῷ „ εἰπὼν οὐ.. κατὰ κόσμον (Ἰλ. Λ. 286, καὶ Θ. 179, κτλ.) ἀλλ' οὐκ ἔςιν, οἶμαι, ὅςις ἂν εἴποι καὶ τὸ Міp = μοῖρα· διὰ τὸ συνώνυμον δῆθεν τῶν ὀνομάτων. Οὐδ' ὅτι τὸ μοῖρα = καὶ μερὶς, κλῆρος, λαχμὸς, λῆξις· ἡ δὲ λῆξις καὶ ἐπὶ τοῦ κόσμου, ὡς „ ἡ περίγειος, καὶ ἀέριος, καὶ ἡ καθ' ὕδατος ὑγρὰ λῆξις (Λυκν. ἀμέλειτοι ἐκ τοῦ τόπου, ὃν ἔλαχος ἔχειν τὰ ὄντα· καθὸ καὶ „ τριτάτην μοῖραν ἔλαχε τοῦ κόσμου ὁ Ζεύς. Ἰλ. Ο, 195) οὐδ' οὕτω τὸ Міръ = μοῖρα· καί τοιγε τὸ οι (μοῖρα) = ι (Міръ), ὡς οἶνον, vinum, οἶκος, vicus. βλ. Мѣрю.

Мію (ἀπηρχαιωμένον) βλ. Мынýю.

Мкнỳ (φράσσω, κλείω· τὸ н ἐπενθετικ. ὡς ἐκ τοῦ Мкỳ) μύκω, μυκόω (μυκόνω, μυκάνω, μυκνῶ· ὡς, ἴκω, ἱκάω, ἱκάνω, ἴκνω, ἱκνοῦ, κτλ.). ὅθεν Замыкáю (κλείω, κλειδόω· οἷον διαμυκάω, ζαμυκάω), καὶ Замóкъ μὲν=κλεῖθρον. Зáмокъ δὲ = φρούριον (οἷον ζάμυχος, διάμυχος) = μυχός· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ μύκω. [τὸ θέμα μύω, ὅθεν καὶ μύνω (μετὰ τοῦ εὐφωνικ. α, ἀμύνω, ἐξ οὗ τὸ λτ. munio, καὶ mœnio, mœnia, παρὰ τὸ mœne, nis = μύνη· œ = u = υ.] βλ. τὸ ἐφεξῆς Мкнỳ.

Мкнỳ, ὡς ἐκ τοῦ Мкỳ, μύκω, μύζω (=μύω, καμμύω, νυςάζω). ἀόρις. Мче, μύκε, μύξεν, ἔμυξε· ὅθεν Мечтà (φαντασία, φάντασμα) οἷον, μύςα (μύσδα, μύζα, ἐκ τοῦ μύζω) μύξις =

μύσις, κάμμυσις· *καὶ* Мечтáюсь (*φαντάζομαι, καὶ κυρίως, ὀνειρώττω· ὡς ἐκ τῦ* Мечтáю.) *οἷον μυστάω, μύςω = μύσδω = μύζω· οἱ γὰρ φανταζόμενοι φαντάζονται ὕπαρ τε καὶ ὄναρ, ὀνειρώττοντες. οἱ δὲ ὀνειρώττοντες μύζυσι, μύυσι, καμμύυσι.* (*συγγεν.* Мкỳ, *καὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Мкнỳ).

Младый, Млáдъ *'Ρωσσ.* Молодый, Мóлодъ (*νέος, ἁπαλὸς, τρυφερὸς*) *μαλδὸς* (*μεταθ'. μλαδὸς*) = *μαλθὸς* (*δ = θ· ὡς, θέλγω, δέλγω*) *μαλθακός.* Молодѣю, Младѣю (*νεάζω ·μλαδέω ἀντὶ*) .*μαλδέω,-δόω, μαλθόω. κτλ. ἐκ τῦ μάλω* (*μαλάσσω*) *μαλὸς, μέλω, μέλδω,* (*μάλδω*) *μαλδύνω, ἀμαλδύνω· καὶ, μαλάσσω, μαλάζω μάλαξ* (*μλάξ, ὅθεν βλάξ.*) *μαλακὸς, μαλκὸς*," *μαλχὸς· χ = θ, μαλθὸς, καὶ μαλθῶ= μαλκῶ* (*'Ρείμερ.*). *Συγγ. τῦ* Млáдъ *καὶ τὸ ὑποκορις.* Мáльчикъ (*παιδίον*) *μάλαξ,* (*μαλακὸς*) *μαλθακὸς* (*μαλσακὸς. οὐ παρὰ τὸ μέλλαξ= πέλλαξ, πάλληξ, τὸ συνήθ. παλληκάριον*). *βλ. τὰ συγγ.* Мáлый, *καὶ* Мелю̀.

Млáтъ, *'Ρωσσ.* Мóлотъ (*σφύρα*) *λτ.* malleus. *συγγεν. μάλω, μόλω, μύλω* (*συντρίβω.*) *οἷον* (*μλάδων*) *μάλδων, μαλδύνων, μάλων, καὶ μαλλεὺς ἐν τῷ* malleus (*ὡς μυλεὺς, μύλαξ, μυλίτης, ἐκ τῦ μύλος, μύλω*). *συγγ.* Млачỳ.

Млачỳ, *'Ρωσσ.* Молочỳ (*ἀλοῶ, ἀλωνίζω*) *μαλάζω* (*μλάζω*) *μάλω = μύλω, μυλάζω = τρίβω, συντρίβω.* (*ὡς καὶ τὸ Γρμ.* dreschen =

τρύσκειν, τρύβειν, θρύβειν, ἐκ τοῦ τρύω, τρέω, τέρω, λτ. tero, terere segetes· *καὶ* (tero, trivi, tritum) tritura=*ἀλόησις*, triturare, *ἀλοᾷν· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀρχαίοις κώδηξι Σλαβον.* Врхуща, *ἀντὶ* Молошяща (*ἀλοῶντα. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 121) *ἐκ τοῦ* Вхру=*βρύκω, βρύττω, βρύσσω* (=*ῥύσσω, ῥάσσω, ῥάζω, ῥήσσω*). *τὸ δὲ ἑλλην. ἀλοάω, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τοῦ ἅλω, ἕλω,* = *ςρέφω* (*ὡς καὶ τὸ δινέω*) circumago, *διὰ τὸ παρ᾽ Ἕλλησι περιφερὲς σχῆμα τῆς ἅλωνος, καθ᾽ ἣν δινεύουσι τοὺς βόας οἱ ἀλοῶντες*). *βλ.* Мелю.

Млзу̀=Молзу̀ *καὶ* Мельзю̀, *ἢ ὀρθότερ.* Мелзу̀ (*Δοβρόβ. σελ.* 126.), *Σρβ.* Музем (у = л) *Κρν.* Movsem, Molsem, *Λιβ.* mélzu (*μέλζω, ζ = γ*) *μέλγω, λτ.* mulgeo (*ὡς ἐκ τοῦ μύλγω, μύλω, μόλω*) *Γρμ.* melken. *κτλ. τὸ Σερβ.* Музара (*ἀντὶ* Мулзара) = *μολγαία, ἀμολγαία* (*βοῦς, ὄϊς, οἷον μολγάρα· ὡς τὸ συνήθ. βυζανάρα.*) *ὅθεν*

Млеко̀, Млѣко̀, *Ῥωσσ.* Молоко̀ (*γάλα*) *οἷον μελγὸν* (*μελκὸν, μεταθ. μλεκὸν*) *μολγὸν* (*ἐκ τοῦ μέλγω,* Млзу̀· *ὡς μελκτὸν, ἀμελκτὸν· καθὰ καὶ μολγὸς, ἀμολγὸς, ὁ καιρὸς καθ᾽ ὃν ἀμέλγουσι, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέλγων· καὶ ἀμόλγιον, κτλ. καὶ τὸ ἀμόλγη δὲ, ἀντὶ ἀμόργη,* amurga, amurca) *ἐκ τοῦ μέλγω, ρ = λ, μέργω, ἀμέργω* (*ὅθεν συνήθ. ἀρμέγω ἀντὶ ἀμέλγω*), *καὶ, γ = δ, ἀμέρδω. συγγεν. Γερ.* malkern,

mergeln, melken· ὅθεν Melk, Milch (γάλα). Παῤῥλ. μέλκα, λτ. melka (σκεύασμα ἐκ γάλακτος (Γαλην.), τὸ συνήθ. ἐν Θεσσαλ. μαρκάτη (=μαλκάτη· ὡς ἐκ τῦ μέργω = μέλγω, οἷον μερκτὴ, μελκτὴ), τῦτο δὲ παρ' ἄλλοις τυρκικῶς, γιαύρτι. [Καὶ τὸ μέλγω παρὰ τὸ μέλω, μάλω, μαλάσσω, μαλακὸς, μύλω, μόλω, mollis, κτλ. βλ. Мелю].

Млкнỳ, Молкнỳ (ὡς ἐκ τῦ Молкỳ) ὅθεν Молчати, Σερ. Мучати, Βοεμ. Млчети (σιγᾷν), βλ. Молчỳ.

Млѣю (σιωπῶ δι' ἔκπληξιν, ἐνεάζω, γίνομαι ἐννεὸς, ἄνεως) μυλέω, μυλλέω. βλ. τὸ συγγεν. Молчỳ.

Мнóгій, Мнóгъ (πολὺς) συγγεν. λτ. magnus=μάκανος=μάκερος (ὅθεν λτ. macer) συγκοπῇ μακρὸς· ὅτω καὶ μάκνος, μάγνος (μεταθ. οἷον μνάγος. α=ο, μνόγος) ἐκ τῦ μᾶκος, μῆκος. τὸ θέμα, μάω, μέω, ὅθεν μᾶκος, μέγας, μέγαρος, -γάλος, μάτις, μάσις, (μασίων) μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, καὶ μάλα, μᾶλλον, magis· ὅθεν ἀπεκόπη τὸ 'Ιταλ. ma, Γαλλ. mais = μᾶλλον (potius)· τούτων συγγεν. καὶ τὸ Γερ. mehr, 'Ολλ. maar (ἀντὶ maer) ὅθεν meist (meh-ist.), ἴσως δὲ καὶ τὸ Menge, manch (ἀρχ. mannig. καὶ τὸ 'Εβρ. meni = πολὺς. βλ. Adelung, καὶ 'Ρείμ. λ. μακρὸς καὶ μέγαρος)· καὶ τὸ Γοτθ. mais, maiza=μέζων, μείζων (μέγιςος, μάλα μέγας). [ὅτι δὲ τὸ πολὺς

ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ μέγας, μακρὸς, φανερόν· οἷον, πολλὴ ὁδὸς, γῆ, πεδίον, χρόνος, κτλ.] βλ. Могу̀.

Мнiй, Σλαβ. = μίνυς, μίνυδς (συγκοπ. μνιδς), λτ. minus. κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Ме́ншiй.

Мну̀, ἀπαρέμφ. Мя́ти, Мя́ть, ὡς ἐκ τοῦ Мя́ю = μάω (σμάω) μάσσω, μάττω (φύρω, μαλάσσω) [ἐκ τοῦ μάω, μάνω· ὡς, θύω θύνω· μεταθέσ. μνάω (μνῶ, Мну̀), ὅθεν μναρὸς=μαλακὸς· καὶ μνόος=μαλλὸς, κτλ.]. Мя́тiе (μᾶτις) μάξις (μάλαξις). βλ. Мя́гкiй, καὶ Мя́со.

Мню̀, μνῶ, μνάω,—ομαι, μνώω (=λογίζομαι) „φύγαδε μνώοντο=ἐλογίζοντο, ἐβουλεύοντο φυγὴν (Ἰλ. π. 697), Λιθ. menù. συγγεν. λτ. moneo, Γρμ. mahne.—Мнѣнiе (γνώμη, λογισμὸς, ὡς τὸ μνεία, μνῆσις. ὅθεν Помяну̀, καὶ По́мню (μέμνημαι, μιμνήσκομαι, μνήσκομαι, μνήσκω. λτ. minisno-scor, memini, καὶ Σνκρ. manea) ἐπι-μνάω· καὶ Па́мять (ἀντὶ па́мнять, κατ' ἔκπτωσιν τοῦ ν) οἷον ἐπιμνήτη = μνήτη, μνεία, μνήμη. [Τὸ θέμα μάω, μέω, μένω, μάνω, Мяну̀, ὅθεν Помяну̀), μένος, mens, (μενάω) μνάω, μνέω.]

Могы́ла, Моги́ла (τάφος, τύμβος, χῶμα, γήλοφος, λτ. tumulus, ἐκ τοῦ tumus, τύμος = τύβος, β = μ· τύμβος, βη, tumba, Ἰτ. tomba, Γλ. tombeau) καὶ μεταθ'. Гоми́ла. ὅθεν Σ. μογύλα, μαγύλα (λόφος· καὶ χωρίων ὄνομα='Ρωσ. Могилёвъ) ἴσ. μεγίλη (μεγάλη· ὡς

καὶ μέγαρον, μάγαρον· καὶ τὸ μάκελλον, ἐκ τῦ μήκυς, μάκρυς· βλ. Могу̀. *ἄλλο δὲ τὸ Σ. μάγυλον.* βλ. Мясо)· *ἢ* Мкну̀ (Мок-*μυχὸς, μυκάλη?*). *Ἢ τὸ* Могила *ἐκ τῦ* Гомила, *τῦτο δὲ=λτ.* cumulus, *ἐκ τῦ* cumus=*χυμὸς=χῶμα, πρόσχωμα* (*ὡς ἐκ τῦ χαμὸς*, humus), *παρὰ τὸ χάω, γάω, χύω, γύω, κύω, κυβὴ* (*ὅθεν καὶ κύβας, καὶ κύδαρ, λακων. ὁ τύμβος· καὶ κυβὴ, κίβις, κιβώριον, συνήθ. κιβύριον = τάφος, λτ.* ciborium). *Εἴη δ' ἂν τὸ* cumus *μᾶλλον= κύβη, κύπη,* Купа, Губа̀, *κύβος* (*β=μ, κύμος*) *κύβελον* (*κύπελλον, κυπέλη, κυψέλη*), *κυβήλη* (*κυμήλη, κουμήλη,* Гомила)· *ὅθεν καὶ Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *κουμύλα, καὶ γυμύλα = τροφαλὶς, πακτὴ,* (*ὡς καὶ τῦτο ὀγκῶδες*), *ἢ καὶ ὑποκορίζοντες καὶ ἀναπάλλοντες χερσὶ τὰ βρεφύλλια λέγυσιν· „ὦπυ* (*ὠόπ, 'Αριςφν.*) *ὦπυ, τὸ νωπὸν τυρὶ· ὦπ, γυμύλα δροσερή.”*

Могу̀ (*δύναμαι, σθένω, ἰσχύω*) *μογῶ, μόγω, μόζω* (*μόζεις,* Можешь), *ἐκ τῦ μόζω καὶ ὁ μέλλ. μόξω, Δωρικ. μοξῶ. 'Ησύχ.* [*τὸ μογέω = μοχθῶ, πονῶ, ἐμφαίνει καὶ τὴν τῦ πονοῦντος ἰσχὺν· μοχθεῖ δέ πυ ὁ δυνάμενος· καθόλυ δὲ ἡ λέξις διαγράφει, τάσιν, μῆκος, κίνησιν· οὕτω καὶ τὸ μόλω, μολῶ* (*=μολέω*) *μολίω = λτ.* molior (*ἀποκινῶ, κυλίω βάρος μέγα, ἐπιχειρῶ ἔργον βαρὺ*) *καὶ = ἀγωνίζομαι· ὅθεν μόλος, 'Ιωνικ. μῶλος = μόθος, μόγος* (*πόλεμος, μάχη*), *καὶ „μωλεῖ,*

μάχεται (*Ἡσύχ.*). *πρβλ. Γρμ.* mögen (*δύνασθαι*) *καὶ* mühen (*μοχθεῖν*), *ἀμφότερα συγγενῆ* (*ὡς* fliegen, *καὶ* fliehen). *Τὸ θέμα μόω, ὅθεν καὶ μόλω*, moveo, *μόθος*, motus, (*ἐπενθ. χ. μόχθος· ὡς, ἄγω, ἄγος, ἄχθος*)· *τὸ δὲ μόω, μόγω*=(*μάω*), *μάγω, μάγας* (*μέγας*), *μέμακα, μᾶκος, μῆκος, μάκανος*, Мóченъ (*βλ.* Мнóгiй), *μῆχος* (*μηχανή*) *μόγος*, Мóщь, Мóчь, (*δύναμις, ἰσχύς*)=*Γρμ.* Macht, Möge, Müge, *ἐκ τοῦ* magen, mögen (vermögen), *καὶ* machen (*ποιεῖν, τεύχειν*=*μαχανᾶν,-σθαι*). *βλ. Ῥείμ. λ. μῆχαρ, καὶ μογέω.*]. *ὥστε τὸ* Могу̀ *πιθανώτατα συγγενὲς τοῦ* Бóгъ, = *Βόγας*, = *μόγας, μάγας, μέγας. βλ.* Бóгъ *καὶ* Богáтый.). *πρὸς τὸ* Могу̀, *πρβλ. Λετ.* mahku, *καὶ Σκρ.* moho, mahat, mia.

Мозжу̀ (*ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, παίων συντρίβω·*) *μώζω*, = *σμώζω, σμώσσω, σμώχω.* „*σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν*" (*Ἀριστφν.*). *ἐκ τοῦ σμώζω, καὶ τὸ σμῶδιξ, συγγ.* Мозóль (*τύλωμα*). „*ἔσμωξεν, ἐπάταξεν*" (*Ἡσύχ.*), *τὸ δὲ σμώχω* = *ψώχω.* (*βλ. Ῥείμ. λ. σμώνη.*)

Мóзгъ (*ἐγκέφαλος, μυελός*) *μύσγος* (*μόσγος, ο* = *υ*) = *μύσκος, μύξος* (*ὡς λίσγος, ἀντὶ λίσκος, λίξος*) *ἐκ τοῦ μύξω* (*ὅθεν καὶ μύξα*) *μύζω, μύω, ὅθεν τὸ μυελός, Γαλ.* moëlle (*ὡς πύελος*, poêle, *ἀντὶ* poëlle). *τὸ δὲ λτ.* medulla *φαίνεται ἐκ τοῦ μέδω, μέζω, ἀντὶ μύζω. ἢ μεταθεσ. μεϋλός, μεδυλός, παρενθέσ. τοῦ δ* (*ὡς, τένω,*

τένδω, tendo). *Ἐκ τῦ μάζω γίνεται μαζὸς ἐκ δὲ τῦ μύζω, μυζάω, τὸ Σ. βυζίον* (*β*=*μ*, *μυζίον*) *καὶ βυζάνω*. (*βλ. Ῥείμ. λ. μύζω*). *Πρὸς τὸ μυελὸς παραβάλλυσι καὶ τὸ Ἑβρ.* moach, *Ἀραβ.* moch, mochiel, *κτλ. βλ.* Мязга̀.

Мо́й, Моя̀, Моѐ, *ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν· καὶ τὰ ἄῤῥητα, μέος, μὶς, μὸς* (*ὅθεν αἱ γενικ. μοῦ μεῦ, μέο=ἐμέο, ἐμοῦ, ἐμεῖο, ἐμεἱω, ἐμείως, ἔμως, ἐμέος, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἐμεῦ*). *λτ.* meus, mea, meum, *Ἰτ.* mio, *Γλ.* mon, mien, *Γρμ.* mein, *Περσ.* man, *Ἰνδ.* mi, mah.

Мо́кну, *καὶ* Мо́клый, *βλ.* Мо́крый.

Мо́крый, Мо́кръ (*διΰγρος, νοτερὸς*) *μυκερὸς, συγκοπ. μυκρὸς* (*ὅθεν συνήθ. μουγκρὸς*) *ἐκ τῦ μυκὸς, καὶ ὁσιας. μῦκος* (*μύξα*), *λτ.* mucus, *ὅθεν* mucidus, muger (Fest.). *ἢ μυχλὸς, μυκλὸς*, Мо́клый, *λ*=*ρ*, *μυκρὸς* (*υ*=*ο*=*υ μοκρὸς, μυκρὸς, μυγκρὸς*), *ὡς καὶ μύκλος, μύκλα, συνήθ. μύχλα* = *εὐρὼς* = *μύκος, μῦκορ, λτ.* mucor, *τὸ δὲ μύχλα συνήθ. καὶ μύχρα· ὅθεν μυχρόνει, μεταφορ· ἀντὶ σκοτάζει* (*ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς*), *ὡς τὸ*, " *εὐρώεντα οἰκία* (*εὐρωτιῶντα*=*σκοτεινὰ· καὶ, εὐρώδης Τροία*=*σεσηπυῖα, σκοτεινὴ. Σχλ. Σφκλ. Αἴ.*) *Οὕτω καὶ τὸ λάμπη, λάπη* (*ὅθεν συνήθ. λάσπη*) = *λέμφος, καὶ* „ *ἀνήλιος λάμπη* = *εὐρὼς, εὐρώεντα οἰκία τῦ ἅδου* (*Αἰσχύλ. Εὐμεν. ἀλλὰ τῦτο εἴη ἂν καὶ*=*λαμπὰς* (*λάμπα*),

ὥςε τὸ ἀνηλίῳ λάμπῃ = ἄνευ λάμπης ἡλίε, ὡς ὁ Ῥείμερος ἡρμήνευσε· λ. λάμπη. (βλ. καὶ Мра́къ). Смо́ркаю (ἀπομύττω-μύζω, μύγγω, mungo, emungo, συνήθ. ξεμυξάζω)· καὶ На́сморкъ (κατάῤῥους) ὡς ἐκ τε̃ Смо́ркъ, Мо́рк = Δωρικ. μύρκος (μόρκος) λτ. murcus, (murcidus), ἀντὶ (ρ = σ) μύσκος, muscus, μύξος, μύξα. Ἐκ τε̃ δωρικε̃ μύρκος μερκος, καὶ τὸ τῆς συνήθ. βε̃ρκος (τόπος ἑλώδης, β = μ· ὡς, βόνθος, μόνθος, κτλ.) καὶ ἐπιθετ. βορκὸς, βαρκὸς (ὑγρὸς, ἔνικμος, ὡς, βαρκὸν ἀμπέλιον), καὶ ῥῆμα βερκόνω = ὑγραίνομαι. „ ἐβέρκωσαν τὰ ὀμμάτιά του (= ἀνυγράνθησαν, ἀνεπλήσθησαν δακρύων), ὡς ἀπ' ἀρχαίου ῥήματος (βυρκόω) μυρκόω = μυσκόω, μυξόω, μυσκέω (μεσκεύω. βλ. Мзгну̀), ὅθεν καὶ τὸ Мо́кръ (μοκρὸς, ἐκ μεταθέσ.) = μορκὸς (βορκὸς, βερκὸς)· τὸ δὲ μύρκος, μύσκος, μῦκος (ἐπιθετ. μυρκὸς, μυσκὸς, μυκὸς) ἐκ τε̃ μύζω, μύξω, μύκω, ὅθεν καὶ Мо́кну (μυδάω, ὑγραίνομαι, ὡς ἐκ τε̃ Мо́ку), καὶ Мочу̀ (ὑγραίνω, διαίνω) οἷον μόκω (ο=υ) μύκω, ἀντὶ μύγω (μύζω, μύξω, μέμυκα), λτ. muceo, (ὡς μάκω, μάγω, maceo, macero), συγγ. Γερμ. müchen (müchelu), κτλ. Ἐκ τε̃ Мочу̀, Мо́ча (οὖρος), συγγεν. μύξα (μόξα, μίσκα). τὸ δὲ μύζω, μύω, συγγεν. μάω, μάγω (μάζω), μάδω (madeo), μίω, μίγω, μίχω, μιχὴ, ὀμιχὴ, ὀμίχλη, Мгла̀, ὀμιχω̃· καὶ

μίγγω, λτ. mejo, mingo, Γρμ. ἀρχ. miegen, migen· ἐκ τῦ μίω, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω, ὅθεν καὶ τὸ μυκὸς = μιαρὸς (Ἡσύχ.)· οὕτω καὶ μυδὸς, μυδάω, Γρμ. modern, καὶ τὰ λοιπ. ὑγρότητος καὶ νοτίδος σημαντικά. βλ. Мόхъ, καὶ Макάю, καὶ Мόю, καὶ Мзгнỳ, καὶ Ῥεἰμ. λ. μύζω, καὶ μίω.

Молвлю̀ (θορυβῶ). Молвà (θόρυβος) μόλϝα = μόλϝος, μόλος, μῶλος = μόθος, θόρυβος, φρυαγμὸς (Ἡσύχ.)· καὶ μόλϝω, μόλω, μωλέω (μάχομαι· ὡς πάλιν, βοὴ = μάχη)· ἀλλὰ πιθανώτερ. Молвà = μολπὰ (μόλπω, Мόлвю) μολπὴ, μέλπω. [τὸ γὰρ μολπὴ οὐ μόνον ἀντὶ τῦ μέλυς, ἀλλὰ καὶ = κραυγή. Ἰλ. Ν, 637· καὶ ἐν Σ, 572 = ἰϋγμός· οὕτω καὶ, σύριγγος μολπὴ (Σφκλ.), καὶ „ μέλπηθρα κυνῶν. "Ομ.]

Мόлнія (ἀςραπή) βολία = βολὴ (ὡς συγγραφία, —φὴ Саломia, Σαλώμη.) β = μ. βολ(ν)ια, μολ(ν)ια (μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ ν. ὡς Волнà, ἀντὶ Волà, Γρμ. Wolle, βαλλὸς, = μαλλὸς· βλ. καὶ Волнà, Мόсшъ, κτλ.)· τὸ δὲ βολὴ καὶ βολὶς σύνηθες ἐπὶ ἀςραπῆς, καθὰ καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ βέλος ἐπὶ κεραυνῦ, καὶ φωτὸς ἀκτίνων, ὅθεν καὶ ἐκηβόλος ὁ Ἀπόλλων = ἥλιος, κτλ. (ἐκ τῦ βάλλω, Валю̀ = πάλλω = πέλλω. ὅθεν πέλεκυς καὶ βέλεκυς, ἀφ' ὖ τὸ συνήθ. ἀςραποπελέκι = κεραυνος). βέλος, ἤ βολὶς, καὶ ἀκτὶς ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐμφαίνουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν. (βλ. Ῥεἰμ. λ. βέλος). βλ. καὶ Стрѣлà. [τὸ

δὲ μαλερὸς, παρὰ τὸ μάλω, Мелю, οὐ συγχυτέον τῷ Мóлнія].

Молодый, βλ. Младый —. Молокó, βλ. Млекó —. Молóть βλ. Млáть —. Молочý, βλ. Млачý.

Молчу̀ (σιωπῶ) μυλίζω, μυλλίζω (μολίζω, ο = υ, = μύλλω, μυλαίνω - λλαίνω, Σ. μουλλόνω = σιωπῶ). Ὡς ἐκ τοῦ μύω, μέμυκα, μύκω, Мкну̀, μυκίζω, Λακων. μουκίζω (= σιγῶ, καὶ μέμφομαι τοῖς χείλεσιν. Ἡσύχ.) = μυχθίζω = μωκάομαι (συνήθ. στραβοστομίζω)· οὕτω καὶ μύω, μύλω, μύλλω = μυλλαίνω, μυλλίζω (= μοιμύλλω, σκώπτω τοῖς χείλεσι, καὶ = σιωπῶ, μύω τὰ χείλη). Παράβαλε τὸ σιλαίνω, σιλλαίνω (ἐκ τοῦ σίλλω, σέλλω = ἕλλω, ἴλλω, στρέφω) = μυλλαίνω, μοιμύλλω, Γρμ. mummeln· „ σιλήνει, μυλλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ (Ἡσύχ. ἴσως σιλαίνει, ἢ ἀόρ. ὑποτακτ. σιλήνῃ, μυλλίζῃ, κτλ.), ὡς ἐκ τοῦ σιλέω, καὶ τὸ λτ. sileo (σιωπῶ), Λιθ. tilu. τὸ δὲ Σβεκ. tiga = σιγᾷν (τιγᾷν). Εἰς τὸ μύλλω, μυλλαίνω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. schmollen (βλ. καὶ Adelung.). βλ. τὸ Σλαβ. Млкну̀, Молкну̀.

Мóль, Σ. μόλυζα, μόλυτσα (παρὰ Θετταλοῖς, παρ' ἄλλοις δὲ σκῶρος, = σκῶλος, σκώληξ, λ = ρ.) = σὴς (λτ. tinea), ὡς καὶ Мóлица (σκωληκόβρωτον ξύλον). συγγεν. μῶλυξ, μῶλυς (ἐνεργητ. καὶ μωλὺς, παθητ. = τεθρυμμένος, κτλ. βλ. Мрáкъ). παρὰ τὸ μόλω,

= *μάλω*, *μέλω*, Мелю, *μύλω*, *μύλλω*. *λτ.* molo (*τρίβω*, *ἀλήθω*), *μολύω*, *μόλος*, *μόλυς*, *καὶ μῶλυς* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μόλω καὶ μῶλυξ*). *Οὕτω καὶ τὸ σὴς παρὰ τὸ σήθω*, *καὶ τὸ* tinea *παρὰ τὸ τείνω* = *τένω*, *τένδω*, *τένθω* (*τρώγω*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Motte *ἐκ τοῦ ἀρχ.* maten = *μύσσειν*, *ἀμύσσειν* (zernagen). *καὶ θρίψ*, *ἐκ τοῦ θρίπω*, *τρίβω*· *καὶ τὸ σαράκιον σάραξ* (*ἐν τῇ συνηθ.* = *ἴψ*, *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἴπτω*), *παρὰ τὸ σάρω*, *σαίρω* (*σχάζω*. *ὅθεν καὶ ἡ σήραγξ* = *χάσμα*). *Ἄλλο δὲ τὸ μώλυζα* = *σκορόδου κεφαλὴ μονόκοκκος* (*ἀδιαίρετος εἰς ἀγλῖδας*) *συγγεν. τοῦ μώλωψ* (= *μώλυξ*, *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ μώλω* = *μόλω*) = *σμῶδιξ*, *πρῆσμα ἐκ πληγῆς*. *ὅθεν καὶ ἡ μώλυζα* (*ἡ καὶ μάλυζα*, *καὶ μάνυζα*) *διὰ τὴν ὁμοιότητα*· *καθὰ καὶ τὸ Γλ.* oignon (= *κρόμμυον*, *καὶ σμῶδιξ*) *ἐκ τοῦ λτ.* unio (*οἴνη*), = *οἰνὸν* (*ὀϊνὸν*) = *ἐνιαῖον* (*ἑνὰς*) = *μονόκοκκον*. *βλ. καὶ* '*Ρείμ. λ. μώλυζα*].

Молю, *ἱκετεύω*, *δέομαι*, *λιπαρῶ*), *μολῶ*, *μόλω* (= *ἔρχομαι*, *ἥκω*, *ἵκω*· *ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἵκω*, *ἵκομαι*, *ἵκεται*, *τὸ ἱκέτης*, *ἱκετεύω*). *ἢ μέλω* (*μέμολα*, *μόλω*, Молю) = *μείλω*, *μειλίσσω*, Милую, (*βλ.* Милый)· „ *Μειλιχίη*, *ἱκετίη* „ *διαμέλεοι*, *ἱκέται* ('*Ησύχ.*). *τὸ δὲ μέλπω* (*μέλϜω*, *μέλω*, *μέλος*) *μολπή*. *βλ.* Молвлю.

*Монастырь, *μοναςήριον*. *Σημείωσ.* ы = *η*. *διὰ τοῦτο σεσημείωται ἡ λέξις*.

Монисто, (περιδέραιον) μανίαξ, μανιάκης, μανιάκιον, μαννάκιον, ἐκ τῦ μάννος, μάνος, μόννος· λτ. monile, ὅθεν ἴσ. καὶ μοννίσκος (σκ=στ, μοννίςος), Σ. μανιάκι. [παρὰ τὸ μὴν, μὰν, μανὸς, ὡς καὶ τὸ μηνίσκος, διὰ τὸ μηνοειδὲς τοῦ σχήματος (βλ. 'Ρείμ. λ. μανιάκης)· ἴσως δὲ πιθανώτερ. τὸ Монисто = μανίσκος· (α = ο), μηνίσκος]·

*Мóпсъ, τὸ Γρμ. Mops (εἶδος κυνὸς. canis fricator) ἐκ τοῦ μύωψ (Wachter. βλ. καὶ Adelung.)

Моргáю, Мргáю (καμμύω) μύζω, μύξω, μύσκω (μύρκω, μυρκάω, Моргáю· ὡς μύρκος = μύσκος. βλ. Мóкрый). ἢ μόργω (ὀμόργω, ὡς ἐκ τῆς θλίψεως τῶν βλεφάρων τῦ καμμύοντος)· ὁ 'Ησύχ. ἔχει" μοργᾶται, παρῶπται. βλ. Мóрщу.

Мóрда (ῥύγχος) ἴσ. συγγεν. Γρμ. Mund (ςόμα) = μύνδος, μυδὸς (καὶ μυτὸς, μυττὸς. λτ. mutus), μῦθος, μύθα (φωνὴ), μύνθα, καὶ ν = ρ, οἷον μύρθα, μύρδα, Мóрда· ὡς καὶ τὸ Σ. μῦτρον, οἷον παρὰ τὸ μύρτος, ἀντὶ μύνδος, μυνδὸς· ἢ παρὰ τὸ μυτερὸς, μύτη, μύττη, μύτις (=ῥίς.). τὰ πάντα ἐκ τῦ μύζω (βλ. Мурчỳ), μέλ. μύσω, μυσιῶ, ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. muso, Γλ. museau (ῥύγχος), Σ. μῦτζουνον = πρόσωπον. ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = πρόσωπον (Κυρίλλ. Λεξ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. μύζω). βλ· καὶ Языкъ.

Мópe (θάλασσα) λτ. mare, Γρμ. Meer, Γλ. mer, Ἑςονιςὶ merri, Βενδ. murie, συγγεν. μύρω = ῥέω (ὅθεν καὶ λτ. mœreo, μυρέω = μύρομαι, συνήθ. μυρολογω, = θρηνῶ. œ = u· ὡς, οι = υ), καὶ ἰδίως τὸ μύρω = ῥέω μετ' ἤχου, διπλασιασμ· μορμύρω (ὅθεν λτ. murmuro, Γρμ. murmeln, Σ. μουρμουρίζω), ἐπὶ φλοίσβȣ ὑδάτων. Ὡσαύτως, οἶμαι, καὶ ἡ θάλασσα Мópe, mare, murie (οἷον, μάρα, μύρα, μόρα), ὅθεν καὶ Γλ. marais (λίμνη), ὡς μύρουσα, μορμύρȣσα (βλ. Ezero)· ἐν γὰρ τοῖς θεματικοῖς μάρω, μέρω, μόρω, μύρω κινήσεως ἰδέα τις ἐνιζάνει, ἤτοι τὴν ὄψιν, ἢ τὴν ἀκοὴν ἐφελκομένης. (βλ. Ῥείμ. λ. μορμῶ). Ἐκ τȣ̃ Мópe, морéй φαίνεται καὶ ὁ Μορέας ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἀμέλει τοι παρωνομασμένος (οἷον θαλασσίτης, ὡς ἀλιςεφὴς καὶ μυρόμενος θαλάσσῃ). Ἀλλά τινες τῶν ἡμετέρων παράγȣσι τὴν λέξιν ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρα μοριῶν, καὶ Μορίαν τινὰ τὸν Μορέαν ἐθέλȣσιν εἶναι! ᾗ, φασί, καὶ τὸ πάλαι Ἀπία ἐκαλεῖτο διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀπίȣς· [καί τοι γε καὶ τȣ̃το τῶν μάλιςα ἀμφιβολογȣμένων ἐςί. τὸ γὰρ Ὁμηρικ. Ἀπίη γαίη ȣ̓ μόνον παρὰ τὸ ἄπιος ἠτυμολόγηται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ προθέσ· ὡς ἐπίθετον (ἄπιος, ἀπία = ἀπȣ̃σα καὶ ἀπέχȣσα μακρὰν, τηλεδαπή)· καὶ παρὰ τὸ πίω, πίνω, ὡς τὸ „ πολυδίψιον Ἄργος· καὶ ἀπὸ Ἄπιος δὲ τȣ̃ Φο-

ρωνέως· καθὰ καὶ τὸ Ἀπίας πέδον ἐν Μυσίᾳ ἀπὸ Ἥρωος, ὃ δὴ καὶ πιθανώτατον δοκεῖ]. Ὅπως δ' οὖν ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον, οὐκέτι δήπου Μορέας κεκλήσεται τοῦ λοιποῦ, ἀλλὰ Πελοπόννησος, ἑλληνιςί, ἡ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν κλεινὴ Πελοπόννησος. Ἀπὸ γὰρ τοῦ κρατοῦντος αἵτε χῶραι καὶ τὰ ἔθνη παρονομάζεσθαι φιλοῦσιν, εἰκότως· „ ᾧ γὰρ πλοῦτος μέγα δόρυ καὶ ξίφος, οὗτος δεσπότας μνοίας κέκληται.

Морóшка (*ὑποκοριςˑ ὡς ἐκ τοῦ* Морóшъ) *μόρον, μῶρον, συνήθ. μοῦρον* (rubrus chamæmorus), *καὶ μορία τὸ δένδρον* (*ὑποκοριςˑ μορίσκη, συνήθ. μορίτζα*). *συγγεν.* Мрáкъ.

Морóзъ, *βλ.* Мрáзъ.

Мóрщу (*ῥυσσόω, ῥυτιδόω, συνήθ. σουφρόνω*) *μόργω* ($\gamma = \zeta =$ щ. *μόρζω*) *ὀμόργω, ὀμόργνυμι* (*μέργω, μέλγω*), *βλ.* Моргáю.

Мóръ, Морю̀, *βλ.* Мру̀.

Москвà, *βλ.* Мóю.

Мóстъ (*γέφυρα*) *φαίνεται μὲν συγγεν. μεςὸς, μεςὸν* ($\varepsilon = o$, *μοςὸν*) = *τόπος οὗ τὸ μεταξὺ πλῆρες. τὸ δὲ μεςὸς παρὰ τὸ μέζω, μέδω, μέτος, μέσος, κτλ.* (*μέση δὲ ἡ γέφυρα, ζευγνῦσα τὰς ὄχθας, καὶ πληροῦσα τὸ μεταξὺ χαῖνον*). *ἔςι δ' οὖν πιθανώτατα* = *βαςὸς* ($\alpha = o$, *βοςὸς*, $\beta = \mu$, *μοςὸς*) *ἐκ τοῦ βάζω, βαςὸς* (*ὅθεν τὸ βαςάω, βαςάζω*). *τὸ δὲ βάζω* = *βάδω* (vado, *βαδίζω*) Веду̀, *βιβάζω· καὶ δωρικ.*

(*βύζω*, *βαβύζω*), *ὅθεν* (*βάβυξ*) *βαβύκα*, *καὶ* *βαβύκτα*, *ἡ γέφυρα*, *παρὰ Λακεδαιμονίοις*. (*Ἡσύχ*. *καὶ Πλύταρχ*. *Λυκέργ*. ς), *ὡς τόπος δὶ ὃ βαδίζουσι*, *βάσιμος*, *στερρὸς*, *βατὸς*, *βαςὸς*· *ὅθεν καὶ* Мощу̀ (*γεφυρόω*, *κατασκευάζω λιθόστρωτον*) = *βάζω*, *πάζω* (*πήγνυμι*. *ἐκ τοῦ πάω* = *βάω* = *μάω*. *βλ*. Мѣсто, *καὶ* Мчу̀). *Καὶ τὸ γέφυρα* = *Ϝεφύρα*, *ἐφυρά*, *φ* = *χ*. *ἐχυρά* (*Ῥείμερ*.).

Мота́ю (*σείω*, *διαλύω*, *μηρύω*, *ἐκμηρύω*, *συνήθ*. *τυλιγαδιάζω*, *Γλ*. dévider) *συγγεν*. *μόω*, *μάω* (*ἕλκω*, *ξαίνω*), *μοτὸς* (*ξαντὸν*), *καὶ μότος*, motus, *μόθος* (*μοέω*, moveo), *καὶ μοττόω*· „ *μοττεῖ*, *τιτρώσκει* (*Ἡσύχ*.). *τοῦ μόω συγγενὲς καὶ τὸ μίω*, *μίτος*, Мо́тъ (*μήρυμα*)· *ὅθεν μιτόω*, *καὶ συνήθ*. *παραμιτόω*, *-τόνω*, *καὶ παραμιτίζω* (*χυδ*. *παραματίζω*) = *διαπερῶ τοὺς μίτους τοῦ στήμονος διὰ τῶν μιταρίων*. (*ἑλληνικώτερ*. *καιρόω*, *ἐκ τοῦ καῖρος* = licium). „ *καιρῶσαι*, *μιτῶσασθαι*. ” *κεκαιρωμένων*, *μεμιτωμένων* (*Ἡσύχ*.).

Мо́тъ, *ὑποκορ*. Мотыга (*ἄσωτος*). Мота́ю, (*ἀσωτεύομαι*, *διασκορπίζω τὴν οὐσίαν*). *τὸ ἀνωτέρω*, Мота́ю, *μεταφορικῶς*. „ *μόττυς*, *ἔκλυτος* (*Ἡσύχ*.)

Мотча́ю (*μέλλω*, *βραδύνω*) *ματάω* (*ματάζω*)? *ἢ συγγεν*. Мота́ю?

Мотыка (*σκαφεῖον*, *σκαπεῖον*, *χυδαίως τσαπεῖον*· *ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῆς Θετ-*

ταλίας μοτίκα, ἡ δίκελλα, καὶ πᾶσα δυσχερὴς χειρωναξία), *μάδιγος, δίκελλα·* (*Ἡσύχ.*). *ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ μαδίγα*, (*δ=τ. καὶ γ=κ. ματίκα*). *ἢ συγγεν*. Мотаю, *μότος, αἰολικ. μόττυς* (*μοττύη, μοττύϜα, μοττύγα*)· *ὡς καὶ* „*μοττύας* (*=μοττύα*), (*ὄργανον*) *ᾧ ςρέφεσι τῶν ῥυτήρων τὰς ἄξονας* (*Ἡσύχ.*)

Мотыль, Мотыло (*Σλαβον. = κόπρος*) *ἐκ τῦ μόνθος, μόνθυλος, χωρὶς τῦ ν, μόθυλος*)= *ὄνθυλος* (*ὅθεν τὸ ὀνθυλεύω. τὸ θέμα ὄζω, ὄσθω, ὄθω, ὄνθος, βόνθος, μόνθος*). *βλ.* Лайно. *ἢ συγγεν*. Мотаю (*μίω*) *μίτυλος, μύτιλος* (*μιςὸς*) *μυςίλλω, μιςύλλω* (*κόπτω. ὡς καὶ κόπρος, ἐκ τῦ κόπτω*)?

Мохъ, *Σλβ.* Мъх, *Σερβ.* Мах (*φῦκος, βρύον, μνίον*) *ὑποκορ.* Мошокъ, *Γρμ.* Moos, *Γαλ.* mousse, *Ἰσλ.* mossa (*καὶ Ἀραβ.* mosc), *μ'. λτ.* mussa, mussus, mussum, *μ'. ἑλληνισμ. μῦσχος, συνήθ. μοῦσκλον· ἐκ τῦ ἀρχαίυ μύσκος* (*=μύξος*), *λτ.* muscus, *ὡς καὶ μύσκης, μύσχης = εὐρὼς* (*Ἡσύχ.*) *συνήθ. μῦχλα, καὶ λτ.* mucor, *μῦκορ, μῦκος· ἐκ τῦ μύω, μύμυκα* (*μύκω*), *μύζω = μύδω, μυδάω. ὅθεν καὶ ὁ μύκης· τὰ πάντα ὑγρότητος γεννήματα. Παράβαλ. τὸ Ἰσπαν.* moho = *μύσχης* (*εὐρὼς*), *καὶ μῦσχον* (*βρύον*)· *καὶ τὰ Γαλ.* mousse (*βρύον*), mousseron (*εἶδος μύκητος*), moisissure (*εὐρὼς*). *βλ.* Мокрый, *καὶ* Пухъ.

Мочу, *βλ.* Мокрый.

Μόιο, *ἀπῤμφ.* Мыти *ἐκ τῦ Σλαβ.* Мыю (*νίπτω, πλύνω*) *μίω, μάω, μόω, μώω, μέω. Ἐκ τῦ μίω, τὸ μίχω, ὀμίχω, ὀμίχλη, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω*=*διαίνω, βάφω.* (*Ἰλ. Δ.* 145). *ἐκ δὲ τῦ μάω, τὸ μάζω, μάσσω, καὶ σμάω. ἐκ δὲ τῦ μέω, σμέω, τὸ σμήχω, ὡς καὶ σμίχω* (*μίχω*). *ἐκ δὲ τῦ μόω, τέλος, τὸ μόλω, μολύω,-λύνω, μόρω, μορύσσω· κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. σμάω*). *ὅθεν* Мойка, *μία τῶν τὴν καλὴν Πετρόπολιν διαιρουσῶν μεγάλων διωρύγων τῦ Νευᾶ* (*αὐτοφυὴς, ὡς λέγυσιν, ἀνέκαθεν*), *οἷον μοϊχὴ* (*ὡς μιαχὴ, μίαχος*) (*μῶσα*), *σμῶσα, σμήχυσα* (*πλύνυσα·*). *Τοῦ* Μόιο *συγγενὴς φαίνεται καὶ ἡ* Москвà, *ποταμὸς, ἐξ ὖ καὶ ἡ παρακειμένη γεραρὰ τῶν Ῥώσσων παμμήτωρ, καὶ μεγαλοπρεπεςάτη πόλις* Москвà (= МоскϜà, Моска) *Μόσκα καὶ Μόσχα* (*οἷον μοσκὴ, μοσκεύουσα* = *ὑγρά. βλ.* Мокрый, *καὶ* Мзгнỳ), *κατὰ τὸ μύσκος* (*μύρκος*, murcus, murcidus) *μύσκα· καὶ μίσγα, ἐκ τῦ μίσγω, μίγω, μύζω, μύω* = *μάω, μίω· ὡς πρὸς τὴν πόλιν Μόσκαν παράβαλε τὴν Ὕδην* (*ὕω*), *πόλιν Λυκίας, καὶ Ὑδρῦντα, πόλιν Ἰταλικὴν, καὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Νάυσαν, κτλ. βλ.* Окà. *Πρὸς δὲ τὸ* Μόιο *πῤβλ. καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Αἰγυπτίων μῶϋ* = *ὕδωρ. Ἑβρ.* majjm, *καὶ κατὰ Σίνας* min = *ποταμός. τὸ δὲ Σκρ.* amma = *ὑγρός. κτλ. βλ.* Мокрый.

Мрáвій, *Σλαβ. Σερβ.* Мрáв, *Κροατ. καὶ Καρν.* Мрáвля, *Πολ.* mrowka, *Βοεμ.* mrawenes, *καὶ* *'Ρωσσ.* Муравéй, *μύρβος*, (*μούρβας*) *μύρβαξ* *Δωρικ.* = *βύρμαξ*, *καὶ βόρμαξ* (*β* = *μ*, *μύρμαξ*, - *μηξ*.), *καὶ* (*β* = *φ*), *φόρμαξ*, *λτ.* formica, *Γλ.* fourmi, *κτλ. καὶ ὅρμιξ*, (*'Ησύχ.*) =*φόρμιξ*, *βόρμιξ· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* vermis, *Γλ.* ver (*σκώληξ*), *Γρμ.* Wurm, *Σβεκ.* orm, *κτλ.* (*βλ.* Чéрвь). *Πρβλ. Δαν.* myre (=*μύρμηξ*, *οἷον μύρος*, *ἐκ τῦ μορὸς*, *μυρὸς*, *μύρϝος*, *μόρϝος*, *μορβὸς* = *μαυρὸς*, *ἀμαυρός*. *βλ.* Мрáкъ, *καὶ 'Ρειμ. μορμώ*), *'Αγγ.* mir, *Σβ.* mura, *'Ισλ.* maura, *Κτοξ.* micre, *Περσ.* mur.

Мрáзъ, *'Ρωσσ.* Морóзъ (*παγετὸς*, *κρύος*, *πάγος*, *κρύςαλλος*.) *συγγεν. μάρω*, *μαράσσω*= *μαρμαίρω*, *ςίλβω*, *διὰ τῦ κρυςάλλε καὶ τῆς αἰθρίας τὸ λαμπρὸν· ὡς καὶ γέλα* (*ἕλα*, *ἕλη*) *Ϝέλα*, *λτ.* gelu, gelidus· (*τὸ δὲ* glacies=*γλαυσσὸς*, *λαμπρὸς· ὅθεν καὶ τὸ Γερ.* Glas, *κτλ.*). *'Εκ δὴ τῦ μαράσσω*, *μάραξ*, *μάραγος* (*ξ*=*ζ*, *μάραζ*, Мрáзъ), *ὡς καὶ μάραγ*(*δ*)*ος*, *καὶ σμάραγδος* (*ἡ λίθος*, *διὰ τὸ λαμπρὸν*, *ἡ καὶ ζμάραγδος· πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* zemerud, zemrud· *τὸ δὲ δ ἐν τῷ σμάραγδος κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ λύγδος*, *ἐκ τῦ λύγος*, *λύγη*, *λύκη*, lux)· *καὶ ἡ μάρμαρος δὲ ἐκ τῦ μάρω* (*μαρμάρω*, *μαίρω*, *μαρμαίρω*), Мáрморъ, *μεταθ.* Мрáморъ, marmor (*διὰ τὸ*

λεῖον καὶ λευκόν)· καὶ ἡ μάργαρος (μάρω, μάρϜω)· καὶ ἡ μαῖρα (μάρω, μαίρω) = ἄςρον λαμπρὸν, τὸ τε κυνὸς (Ἡσύχ.). κτλ. [τὸ Γρμ. kalt, Kälte, ψύχος,-χρὸς, συμπίπτει ὀ μόνον μετὰ τε λτ. gelidus, ἀλλὰ καὶ μετὰ τε calidus (κήλεως, θερμὸς), καὶ τε Ἑβρ. kel, Κτσξ. köle (πόνος, ἄλγος), ἀλγεινὰ γάρ τό, τε θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν (βλ. Adelung. λ. kalt.), ὡς καὶ τὸ ἀποκαίω λέγεται καὶ ἐπὶ σφοδρε ψύχους· καὶ τὸ φρύγω, λτ. frigo, καὶ φρίγω, φρίζω, φρίσσω, λτ. frigeo, συμπίπτεσιν, ὡς ἐξ ἄλλης ἰδιότητος (βλ. Ῥειμ. λ. φρύγω)· κατὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ Мра́зъ, Моро́зъ, ἄλλος ἄν τις παραβάλοι τὸ μόρος (πόνος, κακοπάθεια· βλ. Мрѷ), ἡμῖν γε μέντοι τὸ πρῶτον ἀρέσκει. βλ. Міръ.

Мра́къ (ἀχλὺς, σκότος), Ме́ркну, Σλαβ. Мркнѹ̀ (σκοτίζω), Мра́ченъ (σκοτεινὸς ἀμαυρὸς) συγγεν· μάρω (μαύρω), μαυρὸς (λατ. maurus, μῶρος, Ἰλ. more, κτλ.), καὶ μόρω, μορὸς (ὅθεν μόρον), μορϜὸς (ὅθεν ἀμορβὸς), μορφὸς, μορφνὸς, καὶ (φ = χ.) μόριχος (ὅθεν τὰ κύρια Μόριχος, Μούριχος. βλ. Ῥειμ. λ. Μορφνὸς). Τὸ δὲ μορβὸς (καὶ χωρὶς τε μ, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, λτ. furvus) ἡ συνήθ. προφέρει μοργὸς (Ϝ = γ, καὶ β), καὶ μεργὸς (ὀρφνὸς ἐπὶ ζώων, ὅθεν καὶ μεργος, μεργκος, ὁ μέλας κύων), καὶ μεργόνει, παρὰ Πελοπον· συμ-μερτζόνει, = σκοτάζει, συσκοτάζει (ὡς τὸ μεχρόνει,

ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς, ὄρφνης· εἰμήτις ἐθελήσει κατὰ μετάθεσιν τὸ μυργόνει παρὰ τὸ μυχρόνει, μυρχόνει, ἢ τῦτο ἐξ ἐκείνυ παράγειν· ᾧ περ ὑ πείσομαι. βλ. Мóкрый)· *Ἐκ τῦ μόριχος καὶ τὸ συνήθ. μόρικος, μόρκος (ἐπὶ χρώματος= ἰοειδὴς, καὶ Τυρκ,* mor)· *τοῦτο γῦν τὸ ἐπίθετον μόριφος, μόριχος, Σ. μόρκος (μοργὸς, μορβὸς) εἴη ἂν ὡς ὐσιαςικὸν=*Мракъ (*μόρκος, ἐκ τῦ μόρω. ἢ ἐκ τῦ μάρω, μάϝρος, μαῦρος, μάρϝος, μάργ-ὀς, μάρκ-ος,* мрáкъ)· *καὶ* Мéркну (*μορκόνω, μυργόνω)=μορϝόω, μορόω, μορύω, μορύσσω, μόρω, μάρω, μαράω,* Марáю, *μαράζω (μορίζω)* Мрачу̀. *Πόβλ. καὶ μύρτος (ἐπὶ χρώματος φαιῦ,* myrteus, murteus = fuscus), *αἰολικ. υ = ο, ἀντὶ μόρτος (ἐκ τῦ μόρω), ὅθεν τὸ Μῦρτος (Βυζαντ.), καὶ ἐν συνηθ. μῦρτζος (ἐπὶ κυνὸς μορφνῦ, μελαίνυ)· πρὸς τὸ μῦρτος (μῦρτζος) ἀναλογεῖ καὶ τὸ* Мрáченъ, *ἢ πρὸς τὸ μορφνὸς (μορχνὸς, μορκνὸς). βλ.* Марáю.

*Мскýсъ, *μόσχος, λτ.* moschus (*τὸ ἄρωμα*), *Γλ.* musc, *κτλ. καὶ Ἀραβ.* misk. (*τὸ μόσχος ἐπὶ τῦ ἀρώματος φαίνεται ξενικὸν, ἐσημειώθη δὲ τὸ* Мскýсъ *πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν φωνηέντων ἐκπτώσεως ἐν πολλαῖς λέξεσι τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων.*)

Мсто̀, *καὶ* Мéстъ, *Γρμ.* Most, *τὸ λτ.* mustum, *Σ. μῦςος (γλεῦκος), ἴσως = μυςὸς,-ςὸν (μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω), ὡς τὸ λτ.* suc-

cus (ὀπὸς) ἐκ τȣ̃ sugo, βλ. Сóкъ, Мóзгъ, Мычу.

Мрéжа (δίκτυον) καὶ Σ. (ἐκ Θεσσαλίᾳ) μέρζα = λέγνη (πλέγμα λεπτὸν περὶ τὰς ὤας τῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων προσραπτόμενον.) ἔςιν ἄρα συγγενὲς πρὸς τὸ μέρις, μῆρις, μήρινθος, μέρμις, μέρμιθος, καὶ (μήρινς) μήριγξ, μήριγμα ἐκ τȣ̃ μηρίσσω, μηρύζω, μηρύω, μηρίω, μέρω (= ἔρω, ἐρύω)· (οὕτω καὶ μέριζα, μέρζα, Мрéжа ἐκ τȣ̃ μηρίζω μηρίω)?

Мрý (θνήσκω) μόρω, καὶ μόρτω· „ ἔμορτεν, ἀπέθανεν (Ἡσύχ.), Σερβ. Мрем (μόρημι) Λιθ. καὶ Λεττ. mirstu, λτ. (morio) morior, Γλ. meurs, κτλ. Мéртвый (νεκρὸς. Мéртв— μερτϜ-ὸς) = μορτὸς (μροτός, μ = β, βροτὸς) λτ. mortuus, κτλ. καὶ μόρτης (θάνατος) = Смéрть, καὶ μοῦρτος, λτ. murdrum (φόνος), Βυζαντ. καὶ Γρμ. Mord, morden, Mörder, κτλ. Παῤῥλ. Σνσκρ. murd, mrit, mrita, Περσ. murd, mürden, κτλ. Мóръ (πανώλης, λοιμὸς) μόρος, λτ. mors. ὡς καὶ morbus = μόρϜος. Морю̀ (θανατῶ, καταπονῶ, ἐκπονῶ, κατασκευάζω) μόρω, μορέω „ μορεῖν πονεῖν, κακοπαθεῖν. „ μεμορημένος, πεπονημένος· " μόρος, φθόρος, πόνος (Ἡσύχ.). Моровый (λοιμώδης, θανάσιμος) μορόϜεις μορόεις, mortalis, κτλ.

Мýдрый, Мýдръ (σοφὸς, φρόνιμος) συγγεν.

ματὴρ, μήςωρ, ἐκ τȣ̃ μάω, μάθω, αἰολικ μῆδω, μῆδος, μῆτις, κτλ. ὅθεν μητιέτης, μητιόεις· (καὶ οἷον μηδρός; Мýдръ, ἐκ τȣ̃ μῆδος, ὡς ἐκ τȣ̃ κῦδος, κυδρὸς — τὸ δὲ η = у, ὡς, κηδεία, Кутія, *καὶ σμῆρις, σμύρις· καὶ συνήθ. σȣσάμι, σȣπία = σήσαμον, σηπία. κτλ. βλ. καὶ* Мýдо). Мудрýю, Мудрю̀ (*σοφίζομαι*) *μήδομαι, μέδομαι, μήδω, μητίω, κτλ.* (*μηδρόω*)?

Мýдо (*ὄρχις*) *μῆδος*, (*μῆδο-ς· η = у*, Мýдо. *βλ.* Мýдрый), *μέδος, μέζος·* (*ἐκ τȣ̃ μέσον.*)*βλ.* Междỳ.

Мýжъ (*ἀνήρ*) *συγγεν. λτ.* mas, maris, *ὅθεν* Mars, Martis = *ἄρς, Ἄρης, ἄῤῥην, ἀρὴν ὅθεν ἀνὴρ. καὶ μετὰ τοῦ προσθέτȣ μ, μάρης = ἀνὴρ* (*παρὰ τοῖς Ἰταλιώταις. βλ. Αἰλιαν. Ποικ. Ἱςορ. Θ*, 16)· *καὶ* Mars, *Μάρης* (*ὁ Ἄρης*), *ὅθεν Μάμερτος* (*Λυκόφρ. ὡς ἐκ τȣ̃ Μάμερς*, Mamers, tis = Mars, Mavors). *τὸ δὲ λτ.* mas, *ἐκ τοῦ* as = *ἄς, ἄς = εἷς, ὅς, ἵς, Fίς, λακων. Fίρ = λτ.* vir (*ἀνὴρ, ὅθεν καὶ τὸ* virtus = *ἀρετὴ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρην, ἀνήρ. βλ. Ῥείμερ.*)· *τὸ δὲ ἵς = ἴος, ἴα, μετὰ τȣ̃ μ, μία, καὶ οἶος* (*οἰνὸς*, unus) *οἷς, ὅθεν ἂν εἴη μετὰ τȣ̃ μ, μοῖς, οι = у, καὶ σ* = ж, Мýжъ (*ὡς τὸ* mas = *ἄς, εἷς, οἷς, οἷος*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Mann (*ἀνὴρ*), *Φιλλανδ.* mies, *Ἐσθλανδ.* mes, *ὁ* Adelung *παραβάλλει πρὸς τὴν ἀντωνυμ.* mein, *Περσ.* men, *ἀρχ. λτ.* mis = *μίς, μύς* (*ἀρχαῖαι ὀνομας.* = *ἐγὼ· ἀφ'*

ὧν αἱ γενικαὶ μοῦ, μέο, μεῦς, μείως, καὶ ἐμῦ, ὡς ἐκ τῦ ἐμὸς, ἐμὶς, ἀφ' ῦ καὶ τὸ ἡμεῖς). ἀλλ' ὁ σοφὸς 'Ρείμερος οἴεται τὸ Mann συγκεκομμένον ἐκ τῦ Magen, ἀμέλει τοι παρὰ τὸ magen, mögen, vermögen (ἰσχύειν)· κατὰ δὴ τοῦτο εἴη ἂν καὶ τὰ Мýжъ συγγενὲς τῦ Могý, Мóжно, Мóчь=(μέγας), μέζ-ων, μείζων (μόζων. βλ. Могý). Πρὸς τὸ μάρης, λτ. mas, maris, παράβαλ. τὸ Μαρικᾶς (ἐπιγραφὴ Κωμῳδίας τῦ Εὐπόλιδος = ἀνδρίσκος, ἀνδράριον, = γύννις· 'Ησύχ.), ἡ δὲ λέξις αὕτη φαίνεται Περσική· ὅτι καὶ τὸ Περσ. mert = mas (maris, ἀνὴρ.), ὡς καὶ τὸ ar=ἄρ-ην· ἀλλὰ καὶ τὸ 'Αρμεν. mart, καὶ anr=ἀνὴρ. πρόσθες καὶ τὸ 'Αραβ. marati, καὶ τὸ Τυρκ, er, erkek (ἄρσην, ἀνὴρ). 'Εκ τῦ Мýжъ, Мужáюся = ἀνδρίζομαι· καὶ Мýжество, ἀνδρία, κτλ.

Мукà (ἄλευρον) ἐκ τῦ Мýчу (μύκω) μύχω, σμύχω = σμώχω = τρίβω, ἀλήθω (ὡς ἐκ τῦ μύλω, μάλω, μάλευρον, Γρμ. Mehl, 'Αλβαν. miel. βλ. Мелю)· τῦ δὲ μύκω συγγενῆ τὸ ἀρχ. μίκω (λεπτύνω) ὅθεν μικὸς, μικκὸς, λτ. mica (ψὶξ), καὶ (μικερὸς) μικρὸς· καὶ τὸ (μώκω) σμώχω, ὅθεν σμώγη = ῥανὶς ('Ησύχ.). ἐκ τῦ αὐτοῦ Мýчу, σμύχω (κατατρύχω, κατατρίβω, βασανίζω), καὶ τὸ Мýка (βάσανος ἄλγος) οἷον μυγὰ, μυγὴ, σμυγὴ (ὡς σμώγη)· Мýченикъ (ὁ μάρτυς), ὡς

βασανισθεὶς καὶ σμυχθεὶς, σμωχθεὶς· Мучйтель (*ὁ βασανίζων*) *ὡς μυςίλλων, κτλ.* [*τὰ θέματα, μύω, μίω, μόω· ὅθεν καὶ τὰ μύλω, μύλλω, μόλω,* molo, *κτλ. ἐκ τῦ μίω,* (*μιςὸς, μιςὺς*) *καὶ τὸ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· καὶ μύτιλος, μίτυλος·λτ.* mutilus, mutilatus, mutilo, *Γλ.* mutiler = *πηρόω, κολοβόω. βλ. 'Ρείμ. λ. μίω*]. *βλ. καὶ* Мычу̀.

Му́лъ, *λτ.* mulus, *συνήθ. μουλάριον* (*ἡμίονος.*) *παραβάλλῦσι τὸ μύλων* (*Βόσσ.*), *ὡς μύλλων* (*ἀλήθων*); *ἢ ὡς τὸ μύλος* (*μύλος ὀνικὸς = ὄνος ἀλέτης, ὁ ὑποκείμενος λίθος τῆς μύλης*)?

Мура́ва (*γάνομα*) *Γαλ.* vernis, *Σ. βερνίκι· ἐκ τοῦ* Мурава̀ (*χλόη*). *φαίνεται συγγ. τῦ* Муравѣ́й (*βλ.* Мра́вій), *ὡς καὶ τὸ μύρβος, μύρμος, μορβὸς, μορφνὸς, μορφή. βλ.* Че́рвь.

Мурлы́чу, Мурны́чу (*ἐπὶ φωνῆς αἰλύρων· ὡς ἐκ τῦ* Муры́чу, *Σ. μαυρίζω· καὶ 2, ψιθυρίζω, συνήθ. μυρμυρίζω, ἐκ τῦ μορμυρίζω, μορμύρω,* murmuro, *μύρω. ὀνοματοποιΐαι*). *βλ.* Мо́ре.

Мурчу̀ (*ὠρύομαι, ἐπὶ ἄρκτων*) *μύρκω* [*ἀντὶ μύσκω* (*μύξω, μύζω*), *ὡς μύσκος = μύρκος, σ = ρ, δωρικ. ὅθεν καὶ μιργόω = μισγόω, καὶ μιργάβωρ = μισγαύως, τὸ λυκόφως, ἐκ τῦ μίργω = μίσγω, καὶ ἄβωρ=ἀβὼς, αὐὼς, ἀὼς*]. *Τὸ θέμα μύω, μύγω, μύκω,—κάω, μυκῶμαι, καὶ μυκίζω, δωρ. μυκίζω* (*'Ησύχ.*), *μυκίω, Γρ.* muhen, muchsen, *λτ.* mugio, *καὶ*

mugitus, *μύγδος*, *μυγμὸς*, *κτλ. καὶ τὸ συνήθ. μϐγκρίζω*, *ἐκ τοῦ μϐκίζω*, *μϐγκίζω. προσθ. γ* (*ὡς λόχη*, *λόγχη*), *μϐγκρίζω· ὡς φλάγω*, flagro. *συγγεν.* Мычу̀.

*Мусія, *μουσεῖον*, *τὸ λτ.* musivum, opus museum (*τὸ διὰ ψηφίδων ζωγράφημα*), *καὶ* Музи́нка (*μϐσικὸν*), *Γλ.* mosaique, *Γρμ.* Mosaik, Mussiv-arbeit. (*ἐκ τϐ μϐσα· γράφεται καὶ μϐσαῖον*, *μουσίον*, *μωσίον· καὶ διὰ μϐσείων*, *ἢ μϐσίων*=*διὰ ψηφίδων. ὅθεν καὶ μϐσειόω*, *ζωγραφίζω διὰ ψηφίδων· καὶ μϐσείωμα*, *καὶ μϐσείωσις*, *καὶ μϐσωτὴς*, *μϐσιάτωρ* = *ψηφοθέτης*, musivarius, musivi artifex. *Βυζαντ.*)

Му́слю (*σιάλῳ μολύνω*, *σιαλίζω.*) *ἐκ τϐ* (*μύζω*, *μύσω*, *μύσος*) *μυσάω*, *μυσαρόω*, (*ρ* = *λ. μυσαλόω*, *ὅθεν συνήθ. μουσαλόνω*, *μϐζαλόνω*, = *μολύνω*, *μελαίνω*), *καὶ μϐζαλία* = *μυσαρία* (*μελανία*).

Му́тъ (*θολωτικὸς*). Му́тный, Му́тенъ (*θολὸς*) *μοῦτις*, *μύτις* (*ὁ θόλος*, *τῆς σηπίας τὸ θολὸν*) = *μυτὸς* = *μυσὸς* (*τ* = *σ*) *μυσαρὸς*. *Ἐκ τϐ μυτὸς*, *μυδὸς*, *μυνδὸς*, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. μουνδὸς* = *ἀμαυρὸς*, *θολερός*. *Τὸ θέμα*, *μύζω*, *μύσσω*, *μύττω* (*ἐνεργ.* = *μυσὸν ποιῶ*)· *ὅθεν*, Мучу̀ (*θολόω*), *Σερβ.* Мутим. *Πρβλ. λτ.* moto, motare· *ἢ τϐτο μᾶλλον συγγενὲς* Мяту̀.

Мýха, *Σερβ.* Мува, *μ8Fα*, *μ8hα*, *μ8α*, *μ8tα* =*μυῖα*, *συνήϑ.* *μυῖγα.* *Βοεμ.* mauch, *λτ.* musca, *'Ιτ.* mosca, *Γλ.* mouche, *Γρμ.* Mücke, *'Ισλ.* mig, *'Αγγλ.* mitge, *Σβ.* mugga, *Λεττ.* mussa, *Λιϑ.* mussia, *καὶ Περσ.* meges.

Мýчу, *βλ.* Мукà —. Мучỳ, *βλ.* Мýшъ.

Мчỳ (*συναρπάζω*, *ταχέως ἀπάγω*), *καὶ* Мчýся, Мчýсь (*ἀποτρέχω*, *ϑέω*, *φεύγω*) *βάζω*, *βιβάζω*, *ἐνεργ.* *καὶ β* = *μ*, *μάζω* (*ὡς*, *βίω*, *μίω*, *βόνϑος*, *μόνϑος*). *'Εκ τ8 βάζω*, *βαςὸς*, *καὶ τὸ βαςάω*, *βαςάζω*. *ὅϑεν τὸ* Мчỳ *εἴη ἂν καὶ* = *βαςῶ* (*μαςῶ*, Мачỳ, *συγκοπ.* Мчỳ). *βλ.* Мóстъ, *καὶ* Мѣсто.

Мщỳ, Мщáю (*ἐκδικοῦμαι*) *μάζω*, *μάσσω* (*μάςις*, *μάςιξ*), *μαςίζω*. [*τὸ δὲ μάσσω ἔςι καὶ* = *ματέω*, (*μάω*) *μαςεύω* = *ἐτάζω*, *ζητῶ*· *ὡς καὶ τὸ*, *ἐτάζω* = *τιμωρῶ*]. Мéсть (*τιμωρία*, *δίκη*) *μάςις*, *μάςιξ* (*α* = *ε*). Мстúтель (*τιμωρὸς*, *ἐκδικητὴς*) *μαςίκτωρ*, *μαςὴς*. *Τοῦ* Мщỳ *συγγεν.* *δοκεῖ τὸ* Метỳ *ἀπρμφ.* Местù (*σαρόω*) = *μάττω*, *μάσδω* (*α* = *ε*), *ἀπομάττω*, *ἐκμάττω*· *καὶ* Метлà (*σάρωϑρον*, *ὡς τὸ*, *μάσϑλα* (*μάϑλα*) *μάσϑλη* (*ἱμάσϑλη*). *'Εις τὸ* Мщỳ, Мéсть *ἀνακτέον ἂν εἴη καὶ τὸ* Мéчъ (*ξίφος*) *ὡς μάςιξ καὶ τ8το* (*οὐ μὴν γε κατὰ τὸ μάςης*, *ἐν τῷ σειρομάςης*, *παρὰ τὸ μαςέω*, *μαςεύω*. *βλ.* Мыто). *ἀλλὰ τὸ* Мéчъ *μᾶλλον δοκεῖ*=*τῷ Γρμ.* Messer *καὶ τοῖς ἄλλοις*, *ἃ παρεβάλομεν.* *βλ.* Мéчъ.

Мы (ἡμεῖς) μεῖς, ἐκ τȣ̃ ἀρχ. μὶς (ἐγώ), ὅθεν ἡ γενικ. μέος, μέως, μοῦς, κτλ. ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ ἀρχ. ἐμὶς, τὸ ἡμεῖς.

Мы́ло (σμῆμα, σαπώνιον). Мы́лю (σμήχω, σαπωνίζω.) μήλω, ὅθεν σμήλω (σμάλω, ἀόρις. σμῆλαι = ῥύψαι. Ἡσύχ.), καὶ " μηλάσασθαι (ἀντὶ τȣ̃ ἡμαρτημένȣ μυλάσασθαι)=τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι. (Ἡσύχ.), οἷον μῆλον = μήλη = σμήλη (σμῆλον, σμῆμα, σμῆγμα). τὸ θέμα μάω, σμάω· συγγεν. Мы́ю, Мóю. ὡς, νίτρον ἐκ τȣ̃ νίζω, νίπτω. βλ. καὶ Мѣ́ль.

Мы́съ (ἀκρωτήριον) μύσις = μύτις, συνήθ. μύτη = ῥὶς, καὶ πᾶσα προβεβλημένη ἐξοχὴ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ῥινός. βλ. Нóсъ.

Мы́то (τελώνιον.) μῆτος. [ἐκ τȣ̃ μάω, ματὸς, μάτος (ζήτησις) ματέω=ζητῶ, ἐρευνῶ· καὶ τὸ τελώνιον τόπος, ἐν ᾧ ματεύȣσιν οἱ τελῶναι ὡς μαςευτῆρες, ἐκλέγοντες καὶ μεταλλῶντες τὰς εἰσαγομένας ἐμπολὰς, καὶ τὰ λαθρεμπορεύματα ἐσμασσόμενοι (δι' ὃ καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς σειρομάςαι, Σ. σȣ̃βλαι, παρὰ τὸ σειρὸς μαςεύειν). τὸ δὲ μῆτος=μῆδος, ἐκ τȣ̃ μήδω, μήθω, μάθω]. Мыта́рь (τελώνης) μητὰρ= ματὴρ, καὶ μαςὴρ, μαςευτήρ. („ μαςῆρες δὲ καὶ οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες· Φωτ. λεξ. ὡς καὶ οὗτοι μαςεύοντες.) —

Мы́чу, Мы́каю (ξαίνω, οἷον λίνον, κτλ. συνήθ. λαναρίζω) μύζω, μύσσω = ἀμύσσω (τὸ

α, εὐφωνικὸν), ὅθεν ἀμὺξ, ἄμυγμα (ξέσμα) ἄμυξις, ἀμυχὴ (ξέσις) κτλ. καὶ Мо́чка, καὶ Мы́чка (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα) ὡς ἐκ τῦ Мы́ча = μυγὴ, μυχὴ, ἀμυχὴ· [οὐ γὰρ οἶμαι κατὰ τὸ Му́чу = μίκω (μίω, = τρίβω, λεπτύνω· ὅθεν τὸ μικρὸς), καὶ (μισὸς) μισύλλω, καὶ μυσίλλω, ὡς ἐκ τῦ μύω = μίω. βλ. Мукà]. βλ. Ῥεἰμ. λ. μύζω.

Мычу̀, μύζω = μύκω, μυκῶμαι (ἐπὶ βοῶν) συνήθ. μυγκρίζω, λτ. mugio (ἐκ τῦ μύγω, = μύκω, ὅθεν καὶ μυγὸς, μύγης, = μυδὸς mutus, καὶ μογγὸς, καὶ μυττὸς παρὰ τὸ μύττω (μύσσω, μύζω), λτ. musso, mussito (Σ. μυσσυνίζω)· πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. muchsen, muttern, Ἀγγλ. to mutter, κτλ. συγγεν. Мурчу̀.

Мы́шлю (λογίζομαι, βυλεύομαι) μήσσω, μήσω, ἐκ τυ μήδω, μήδομαι. Мы́шль, μῆσις, μῆτις, μῆδος (βυλὴ, ἔννοια, γνώμη, λογισμός·) τὸ θέμα Мыс (Δοβρόβ. σελ. 123.) βλ. Му́дрый.

Мы́шца, καὶ Ῥωσσ. Мы́шка, μύσκα, μύσκος, ἀντὶ μυΐσκος (μῦς, μυὼν, βλ. Ῥεἰμ. λ. μύσκος) ὑποκορις· ἐκ τῦ Мы́шь, ὡς καὶ τὸ λτ. musculus, Γρμ. Muskel, καὶ Maus, Γλ. muscle, κτλ. καὶ Σλβ. Мы́шца = βραχίων. λτ. brachium (Δοβρόβ. 309), διὰ τὸ μυῶδες τῦ βραχίονος.

Мы́шь, μῦς (ἐκ τῦ μύω, μύκω, Мкну̀· ὡς τὸ Кро́тъ ἐκ τῦ Кро́ю, Кры́ю, κρύβω. βλ. Кро́тъ καὶ Кры́са). λτ. mus, Γρ. Maus, Ἀγγ. mous, κτλ. καὶ Περ. mouscs. Мыша́-

стый, Мышáсть, *μύϊνος*, *μυώδης* (*ἐπὶ χρώματος*, =*φαιὸς*) *οἷον μυσάτος*, *μυάτος*· *ὡς τὰ τῆς Συν. κρασάτος* (*οἰνωπὸς*), *κνηκάτος*, *κροκάτος*. *κατὰ τὰ εἰς ωτος*, (*κροκωτὸς*, *χειριδωτὸς*)· *καὶ ατης* (*ητης*) *ὑπηνάτης*, *γενειήτης*. *ὅθεν καὶ τὰ εἰς* atus, *λτ.* barbatus, manicatus, *ἀφ' ὧν κυρίως τὰ εἰς ατος τῆς συνηθ.*

Мы́ю, *βλ.* Мóю.

Мѣ́дь (*χαλκὸς*) *μεδὸς*, *ἀντὶ μελὸς* (*δ*=*λ*· *βλ.* Мéдлю),=*μαλὸς*, mollis, *καὶ οἷον μελδὸς ἐκ τοῦ μάλω*, *μέλω*, Мелю̀, *μέλδω* (*τήκω*, *ἀναλύω*, *Γρμ.* schmelzen)· *ὅθεν*, *μελίβδω*, *μόλιβδος*, *μόλυβος*, *μόλιβος* (*ὡς μέταλλον τηκτὸν*, *εὔτηκτον*· *βλ.* '*Ρείμ. λ. μόλιβος*). *Οὕτω καὶ τὸ χαλκὸς ἐκ τοῦ χαλάω*, *χάλλω*, *χάλω*, *χάω*, *χέω* (*χύω*, *χύνω*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Kupfer, *'Αγγλ.* kopper, *Γλ.* cuivre, *κτλ. ἐκ τοῦ λτ.* cuprum, æs Cyprium=*Κύπριος* (*ὡς ἐκ τῆς νήσου Κύπρου τὸ πρῶτον εἰς 'Ρώμην μετενεχθέντος τοῦ χαλκοῦ*. Festus). *Τὸ δ' οὖν μέταλλον* (*παρὰ τὸ μέτος*= *μέσος*, *μετάω*, *μετάλω*, *μεταλλάω*) *οὐ παραβλητέον πρὸς τὸ* Мѣ́дъ.

Мѣ́лъ (*κιμωλία γῆ*, *Σ. ἀσπρόχωμα*, *Τουρκ. τεμπεσίρ*) *μήλη* (*μέλη*)=*σμήλη*. *συγγεν.* Мы́ло. *"Η μᾶλλον παρὰ τὸ* Мелю̀, *μύλω*, (*τρίβω*), *ὡς καὶ* (Мéль) Оп-мѣ́ль=*σύρτις* (*Σ. ῥηχὰ νερά*). *καί τοι καὶ τὸ μάω*, *σμάω* (*ὅθεν σμήλη*), *συγγεν. οὐ μόνον τοῦ μάω*, *μόω*, Мы́ю, Мóю, *ἀλλά πως καὶ τοῦ μάλω*, *μύλω*, *μέλω*, Мелю̀.

"Ετερον δὲ τῦ Мѣлъ, καὶ τῆς σμήλης, ἡ Μηλία (ἐκ τῆς Μήλου νήσου), ἡ καὶ Μηλιὰς (ἄλλο γῆς εἶδος, λτ. melinum, καὶ τῦτο διάφορον παρὰ τὸ μηλὶς = ὤχρα. βλ. Πλϋτ. περὶ τῦ πῶς διακρ. τὸν κόλ. τῦ φίλυ· καὶ περὶ εὐθυμίας· καὶ Διοσκουρ. Ε, 71, καὶ 80, κτλ.). ὁ γοῦν Γαληνὸς καὶ ὁ 'Ερωτιανὸς σμηκτίδα, καὶ σμηκτρίδα, τὴν κιμωλίαν καλῦσι (λεξ. 'Ιπποκρ.)· ἐκ τῆς Κιμώλυ δὲ νήσου ἡ κιμωλία, λτ. creta, Γρμ. Kreid, Γλ. craie, κτλ. τοῦτο δ' αὖθις οἱ μὲν ὡς ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ δὲ παρὰ τὸ Γερμ. gritten, gratten, = χαράττειν, ἡτυμολόγησαν, ὡς μάλιςα πρὸς χάραξιν καὶ γραφὴν ἐπιτηδείας ὔσης ταύτης δὴ τῆς γῆς· (βλ. Adelung). Мѣлю (κιμωλίᾳ χρίω) μηλόω, σμηλόω.

Мѣняю (ἀλλάσσω, ἐκ τῦ Мѣну, κατ' ἐπένθεσιν τῦ н. = мѣю) μέω, ὅθεν (ἀμέω, μετὰ τῦ εὐφωνικ. α· ὡς, μέργω, ἀμέργω, κτλ.) ἀμέϜω, ἀμεύω, καὶ (ἀμέβω) ἀμείβω (=ἀλλάσσω)· ἐκ τῦ ἀμέω, μέω, τὸ λτ. meo = ἀμείβω τόπον, κινῦμαι, μεταβαίνω, εἶμι.

Мѣрю (μετρῶ) μέρω (μείρω, μέμορα, ὅθεν) μέρος, μοῖρα, Мѣра (μέτρον)· ὁ γὰρ μετρῶν μερίζει τὸ μετρύμενον κατὰ τῦ μέτρου τὸ ποσόν· ὡς καὶ τὸ δατέομαι (μερίζω) = μετρέω, ἐπὶ ὁδοῦ· „ δατέοντο ποσὶ χθόνα ('Ιλ. Ψ, 121).

Мѣсто (τόπος) μέςος (εἴποι τις ἂν) = μεςὸς

[ἐκ τῦ μέω = ἐκτείνω, μέτος, μέσος, μέτω, μέδω, μέζω, μεςὸς, οὗτινος ἐν τῷ μεταξὺ τί ἐςιν· ἤτοι ὁ μὴ κενὸς=πλήρης (βλ. Ῥειμ. λ. μετὰ)· ὁ δὲ τόπος καὶ τὰ πάντα χωρεῖ (ὅθεν καὶ χώρα, χῶρος, χάω), καὶ ἔκτασιν ἔχει· ὡς καὶ τὸ λτ. spatium, Γλ. espace (ἐκ τῦ Αἰολικ. σπάδιον = ςάδιον, ςάω), καὶ τὸ Γρμ. Stelle, ἐκ τῦ stellen = ςέλλεν, ςέλλειν, ςέω, ςάω· ὅθεν καὶ τὰ, διάςημα, ἀπόςημα, κτλ.]. Ἔμοιγε δ' ὖν πιθανώτατα δοκεῖ τὸ Мѣсто = (μέςον) μεςὸν,-ςὸς, ἀντὶ βεςὸς=βαςὸς, =βατὸς, βάτος (παρὰ τὸ Веду, Вестú=βάδω, βέδω, βέζω, βεςὸς· ὡς βάω, βατὸς, βάζω, βαςὸς, ὅθεν βαςάω, βαςάζω)=βάδος (=Γρμ. Boden) = πάτος (= Γρμ. Pfad),=πέδον. [ἐκ τῦ πάω, παίω, πάτω, πάτος, πατέω· καὶ π= β, βάω (βάτω) βάδω, βάδος, βαδίζω, Γρμ. waden,-ten, λτ. vado, καὶ (ὡς ἐκ τῦ vio=βείω, βέω) via· ἐκ τῦ πάω, πάϜω καὶ τὸ λτ. pavio, ὅθεν pavimentum, Γλ. paver, pavè, pavage· καὶ πάζω,=βάζω=μάζω (α=ο, μόζω, μόσδω, Мощу. βλ. τὸ συγγεν· Мостъ), κτλ. τὸ δὲ πάω, ἤχου ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ κτύπυ τῶν βαδιζόντων, ἅτε δὴ παιόντων τὸ πέδον ἐν τῷ πατεῖν, καὶ πλησσόντων ποδὶ χθόνα πεπηγυῖαν καὶ ςεῤῥάν. καθὰ καὶ τὸ τόπος=δάπος, δόπος, δοῦπος, τύπος, κ-τύπος· ἐκ τῦ τύπω (δύπω)=δέπω, δάπω, Γρμ. tappen, tüppen, tüpfen, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. πάω, καὶ τύπος].

Мѣсяцъ (*μὴν ἐκ τȣ̃* Мѣс-яцъ *κατάληξις*) *μὴς, μεὶς* (*μές· ἐκ τȣ̃ μέω, οἷον μέσ-αξ, μέσας, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ μεὶν-ς, μεινός, τὸ λτ.* mensis· *τὸ δὲ μέω* (*καὶ μάω*) = *ἐκτείνω, τείνω, λτ.* meo (*εἶμι*), *ὅθεν μήνη, ἡ περιοδεύȣσα καὶ αὔξȣσα καὶ μειȣμένη σελήνη· καὶ ὁ μὴν, χρόνου τάσις, καὶ μέτρον* (*βλ. Ῥείμ. λ. μὴν*), *καὶ μὰν, μὴν, μὴς, μηνὸς, ἀρχ. Γρμ.* man, *Κτσξ.* maan, *καὶ* mon (*ὅθεν* Mond), Monat, *Οὐλφίλ.* menath, *Ἰσλ.* manadur, *Λεττ.* mienes, *Λιθ.* menesi, *Ζενδ.* maongho, *Περσ.* meh, *Ἰνδ.* masi, masa, *κτλ.* 2, Мѣсяцъ = *μήνη* (*σελήνη*) *μηνὰς, μηνὶς, Δωρ. μάνα; Γοτθ.* mana, *Ἀγσξ.* mona, *Βελγ.* maand, *Γρμ.* Mond. *κτλ.*

Мѣчу, *ἀπαρέμφ.* Мѣтить (*σημειῶ, ςοχάζομαι κατὰ σκοποῦ*) *μέζω, μέδω, μέτω* (*πρωτότυπον τȣ̃ μέτος, μέσος, μέτρον, μετρέω*), *λτ.* metio, -or (*μετρέω*), meto, metor (*ὁρίζω*). Мѣта (*σκοπὸς*), *λτ.* meta (*μέτα, μέτη, ἐκ τȣ̃ μέτος* = *μέσος, μέση. βλ. τὸ συγγεν.* Мечу̀, *καὶ* Между̀). *ἐκ τȣ̃ μέζω, μίζω, μέμιςαι φαίνεται καὶ τὸ μισθὸς, συγγενὲς τȣ̃* (*μέζω, δω, -τω*) *μέτρον· τὸ θέμα, μέω, μίω, ὅθεν καὶ* (*μιςὸς, μιςὺς*) *μιςύλλω* (*καὶ μυςίλλω. βλ. Ῥείμερ.*), *ὡς διαιρȣ́μενος δηλονότι καὶ διανεμόμενος, ἢ γȣ̃ν ὁριζόμενος μέτρῳ ὁ μισθός. βλ.* Мзда̀.

Мѣхъ (*ἀσκὸς*) *μέκος* (*μέχος*) = *πέκος, πέσκος*

[ἐκ τοῦ πέκω, πέκος, πόκος, λτ. pecus· ἐκ δὲ τοῦ πέκω, πέξω, πέσκω, τὸ πέσκος, καὶ (π=μ αἰολικ. βλ. Мчу̀) μέσκος=κώδιον. Νίκανδρ. καὶ Ἡσύχ.] „ вино̀ новое въ мѣхи новы влія-ти=Ϝοῖνον νέϜον Ϝὲς μέχη νέϜα βλητέον =„ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς κενοὺς βλητέον (Μάρκ. β, 22). τὸ δὲ вліяти, ἐκ τοῦ влію̀ в-лію̀ = λείϜω, λείβω, ἐλλείβω = ἐγχέω, οἷον λειβητέον· [πρὸς τὸ μέσκος τοῦ Ἡσύχ. οἱ Κριτικοὶ παρέβαλον τὸ χαλδαϊκὸν mesech, ἀλογήσαντες, ἢ γοῦν ἐπιλαθόμενοι τοῦ πέσκος].

Мѣшу̀=μαίσσω, μάσσω, μάττω (φύρω) ὅθεν Мѣша́ю (μίγνυμι) ὡς ἐκ τοῦ Мѣшу̀, μαίσσω (μάσσω, μάζω, μάγω, μάω=μίω, μίγω) μίσγω, μισγέω, λτ. misceo, Γρμ. mischen, καὶ mengen = μιγνύειν, Σβ. menga, Ἀγγλ. mingle, κτλ. τὸ μίγω ἐςὶν ὁ διὰ τοῦ ι τύ-πος, τοῦ μάγω, μάζω, Γρ. mängen. (βλ. Ῥείμ. λ. μίγνυμι).

Мя́гкій, Мя́гокъ, Σλαβ. Мя́ккый, Мя́къ, μα(λ)-κὸς, (μαλακὸς) ἐκ τοῦ μάω, Мя́ю (βλ. Мну̀), μάγω, μαγὶς, μαγεὺς (ὅθεν οἷον μαγὸς, мяк, мяг-)= μακτὸς· ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ μάω, μάλω, μαλὸς, μάλαξ, μαλακὸς, μαλκὸς· [τὸ Мя́гокъ, Мя́к-кый, φαίνεται καὶ ὡς τὸ αἰολικ. μαυκὸς (ἀντὶ μαλκὸς· ὡς ἔλεγον καὶ αὖσος ἀντὶ ἄλσος, θεύγω ἀντὶ θέλγω, αὖμα ἀντὶ ἄλμα. κτλ.) τὸ δὲ μαυκὸς (μαφκὸς ἢ μαβκὸς) εὐκόλως τρέπεται εἰς τὸ μαχκὸς, μαγκὸς, μακκὸς,

αυ = αβ = αφ = αχ, αγ, αχ (ὅτι φ = χ, καὶ β=γ)· οὕτω καὶ τὸ μικρὸς οἱ Δωριεῖς εἶπον μικκὸς· καὶ ἄλλαι δὲ διάλεκτοι ἄλλως τροποποιῦσι τὸ λ· οἷον οἱ Ἰταλοὶ λέγυσι bagno (ἀντὶ balneum), piova, fiamma, chiave ἀντὶ pluvia, flamma, clavis, κτλ.]

Мяздрà καὶ Мездрà (я = α = ε) *Κρτ.* mezdra, *Βοεμ.* mazdra (*μεμβράνα, διάφραγμα, καὶ κυρίως, ἡ ἄτριχος τοῦ δέρματος ἐπιφάνεια, ἡ πρὸς τὴν σάρκα κολλητή.*) *μασδαρὰ, μαζαρὰ = μαδαρὰ* (*ἐκ τῦ μάζω, μάδω, μαδάω μαδαρός. βλ. Ῥειμ. λ. μαδάω*). *βλ.* Мязгà.

Мязгà καὶ Мезгà, *Σερβ.* Мезгрà, *Βοεμ.* mizha, miza (*δένδρυ χυλὸς, καὶ Κροατ.* mézga *τὸ λευκὸν,* alburnum·) *μύσκα, μύσκος* (*αἰολικ. = μύξος, ξα*). *Τὸ δὲ μύζω συγγενὲς τῦ μάζω· ὡς καὶ τὸ μάδω* (*μάζω*) madeo = *μυδῶ* (*μύζω*)· *ὅθεν καὶ οἷον μάσγα* (*σ=ζ, μάζγα, ὡς ἐκ τῦ τύπυ μάζω· καὶ Βοεμ.* mizha, *μύζα ὡς ἐκ τῦ μύζω*) = (*μύσγα*) *μύσκα, μύξα* (*ἐκ τῦ μύζω, μύξω*). *βλ. καὶ* Мóзгъ.

Мя́млю, *Σ. μαμυλίζω* (*μαςάζω*) *συγγ. μοιμύλλω, μύλλω, μύω, μάω,* Мя́ю.

Мя́со (*κρέας*) *οἷον μάσον = μάσημα, μασητὸν, ἐκ τοῦ μάσσω, μασσῶ, μασάω· ὅθεν καὶ μαςὸς, καὶ μάςαξ, καὶ* (*μαίσω,* Мѣшу̀, *μάσσω*) *μαίσων = μάγειρος καὶ βορὸς* (*Ἡσύχ.*). *μασσᾶται δὲ μάλιςα τὸ κρέας διὰ τὴν μαλακότητα, διὸ καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν μάσημα* (Мя́со)

πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῶν ἀβρώτων καὶ ἀμασήτων ὀςέων (βλ. Плóшь). τὸ δὲ μασσάω, μασάομαι παρὰ τὸ μάζω, μάσσω (μάσδω, μάδω, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ. mando, manduco· ἐκ δὲ τῦ μάζω, μάγω, τὸ Σ. μάγυλον, ἡ παρειά· καὶ μὴν καὶ τὸ Γλ. manger, 'Ιτ. mangiare, κτλ. συμφωνῦσι πρὸς τὸ μάγω, μάγγω)=μάττω. Τὸ θέμα, μάω· ὅθεν καὶ τὸ Мя́со, ὡς ἀπὸ τῦ ἀῤῥήτυ Мя́ю (βλ. Мну̀, καὶ Мя́гкій). ἀλλὰ καὶ ὁ μαίσων = μάγειρος, μαγεὺς ἐκ τῦ μάγω, μάσσω (κυρίως, φύρω, pinso, κτλ. καὶ ἔπειτα = ἕψω, πέπτω, μαγειρεύω), μάσσει δὲ ὁ μαίσων τὸ Мя́со. πρβλ. ἀρχ. Γρμ. mett (σάρξ), 'Αγγλ. meat, κτλ. καὶ 'Αρμεν. mis, amissa, 'Αλβ. miss, Σνσκρ. amissa, κτλ. Πρὸς τὸ μασσάω παρέβαλεν ὁ κλεινὸς Adelung καὶ τὸ Γρμ. Mast (χιλὸς, ζώων τροφὴ, λτ. pabulum) οἷον μάςαξ (μάσσημα).

Мя́шва (МяшFа), 'Ρωσσ. Мя́та, λτ. mentha (χωρὶς τῦ ν, meta, mata· ὡς, пять, πέ(ν)τε) = μίνθη, μίνθα, αἰολ. μένθα, Γρμ. Minze.

Мя́шй, Мя́шь, ἀπαρέμφ. ἐκ τῦ ἀχρήςυ Мя́ю, μάω, μάττω, βλ. Мну̀, καὶ Мя́со.

Мяшу̀ (ταράσσω) μοτῶ, μοττῶ ('Ησύχ.) ἐκ τῦ μόω, μόFω, moveo, μότος, μόθος, λτ. motus=Мяте́жъ (ςάσις, ταραχὴ)· (я=α=ο), βλ. Мошáю.

Мя́чъ (πάλλα, λτ. balla, Γρμ. Ball, Spiel-ball, Γλ. balle-à Jouer) μάζα, λτ. massa.

Н.

Н, ἥ, Н, н (Нашъ, νάσσ, nasch.) = *N*, *ν*.— Н̄ = ν′ (50) —. ˏН = ν͵ (50000).

Нà (δεικτικὸν ἐπίῤῥημ.) συνήθ. νά, ἐκ τῦ ἠνί, ἤν (ἄν, νά) λτ. en!

Нà (πρόθεσ.) ἀν', ἀνά (ἐπί), καὶ=ἐν, ἐνί, αἰολικ. εἰν, ἰν, λτ. in, Γρμ. in, ein, an, Γαλ. en. κτλ.

Нагій, Нагъ (γυμνὸς), Πολ. nagi, Βοεμ. nahy, Βενδ. nag, Γρμ. nacket, nackt, Σβ. nacot, 'Αγγλ. naked, 'Ισλ. naken, 'Ινδ. nagka, = νάκος, νάκα, νάκη [δέρμα· ὁποῖος φαίνεται ὁ γυμνὸς, = γύμενος = κύμενος, κυόμενος, οἷος ἐκυίσθη, ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Τὸ γῦν νάκος ἐπιθετικῶς εἴη ἂν νακὸς, Нагъ (ὡς, τάχος, καὶ ταχὸς, αἰολ. ταχὺς, κτλ.), παρὰ τὸ νάζω, νάσσω = τίλλω, συγγεν. (νίζω) νέκω, καὶ νύζω, νύσσω. βλ. τὰ συγγ. Нóготь, Нýда, κτλ. 'Εκ τῦ νύζω φαίνεται καὶ τὸ λτ. nudus (νυδὸς, ὡς νυθὸς, κτλ.) συνώνυμον τῦ (νακὸς) νάκος. τῦτο δὲ τὸ nudus τινὲς παράγυσιν ἐκ τῦ ἀνυπάρκτυ νηδὸς (Περιζών.) οἷον παρὰ τὸ νὴ δύω (Βόσσ.). 'Εκ τῦ νάκη, καὶ τὸ λτ. nacca (= fullo) = νάκτης, νακοδέψης = σκυτοδέψης]. Нагота̀ (γυμνότης, οἷον νακότης). Σημείωσαι τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα ἀφῃρημένα κατὰ τὺν εἰς της τύπον

τῶν Ἑλληνικῶν καὶ παροξυτόνων καὶ ἐνίοτε ὀξυτόνων κατὰ διάλεκτον, ἀφῃρημένων τε καὶ μή· ὡς, ἀνδρότης, καὶ ἀνδροτὴς, δηϊοτὴς, πινυτὴς, ταχυτὴς, ποτὴς (καὶ τὰ εἰς τὺς Ἰωνικ. συγγενῆ τῶν εἰς τὴς, ὡς, ἐδητὺς, βρωτὺς, ποθητὺς, κτλ.). Ἐκ τέτων τῶν εἰς τὴς, καὶ (η = α), τὰς (χωρὶς τῦ ληκτικῦ σ, τὰ), τὰ Σλαβον. εἰς mà (κατὰ τὰ, ἀρετὰ, ἑορτὰ, τὴ), καὶ εἰς tas λατινικ. sanctitas, humanitas, Ἰταλικ. εἰς tà, santità, humanità (ὅθεν καὶ τὰ εἰς tè Γαλλικ. κτλ.). πρόσθες καὶ τὰ σπάνια τῆς Σ. ἄργητα, κάκητα, μάνητα, ἔχθρητα, (ἴσ. ἐκ συγκοπ. τῶν αἰτιατικ. ἀργότητα, κακότητα) ἀντὶ τῶν συνηθεςέρων τῶν εἰς της, καὶ παρά τισι χυδαίοις εἰς τη, ὡς, ἁπλότης καὶ ἁπλότη, μικρότης καὶ μικρότη, νεότης καὶ νεότη (τὰ δὲ νεάτα, ἐκ τῦ νέατος, -τον=νέος), κτλ. ἕτερα δὲ τὰ εἰς do, λατιν· = τοῖς εἰς δων (dulcedo, κτλ. ὡς τὰ ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, τηκεδὼν, τερηδὼν, teredo, κτλ.). βλ. Μέρ. Α. σελ. 124.

Надѣю, -юся (ἐλπίζω) σύνθετον, οἶμαι, ἐκ τῦ На, дѣю=ἀνα-θέω, ἀνατίθημι. (ὡς τὸ ἀνάκειμαι)· ὅθεν Надéжда, (ἐλπὶς), οἷον ἀνάθεσις. Ἰλλυρ. Нада, ἐξ ἀποκοπῆς τῦ Надéжда.

Нáдъ (На-дъ ἐπὶ, ὑπὲρ) ἀνὰ, ἄ-νωθ-ι, ἄνωθε, θεν.

Нáкъ, βλ. Нúцъ.

*Налóй τὸ χυδαϊςὶ, ναλόγι=ἀναλόγιον, ἀνω-

λόγιον. (*Ἐκκλησ.*). *Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τȣ̃ α ἐν τῇ ἀνὰ* = На̀.

Напа́рье (*τρύπανον*), (На=*ἀν, ἐν, πάρω, πείρω, πειρὰ*) *οἷον ἔμπαρον· ἀνάφερε εἰς τὸ* Прȣ̀, Перȣ̀.

Напра́сный (*μάταιος, φροῦδος—αἰφνίδιος—ἄδικος*) *σύνθετ. ἴσως, ἐκ τȣ̃* На, *καὶ* пра́здный, пра́здень (пра́з=пра́с. на-пра́с.), *ὡς τὸ φροῦδος* (*πρὸ, ὁδȣ̃*). *βλ.* Пра́здный.

На́рва, *βλ.* Нева̀.

На́шъ, ша, ше (*ἡμέτερος, ρα, ρον*) *ἐκ τȣ̃* Ны̀, На́съ, *λτ.* nos=*νῶ, νῶϊ* (*νοὶ*), *οἷον νῳὸς* (*νῷς*) *νώϊος*, (*ὡς, σφώϊος, σφὸς, ἡμὸς, ὑμὸς*) =*νωΐτερος* (*νῴτερος*), *λτ.* noster, *Γλ.* nôtre, *Γρμ.* unser, *κτλ.*

Нѐ = *νε, νη, νο, νω, ταῦτα μὲν ἐν συνθέσει, τὸ δὲ* Нѐ *καὶ ἐν παραθέσει καὶ ἐν συνθέσει· οἷον*, Невѣ́жда = *νήϜϊδος, νῆϊς.* Неми́лостивъ, *νηλὴς, νηλήμων, ἀμείλιχος* (*οἷον, νημειλικτος*). Невиди́мый, *αὔϊδετος, ἀϊδνὴς* (*οἷον, νηϜίδημος*)· *καὶ*, Не, Не (=*οὐ, οὐ*)· *πρβλ. λτ.* ne, non, *Γρμ.* nein, *Γλ.* ne, non, *κτλ. καὶ Περσ.* nen, *Σνσκρ.* na, no. *τὸ δὲ Ἰσλανδ.* ikce, *ἀρχ. Τευτωνικ.* ecke=*οὐκὶ, οὐχὶ. βλ.* Нѝ.

Не́бо (*οὐρανὸς*) *συγγεν.* (*νάω, νέω, ναύω, νεύω*) *ναϜὸς, νεϜὼς* (*νεὼς*) *νευὼς, ναυὸς* (*αἰολ.* = *ναὸς.* *Ἀπολλών.*), *παρὰ Βρεττ*αν. *καὶ Βαλλησίοις* nefo, nef. [*Παρέβαλόν τινες*

τὸ Hébo πρὸς τὸ νέφος, καὶ φαίνεταί τις τῶν λέξεων ἀναλογία οὐ μόνον κατὰ φωνὴν, ἀλλὰ καὶ κατά τινα μεταφορὰν, καθ' ἣν τὰ νέφη καὶ αἱ νεφέλαι ἐκλαμβάνονται μάλιςα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἀντὶ τῦ ὐρανῦ, καὶ ἀλληγορικώτερον δὲ ἐπὶ τῦ ὕψους τῆς θείας Μεγαλειότητος (βλ. Προφ. Ζαχαρ. β, 17. Ψαλμ. ρλδ, κτλ.)· ἀλλὰ τὸ Hébo, παράγεται παρὰ τὸ νεύω (κλίνω, κύβω) συγγεν. Ни́кну, Ни́ку (νύκω, νύγω = νύϝω, νύω, νεύω. βλ. Ни́цъ), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ναύω (νάω, νέω) τὸ ναὸς, καὶ νεὼς, καὶ ναῦς, καὶ νάπη, νάπος, κυρίως = κοῖλον χωρίον, κοίλωμα, κύτος (βλ. 'Ρείμ. λ. ναὸς, ναῦς). παῤβλ. καὶ τὰ Γρμ. Nawe, Naue, Napf, Napp, 'Ιτ. napa (κοῖλον σκεῦος, γάβαθον) κτλ. τοιῦτόν τι ἔοικε καὶ τὸ Σανσκρ. nawa = αἰθήρ. Οὕτω καὶ τὸ λτ. cœlum (ὐρανὸς) 'Αλβαν. kiel = κοῖλον· καὶ τὸ Κτσξ. hefen, 'Αγγλ. heawen = hafen, λτ. cavus, καυὲς, χαυὸς, χαβὸς (κοῖλος). 'Εν πᾶσι τύτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τῦ κοίλυ καὶ κυρτῦ, ὡς ἐκ τῦ σχήματος τῦ οὐρανίυ θόλυ, καθὸ καὶ, γῦρος ὐρανῦ, καὶ καμάρα, Γλ. voûte de ciel, κτλ. Τὸ δὲ Γρμ. Himmel, ἀρχ. Σβεκ. himin, παράγυσιν ἐκ τῦ heimen (καλύπτειν), ὅθεν καὶ Hemd, ἀρχ. Hemmet, -mat = εἷμα, -ματος, ἱμάτιον· παραβάλλυσι δὲ καὶ τὸ ὑμήν. βλ. Adelung.

Heвà; ὁ διαῤῥέων τὴν Πετρύπολιν κάλλιςος πο-

ταμὸς Νευᾶς (ευ = εβ, Νεβᾶς· ἡ Νεῦα, Νέβα, θηλυκῶς, ὡς ἡ Νέδα, Παυσαν. Μεσσηνιακ. λϛ.), παρὰ τὸ νέω (νεύω)=νάω, ναύω (ῥέω), ὅθεν καὶ, Нáрва, (ἄλλος τῆς 'Ρωσσίας ποταμὸς) = ναυρὸς, - ρὰ (ναβρὸς, - βρὰ μεταθ. ναρβὸς, νάρβα· ὡς, νάθραξ = νάρθαξ· νεῦρον, πρόφερ. νέβρον, νέρβον, λτ. nervum, κτλ.)=ναρὸς, νηρὸς· παρ' ὃ καὶ, νηρὸν καὶ νερὸν, συνήθως, τὸ ὕδωρ. (συγγεν. Нырáю). καθὰ καὶ Νάρων, καὶ Ναῦρος (ἄλλος ποταμὸς, βλ. Σκύλακ. περίπλ.). Πρόσθες καὶ τὰ (νέω, νέζω) Νέσσος, Νέσος ('Αβδήρων ποταμὸς) καὶ Νέςος, καὶ Νέσων, ὅθεν καὶ ἡ Νεσωνὶς (λίμνη Θετταλίας), καὶ Νέδων (ποταμὸς Λακωνικῆς), καὶ Νέδα (νύμφης ὄνομα, καὶ πηγῆς ἐν 'Αρκαδίᾳ, καὶ ποταμϐ διεξιόντος μεταξὺ 'Ηλείας καὶ Μεσσηνίας), καὶ νεδία = αἴθυια (βλ. Нырóкъ). Παράβλ. δὲ καὶ τὸ Νεῖλος, συγγενὲς τϐ ἑβραϊκϐ Nahal=χείμαῤῥος, ποταμὸς (οὐ γάρ δήπου παρὰ τὸ, νέα εἰλὺς, " ὡς νέαν ἰλὺν δὶ ἔτους ἐπάγων)· ὁ δὲ Νεῖλος παρ' 'Ομήρῳ, Αἴγυπτος. (βλ. 'Ρείμ. λ. νάω, καὶ νεῖλος). Εἰ δ' ὅ, τε Νάρβας καὶ ὁ Νευᾶς (ἢ γϐν ἡ Νάρβα καὶ ἡ Νεύα) ῥέουσι διὰ χώρας ὑπὸ Φίννοις πάλαι τελϐσης, οὔ γέ μην ἕπεται παρὰ τϐτο καὶ τὰ σφῶν ὀνόματα φιννικῆς πάντως ἀλλὰ μὴ τῆς Σλαβόνων εἶναι φωνῆς· ἄδηλον ὄν, εἰ Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ταύ-

την ἀνέκαθεν ᾤκουν, καὶ ὁ μᾶλλον Βένεδοι καὶ Σλάβονες· ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν δὴ τέτων τῶν ὀνομάτων ἔξεςι ξυμβαλεῖν.

Невѣста (νύμφη) νυβευτὴ (νυβεςὴ) = νυφευτὴ, γυμφευτὴ (ὡς μνηςὴ, γαμετή· ὅτω καὶ νυμφευτὴς ὁ, = γαμέτης, πόσις),=νυϝὸς, νυὸς, ἐκ τῦ νύβω (λτ. nubo, nubes, nupta), νύφω, νύφη, νύμφη, νυμφεύω. Уневѣщаю (μνηςεύω ἀῤῥαβωνίζω), κτλ. Τὸ νύβω ἐκ τῦ νύω, συγγεν. νάω, νέω, ναύω, νεύω. ἐκ δὴ τῦ νεύω (νέβω, οἷον невѣю) φαίνεται τὸ Невѣста, ὡς ἐκ τῦ νύβω τὸ συνήθ. νύφη=νύμφη, νυμφευτὴ (τὸ δὲ νύβω, νεύω=κύβω, κύφω, κύθω, κεύθω =καλύπτω. βλ. Нѣбо, καὶ ʽΡείμερ, λ. νέφω). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. τὸ Невѣста, ἐκ τῦ Невѣдѣти, ὡς μὴ εἰδομένην τὴν νύμφην, ἴσως δὲ ἣν φέρει καλύπτραν, οἷα καὶ νῦν εἴθιςαι πολλαχοῦ τῆς ʽΕλλάδος, ἔφερε δὲ καὶ τὸ πάλαι· ὅθεν περὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀνακαλυπτήρια, καὶ ἀνακάλυπτρα, τὰ καὶ ἄλλως ἀθρήματα, καὶ ὀπτήρια, καὶ θεώρητρα, καὶ ἤδη, παρὰ Βυζαντίοις μάλιςα, θώλετρα = θώρετρα (ἐκ τῦ θωρῶ = θεωρῶ· ὡς, νώσω = νοήσω, βωθέω = βοηθέω).

Несу̀ (ἄγω). Ношу̀ (φέρω) νέσσω=νείσσω (πορεύω, ὅθεν νείσσομαι, νείσομαι. βλ. ʽΡείμ. λ. νάω)· ἢ εἴσω, οἴσω (εἴω, οἴω), μετὰ προσθέσεως τῦ ν (νείσω· βλ. Нѹ́шръ).

Нéміи (ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιὸς) Γρμ. neffe, ὁ, καὶ niche, ἡ (ἀνεψιά), Γλ. neveu ὁ, καὶ niece ἡ, κτλ. καὶ Περσ. newe, Σσκρ. naptri, neptis, συγγεν. λτ. nepos, otis, καὶ neptis, (ἔγγονος) = νέπους, νέποδος (ἀπόγονος)· ὅθεν ἴσως καὶ (νεψιὸς) ἀνεψιὸς· ἢ τῦτο πιθανώτερον ἐκ τῦ νήπιος.

Нзу̀, νύζω, νύσσω, (ἀπηρχαιωμένον. ὅθεν Вознáю, Во-нзу̀, ἐννύζω = ἐμπήγνυμι), συγγ. Нью. βλ. καὶ Нúку.

Нй (ὀ, μὴ) νὴ=μή. [τὸ Нú, καὶ Нè, συμφωνοῦσι μὲν κατά τε φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν μετὰ τῦ ςερητικοῦ νη (=ἄνευ, ἄνε, ἀρχ. Γερ. an, ahn = ohn, ohne, καὶ Βοιωτ. ἄνις, λτ. sine. βλ. Ῥεἰμ. λ. νη, ἄνευ), συμφωνῦσι δὲ κατὰ φωνὴν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφατικὸν νὴ, ναί· ἀμφότερα δ' ὗν τὰ μόρια τό, τε νη (ἄνευ), καὶ τὸ νὴ (ναὶ) παρὰ τὸ νάω=νύω, νεύω· καὶ γάρ τοι καταφάσκοντες μὲν κατανεύομεν, ἀποφάσκοντες δ' ἀνανεύομεν· τυτέςι καὶ ὕτω κακείνως νεύομεν· ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ. nego (ἀρνῦμαι)=νέϜω (νέγω), νέϜω (νεύω, τὸ Ϝ=γ, καὶ υ· ὅθεν καὶ Нúку, βλ. Нúцъ), ἢ ὡς τὸ Ῥωσσ Нéкаю = Не λέγω, ἐσχηματισμένον κατὰ τὰ, τίζω (τί λέγω)· μύζω (μὺ προφέρω) κτλ. Ἐκ τῦ ἀρχαίυ ςερητικῦ νη, νε, προσθέσει τῦ εὐφωνικῦ α, ἐγένετο τὸ ἄνε, ἄνευ (εἰμή γε τὔμπαλιν τὸ νη ἐξ ἀποκοπῆς τῦ ἄνευ· τῦτο δὲ = ἀν = ἀ, ςερητικόν. βλ.

'Ρειμ. λ. νη). Διεῖλε δὲ τὰ μόρια ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα πρὸς τὸ σαφέςερον, ἀντιτάξασα ἀντὶ τῦ ne (νε) τὸ μὴ, σχηματισθὲν ἐκ τῦ τῷ ν συγγενῦς γράμματος μ. ἐχρήσατο δὲ ἐπὶ ἀρνήσεως καὶ τῷ οὐ, ὅπερ ὐδὲν ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ςοιχεῖον ο (ἀρχαίως προφερόμενον ου). παρᾷκυν δὲ καὶ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ ἀμφότερα τὰ γράμματα ἐκ γειτόνων πρὸς τὸ ν, ἔνθεν μὲν τὸ μ, ἑτέρωθεν δὲ τὸ ο, πρὸ τῆς εὑρέσεως ἀμέλει τῦ ξ. τὸ δ' αὖ Γαλλ. oui (ναὶ, τὐναντίον σημαῖνον ἢ τὸ ταυτόφωνον οὐ), ἀνακτέον εἰς τὸ ἦε, ἦ (πάντως), ἐκ τῦ ὑπαρκτικῦ ἀορίς. ἦε, ἦν, ὅθεν καὶ τὸ (ὢν, ὂν) ὄντως· ὡς καὶ Γ'ρμ. wahr (ἀληθὲς ἐτεὸν) ἐκ τῦ war (ἦν, ἦς, ἦρ, Fῆρ). βλ. Eй. Τὸ δὲ τῆς Σ. δὲν (= οὐ) οὐ παρὰ τὸ ὐδὲν κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ τῦτο μᾶλλον ἐκ τῦ ὖ, καὶ δὲν, παρὰ τὸ δεὶς=τὶς (ἴς, εἷς). „δὲν, ἀντὶ ὐδὲν (Ἀλκαῖος. παρ' Ἐτυμ.) καὶ ἀντὶ, μηδὲν (Πλῦτ. πρὸς Κολώτ. § ς), ὅθεν Σ. παρὰ τοῖς Ποντικ. τίδεν = τὸ δὲν (τὸ ὐδὲν), καὶ συνηθέςερ. τίποτε.]

Нúва (χώρα, ἀγρὸς) νεῖFα, αἰολικ. = νειὰ, νειὸς, λτ. novale· συγγεν. Нóвый, Нóвъ.

Нúгва (ψύλλης εἶδος, pulex penetrans) ἐκ τῦ Нзу = νύγFα, νυγὴ, νύγος.

Нúжу (διείρω, διαπείρω εἰς ὁρμαθὸν, συνήθ. ὁρμαθιάζω, ἀρμαθιάζω.) ἐκ τῦ Нзỳ=νύζω, νύσσω. ἢ, νέσω=νέω, νῶ (ὅθεν καὶ τὸ νήθω, нію)

νάσσω, νάζω (*ἐπιτίθημι, συμπυκνόω, συμπιλόω, Γρμ.* nähe, nehe)· *τὸ λτ.* sero = (*σέρω*) *ἔρω ἔρω, εἴρω, διείρω· ὅθεν σειρὰ*, series.

Низъ (*κάτω, κατὰ*), *καὶ* Низу̀ (*κάτω*). Низкій, Нижній (*χαμηλός. Γρμ.* niedrig, *ἐκ τῦ* nieder *κάτω, Ἀγγλ.* nether) *Σσκρ.* nischa. Ни́зу (*καταβιβάζω*) *νύζω, νύσσω=νύω, νέω, νεύω* (*κλίνω*), *νυσός,-σσός* [*συγγεν. νάζω, νάσσω* (*=ἵζω*), *ναςὸς, καὶ* (*νέω, νέος*) *νέατος, νῆτος*] *οἷον νυζός*, (*νυζῦ*) Низу̀. [*Τὸ δὲ Γρμ.* nieder, *παραβάλλεται πρὸς τὸ νέρθε, ἔνερθε. ἐκ τῦ ἔνερ, ἀρχ. Γερ.* inner· *ἔςι δὲ τὸ ἔνερ ἐκ τῆς ἐν* (*ὡς ἐκ τῆς ὑπ, ὑπὲρ, Γερ.* über, *λτ.* super, *ὅθεν* superus, *ὕπερος, ὑπέρτερος*, superbus, *κτλ.*)· *οὕτω δὴ καὶ ἐκ τῦ ἔνερ, ἔνερος, ἐνέρτερος* (*καὶ νέρτερος*)· *καὶ μετὰ τῦ F, ἔνFερ, ἴνFερ* (*ἐν=εἰν, ἰν*), *ὅθεν τὸ λτ.* infer, infra, inferus, - rius, infernus (*ὡς ἔνεροι*, inferi), *ἀφ' ὗ καὶ τὸ Ἰτ.* inferno, *Γλ.* enfer, *ὁ ᾅδης, ὡς νέρτατα γαίης*]. *συγγεν* Ницъ.

Нитъ, *νητὸν, νῆμα, ἐκ τῦ* Ни́ю.

Ницъ, Ницы (*πρηνής*). Ни́кну (*κλίνω πρὸς γῆν, κύπτω, ἐκ τοῦ* Ни́ку) *νύκω* (*ὅθεν ἔμεινε τὸ νύξ*), *νύγω = νύFω, νύω, νεύω, γνύω*, Гну̀, (*λτ.* nuo, nuto, niveo, *καὶ* nicto (nico) *Γρμ.* nicke, neige *κτλ.*) *νυςὸς*, Ницъ, (*ὅθεν νυςάζω*)=*νευςὸς* (*νεύω*), *ὅθεν νευςάζω,-ζων* (*κύπτων*). *τὸ δ' ἔμπαλιν* Взнáкъ (*ὕπτιος*) *ἐκ τῦ* вз, накъ (*Δοβρόβ. σελ.* 90). *πρβλ. Γρμ.*

Nacken (*αὐχὴν*, *Καρν.* nak, *'Ιταλ.* nuca, *καὶ συνήθ. νέκα*) *συγγενὲς νᾶκαρ* (*ἐκ τοῦ νώγω, νώζω, νώσσω, ὅθεν κνώσσω=νύσσω, νυςάζω = νεύω, νύω. βλ. 'Ρειμ. λ. νᾶκαρ*). *'Εκ τοῦ νώσσω, νώω, νόω* (*νύω*) *νένωται καὶ ὁ νῶτος, τὰ νῶτα, ὅθεν τὸ* Взнáкъ, *'Ρωσσ.* Нáвзникъ=*ἐπὶ νῶτα. Τὸ δὲ νύγω, νύω=γνύω, κνύω, γνάω=Γρμ.* nagen, *ὅθεν* Nacken, *ὡς ἐκ τοῦ* nicken, *πάλιν τὸ* Genick, (*Γαλ* chignon) *συνήθ. ζνύχι* (*ἰνίον, αὐχὴν*) (*οἷον, γνύχιον*) *ὡς γνύον, νύον, νεῦον. βλ.* Выя *καὶ* Нóгомъ.

Нищій, Нищъ (*πένης, πτωχὸς*) *νῆςις* (*ὡς πένης, πένω=πεινῶ*)· Нищáю (*πένομαι*) *νηςέω - ςεύω. ἐκ τοῦ νη, ἔσθω, ἐσθίω. ἢ συγγεν.* Ницъ, *ὡς ταπεινός·* (*κατὰ δὲ Δοβρόβ. σύνθετ. ἐκ τοῦ* Ни, что.)

Нію (*ἀπηρχαιωμένον*) *νείω = νέω, ὅθεν νήθω· λτ.* neo, necto. *ἐκ τοῦ νήθω, νητὸν*, Нишъ *= νῆμα* (*νένημαι*). *Τοῦ νέω συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* nehe, nähe. *βλ.* Нижу.

Но, (*ἀλλὰ*) *νὺ, νὺν, Γρμ.* nun, ($υ = ο$).

Нóвый, Нóвъ, *λτ.* novus (*νόϝος*)=*νέϝος, νέος Γρμ.* neu, *ἀρχαιότ.* nivu, niu, *'Αγγλ.* new, *Γαλ.* neuf, neuve, nouveau, *Λιθ.* navias, *Περσ.* nau, *Σκρτ.* nawa. Новѣю, *νεϝόω, νεάζω. βλ.* Нѣжный.

Нога̀ (*ποῦς*) *ἐκ τοῦ νύγω* (Ник(н)у=*νύϝω, νύω, νεύω*) *νυγὴ* (*νογὴ, νωγὴ,-γὰ, ὡς ἐκ τοῦ νώγω. βλ.* Ницъ), *καθὰ καὶ παρὰ τὸ νύω, ϝνύω* (Гнў) *γνύω, τὸ γνῦ, γόνυ, Γρμ.* Knie. *τὸ δὲ*

γνύω καὶ (γ = κ) κνύω=κάμβω, κάμπτω, καμπὴ, καμβὴ, μέσ. λατ. καὶ 'Ιτ. gamba, *Γαλ.* Jambe = *'Αλβαν,* cambe = *πῦς· ὥςε τὸ* Horà, *νυγὴ* = gamba, *κάμβα (παρὰ τὸ κάμπτεσθαι, γνύειν, νύειν, νεύειν). πρβλ. καὶ τὰ Γρμ.* gampe, gumpe, *καὶ* hamme, *κτλ. Οὕτω καὶ τὸ κνήμη ἐκ τῦ κνάω* = *κνύω, γνύω, γνάπτω, κνάπτω.* [*τὸ δὲ* Horà *ἐκ μεταθ. τῦ γόνα λέγειν, πρόχειρον μὲν, ἀλλ' ὀκ ἀσφαλές.*] *βλ.* Hóromь.

Hóromь (*ὄνυξ*) *οἷον νόγος, νόγυς, μεταθ. ἐκ τῦ ὄνυγς, ὄνυξ (ὄγκυς, λτ.* unguis, *κτλ. βλ.* κóromь). *τὸ δὲ ὄνυξ, παράγεσι καὶ ἐκ τῦ νύσσω* (pungo), *νύγω, νύζω* (Hзỳ), *ἐξ ὖ τὸ ἄῤῥητον νύγς, (ὡς τὸ ἐκ τῦ πυκνὸς, πύκνς, ὅθεν τὸ πνύξ), νὺξ, μετὰ τῦ εὐφων· ο, ὄνυξ (ὡς ἐκ τῦ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ). ἐκ δὴ τῦ νὺξ, νυγὸς (υ = ο) νόγος,* Hóromь. *Πρβλ. Σνσκρ.* naga, *ἢ* noga, *Περσ.* nachum, *Γρμ.* Nagel, (*ἐκ τῦ* nagen, knagen = *νάγειν, νύγειν, κνάειν, κνύειν*), *'Αγγλ.* nacl, *Δαν.* nägl, *κτλ. βλ.* Hóю, Нью, Hзỳ, Нйцъ. [*νάω, νέω, νίω, νόω, νύω, νώω θέματα πολλῶν παραγώγων λέξεων παντοίας κινήσεως, οἷον ῥοῆς, νεύσεως, κάμψεως, θλίψεως, ὅθεν κνήσεως, νύξεως, τρύσεως σημαντικῶν. βλ. 'Ρειμ. λ. νάω*].

Hóжь (*μάχαιρα*) *συγγεν.* Hзỳ, *νύζω, νύσσω, νύσσω, καὶ νώζω, νώσσω (οἷον νώζα, νώγα)*

=νύσσα, νύσσυσα, νύγος, νύγμα, νῶγμα. Οὕτω καὶ τὸ συνήθ. νυςέριον (σχαςήριον) = νυςήριον, ἐκ τῦ νύσσω (νυςὸς, νυςήρ). βλ. Нóготь.

Норà (γωλεὸς, τρώγλη, φωλεά). παρὰ τὸ νύρω =νορὰ, ἀντὶ νυρὴ=νυγὴ, νύγμα, ἐκ τοῦ νύγω, νύσσω, νύω (Нью. βλ. Нóготь) νύσω, καὶ (σ =ρ, δωρικῶς), νύρω· ὅθεν καὶ νυρίζω (Ἡσύχ.). Ἐκ τῦ νύρω, αἰολ. νόρω, φαίνεται καὶ τὸ νορύω „νορύειν, τὴν γῆν ὀρύσσειν. (Ἡσύχ.), οὕτω καὶ νάρω (ὅθεν, νάρκη)=νάσω, -σσω, νάζω, νύσσω. Ἀλλὰ καὶ τἄλλα τὰ ἐκ τῶν συγγενῶν τῦ νύω ῥημάτων νάω, νέω, παραγόμενα, οἷον, ναῦς, νάπος (νάπω=νάβω, ναύω νάω, βλ. Нéбо), σημαίνυσι κοῖλον, κύτος, χάσμα· [παράβαλε καὶ τὰ Νῶρα, πόλιν Καππαδοκίας (Στράβ. ιβ. 537). Ἐκ τῦ Норà καὶ Нырà (νυρὴ) τὸ Σλαβον. Нырище (μεγεθυντικὸν) οἷον νώραξ, νύραξ,=μεγάλη τρώγλη. ἐν ψαλμ. ρα „Нощный вра́нъ на̀ нырищи = νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· κατ' ἄλλυς κώδηκας, на̀ развáлинѣ (ἐρείπιον, χάλασμα) ἐκ τῦ Развáлъ, Раз-валю̀=ῥάσσων βάλλω, φάλλω, σφάλλω (βλ. Раз, καὶ Валю. τὸ δὲ λτ. vallis (κοιλὰς), Γλ. vallée=αὐλὼν, -λὸς. ἢ, ἐκ τῦ σφάλω (ὅθεν καὶ σφαλάω,-σσω, σφαλὸς, σφέλας)=σφάω, σφάζω, σφάξ (διασφάξ)=φάω, πάω, σπάω, σπέος, σπήλαιον]. βλ. καὶ Нóрцы.

Нóрцы (Νῶρκοι), μία τῶν ἀρχαίων ἐπωνυμιῶν τῶν Σλαβόνων, ὡς ἱςορεῖ Νέςωρ, ὁ τῆς Ῥωσ-

σίας αρχαιότατος ἱςοριογράφος· τῦτο δ᾽ ἂν εἴη ὃ παρὰ τὸ Нора̀, ὥς τινες παρήγαγον, (βλ. Siestrzencewicz, sur l'origine des Slaves), οἷον τρωγλοδύται, ἀλλὰ μᾶλλον = Νωρικοὶ Norici. Ἔςι δὲ Νώρικος, πόλις Φρυγίας. καὶ Νώρακος, πόλις Ἰλιωνίας (ἴσ. Παννονίας, τὸ λτ. Noricum. βλ. Στέφ. Βυζ. καὶ Σϋΐδ. καὶ Εὐςάθ.), ὅθεν καὶ Νωρικοὶ, Νωρίκιοι, λτ. Norici οἱ κάτοικοι ὃ μόνον πόλεως μιᾶς, ἀλλ᾽ ἁπάσης τῆς Παννονικῆς χώρας, τῆς ἤδη ἄνω καὶ κάτω Αὐςρίας, καὶ Στειρίας, καὶ Καρινθίας καὶ Κρανίας, κτλ. τὸ δὲ Νώρακος=Νώραξ, νώροξ = νώροψ, καὶ τῦτο = ἀνώροψ (ἄνωρ, ὄψ) ἀνδρικός. ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Νώραξ (Πανσαν. 10, 27)· νώροπα δ᾽ ἐπονομάζει τὸν χαλκὸν ὁ Ποιητὴς ὡς εὐήνορα, ἀνδρὸς ὄψιν καὶ ἀλκὴν παρέχοντα τῷ τὰ ὅπλα φέροντι (βλ. Ῥείμ. λ. νώροψ). Νώρικον δὲ πάλιν ὁ Πλύταρχος λέγει καλεῖσθαι φρυγιςὶ τὸν ἀσκὸν (ἴσως παρὰ τὸ νώρω, νόρω = νύρω, βλ. Нора̀· ὡς κοῖλον, καθὰ καὶ τὸ κύτος, σκύτος, κτλ. ἐκ τῦ κύω· καὶ ὁ ἀσκὸς, ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος, σκύω, κύω)· ὅθεν οἱ παρὰ τῷ Νέςορι Нόрцы εἴησαν ἂν ἢ Νωρικοὶ, Νάρακες, νώροπες (ὡς καὶ τὸ Νωρικὸν κατασχόντων τῶν Σλαβόνων), ἢ Νωρικοὶ=ἀσκοφόροι, κωδιοφόροι, Козáкы (κωδικοὶ) ὡς ἐκ τῆς Νωρίκου ἢ τῦ νωρίκυ τῶν Φρυγῶν.

Нόсъ (ῥίς) λτ. nasus, Γρμ. Nase, Ἀγγλ. nose, Σβεκ. näsa, Ἰσλ. nos, Γλ. nez, Σνσκρ. nasa, κτλ. καὶ Αἰγυπτ. nak, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Γουϊνέᾳ, nisson, κτλ. συγγεν. νᾶσος, ἢ νασὸς, ρ = σ, ἀντὶ ναρὸς. [Ἐκ τοῦ νάω = ρέω, γίνεται ἡ νᾶσος, νῆσος (ὡς περιῤῥύτος γῆ), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ. nasus, κατὰ τὸ, ῥὶν, ῥὶς, ἐκ τῦ ῥίνω = ῥέω „ ὅτι ἐξ αὐτῆς ῥέουσι τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς (Μ. Ἐτυμολ.)· ὥςε καὶ ἡ ῥὶς = νάουσα (νῶσα) Нόсъ, νᾶσος, nasus, καθὰ καὶ τὸ λτ. nares (ῥώθωνες) ἐκ τῦ ῥήματος nare (nao) no, νάω, νέω, παρ' ὃ καὶ τὸ ναρὸν, νηρὸν (ὑγρὸν. βλ. Нáрва, Нырόкъ, Нырáю), καὶ ναρὸς, ναυρὸς (ναϝρὸς) ὁ μυξώδης, μωρὸς, (Γρμ. Narr). Ἴσως δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ναρὸς προῆλθε τὸ λατ. nasus, νασὸς (ρ=σ. βλ. Ῥείμ. λ. ναυρὸς)· οὕτω καὶ τὸ Ἀλβαν. khunde (ῥὶς) = χύνδη, χύδη, ἐκ τῦ χύω. Ὅ γέ μην Ἀδελόγγιος παραβάλλων τὸ nasus πρὸς τὸ νῆσος ἐκδέχεται τὸ ὄνομα ἴσον τῷ χερσόνησος (ὡς ἐν τοῖς, Πελοπόννησος, κτλ.), θεωρῶν δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν προέχουσιν ἥτε ῥὶς τῦ προσώπυ, καὶ ἡ χερσόνησος τῆς ξηρᾶς. ὅθεν, λεγει, καὶ τὸ Σβεκικὸν näsa, καὶ τὸ Αγγλοσαξ. naesa σημαίνυσιν ἀκρωτήριον, παρ' ὃ καὶ οἱ Νασαμῶνες (Nasamones) τυτέςι nase-männer (ἀκρωτηρίων ἄνδρες, ὡς πρὸς τοῖς ἀκρω-

τηρίοις ἐνεδρεύοντες)· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῆς ῥινὸς μετενήνεκται τὸ Nase καὶ εἰς τὴν τῶν ἄκρων σημασίαν, ὡς καὶ τὸ ῥίον (ὄρυς ἐξοχή), συγγενὲς τῦ ῥὶς· καὶ τὸ τῆς συνηθ. μύτη (μύττις = ῥίς) σημαίνει μεταφορικῶς ἄλλα τε ἄκρα ὀξέα, καὶ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον (βλ. Мысъ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τυρκικὸν burnu, κτλ. βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολογίας παρὰ τῷ Adelung. λ. Nase.] Ἐκ τῦ Нόсъ, τὸ Ноздрѧ̀ (ῥώθων) καὶ Ноздрѝ πληθυντικ.=ῥώθωνες, ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου Ноздерь, (σύνθετ. ἐκ τῦ Нόс, καὶ дерỳ, дѝра=θύρα, τρύπα, ὡς τὸ Γερμ. Nasenloch. οἷον ῥινότρυπαι, ῥινοθύραι). ἄλλοι πρβ. τὸ Γρμ. Nüstern.

Нόчъ, Σλαβον. Нόщъ, νύξ, αἰολικώτερον, νόξ, ὡς, σοφὸς, συφὸς), λτ. nox, noctis, Ἰτ. notte, Γλ. nuit, Γρμ. Nacht, Ἰσλ. natt, Ἀγγλ. nigt, Ὀλλ. nagt, Ἀλβαν. nata, Λεττ. nakts, nakte, Σανσκρ. nischa, καὶ Ἑβραϊκ. nach. (τὸ ἑλληνικ. νὺξ ἐκ τῦ νύκω, νύγω, νύσσω, νύω, νεύω=κλίνω. βλ. Нѝцъ, καὶ Ῥείμ. λ. νύξ). Нощный (οἷον νυκτινὸς)=νυκτερινὸς, λτ. nocturnus, νύχιος (ἐκ τῦ νὺξ, νυχὸς, ὅθεν καὶ [νυκερὸς] λτ. niger). Ночу́ю (νυχύω) νυχεύω, ἐννυχεύω, συνήθ. νυκτερεύω. Ночéсь, νυκτὸς (τῆς παρελθούσης νυκτός· ὡς τὸ συνήθ. ὀψὲς, ἐψὲς, ἐχθὲς τὴν νύκτα)=Нόче, съ, сїѝ. βλ. Здѣ.

Ношỳ, βλ. Несỳ.

Нóю, *βλ.* Ныю.

Нрáвъ, *'Ρωσσικ. κοινῶς*, Нóровъ, *Σερβ.* Наравъ (*ἦθος, ἔθος*), *ἴσως συγγεν. νῶρος, νῶρϝος* (*νόω, γνόω*, знáю, *γνῶρος*, *λτ.* gnarus, *ὅθεν τὸ γνωρίζω*) = *γνώμη. ἢ*, = *λτ.* mos, moris, mores, (*μ = ν*)? *Βοεμ.* nrawy, *νῦν δὲ*, mrawy.

Нỳ (*οὖν*) *νὺ, νὺν* (*τοίνυν*), *Γρμ.* nu, nun (*συγγεν. τῦ* Нынѣ, *νυνὶ, νῦν, ἐκ τῦ νύω· ὡς τὸ ναὶ, νὴ, ἐκ τῦ νάω, νέω, νύω, νεύω. βλ.* Нй, *καὶ 'Ρειμ. λ. νῦν.*)

Нýда (*ψώρα*) *νύδα* (*νέδα*) *ἐκ τῦ νύζω*, (*ὡς κνίδα, ἐκ τῦ κνίζω*). *τὸ δὲ νύζω=νύσσω* (*ὅθεν καὶ νυθὴς, καὶ νύσος = νοῦσος, νόσος*). *Ἢ καὶ* (*κ*)*νύδα, κνύδα, κνύζα = κνήφη, κνῆσις ἐκ τῦ κνάω, κνίω, κνύω, κνίζω, κνύζω* (*ὡς Γερμ.* knagen, nagen·)=*γνάω, ϝνάω, νάϝω, νίϝω, νύγω, νάγω, νάζω, νάσσω, ὅθεν νάκος, κτλ. συγγ.* Ныю, Нýжда, Нóготь, Нагій.

Нýжда (*χρεία, ἀνάγκη*). Нýжду, Нýжу (*ἀναγκάζω, βιάζω*) *νύζω, νύσσω, νύσδω* (*νύσδα*) *νυγὴ, νύξις* (=*κέντησις, κεντῶ*), *ὡς ἐκ τοῦ νέζω, νέκω, λτ.* neco (*Γρμ.* necken=*νύσσω*) *τὸ λτ.* necesse, necessitas=*ἀνάγκη· καὶ τῦτο=ἀ-άγκη* (*τὸ ν, εὐφωνικὸν, ὡς, ἔγκω, ἐέγκω, ἐνέγκω*), *παρὰ τὸ ἄγγω, ἄγχω· καὶ τὸ Γρμ.* Noth, *συγγεν.* nehen, nähen (*νάσσειν, συγγ. νάγειν*) *νύγειν, νύσσειν. οὕτω καὶ νύκω* (noco), *ὅθεν λτ.* noceo (*βλάπτω*). *ἐκ τῦ νέκω, νείκω, καὶ ἡ νίκη* (*νικάω*), *καὶ τὸ νὲξ, νέκυς, νέκυρ* (*νεκυρὸς,*

νεκρός), *λτ.* nex, necis, *κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγ.* Ныю, Нзу̂, Ну́жда, *κτλ.*

Ну́ръ (*ἔδαφος, γῆ*)· *ὅθεν* Пону́рный, Пону́ръ (*ὁ κάτω νεύων τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ ἵππων κτλ.*) *ἐκ τῦ νύρω=νύσσω, νύσσω, νύω, νεύω, νευςάζω, οἷον νυρὸς = νεύων· καὶ ἡ γῆ* Ну́ръ (*ὡς χαμαὶ κεκλιμένη*)· *καὶ* Пону́ра (*ἐπινύρων*) *ὁ νεύων κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ τῆς συνηθ. χαμαΐδης* (*χαμαὶ, ἴδω*). *βλ.* Нора̀, Ни́цъ, Нótomь.

Нурю̀, *νύρω = νύσσω. βλ.* Нора̀.

Ну́тръ, Нутро̀ (*τὸ ἔνδον, ἐνδότερον*) *ἐκ τῦ* у́тръ, *ὅθεν καὶ* Утро́ба, *προσλήψει τοῦ ν* (*Δοβρόβισκ.*). *τὸ δὲ λτ.* intra, interior, *ἐκ τῦ* inter (in = *εἰν, ἐν*) *ἔντερ = ἐντὸς* (*ὅθεν ἐντόσθιον*, intestinum. *βλ. καὶ* '*Ρείμ. λ. ἔνδον*), indus, indu, *ἐνδοῖ.* '*Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις καὶ τὸ* Ну́тръ *συγγεν. τῦ* intra, inter, *καὶ Σκρ.* ontor, (*οἷον ἐκ μεταθ.* niter, нутръ), *ὡς τὸ Γρμ.* unter, = *λτ.* inter]. *βλ.* Нѣдро.

Ны (*ἡμεῖς*) *Σλαβ. = νοὶ* (*ἀρχαῖον, ὅθεν νόϊ*) *νῶϊ, νῷϊ, νῴ, λτ.* nos, '*Ιτ.* noi, *Γλ.* nous, *Γρμ.* uns, *κτλ.*

Ны́нѣ, *νυνὶ* (*νῦνε*) *νῦν, λτ.* nunc = *νῦνγε. ὡς; τοδὶ καὶ τόδε, ὅτω νυνὶ καὶ* Ні́нѣ (*νῦνε*). *βλ.* Ну̂.

Нырóкъ (*εἶδος αἰθυίας*, mergus albellus) *συγγεν.* Ныря́ю, *οἷον νυρῶν = νέων, κολυμβῶν. ἢ νηρὸς* (*ἐκ τῦ ναρὸς, νάω*), *ὡς καὶ Νηρηΐς*

* *

οὕτω καὶ νεδία (βλ. Нева̀), καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, κτλ. καὶ τὸ λτ. mergus, mergo, συγγεν. ἴσως τῷ μέργω = μέλγω (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγρότητος). καὶ Нярка (ἰχθύς τις, λτ. salmo) ἴσ. συγγεν. Ныро́къ (ναρὸς, οἷον νάραξ· Ἕτερον δὲ τὸ νάρκη ἐκ τῷ νάρω = νάσω, σσω, νύσσω [Ῥείμ.], ὡς καὶ νύρω = νύσω, σσω, Нурю̀).

Ныря́ю (βυθίζω ἐν ὕδατι, καταδύω) νυρέω, νύρω = νύσω, νύω, νεύω. [νάω, νέω, νίω, νύω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν νάω, νάρω, ναίρω = ἀμέλγω (διὰ τὸ ὑγρὸν), ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γ'ρμ. nähre (τρέφω) = λτ. nutrio = νύ(θ)ρω (νύρω)· καὶ ναρὸν, νηρὸν· καὶ νίω, νίβω, νίπτω, νίσσω· καὶ νέω, νεύω, νεύσω (πλέω, κολυμβῶ), ὅθεν νέσος, νῆσσα, κτλ. καὶ νύσω (ἀντὶ νεύσω) = νύρω,-ρέω]. βλ. Ныро́къ.

Ныю, Ῥωσσ. Но́ю (ἀλγῶ) νύω, νώω. [ἐκ τῷ νόω, νώω, νώσσω, νωθής· καὶ ἐκ τῷ νύω, νύσσω, νύσος, νῦσος, νόσος, νοσέω]. "зубъ ноетъ, ὀδοὺς νύττει (ἀλγεῖ). Но́й (ἄλγος) οἷον νύος (= νύσος) ἐκ τῷ νύω, (ὡς ἐκ τῷ κνύω, κνύος). πρβλ. Ἰτ. noia (en-noja), Γλ. en-nui, κτλ. Уно́жіе (ὀδύνη ψυχῆς, ἄλγος) οἷον ἔννυξις (νύξις ἐσωτερική, ὡς τὸ κατάνυξις.). Τοῦ νύω εἴπομεν συγγεν. τὰ, κνύω, γνύω, Гну̀ (ὅθεν ἴσ. καὶ Кну́пъ), κνάω, κνίω, κνίζω, κνίγω· ὅθεν καὶ τὸ Кни́га εἴη ἂν συγγεν. τῷ Ныю, Нзу̀. βλ. Но́готь.

Нѣ́дро, καὶ Ня́дро (κόλπος), Βοεμ. Ня́дра, ἐκ

τȣ̃ ядро, προσλήψει н (Дοβρόβισκ.)· ἀλλ' ἴσως συγγεν. τȣ̃ Нутро̀, Нýтрь (ν-όδερος, ν-έδερος = ὄδερος, οὖθαρ, -ρος, uterus (βλ. Утрóба)· ἄλλο δὲ τὸ νείαιρα, νεῖρα (γαςὴρ), ἐκ τȣ̃ νειρὸς (νεαρὸς), = ἔσχατος· ἕτερον δὲ καὶ τὸ ἄντρον, λτ. antrum (ἐκ τȣ̃ ἀνάτορον).

Нѣжный, Нѣженъ, (ἀπαλὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς) συγγεν. νέσσος, νέςος (νέσδος, ὅθεν νέζος· ἐκ τȣ̃ νέω, νάω) ἤ· νέσσαξ, ἀντὶ νόσσαξ = νεοσσὸς· νέσσος δὲ κυρίως, ὁ ὑγρὸς (λακωνικω̃ς, νῆσσος), ἐκ τȣ̃ νέος, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ὡς ναρὸς (ὑγρὸς), καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ νέος, νεαρὸς, νευρὸς, νεβρὸς· καὶ τὸ βρέφος δὲ, παρὰ τὸ βρέχω, διὰ τὸ ἁπαλὸν καὶ ὑγρόν). πρβλ. Ἀγγλ. nasche, nice (ἁπαλός). Нѣжу (μαλακύνω, ἁπαλύνω) νέζω (ἀντὶ νίζω = ὑγραίνω, βρέχω) παρὰ τὸ νέω, νίω, (βλ. Ῥείμ. λ. νάω). Ἐκ τȣ̃ νόσσαξ, κος, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς Ἕλλησι (κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν) νοσσάκα = τῇ ἄλλως Σ. πωλάδα. βλ. Полярка.

Нѣмый, Нѣмъ (ἄλαλος, μυδὸς, μυτὸς, λτ. mutus.) νέμος, νέμιος, νήμιος, ἀντὶ νήπιος (μ = π. ὡς, ματω̃, πατω̃. τὸ δὲ νήπιος ἐκ τοῦ νὴ, ἔπω, ὁ μὴ ἔπων, μὴ λαλω̃ν = ἄφωνος, ἄβαξ). Нѣмѣю (ἀβακέω, ἄνεως γίνομαι, ἀναισθητω̃) νημιάω = νηπιάω.

Нѣтъ = ни есть, νὴ ἐςὶ (οὐκ ἔςι, καὶ = οὐ). βλ. Есмь.

Нюхаю (*ὀσφραίνομαι*), *φωνὴ οὐ μᾶλλον συγγενὴς τȣ̃* Нόсъ, *ἢ πεποιημένη ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ ὀσμωμένȣ* (Ню), *ὃν ὁ Ἀριςοφάνης ἔγραψεν ῦ, ῦ, ὡς καὶ μῦ τὸν ἦχον τοῦ ἀναπνέοντος καὶ φυσῶντος διὰ τῆς ῥινὸς, ἀφ' ȣ̃ τὸ μύζω, μύσσω, λτ.* musso, *μυσιῶ = ἀναπνέω* (*Ἡσύχ.*), *συγγενὲς τȣ̃ μύκω, μυκάω. Ὡσαύτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Нюхаю (*οἷον, νȣχάω*)=*μȣκάω, μύζω* (*βλ.* Ухаю). *Παράβαλ. καὶ τὰ Γρμ.* schnuppen, schnauben, schnaufen, schnüffen, *κτλ.* [*Ὑπολάβοι δ' ἄντις ȣ̓κ ἀλόγως καὶ τὸ* Гнію (*σήπω,-πομαι*) *συγγενὲς τȣ̃* Нюхаю (Нюху), *ὡς κακεῖνο πεποιημένον παρὰ τὸν φθόγγον, νῦ,* Ню = *μῦ, οἷον νύω, Fνύω, καὶ Fνίω* (Гнію), *ι = υ =* у, *οἷον* Гнýю=*μύω, μύζω, μύσσω*=Гнушý,-шáю. (*βλ.* Гнýсъ). *Ἐκ δὲ τȣ̃* Гнію *καὶ τὸ* Гнóй=*ἕλκος, καὶ πύον, καὶ κόπρος· ὡς μυσαρὰ καὶ σαπρὰ, ἢ αὐτόχρημα μύση* (*ἐφ' οἷς δηλονότι μύζομεν*). *οὕτω καὶ τὸ πύθω* (*σήπω, λτ.* puteo, putresco) *ἐκ τȣ̃ πύω, πύσσω, πύζω, πύσω* (*Γρμ.* pusten) = *φυσῶ· ἀπὸ τȣ̃ ἤχȣ πυ, φυ, φοῦ, ὃν οἱ μυσσαττόμενοι καὶ μύζοντες ἐκφέρουσιν ἐπὶ τῶν κακόσμων* (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν ἐπηκολȣ́θησε καὶ ἡ τῆς δυσώδȣς σήψεως σημασία· εἴωθε δὲ πολλάκις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων παρονομάζεσθαι τὰ αἴτια. βλ. Ῥȣίμ. λ. πύθω*].

Няня, (*τροφὸς*), *ὑποκορ.* Нянька, *νάννα, νάν-*

νη, νέννα, Σ. ὑποκρ. νεννέκα. [καὶ νόννα, συνήθ. ἡ θεία· καὶ νοννὰ, ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ νοννὸς ὁ ἀνάδοχος ἔτι δὲ καὶ ὁ παράνυμφος, καθὰ τοῦτον λέγουσι καὶ νῦν οἱ περὶ τὸν Πόντον, δεξάμενον δὲ καὶ δεξαμένην ὀνομάζουσι τὸν καὶ τὴν ἀνάδοχον· τὸ δὲ Σ. κουμπάρος, ἐκ τοῦ compére (com-pater, ῾Ρωσ. кýмъ, кумà). οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, νάννας, καὶ νάννος, καὶ νέννος, καὶ νέννας, ὁ θεῖος. ῾Ησύχ. πρβλ. καὶ ἀννὶς, καὶ ἀνναία = μαῖα, καὶ τιθήνη (῾Ησύχ. τὸ δὲ λτ. anus, ἡ γραῦς = annus = ἔννος, ὡς vetula, vetus = ϝέτος), Τουρκ. ανὰ (μήτηρ.), κτλ. καὶ Γρμ. Nänna (τροφὸς). Нáнчу (ἐπιμέλομαι τῶν παιδίων ὡς τροφὸς) ναννάζω. [ὡς καὶ „ ναννίον, ναvίον, καὶ νυννίον = βρέφος, (συνήθ. νυννὶ), καὶ „ ναvάζον, παιζόμενον. „ νύννιον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενον. (῾Ησύχ.). ὅθεν συνήθ. νάνι, ναvουρίζω, ναvούρισμα, καὶ Τουρκ. νένι, νένι.]

О.

О, О, о (Онъ, ὂν) = O, ο. καὶ = α, ε, υ, .— $\bar{\text{о}}$ = ό (70). — ͵О = ϙ (70000).

О, καὶ Óбъ (ὑπὲρ, περὶ) ὑ-, ὑπ· (ὅθεν ὑπὲρ, ὑπὸ, κτλ.) τὸ δὲ υ, αἰολικ = ο (ὀπ)· ἔςι γοῦν τὸ ο (υ) κατ᾽ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ὑπ, Объ· ὡς καὶ τὸ λτ. a, ἐκ τῆς ab, abs = ἀπ, (ἀπὸ), καὶ ob·

οὕτω καὶ τὸ Ἰτ. o-mettere, Γλ. o-mettre, κτλ. Ἡ δὲ ὑπὲρ=λτ. super, Γρ. über, ober, κτλ.

Оба, ἄμφω, λτ. ambo (χωρὶς τῦ μ, ἄφω, ἄβω, μεταθ. ὄβα)· τὸ δὲ ἄμφω φαίνεται ἐκ τῦ ἅμος (ὁμὸς) ἅμα, ἅμω, καὶ τῦτο παρὰ τὸ ὕπω (ἅπτω), μ=β=φ, ἄμφος ἄχρης. ὅθεν δυϊκ. ἄμφω, παρενθ. τῦ μ (ὡς ὄμπα, ὄμπνη, =ὄπα, ὄψ), ἢ γοῦν παρενθέσ. τῦ φ=β=Ϝ ἐν τῷ ἁμὸς· ὡς καὶ ἐκ τῦ ὠμὸς, ὤμαξ, ὤμϜαξ, ὄμφαξ.

Обаваю (μαντεύω)=Об-вавáю, ὑπο-βαβάω, βάω, φάω, φάσκω, Вѣщáю. βλ. καὶ Вѣщýю, Колдýнъ, κτλ.

Обáче (πλὴν, ὅμως) ὅμπαξ = ἔμπαξ, ἔμπης· ἢ ὄβως κε=ὅμως κε (βλ. Оба). Οἱ Κρῆτες καὶ Ταραντῖνοι ἔλεγον ἁμάκι καὶ ἁμάτις =ἅπαξ (μ=π), οὕτω καὶ Обáче (ὄπασκε)=ὄβως κε, ἢ ἔμπας κε (ὄμπασκε), ὡς, ἴς γε, ἴς κε, hicce.

Обéлъ, βλ. Óблый.

Обида (ἐπήρεια), οἶμαι, σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ вúду, вúжду, вúжу (ἐπιβλέπω) ἐποφθαλμιάω· ὡς τὸ завúжду = invideo, φθονῶ, (ὅθεν ἐπηρεάζω), καὶ πάλιν τὸ не-на-вúжу, κτλ. παρηχεῖ δὲ ψευδῶς τὸ Обúда πρὸς τὸ, ὄπιδα (ὄπις, ὄπιδος), καὶ τὸ Обиждáю, Обижáю (ἐπηρεάζω) πρὸς τὸ ὀπάζω, ὀπηδέω (καταδιώκω), καὶ τῦτο γὰρ=Об-виждáю.

Обúлie (καὶ из-обúлie, ἀφθονία, εὐθηνία). Обúлую (εὐθηνέω) ὀφειλέω, ὀφέλω, ὀφέλλω,

ὀφειλή=ὄφελος, *λτ.* opuleo, opulesco, opulentus, opulentia. [*Ἐκ τοῦ ὀπή*, *ὀφή*, *ὀπὸς*, Овóщъ, *ὄψ*, *λτ.* ops, opes, opuleo, *κτλ. ἐκ τοῦ* ops, co-ops, *καὶ τὸ* copia (*ἀφθονία*), *καὶ* opimus=*ὄμπνειος* (*ὄμπη*,-*πάνη*, *ὄμπνη*). *βλ. καὶ τὸ συγγεν.* Óблый]. *κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῆς* Об, *καὶ* вилъ.

Óблако, *βλ.* Влекỳ.

Óблый (*παχὺς*, *εὐτραφὴς*, *εὐαυξὴς*), *καὶ* Обéлъ (*εὔρωστος*, *ἰσχυρὸς*) *ὄβλιος*, *ἀντὶ ὄλβιος* = *αὐξηθεὶς* (*Ὀδ. Λ*, 448)· *ἐκ τοῦ ὄλβος*, *παραγώγου τοῦ ὄφελος*, *ὄφλος*, *ὄφλω*, *ὀφέλλω*. (*βλ.* Обилie)· *ἢ ἐκ τοῦ ὄλβω* = *ἄλφω* = *αὐξάνω*· *ἢ ὄλω* (*λτ.* alo, *τρέφω*) *ὄλβω*, *ὄλπω*, *ὄλφω*, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ὄλβος*.

Обезьяна (*πίθηκος*). *παρὰ τὸ μιμέομαι*, *μιμέω*, *μίμω*, *χωρὶς τοῦ μ*, *τὸ λτ.* (imo) imito. *ὅθεν* imia, *μετὰ τοῦ σ τοῦ πνευματισμοῦ*, simia=*μιμία*, *ἀντὶ μιμώ*, (*συνήθ. μαϊμοῦ*, *ὅθεν καὶ τὸ Τουρκικ.* maimun). *παρ' αὐτὸ δὲ τὸ* imo, *καὶ τὸ* imago (*εἰκὼν*, *μιμηλή*) *ἀρχαίως* omago (*ὡς τὸ Γερμ.* omen, amen, ahmen = nachahmen), omaginis, *ὅθεν* (omagina, omegina, *μ* = *β*, *καὶ γ* = *ζ*) Обезьяна? *οἷον* (*μ-ομάγινα*) *μιμάγω*, =*μιμαλῶ*, *μιμαλή*, *μιμηλή*, *μιμῶ* (*βλ. Ῥείμ. λ. μιμέομαι*). *Οὐ γάρ*, *οἶμαι*, *τὸ* Обезьяна *παρὰ τὸ* бѣжáнie бѣгỳ (*φεύγω. οἷον φυγηλή*, *φυζακινή*).

Овóщъ (*ὀπώρα*) *ὀπὸς* (*ὅθεν τὸ ὀπώρα· ἐκ τοῦ*

ὄψ, λτ. ops, opes, ὀπή, ὀφή, ὄφελος), Γρμ. Obst.

Образъ (μορφή, σχῆμα, εἰκών). φαίνεται ἐκ τῦ ὄβρα (ὅθεν ὄμβρα, λτ. umbra, καὶ ὁ ὄμβρος, = ὄρβα, ὄρφα, ὄρφνη) ὀρφή, ὅθεν μορφή (ὡς, εἶραξ, μεῖραξ), ὄρφωσις (ὄρβωσις, ὄβρωσις, Образъ) = μόρφωσις. Образую (μορφῶ, διατυπῶ, ὡς ἐκ τοῦ Образу) ὀβράζω = (ὀρβάζω, ὀρφάζω) μορφάζω, ἐκ δὲ τῦ μορφή (μεταθ. φορμή), τὸ λτ. forma, formo. τὸ πρωτότυπον, μόρω, μάρω (βλ. Мракъ), μορὸς, μορϜὸς, μορβὸς, μορμὸς, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. μορμώ). Μᾶλλον δ' ἄντις ἐκλάβοι τὸ Образъ σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ ра́зъ (ῥάξις, ῥῆξις, Γρμ. Riss), ὅθεν εἴη ἂν συγγενὲς τῦ Рисую (βλέπε τὴν λέξιν)· ὡς τὸ σχέδη, σχεδάριον (σχέδω, σχίζω). οὕτω καὶ ῥυσμὸς (ῥυθμὸς = σχῆμα, τύπος· καὶ ῥυσμόω = τυπόω), ἐκ τῦ ῥύω = ἐρύω, ἕλκω. ἀλλὰ καὶ τὸ Γλ. portrait, ἐκ τῦ λτ. protractum (protraho = προέλκω), καὶ τὸ Ἰτ. ritratto (retraho).

Обручъ (κρίκος κάδου, συνήθ. ςεφάνιον.) ὄβρος, ὄρβος = ὅρμος, ὁρμαθὸς· (β = μ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. orbis, = κύκλος).

Общій, Общъ, ща, ще (κοινὸς) ἄψιος (α = ο) ἄψος, ἄψις (ὡς ἀψὶς, ἐκ τοῦ ἅπτω, ἅπτομαι. ὅθεν καὶ ἄψεα, τὰ μέλη, ὡς ἡμμένα, συνημμένα, ἀπ' ὀνομας. ἄψος. τὸ δὲ ἄπω = ἔπω = ἔκω (βλ. Сѣщу́), ἔχω, ὅθεν τὸ μετέχω, μετοχή,

μέτοχος = Общи́тель, *οἷον ἀψητὸς* = *ἀπτὸς* (*ἡμμένος*, *συνημμένος*). Общество (*κοινότης τὸ κοινον*) *οἷον* (*ἀψητὸν*) *ἀψίς*, *ἀφὴ*, *συναφή*. (*τὸ δὲ Σ. συνάφι*=*κοινότης τεχνιτῶν*, *οὐχ*, *ὥς τινες ᾠήθησαν*, *ἐκ τȣ̃ συναφὴ*, *ἀλλὰ μᾶλλον*, *σινάφι*, *κατὰ μετάθεσιν τȣ̃ Τȣρκικ*. *καὶ Ἀραβικȣ̃*. *ἐσνάφ*, *πληθυντικοῦ τȣ̃ Ἀραβικ*. *σίνφ*=*ἑταιρεία*). Обшъ (*ἀθρόον*) *ἀπτῶς* (*ἑξῆς*, *ἐφεξῆς*, *ἐχομένως*), *κτλ*. *ἀλλ' ἴσως ζητητέον μᾶλλον τὸ* Общій *ἐν τοῖς συνθέτοις ἐκ τῆς* Объ· *οὐ γέ μην*, *οἶμαι*, *πιθανὸν*, *ὅ τισιν ἤρεσεν*, *ἐκ τῆς* Объ, *καὶ* ве́щь (*ὁ περὶ τὸ πρᾶγμα*). *Τὸ δὲ κοινὸς*, *κοινῶς μὲν* = *ξυνὸς* (*ξὺν*=*σὺν*=*κὺν*, *λτ*. cum, *καὶ υ*=*οι*), *εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τȣ̃ οἰνὸς* (*μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ*=*F*. *'Ρεἰμ*.), *λτ*. œnus, unus, *ἐκ τȣ̃ εἷς*, *ἴος*, *ἴα*, *μετὰ τȣ̃ μ*, *μία*· *ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἴος*, *οἶος*, *οἰνὸς*, *ὀνὸς μετὰ τȣ̃ μ*, *τὸ μόνος*, *μȣ̃νος*, *ὅθεν*, *ἴσως*, *καὶ τὸ λτ*. (munis) com-munis, *ὁ κοινὸς* (*συγγεν*. *καὶ τὸ Γρμ*. gemein? *βλ*. *καὶ* Adelung. *λ*. gemein).

Обѣдня, *βλ*. Обѣдъ.

Обѣдъ (*ἄριςον*, *τὸ μεσημβρινὸν ἔδεσμα*, *καὶ ὁ χρόνος αὐτȣ̃*, *ὡς τὸ συνήθ*. *γεῦμα*). Обѣдаю (*ἀριστῶ*, *συνήθ*. *γευματίζω*.) *σύνθετ*. *ἐκ τῆς* Объ *καὶ* Ѣду (*ἄλλȣ σχηματισμȣ̃ τοῦ* Ѣдмъ, Ѣмъ, *ὅθεν* Ѣде́ніе, Ѣдка, *κτλ*.)=*ἔδω*, *λτ*. edo, *Γρμ*. eten, essen· *καὶ ἄδω* (*ἄζω*) atzen, *κτλ*. *ὅθεν ἔδαρ*, *εἶδαρ* (*ἔδ*-Ѣдъ, об-Ѣдъ). *καὶ*

Обѣдня (ἡ θεία λειτουργία) ὡς ἔδανον (ἐδανή), ἐδητὺς, ἐδωδὴ (δεῖπνος μυστικός), καθὰ καὶ τὸ Γαλ. messe, καὶ Γρμ. Messe = λτ. mensa (τράπεζα).

Ове́нъ, βλ. Овца̀.

Овца̀ (πρόβατον), καὶ Овча̀ (ἀρνίον). Ове́нъ (κριὸς) ὄϜιν, ὄϜις (ὄϊς), λτ. ovis (συγγεν. ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Schaf, Κτὸξ. schäp=ov, μετὰ τοῦ ἰσχυρȣ̃ πνευματισμȣ̃, sch-ov-is). τὸ δὲ Овца̀, Овча̀, ἀπὸ ῥίζης Ов (ὄϜ-, ὄβ-ις), ὅθεν Ови́ча, συγκοπ. Овча̀, οἷον ὀϜίτσα = ὀϜίσκα, ὀΐσκη (ὄϊς μικρά). Овчи́на μηλωτῆ (κατὰ τὰ εἰς ина, δερμάτων σημαντικὰ, ἐκ τȣ̃ ινος, ινη, κτητικȣ̃, ἀντὶ τῶν εἰς η, ια, εα (νεα, κεα τεα) ἑλληνικῶν (ὡς, κυνέα, ῆ, λεοντῆ, ἀλωπεκῆ) = ὀΐα, ὠῆ, ὤη (ἐκ τȣ̃ ὄϊς, ὄϊα, ᾤη) καὶ, " ὠΐσχα, (Ἡσύχ. εἰ ὑγιές).

О̀вый, о́въ, ва, во (ὅς, ἥ, ὅ, ὅς μὲν) ὅϜος, ὅος (ὅθεν ὅου = οὗ) = ὅς· καὶ О̀ви, ὅϜοι (οἱ δὲ)· ἥ, ὅπος, ὅποι (ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ πὸς, πὴ, πὸν, ὅθεν τὰ ἐπιῤῥήμ. ποῦ, ποῖ, πῆ, πῶς, ὅπως, ὅπη, κτλ. ἀλλὰ καὶ τὸ πὸς ἐκ τȣ̃ ὅς. βλ. О̀нъ καὶ Ῥείμ. λ. πόθεν, καὶ, τὸς). О̀во καὶ О̀вогда̀ (О̀вог-да, ἐνίοτε) ὁπόϜτε, ὁπότε, ὅϜῳ, ὅπȣ. τὸ Σνσκρ. Ijan=ὅϊον, -ος, οἷος, ὅς.

О̀гнь, Ῥωσσ. Ого́нь (πῦρ), Βοεμ. ohen, Βενδ. oign, Λιθ. ugnis, Σανσκρ. aghni, λτ. ignis = λ-ιγνὺς, λιγνὺς (καπνὸς φλογὸς, καὶ αὐτὴ ἡ φλόξ· ὡς " σέροψ λιγνύς. Σοφκλ. Ἀν-

τιγ. ςίχ. 1127.), συγγεν. τῦ λύχνος, λύκη, lux, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Lohe=φλὸξ (Ῥείμερ.). Ἀλλ' ἐν μὲν τῷ ignis ἐκπέπτωκε τὸ λ. τῦ λιγνύς (ὡς λείβω, εἴβω· λάχνη, ἄχνη· λαμπήνη, λαπήνη, ἀπήνη. labor, labos, ὔπος, αἶπος· λιμβρὸς, παρὰ τὸ λίβω, λιβερὸς, imber· liquor, ἰχῶρ, παρὰ τὸ λίκω, λείχω), ἐτηρήθη γέμην τὸ ςοιχεῖον ἐν τῷ lignum, τὸ ξύλον, οἷον λύχνον, (λάμπον, καιόμενον, καθὰ καὶ [κάω] κᾶλον, καὶ [δάω] δανὸν, δαλὸς, δαυλὸς, κτλ.). Τὸ δὴ λ-ιγνὺς, ignis, τραπέντος τὸ ι, εἰς ο (ὡς αἰολικ. θρόδαξ, θρίδαξ), γίνεται (ogn-is) Óгнъ. (ὁ δὲ Ἀδελύγγιος παρέβαλε πρὸς τὸ Óгнъ τὸ ακὴ, ἀκὶς, acies, κτλ. διὰ τὸ ὀξὺ τῆς φλογὸς. βλ. λ. Ecke.)

*Огурéцъ, ὑποκορ. Огýрчикъ, συνήθ. ἀγγύριον, ἀγγυράκι. μσ. λτ. anguria, Βομ. Wokurka, Γρμ. Gurke, κτλ. ἐκ τῦ λτ. cucumis, cucumeris, Ἰτ. cucumero, Γλ. concombre, (Adelung.)

Одúнъ (βλ. Едúнъ). τὸ Одúнъ, καὶ ο=ε Едúнъ πιθανώτατά μοι δοκῦσιν = ὀδεῖν, ὁ δεῖνα= δεῖν = τὶν, τὶς, τινὰ = ἶν, ἶς = εἶς· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ὃς, ἶς, ἶν (μετὰ τῦ πνευματισμ. τ = δ), τίς, τινὰ, δεῖνα, ὐδὲν ἄλλο προφανῶς, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀριθμητικὸν εἷς, τοτὲ μὲν ἀριθμητικῶς, τοτὲ δὲ δεικτικῶς, ἢ ἀναφορικῶς, ἢ ἀορίςως ἐκλαμβανόμενον εἰς

μονάδος ἢ μοναδικῦ τινὸς δήλωσιν (*βλ.* Еди́нъ *καὶ* И́нъ, *καὶ* О́нъ), *ὅθεν ἡ Σλαβονικὴ ἔταξε τὸ ὀδεῖν, δεῖν, δεῖς, ἀντὶ τῦ ἁπλῦ ἀριθμητικῦ εἷς* (*βλ. καὶ* '*Ρείμ. ἐν λ. εἷς, οὐδεὶς, τός*), *τὸ δὲ ο, τῦ* Одинъ, *ἢ αὐτὸ τὸ ἑλλην. ἄρθρ. ὁ, ὀδεῖν, καὶ, ο=ε,* Единъ. *ἢ μᾶλλον, πρόσθεσις εὐφωνικῦ φωνήεντος, ὡς τὸ ε εἰς τὸ* (*εἷς*) *ἕεις,* (*ε = ο*)· *καὶ τὰ ὀςαφὶς, ἀςαφὶς=ςαφὶς, κτλ.* Одина́кій, *ἑναδικὸς, μοναδικὸς· ὅθεν* Одна́ко (*πλὴν*), *ὡς τὸ τῆς συνηθ. μόνον, μονάχα* (*τότε ἢ ἐκεῖνο μόνον ἐξαιρεμένο*).

О́дръ, (*κλίνη*), *ὀκ=ἕδρα* (*ὅδρα, ὡς ἐφθὸς, ὀφθὸς, ὀπτὸς*), *ἀλλ' ἐκ τῦ* О-дрема̀ (*βλ.* Дремлю̀), *ἐν ᾗ δαρθάνομεν. συγκπ. ὡς τὸ* И́скръ.

О́зеро, *βλ.* Е́зеро.

О́й, *ὠή, ἢ ὀΐ, ὀὶ* „ oh, ey.

Ока̀ (*Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Περεμίσλην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καλούγας*)=*ἄκα, λτ.* aqua, *ἄχα, ἄα,* (*ο = α*). *Οὕτω καὶ* Вýда *ἄλλο ποτάμιον* (*κατὰ τὴν Νοβογοροδικὴν ἐπαρχίαν*) =(*Fύδα,* uda) *Fύδα-ς, ὕδας, βέδυ* (*βλ.* Вода̀). *Ἔξεςι πρὸς τῦτο καὶ τὴν Βόδαν, πόλιν Οὐγκαρικὴν, παραβαλεῖν, καὶ τὰ νῦν Βοδενὰ* (*Βυδανὰ, ὑδανὰ*), *πόλιν Μακεδονίας* (*τὴν ἀρχαιότερον Ἔδεσσαν*), *οὕτω μετονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων. κατὰ τὸ, Ὕδη, κτλ. βλ.* Москва̀.

Окно̀ (*θυρὶς*), *παρὰ τὸ* О́ко = (*ὀπὴ = ὄψ,*

ὀπός, π = κ) ὄκος, ὀκός, (κατ' ἐπένθεσιν τῦ ν, Окнὸ, (Окὸ), ὅθεν καὶ ὑποκορ. Окóшка (θυρίδιον)=ὀκίσκος(ὀκόσκα)·ἐντεῦθεν καὶ ἡ Σ. ὄκνα (κάδυ οἰνοδόχυ ἡ ἄνω ςρογγύλη θυρίς), καὶ Βλαχ. ὄκνα (μεταλλεῖον ἅλατος).

Око, ὄκος, ὄκκος. λτ. (ocus) oculus, 'Ιτ. occhio, Γλ. oeil, Γρμ. Θgc, Auge (αὐγὴ, ἡ αὖκος = ὦκος, ὄκος· ὡς αὖς, ὦς, οὖς)· τὸ δὲ ὄκος = ὄπος (κ = π), ὄψ, ὦψ· ἢ ὄσσος (ὄξ, ὦξ) ὄκος, ὄκκος (ἐκ τῦ ὄπω, ὄπτω, αἰολ. ὄσσω, -σσομαι. βλ. 'Ρειμ. λ. ὄπω, καὶ αἰγή). Σβ. oga, Δαν. oge, 'Ολλ. ooghe, 'Αγσξ. eage, 'Αγγ. ege, Λιθ. akis, 'Ινδ. aksi, καὶ μὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ταυρίδι Ταταροις ogo, κτλ. ['Η λέξις εὑρίσκεται ἐν γλώσσαις πολλαῖς, φαίνεται δὲ ταύτῃ συγγενὲς καὶ τὸ, ὠγὴν, ὠγῆνος, ὠκεανός. καὶ ὄγγα, ὄγκα, 'Αθηνᾶς ἐπίθετον παρὰ Θηβαίοις. τὸ φοινικικὸν og, ogan, σημαίνει κύκλον· ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄκκαβος. βλ. Окóвъ, καὶ 'Ρειμ. λ. ὄκος καὶ ὠγήν.]

Око, ἡ συνήθ. ὀκᾶ (εἶδος μέτρου καὶ ςαθμοῦ τριῶν λιτρῶν.) ἴσ. ἐκ τοῦ ἄγω, (βαρῶ, ζυγίζω) ἄγος (ὄγος) = ἄχθος. ὡς καὶ τὸ λτ. uncia, οὐγγία, οὐγκία (ἄγω, ὄγω, ὄγος, ὄγγος, ὄγκος).

Окóвъ, πληθ. Окóвы (κρίκος. δεσμός), ὁ παρὰ τὸ, ὄκαβ-ος, ὄκκαβος (= κρίκος, κίρκος. 'Ησύχ. συγγεν. ὄκος, ὄγγα, κτλ. βλ. Око.

ἀλλὰ τὸ Оковъ = О-ковъ, *ἐκ τῦ* кую, *καὶ* Окую, Оковаю, Оковываю (*δεσμεύω, ἀλυσιδόω, σιδήρῳ περισφίγγω*). *βλ.* Ковъ, *καὶ* Кую.

Окуныва ю, *καταδύω ἐν ὑγρῷ, βυθίζω καὶ πάλιν ἀναδύω, ἐκ τοῦ* Окуну, О-куну) *χύνω* (*ὑποχύνω*), *ἐκ τῦ χύω, χόω, χώω* (*ὅθεν καὶ συνήθ. χώνω*). *Ἐκ τούτυ καὶ* Окунь (*εἶδος πέρκης* = О-кунь) *οἷον, χυνὸς* (*ὑγρὸς*), *χυτὸς· ὡς, χυτοὶ ἰχθύες = ῥυάδες. βλ.* Рыба, *καὶ* Скидаю.

*Оладья = Аладья = *ἐλάδια* (*ὡς, ἔλαιον, λτ.* oleum. *βλ.* Елей. *σημείωσαι καὶ ε = ο = α· ὡς, ἔργανον, ὄργανον, συνήθ. ἄργανον· ἀςακὸς, ὀςακὸς, κτλ. οὕτω καὶ* Олива, *λτ.* oliva, *ἐλαίϜα, κτλ.*)

Оле, (*ἔλε*), *ἔλευ, ἐλελεῦ, συνήθ. ὄλελε* (*ἐπιφώνημα*).

Олень, *βλ.* Елень. (*ο = ε, ὡς ἔλιος, ὄλειος. ἔλινος, ὄλινος. βλ. καὶ* Оладья).

Олово, (*κασσίτερος, παρ᾽ ἄλλοις ὁ μόλυβδος*), *Βοεμ.* wolowo, *μόλυβος,* (*ἀποβολῇ τῦ, μ. ὄλυβος· ὡς, ἄλω, μάλω· ἄλευρον, μάλευρον· καὶ λτ.* ala, *ἐκ τῦ μάλα, μάλη*) *παρὰ τὸ μέλδω, μελίβδω* (*τήκω. βλ.* Мѣдъ), *συνήθ. μολύβι* (*καὶ παρά τισι μεταθέσ.*) *βολύμι. ὡς λτ.* plumbum = *πόλιμβον, ἀντὶ βόλυμ(β)ον, ἀρχ. Τευτ.* pliwe, *ὅθεν τὸ Γρμ.* Bley (*Ῥειμερ.*).

Онъ, Она, Оно. *ὅς, ἥ, ὅ, ἵς, καὶ ἵν, καὶ εἶν, καὶ ἵ* (*αὐτὸς*), *λτ.* is, hic, (*ἴγε*), *ἀρχ. Γρμ.*

his, hit, *καὶ ἐῖν* (*αὐτῷ*), *Γρμ.* ihm, ihn, ihr· *καὶ* er (*ὅρ=ὅς*), sie (*ἥ*), es (*ὅ*), *ὡς τὸ Σλαβον. ὀδέτ.* e, exe, *κτλ. τὸ δὲ ἴς, ἴν, συγγεν. ἴος, ἴα, ἴον=εἷς, ἕνς, ἑνὸς, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς* (*λτ.* unus, na, num, *βλ.* единъ). *ὥςε τὸ* Онъ, нà, нò = *ὀνὸς, ὀνά, ονὸν* (= *μ-ὄνος, μόνη, μόνον*)· *καθὰ πάλιν τὸ* единъ, одинъ (*εἷς*) = *ὀδεῖν, ὀδεῖνα,* = *δεὶς* = *τὶς,* = *ἴς* = *εἷς, οἶος, ὅος, ὅς*· (*βλ. Ρείμ. λ. τὸς, οὐδεὶς*)· *διὸ καὶ τὸ Ἰταλ.* uno, *Γλ.* un, *Γρ.* eins, ein, *κτλ. καὶ τὸ νεώτερ. ἑλλην. εἷς, ἕνας, μία, ἓν* = *τὶς* (*ἐν τῷ ἀκμάζοντι ἑλληνισμ. εἷς τις, μία τὶς, κτλ. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἁπλῶς, εἷς, μία. βλ. Ματθ.* 25· *καὶ* 27. *κτλ.*). *βλ.* Одѝнъ, *καὶ* Иный. *Πρβλ. καὶ Ἑβρ.* hen, *Περσ.* an, œ, *Τȣρκ.* o, ol, on, *κτλ.* Онсица (*ὁ δεῖνα*) *ἐκ τοῦ* Онсій=он, сій=*ὅςτίος* (*ὅντινα*)· *ὡς καὶ τὸ* сіце *ἐκ τȣ̃* сій (*σίως κε, τίως κε*), *λτ.* sicce (*βλ.* Сіце). Ондѣ, (*ὧδε*) *ὄνθε, ἀντὶ, ἔνθε, ἔνθα.* [*τὸ τῶν Κυπρίων ἄνδα=αὔτη* (*Ἡσύχ.*) *ἴσ. ἐκ τοῦ αν=αυ* (*ὡς αὐΐαχος=ἀνίαχὸς, αὐερύειν=ἀνερύειν*), *ἄντη, ἄνδη, ἄνδα.*]

Опако (*ἀντιςρόφως, καὶ πρηνὴς, συνήθ. ἐπίςομα=ἐπὶ ςόμα*) *ἐκ τῆς* О, *καὶ* пáки, *πάλιν*= *ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν.* [*τὸ συνήθ. ἐπίκωπα, τἀπίκωπα* (*ὡς καὶ τἀπίςομα = τὰ ἐπὶ ςόμα, τὰ ἐπίςομα*), *τὰ ἐπίκωπα, καὶ μεταθ. τἀπίπωκα = τὰ ἐπὶ κώπαν.* (Kopf) = *κώβαν* (*κωβὴν, κυβὴν, τὴν κεφαλὴν*), *ὅθεν,* = *ἐπὶ κε-*

φαλὴν· ὡς καὶ ἀνάποδα (= ἐπίςομα, ἐπίκωπα), ἐκ τοῦ, ἄνω πόδας (ὅθεν ἀναποδίζω)· καὶ πρέμυτα=ἐπίςομα (πρὸ, μύτη, μύτις = ῥίς· ὡς τὸ πρόχνυ = πρὸ γόνυ). Παράβαλε καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥηματικὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ὡς, ἀνάκαρ (ἀνὰ κάρα· ὅθεν τὸ συνηθ'. ἀνάκαρα = ἰσχὺς, ὡς ἄνω κάραν ὑψέντων τῶν δυνατῶν)· ἐπίκαρ (ἐπὶ κάρα = ἐπὶ κώβαν, ἐπίκωπα)· κατάκαρ, ἢ κατωκάρα (κατὰ κάραν, συνήθ. κατακέφαλα, κατακεφαλῆς), κτλ. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ, ἀνάλαιμα = ἄνω λαιμȣ̃ (ἐπὶ τῆς τῶν βρωθέντων ἀναδόσεως, καὶ ἐπὶ κατάρας „ἀνάλαιμα νὰ τὸν γένῃ τὸ φαγίον=νὰ τὸ ἐξεμέσῃ, νὰ μὴ τὸ χωνεύσῃ, κτλ].

Опри́чь (*πλὴν.* = О, при́чь) = *πάρεξ, παρὲξ (πρὲξ, πρίξ)=πρὶς, πέρις (πέρι, ὅθεν πέρις) πέριξ, περιξὸς, ἀφ' ȣ̃ περισσὸς-σσῶς (ὡς ἐκ τȣ̃ πλέον, πλὴν)· Ἐκ τȣ̃ πέρις, πρὶς καὶ τὸ πρίν· ὡς ἐκ τȣ̃ παραὶ, τὸ λτ.* præ, præter=*πάρεξ. βλ.* При́. [*τὸ ο, ἐν τῷ* Опри́чь, *φαίνεται οὐχ' ἧττον πρόθεσις, ἢ φωνῆεν κατὰ πρόσθεσιν, ὡς ἐν τοῖς, δὰξ, ὀδάξ· βριμῶ, ὀβριμῶ· σκάπτω, ὀσκάπτω· κέλλω, ὀκέλλω (βλ. καὶ* Орѣхъ). *τοιȣ̃το καὶ τὸ α ἐν τῷ ἀπρίξ, πρίξ, πρίω. κτλ.*]. Опри́чина (*φρȣρά τις τῶν παλαιῶν τῆς Ῥωσσίας Βασιλέων· καὶ 2, = προνόμιον) οἷον, πρισσεινὴ, περισσινὴ = περίσσειος, περίσσειον. ὡς περίσσειος,*

ἤτοι ἐξαίρετος μὲν ἡ φρουρὰ, ἐξαίρετον δὲ καὶ τὸ προνόμιον)· οὕτω καὶ τὸ περισσὸς, περιττὸς = ἐξαίρετος, egregius, exquisitus.

*Óрденъ (τάγμα, Γλ. ordre). Ἐκ τοῦ „ἔρδημα (ἡ τολύπη τῶν ἐρίων), τὸ λτ. ordo, ordinis, ὅθεν συνήθ. ὄρδινον (τάξις, σειρὰ, ὡς τὸ μίτος „κατὰ μίτον), καὶ Óрденъ. (Ῥείμ. λ. ὄρδημα).

Орéлъ (ἀετὸς) συγγεν ὄρνεον, ὄρνις (ἐκ τοῦ ἄρω, ὄρω, ὄρινος, συγκ. ὄρνις, ὄρενος, ὄρεν—ν=λ, Орéлъ), καὶ „ὄρνις Διὸς, ἐξαιρέτως, ὁ ἀετός. πρβλ. Σβ. oren, Ἰσλ. uren, Ῥουνικ, aurn, Γοτθ. ara, ἀρχ. Τευτων. aro, Δαν. örn, Αγσξ. earn, Λαπλανδ. arnes· καὶ Γρμ. Aar = γὺψ (ὁ ἐν τῇ συνηθ. ἐξαιρέτως, ὄρνεον), καὶ πᾶν γυπῶδες πτηνόν· ὅθεν Adler ὁ ἀετὸς = edel Ar (εὐγενὴς γὺψ. βλ. Adelung.). Ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τῶν Κυπρίων τὸ ἀγὸρ, ὁ ἀετὸς = ἄϝορ, ἄορ, ἐκ τοῦ ἀέρω = ἄρω, ὄρω, (Ἡσύχ.).

Орýдіе (ὄργανον, ἐργαλεῖον) [συγγεν. ἔρδω (Γρμ. werde) = ἔργω, ὀρδέω, ἔορδα (ὅθεν λτ. ordior), ἐορδὸς, ἐόρδη, ὡς ἐόργη], οἷον ἐόρδιον (ὀρόδιον)· ὡς καὶ ϝέρδιος, γέρδιος, γέρδης (ὑφάντης), λτ. gerdius. καὶ cerdo (γέρδων, κέρδων = ἔρδων, ἐργάτης, ὅθεν, sacerdo = sacer cerdo, ἱερὸς γέρδων, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων = ἱερεύς). οὕτω καὶ (ἔργω) ἔργανον, γέργανον = ὄργανον. κτλ. (βλ. καὶ Бéрдо). τὸ δὲ, ἀρὶς, ἀρίδος, (Ἀνάλ. Α, 221) Σ.

ἀρίδα = τρύπανον (βλ. καὶ Adelung. λ. geräth)· βλ. Орѣ, καὶ Ружьѐ.

Орѣхъ (κάρυον). Οὔτ' = ὄρχις (ὅ τινες παρέβαλον. βλ. Tripart. p. 116, ἴσως κατὰ τὸ ὀρχὶς, καὶ ὀρχὰς, εἶδος ἐλαίας. λτ. orchis, orchas)· οὔτε μὴν (ὡς πρότερον ᾤμην) = ἄρυον = (ἄρυhον, Орѣхъ) " ἄρυα τὰ Ἡρακλεωτικὰ κάρυα· καὶ, αὔαρὰ τὰ Ποντικά. Ἡσύχ. (ἔςι δὲ τὸ ἄρυον = κάρυον, χωρὶς τῦ κ. ὡς τὸ λτ. aper = κ—άπερος, κάπρος)· ἀλλὰ τὸ Орѣхъ σύνθετον δοκεῖ ἐκ τῆς ο, προθέσ. (ἢ ο, εὐφωνικ.) καὶ рѣжу (συγγεν. Рѣкỳ, рѣхъ, рѣшу ш = χ. κτλ.), ῥήζω, ῥήσσω, ῥάγω, ῥήγω, ῥέγω, ῥέκω, ῥείκω, ῥίκω, ἐρείκω, ὅθεν ἐρεικτὸς, ἐρείκη, ἐρεικὶς, ἐρείκιον, κτλ. ἐρέχω (ὅθεν ἐρέχθω), οἷον ἐρέχ-ιον (ὀρέχιον. Орѣхъ ε = ο) = ἐρεικτόν. ὡς ἐρεικτὰ καὶ τρωκτὰ τὰ κάρυα· καθὰ καὶ τὸ ὄροβος, ἐκ τῦ ἐρέπω, -πτω, συγγ. ἐρέβινθος· καὶ τὸ ἄρακος, ἐκ τῦ ῥάγω. βλ. Горóхъ. Ὡσαύτως καὶ τὸ λτ. nux, nucis (Γρμ. Nuss, Γλ. noix, κτλ.), οἶμαι, συγγ. νύγω (νύκω), νύσσω = νώσσω, νώγω (νώξ, νύξ = νωγὸς), νῶγος, ἢ νώγα, τὸ πρωτότυπον τῦ νώγαλον, -λα, νωγαλεύματα = τρωγάλια, (Σ. στραγάλια), τραγήματα, ἐκ τῦ τράγω, τρώγω· καὶ τὸ νώγω δὲ = νάγω, Γρμ. nagen, knagen (knaupern), νάϜω, νάω, Ϝνάω, κνάω, κναύω, χναύω, (Σ. τρωγαλίζω, τρα-

γανίζω, κρατσανίζω). βλ. λ. Нужда, καὶ 'Ρείμ. λ. νωγάλευμα.

Орю̀, ὀρῶ, ἀντὶ ἀρῶ, ἀρόω, ἄρω (συνήθ. ὀργόνω, ἐκ τοῦ ἔργω, ὄργω), Σερβ. оремъ (ἄρωμι, ὡς ἄλωμι, ὅθεν ἀλῶναι, ἀλώς), Καρν. orjem, Λιθ. aru, Λεττ. arru, λτ. aro. τὸ δὲ Γρμ. ackern (ἐκ τοῦ Acker = λτ. ager, ἀγερὸς = ἀγρὸς) οἷον ἀγρώσσω, ἀγρὸν ποιῶ (ὡς τὸ νεάζω, νεόω, ἐκ τοῦ νεὶς, νειὸς, καὶ νειοποιεῖν = novare agrum). Орáло (καὶ ἀποκοπῇ ράло) ἄροτρον, λτ. aratrum. [ἐκ τοῦ ἄρω, ἀρῶ, ὄρω, ἔρω φαίνεται τὸ ἔρϜω, ἔργω, κτλ. ἄρω, ἔρω, ὄρω συγγενῆ. βλ. Орýдie.]

Òрь (ἵππος. βλ. Δοβρόβ. σελ. 271) (ὀρὸς, ὄρω, βλ. Орéлъ), ὀρεύς? ἢ συγγεν. рѣю, рóю, (ронѝ). βλ. Жребéцъ.

Óсва (σφὴξ), 'Ρωσσ. осà, Βοεμ. wosa, λτ. vespa, Γρμ. Wespe, Wepse, κτλ. ἐκ τοῦ σφῆκα, μεταθ. φῆσκα (σκ=σπ. αἰολικ. ὡς, σκύζω, σπάζω· σκύλον, spolium), φῆσπα (φ=v) vespa (οὕτω καὶ σφέτερος, φέστερος, vester)· ἐκ δὲ τοῦ vespa (κατ' ἔκπτωσιν τοῦ v) espa, e = o, ospa = Óсва, καὶ πάλιν ἐκβολῇ τοῦ в, Осà, ὅθεν Ϝóca, wosa.

Осéлъ, ὁ, Ослѧ̀, ἡ, (ὄνος), λτ. asinus, Γλ. âne, ἀρχαιότερ. asne, Γοτθ. asilus (παρ' Οὐλφίλ.), Γρμ. Esel, 'Αγγλ. ass, 'Ολλ. ezel, Σβ. äsna, Δαν. asel, λτ. ὑποκορ. assellus. δοκεῖ μοι συγγενὲς τοῦ ἄσιλλα (ἄσιλλος, ἄ-

σιλος). ἄσιλλα κυρίως ὁ ἀναφορεύς, ἴσως δὲ κατὰ διάλεκτον ἐσήμαινεν ἡ λέξις καὶ τὸν ὄνον, καθὰ δὴ καὶ τȣ̃το (παρὰ τὸ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω) τάττεται ȣ̓ μόνον ἐπὶ τȣ̃ ζώȣ, αλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων βάρη ἀνεχόντων, ὡς, ὄνος ὁ τȣ̃ πλοίȣ (Σ. ἐργάτης), καὶ ὄνος μυλικὸς, κτλ. ὡς δ' αὔτως καὶ κίλλης, κίλλος λέγεται ὅ, τε ὄνος, καὶ ὁ κιλλίβας (βλ. 'Ρείμερ. λ. κίλλος). ἔςι δὲ τὸ κίλλος συγγενὲς τȣ̃ ἄσιλλα, ἀμφότερα γὰρ, οἶμαι, παρὰ τὸ ἴλω, ἴλλω ἔλω, ἔλλω, (κινῶ), μετὰ τῶν πνευματισμῶν, τȣ̃ μὲν κ, κέλλω, κίλλω, κίλλος, τȣ̃ δὲ σ, σέλλω, σίλλω (βλ. Силáю), σίλλος (ὡς τὸ σιλλὸς = ἰλλὸς), σίλλα (καὶ μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ α, ὡς, ςαφὶς, ἀςαφὶς), ἄσιλλα. Ὥςε τὸ σίλλος κίλλος (ἄ-κιλλος, ὄ-κιλλος· ὡς, κέλλω, ὀκέλλω) ἄσιλλος, asilus, asellus, Oсéль, καὶ asinus (ν = λ. ὡς, ἦλθες, ἦνθες, κτλ.). Εἰσὶ δ' οἵ παρέβαλον τὸ asinus πρὸς τὸ ἀσινὴς (ἀβλαβής)· ἀλλ' ὁ ὄνος πολλάκις καὶ βλάπτεται καὶ βλάπτει (σίνεται).

Óсень, βλ. Éсень. Καὶ τὸ Веснà φαίνεται ὡς ἀπὸ τȣ̃ Béсен = Ϝéсен, Éсень, ὅπερ ἄν τις εἴποι πάντα παρὰ τὸ Вѣю=αἴω=ἄω, ἔω, ὅθεν τὸ ἔαρ, καὶ ὁ εὖρος, καὶ ἡ ὥρα, καὶ ὁ ὧρος, κτλ. τὰ πάντα συγγενῆ τȣ̃ ἀήρ, ἄημα, ἄησις· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ (ἀέω), ἀέσω, μετοχ. ἀέσων. ἢ, αἴω, αἴσων, Ϝαίσων, Éсень, κτλ. Ἢ (αἴθω) αἶθος (λτ. æstas, æstus, ætas, ἔτος),

αἶσον, Ϝαῖσον (σ=θ). τὸ δὲ λτ. autumnus, (φινόπωρον) δοκεῖ παρὰ τὸ augeo (αὐγέω) αὔγω, αὔξω, αὐξέω, οἷον auctumnus=αὐξόμενος, ἢ αὐξόμηνος (διὰ τὴν αὔξησιν τῶν νυκτῶν).

Óсмь, καὶ κοινῶς μετὰ τῦ Ϝ, Bóсемь, λτ. octo, οκτώ. [σημείωσαι Σλαβονικ. с = λτ. c = κ· ὡς, дес-ять = dec-em = δέκ-α· сес-ть= sec-s (sex), = ἕκ-ς (ἕξ)· ось, ос- =ac-sis (axis)=ἄκ-σων (ἄξων)· весь, вес- = vic-us, Ϝοῖκ-ος. κτλ. καὶ ос-мь=oc-to=ὀκ-τῶ. βλ. ςοιχ. С). τὸ δὲ óсмь φαίνεται συγκοπὴ ἐκ τοῦ осшомь, (ὡς τὸ céмь, ἐκ τῦ céдмь), μετὰ τῆς συνήθυς παρὰ λατίνοις προσθήκης τῦ μ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς septem, decem, ἴσως ἀντὶ τῦ ἐφελκυςικοῦ ν, ὅπερ οἱ Ἴωνες προσετίθυν ὡς τελικὸν ἔν τισιν ἐπιῤῥήμασιν, οἷον ἔπειτεν, εἶτεν (εἶτα)· οὕτω διάλεκτός τις ἔλεγεν ἔπτεν (ἑπτὰ), septem· ὄκτων, ос(шо)м, óсмь· εὑρίσκεται μέντοι τὸ ἑπτὰ καὶ μετὰ τῦ μ αἰολικ. ἔβδεμ, ὅθεν καὶ ἑβδεμήκοντα=ἑβδομήκοντα, κτλ. βλ. Ῥείμερ.], Γερμ. acht, Ἰσλ. aatta, Ἀγγλ. eight, Γαλ. huit, Περσ. est, Σνσκρ. achtome, καὶ παρὰ τοῖς Ζιγάνοις (Τσιγγάνοις) ochto. κτλ. Οὐ παντάπασιν ἀπιθανός μοι δοκεῖ ἡ τοῦ ὀκτὼ συγγένεια πρὸς τὸ ὄχθος, ὄχθη, κτλ. (ἔχω)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τῦτυ ἰδέα ἐξέχον ὕψος, ὕβωμα, καὶ ἑπομένως κῦβον, ὡς ὁ τέσσαρα, τετράγωνον. βλ. Чешыри.]

Осе́тръ, *βλ.* Сте́рлядь.
Осо́ба, Осо́бый, *βλ.* Себѣ.
О̓спа, *βλ.* Сыпу̀
О̓стровъ (*νῆσος*) *κατὰ Δοβρόβισκ. ἐκ τῦ* о́стръ (*ὀξὺς*)· *πιθανὸν· ὡς καὶ,” νῆσοι θοαὶ* (*Ὁμηρ.*) = *ὀξεῖαι, διὰ τὰ ἐξέχοντα ἀκρωτήρια· εἰ μή τις συνάπτειν ἐθέλοι τὴν λέξιν μετὰ τῦ* Стру́я (*ῥεῖθρον, ῥεῦμα*). *οἷον ἀπὸ θέματος,* стры́ю (*ῥύω*) стро́в, (*ὡς* кры́ю, кро́въ), *μετὰ τῆς ο προθέσ.* О̓стровъ = (*ςρύϜος, ῥύος*) *περιῤῥυτος* (*ὡς καὶ ἡ νῆσος παρὰ τὸ νάω*). *τὸ δὲ ςρόβος* (*μετὰ τῦ εὐφων. ο, ὄςροβ-ος*), *ςρόμβος, πάντῃ ἀπίθανον πρὸς τὸ* О̓стровъ *παραβαλλόμενον* (*ὡς ἀλιςεφὴς δῆθεν καὶ περίςροφος ἡ νῆσος*).
О̓стрый, О̓стръ (*μετὰ τῦ Ϝ,* Во́стрый, *ὀξὺς*) *ὀςερὸς* (*ὄςρος*), *ἀντὶ ὀσκερὸς* = *ὀξερὸς* (*ὅθεν ὀξερίας*), *ὀξηρός. βλ. τὸ θέμα* О̓сть.
О̓сть (*ἀνθέριξ, ἀθὴρ ςάχυος*) *ὀςὸς, ὀςὺς* = *ὀσκὺς* = *ὀξύς.* [*κσ, καὶ μεταθ. σκ* = *ξ. ὡς σκίφος* = *κσίφος, ξίφος· σκερὸς* (*ὅθεν σκίῤῥος, σχερὸς*) = *κσερὸς, ξερὸς· κτλ. καὶ κσ, ἢ σκ* = *στ. ὡς* шесть = secs, sex, *ἕκς* (*ἕξ*)· стѣнь = *σκένος·* пясть = *πάκς* (*πάξ, πύξ.*) (*κατὰ τὸ στύβαλον* = *σκύβαλον· στυφαλμεῖν* = *σκυβαλίζειν*). *οὕτω καὶ Σερβ.* шт (*στ*) = *Σλαβ.* щ (*σκ*), *οἷον,* щеня̀, штене· щипати, штипати· щавель, штавлье, *κτλ. ἀλλὰ καὶ κ* = *τ.* (*ὡς, τῆνος* = *κεῖνος, ἐκεῖνος, κτλ.*

βλ. καὶ Тимонъ)· καὶ τὸ τȣ̃ ξ δὲ συγγενὲς ψ (πσ, καὶ σπ) = στ. ὡς, ψὰρ, Γρμ. staar· ςολὴ, σπολὴ· hospes, ἐκ τȣ̃ hostis (βλ. Стра-нà)· ςάδιον, σπάδιον, spatium· καὶ πάλιν σκ = σπ = ψ = ξ· ὡς, σκοίθης = σποίθης = πσοί-θης, ψοίθης (ψύθης)· ξάω, ψάω· ψηρὸς (σκηρὸς) ξηρὸς, (ψαρὸς), κτλ.]. Óстие (ἀκίδες) ὀςεῖαι = ὀξεῖαι. κτλ.

Óсь, ἄξων (ἐκ τȣ̃ ἄγω, ἄξω, ἢ ἐκ τȣ̃ ἀκὴ, ἀκὶς, λτ. acies, acus, ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς), λτ. axis, Γρμ. Achse, Ἀγγλ. axle, Ἀγγσξ. astre, Πορτȣγαλ. eyxo, Ἰτ. asse, Γλ. essieu, καὶ axe, Δαν. axel, κτλ. βλ. Óсмь.

Отéцъ (πατὴρ) ἄττας (α = ο, καὶ ε, ὄττας, ὄττης), λτ. atta, παρὰ Βάσκαις, ait, Γρμ. atta, aetty, aette, etle, Οὔγκαρ. atya, καὶ Ταταρ. atza, tza, tcha. ὡς, τάττα, τέττα, Γρμ. Tate, Täter, Dot, κτλ. (βλ. Дѣдъ)· γενικ. Отцà (συγ-κοπ. ὡς ἐκ τȣ̃ Отéца) οἷον ἀττέσα, κλητ. Óтче (Отéче, οἷον ἄττασε, ἄτσε, ὄτσε), ὡς ἂν σχηματισθείη τὸ ἄττας συγκλινομένȣ καὶ τȣ̃ τελικȣ̃ σ κατὰ Σλαβονικὸν σχηματισμόν· εἴωθε γὰρ ἡ Σλαβονικὴ τηρεῖν τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ὀνομαςικῆς καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις, προ-ςιθεῖσα τὸ χαρακτηριςικὸν τῆς πτώσεως φω-νῆεν (ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐν τοῖς πλείςοις δὴ τῶν περιττοσυλλάβων, οἷον, πάνθηρ, πάνθηρ-ος, κωλὴν, λῆν-ος, κτλ. τὸ μέντοι σ ἀποβάλλει ἐν ταῖς πλαγίαις, εἰ τȣ̃το τύχοι λη-

κτικὸν τῆς ὀνομαςικῆς). Ἀλλ' ἡ Σλαβονικὴ καὶ τὸ Ἰησῦς, Іисусъ ἐσχημάτισε μετὰ τῦ τελεκῦ ς, ἐν ταῖς πλαγίαις, οἷον Іисус-а = Ἰησῦ (γενικὴ). Іисус-е, ὦ Ἰησῦ (κλητικὴ), κατὰ τὸ (Отéц-а) Отцà, Óтце (Óтец-е). κτλ. βλ. Питáю.

Óтъ (ἐκ, ἀπὸ, ἀτ, ο=α) =ἀπ (π=τ. ὡς, πέσσυρα, τέσσαρα· πέλμα, τέλμα· πεσσὸς, tessera), λτ. ab, ob, a, Γοτϑ. aba, abu, Γρμ. ab, Ἀγσξ. καὶ Σβ. af, of, κτλ. — ἢ, ὀκ (ἀντὶ ἐκ· τ = κ), ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χυδαίων συνήθως „ ὀκ (καὶ ὀχ) τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐκ τὴν πόλιν, (ἐκ τῆς πόλεως).

Óхта (ἐν Πετρουπόλει μέρος τῆς ὄχϑης τοῦ Νευᾶ.) παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ ὄχϑα, ὄχϑη· παρωνόμαςαι δὲ παρὰ τὸ παραῤῥέον ῥυάκιον Óхта, ὄνομα, ἤ φασι, Συηκικὸν, καὶ ἴσως συγγενὲς τῷ aqua (βλ. Окà).

Óхъ, Охáю = ахáю, ἄχος, ἀχέω, ὀχέω, ὀχϑέω. (πεποιημένον ἐκ τοῦ τόνυ ἆ, ἄχ, ὄχ, ah, oh, κτλ. Ῥείμερ.), Γρμ. achen, ächzen, Ἀγγλ. to ache, κτλ.

Óцетъ (ὄξος) λτ. acetum, [ἐκ τῦ (aceo) acuo (ἀκύω, ἀκέω. = ἀκάζω). τὸ ϑέμα ἄκω, ὅϑεν ἄκος, acus, ἀκὴ, ἀκὶς, acies, ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, acutus, ἀκμὴ, acumen, ἄκρις, ὀκρὶς, ἄκρος (ἀκὴ, ἀκερὸς), acer, acerbus = ἀκερϜὸς, κτλ.], Γοτϑ. akeit, ἀρχ. Γρ. ezzich=Essig. βλ. Ýксусъ, καὶ Óсть.

Очень, *ἄγαν* (*ἄκαν*, *ὄκεν*, ц = *κ*=*γ*. *καὶ* ε = *α*, *ὡς*, *εἶτεν* = *εἶτα*). *ἢ ὄχα* „ *ὡς τὸ* „ *ὄχ' ἄριςος* (*ἔχω*, *ὄχος*, *ἔξοχος*). *τὸ πρῶτον πιθανώτατον*. *Ἄλλοι παρέβαλον καὶ τὸ Γρμ.* igen (Tripart.), *καὶ Σκρ.* Watza.

П.

П, п (Покóй, *ποκόη*.)=П, *Π*, *π* *καὶ*=*φ* *καὶ β*. — п̄ = *π'* (80). — ,п = ,*π* (80000).

Павлинъ, Пáва, *λτ.* pavo, *συνήθ. παβῶνι*, *παγῶνι*, *'Ιτ.* paone, *Γλ.* paon, *'Αγσξ.* pawa, *Γρμ.* Pfau, *'Αραβ.* tavas, tavassa, *ταῶς* (*ταϜώς*), *ταώς*, *παϜώς* (*παϜών*), *παβῶνι*, *παγῶνι*. *ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ πτηνȣ̃* (*πὰβ. τὰβ*). *παῤβλ. τὸ Τȣρκικ.* tauk = *ὄρνις*. *βλ.* Кýръ.

Паду̀ (*πίπτω*), *καὶ* Пáдаю, *πάτω*, *πατάω* (*ὅθεν πατάσσω*.)=*πέτω*, *λτ.* peto (aliquem lapidibus), *πετόω*, *καὶ πίτω*, *ὅθεν πίττω*, *πίσσω*. *αἰολικ. πίπτω*, *πιτνῶ*. *Κρν.* padem, *Σερβ.* паднемъ (падем). *συγγεν* Бѣду̀ (*ὡς τὰ πάτω*, *βάδω*, *πέτω*, *πέδη*, *πεδάω*), *κτλ.* Падéжъ (*πάτησις*, *πέτησις*) = *πτῶσις* (*γραμματικῶς· καὶ* 2, *ἐπιδημία*, *νόσος καὶ θάνατος κτηνῶν*; *συνήθ. ψόφος*), *ὡς τὸ πέσημα*. Падýнъ (*καταῤῥάκτης*) *ὡς*, *πάτων* (*πατῶν*, *παδῶν*), *πέτων*=*πίπ-*

των (ὡς, πίτυλος). Συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Πάδος ποταμὸς, λτ. Padus, Γαλ. καὶ Γρμ. Po, ὅθεν καὶ Παδόσα, τὸ ἕτερον αὐτῦ τῶν ςομάτων· Πολύβ. (οὐ γὰρ οἶμαι τὸ πάδος=(πόω) πότος, ποταμός). περὶ δὲ τοῦ φυτῦ, πάδος, padus, βλ. Ῥείμ. λέξ. πηδόν]. Западаю, (διαπίπτω, ὑποπίπτω, ἐπὶ ἡλίου = δύω). Западъ (δύσις), οἷον ζαπετόω, ζάπτωσις = διάπτωσις, πτῶσις. ὡς τὸ „ ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο (Ἰλ. Θ, 485). καὶ „τὰ ἄςρα πίπτει = δύεται (Φιλόςρ.). πρβλ. λτ. occasus, occidens (occido) ἐκ τῦ cado (πίπτω). [τὸ δὲ cado = Паду (πάδω) πάτω, c = π· ὡς, coquo, πέπω (πόπω, κόκω)· equus (ἔκκος, ἴκκος) ἵππος· sequo (ἕκω) ἕπω· ὅκως, ὅπως· σηκὸς, sepes, κτλ. καὶ τὸ d (δ) ἐν τῷ cado = τ· ὡς, πίδναμαι, πίτναμαι· πεδὰ, μετὰ· βάδω = πατῶ· ὅθεν καὶ (πάδω, πήδω) πηδάω, - δῶ, καὶ πέδον, πέζα. κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω). Πρὸς δὲ τὸ Западаю συμφωνεῖ κατὰ νόημα καὶ τὸ Γλ. coucher = κλίνειν. ὡς τὸ „κέκλικεν ἡ ἡμέρα (Λυκ. κδ. βλ. καὶ Ἡρόδ. Δ. 81.)· καὶ τὸ Τυρκ. giun bati (ἔδυ ὁ ἥλιος ἡ ἡμέρα) ἐκ τῦ batarim = βαθύνω, βυθίζω = δύω, καταδύω. [Σημείωσαι τὸν εἰς аю (καὶ яю) τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων = τοῖς εἰς αω ἑλληνικοῖς (βλ. Μέρ. Α. Τμῆμ. β. κεφ. Ζ. § 15). χαίρει δὲ μάλιςα τῷ σχηματισμῷ τέτῳ ἡ Σλαβονικὴ, καὶ πολ-

λάκις αὐτῷ χρῆται καὶ ἀντὶ τῶν εἰς εω ἑλληνικῶν. φαίνεται δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης ὄν, καὶ μάλιςα τῆς Αἰολικῆς, ὡς ἔςι ξυνιδεῖν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰς αω σωζομένων Αἰολικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν εἰς εω Ἰωνικῶν καὶ Ἀττικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς διαλέκτου· τὰ γὰρ πανταχῆ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος εἰς ῶ συνῃρημένως ἐκ τῶν εἰς εω, καὶ αω προφερόμενα πρῶτα πρόσωπα (ἐρωτῶ, τρυπῶ, χαλῶ, πολεμῶ, γελῶ, κτλ.), εἰς αω ἀσυναιρέτως προφέρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον οἱ Ἰωαννῖται καὶ οἱ λοιποὶ Ἠπειρῶται, καὶ ἐν ταῖς Ἰονικαῖς νήσσοις, καὶ ἀλλαχοῦ, οὐ μόνον ἐρωτάω, καὶ τρυπάω, καὶ χαλάω λέγοντες, ἀλλὰ καὶ πολεμάω, καὶ ἀδικάω, καί, τροχάω τὸ μαχαῖρι (τροχέω, τροχῶ, τροχίζω), κτλ. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀπὸ τῶν ἐς αω καὶ εω συναιρουμένων, εἰς ᾶς καὶ εἰς ᾶ, ἢ αϊ, αει προφέρομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐν τῇ χύδην διαλέκτῳ σχεδόν τι πάντες Ἕλληνες· οἷον, τρυπᾶς, πᾶ, καὶ τρυπάϊ (ἤ, άει), ἀδικᾶς, -κάϊ, πολεμᾶς, -μάει, κτλ. φυλάττομεν ὅμως ἐν ἄλλοις καὶ τὸν εἰς εῖς, εῖ, ἐκ τῶν εἰς εω σχηματισμόν· οἷον, θαῤῥεῖς, θαῤῥεῖ (θαῤῥέω), θωρεῖς, ὁμιλεῖς, λαλεῖς, πωλεῖς, εῖ, κτλ.

Падубъ (πρῖνος) ἴσως συγγ. πᾶδος, πάδοϜος, πῆδος (ὡς καὶ τὸ λτ. ilex = Ϝίληξ, φίληξ, φίλαξ = δρῦς, Ἡσύχ.). ἤ, σύνθ. Па-дубъ, ἐκ

τȣ дубъ (δρῦς). βλ. Дубъ. βλ. καὶ Ῥειμ. λ. πηδὸν.

*Па́жъ, τὸ Γλ. page (νέος εὐγενὴς θεράπων βασιλέως). κατά τινας = παῖς· ὡς τὸ „παῖδες βασιλέων (Πλάτ.)· πῤβλ. τὸ τȣ μ'. λτ. pagius, Ἰτ. paggio (θεράπων, ὑπηρέτης). βλ. Adelung. λ. Page. φαίνεται δὲ τὸ pagius (πάγιος) ἀντὶ παίδιος, παιδίον· ὡς καὶ τὸ παίγνιος (παιγνὸς) = παιδνὸς, (παίδνιος), δ=γ· βλ. Ῥειμ. λ. παίγνιος.

Па́здеръ (καλάμη σίτου). ἠχεῖ ὡς τὸ, πάςαξ (πάςας, πάςαρ), πάσσαλος (Ἡσύχ.)· ἔςι δὲ συγγεν. Пажу̀, Пашу̀, φάζω, σφάζω, σπάζω, (ὡς σπαςὴ, τετμημένη ἡ καλάμη.).

Па́зъ (ἁρμὸς, χάραγμα. ἐπὶ ξύλων συναρμολογȣμένων καὶ ῥαβδωτῶν) ἐκ τȣ Пажу̀ (χαράσσω τοιούτȣς ἁρμοὺς, ὡς τὸ Γλ. canneler). βλ. τὸ συγγεν. Пашу̀.

Па́ки, Σλ. Па́кы, πάλι, πάλιν [τροπῇ τȣ λ εἰς κ, ὡς παρ' Ἰταλ. λ=g, (balneum) bagno· καὶ cl = ch. clavis, chiave· παρὰ δὲ τοῖς Ἰσπανοῖς τ' ἀνάπαλιν cl=ll, οἷον llave, ἀντὶ clave, κτλ. γλωσσῶν ἰδιώματα]. ἢ, ὡς ἐκ τȣ πάλλω (βάλλω) πάλω, πάλιν· οὕτως ἐκ τȣ πάγω, πάζω, Па́ки (βλ. Па́кость). τὸ πάγω, παχὺς=πύγω, πυκὸς (πυκνὸς), ὅθεν πύκα= Па́кы (πάκυ, μεταφ'. ἢ, πάχει, ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ πυκνȣ)· καὶ τὸ Ῥωσ. О-пя́ть (πάλιν)= о-пакь (к=т. я=а). βλ. Па́че, καὶ Пяпя̀.

Па́кость (βλάβη, ἐπίπληξις). Па́кощу (βλάπτω)

συγγεν. πάγω, πάζω, πάσσω (=παίω, πλήσσω). ἐκ τῦ πάγω, πάζω, πάξω (πάκσω, πάσκω) καὶ τὸ πάσχω, ὅθεν τὸ Пáкость, *Βοεμ.* Пак. ὡς τὸ πάθος, αἰολ. πάσος συγγενὲς πάξ, (πάκος) ἐπὶ τῆς φυσικῆς σημασίας τῦ πλήσσειν. Τὸ ἄῤῥητον θέμα пáку (πάω, πάγω. συγγ. Пекỳ. βλ. Пекýся καὶ Пасỳ).

Палáта (παλάτιον, καὶ ἀκροατήριον), καὶ Палáтка (σκηνή), συγγεν. τῦ λτ. palatium=φαλάντιον (φαλὸς, ὁ λαμπρὸς), κατὰ τὸν Βόσσιον· ἐκ τῦ φάλω (φάω), βλ. Палю̀, φαλάω, ὅθεν παφαλάω, παμφαλάω, καὶ παιφάλη=σκοπή (Ἡσύχ.).

*Палáчъ (δήμιος) συγγεν· παλαίω, παλέω (φθείρω· οἷον παλαςής· ὡς τὸ παλαιςής, ἐκ τῦ πάλω, βάλλω· καὶ παλακῖνος = πολεμεςήριος (Ἡσύχ.), ὡς ἐκ τῦ πάλαξ. τὸ Γρμ. pallasch, καὶ Ῥωσσ. Палáшъ (ξίφος), ὡς (πάλω, πέλω, πέλεξ) πέλεκυς, καὶ παλτὸν, Τυρκ. baltá. βλ. Пилà.

Пáлецъ (δάκτυλος), λτ. pollex (ἀντίχειρ) ἐκ τῦ πάλω (πάλος), πάλη, ὅθεν παλάμη καὶ παλαςή. — ἢ συγγενὲς τῦ Пáлица (φάλος, πάλος)· ὡς καὶ φάλαγξ (τὸ ἀλύγιςον τῶν δακτύλων μέρος, κτλ. phalanx, indernodium). οὕτω καὶ τὸ Τυρκ. παρμάκ = δάκτυλος καὶ κάγκελλον (κιγκλίς). τοιῦτό τι βύλεται καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τῆς χειρὸς, πέντοζος, ὡς πέντε ὄζυς (δακτύλυς) ἐχούσης·

Палица (βακτηρία, ῥάβδος, κορύνη· ὡς ἐκ τῦ Палицъ), φάλαξ, φάλαγξ (ὅθεν φαλάγγη, φαλάγγιον, λτ. planca, palanca, Γρμ. Planke· ἐκ τῦ φάλος, πάλος, λτ. palus (πάσσαλος, συνήθ. πάλος, παλύκιον), Γρμ. Fall, Pfal, Ἰτ. palo, Γλ. pal, κτλ. καὶ Палка (βακτηρία), ὡς τὸ φάλκης (φάλκη), φάλκις, καὶ φόλκις (τὸ τῇ ςείρᾳ προσηλύμενον), λτ. palicus, palcus, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. Balken, Ἰτ. balco, falco, καὶ τὸ balcone (δρύφακτον, συνήθ. ἐξώςεγον, ἐξωπέτακτον, καὶ Ἰτ. βαλκόνι, καὶ Τϑρκ. σαχνισὶ), καὶ τὸ τερατόμορφον τὴν σύνθεσιν catafalco (κατὰ, falco), καὶ ἡ Ἰτ. barca, Σ. βάρκα. (ρ = λ. βλ. Барка).

*Пальма (φοῖνιξ.) τὸ λτ. palma, ἐκ τῦ πάλαμος, παλάμη (palma, palmus), ὡς τὸ συνώνυμον δάκτυλος (ὁ φοῖνιξ), Ἰτ. καὶ Γρμ. dattel, κτλ.

Палья (εἶδος ἰχθύος, salmo alpinus), ὡς τὸ φάλα, φάλλη· (ἐκ δὲ τῦ φάλη, καὶ ἡ φάλαινα, balaena. τὸ δὲ Γρμ. Walfisch, βλ. Влаю).

Палю (ἀνάπτω, καίω) φάλω = φλάω, φλέω, φλέγω, (καὶ φάλω = φάω· ὅθεν φαλὸς = λαμπρός· καὶ φαλάω, παφαλάω, παμφαλάω, κτλ. βλ. Ῥεὶμ. λ. φαλὸς).

Панъ, ὁ. Пана, ἡ (κύριος, κυρία. Πολωνικὸν); καὶ Банъ, = βάννας (Ἡσύχ.). ὅθεν καὶ βάννος (Μπάνος), ἀξίωμα ἄρχοντος παρὰ τοῖς

Δακίας Ἡγεμόσι. Ἐκ τῦ Жупа́нъ (Зу-па́нъ *ἄρχων, κριτής*) *καὶ τὸ νῦν ὄνομα τῦ Ἠπειρωτικοῦ χωρίου Ζουπάνι. Πρὸς τὸ* Па́нъ, *παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Παννονία (ὡς ἐκ τῦ Πάννων, Πάννας, βάννας*).

Па́па (*ἄρτος*) *παπᾶ, παππᾶν, φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς καὶ τὸ μαμμᾶ, μαμμᾶν*. (*βλ. Ἀριςφν. Εἰρήν. ςχ*. 119). " papas parvuli cibum vocent (Varro), *ὅθεν καὶ* pappare (*Πλαῦτ*.), *Γρμ*. pappen = *τρώγειν. πρόσθες καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐκ ζωμῦ καὶ ψωμῶν ἔδεσμα, παπάρα. Ἡ λέξις φαίνεται καὶ συγγεν. τῦ πάω, πάομαι = γεύομαι*, pasco, *ὅθεν καὶ πανὸς = ἄρτος* (*Ἀθην. γ*. iii), *ἀφ' ῦ τὸ λατ*. panis. *Ἐκ τῦ πάω = βόσκω, τρέφω*, (*πέπαται*), *καὶ ὁ πατήρ, καθὰ καὶ τὸ μαμμᾶν συγγενὲς μάω*, (*μέμαται*); *ὅθεν πάλιν ἡ μάτηρ, μήτηρ. βλ*. Пита́ю *καὶ* Ма́терь.

Па́пугай (*ψιττακὸς*) *συνήθ. παπαγάλλος. μσ. λτ*. papagallus, *Γρ*. Papagey, *ἀρχ. Γλ*. papegau, pappeguez, *Ἰτ*. papagallo, *Ἀγγλ*. popingua, *ἐκ τῦ Ἀραβ*. bobagua.

Па́ра (*ζεῦγος, συνήθ. ζευγάριον*), *Γλ*. pair, *τὸ Λατ*. par (*ἄρτιος*). *δοκεῖ δὲ καὶ συγγ. ὁ τῦ* Прѝ (*βλ. καὶ* Прю̀, Прягу̀), *ἀλλὰ τῦ* Перу̀, *πέρω, φέρω, φάρω, πάρω, λτ*. paro (*ὅθεν* com-paro= *συμφέρω*), par (*πάρος*), *παρὰ* (*πρόθ*.=Па́ра. *βλ*. Прѝ), *πόρος, πορὸν, ὅθεν* (*ἀνά-πορον*) *ἄμπρον* (*ζυγῦ σχοινίον, καὶ ζυγός*)· *ὡς ἐκ*

τῆς φορᾶς καὶ τȣ̃ βάρȣς τῶν παραλλήλως συμφερομένων ὑποζυγίων (*βλ.* Берéмя). *τὸ δὲ φάρω, πάρω = καὶ* Порю̀, *ὅθεν πάλιν φάρος*, par (*φάρα*, Пáра), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ̃ σχισȣ̃ καὶ εἰς δύω διαιρȣμένȣ ζεύγους. καθὰ καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ζυγὸς παρὰ τὸ δυγὸς, δύγω = δύω, δύνω* (*εἰσδύω*), *ὅθεν καὶ τὰ δύω = ἀριθμὸς διαιρετός·* (*βλ.* Двà).

Пáра, *βλ.* Пáрь.

Пáрень (*νέος*) *συγγεν.* Пáрь, Пáрю, *φάρων, φέρων = θέρων, θερὴς, θερμός· ὡς τὸ αἰζηὸς, καὶ* (*ἄλω, ἄλδω, λτ.* alo, halo, olo, olesco, adolesco), adolescens. [*τὸ λακων. πάϊρ = πάϊς, παῖς παρὰ τὸ πάω, καὶ πόω* (*πόϊρ*) *Λατ.* puer, *ἀρχ.* por, *οὐδέν μοι δοκεῖ κοινὸν πρὸς τὸ* Пáрень· *οὐδὲ τὸ ἑβραϊκ.* par], *καὶ Δαν.* baru.

Пáрусъ (*ἱςίον, ὀθόνη*) *πάρος = φάρος, λτ.* parus (*ὅθεν* parullus, *συγκοπῇ* pallus, palla, pallium. *ὡς*, rarus, rarullus, rallus, ralla, *κτλ.*). Пáрусить (Пáруху) *ἐπὶ πλησιςίου ἀνέμου καὶ σφοδρȣ̃, = φαρύσσει, φαρύζει = σχίζει, πρήθει τὸ φᾶρος· καὶ τȣ̃το κἀκεῖνο ἐκ τȣ̃ φάρω*, (= Порю̀) = *σχίζω, ῥήσσω· καὶ τὸ φᾶρος = ῥάκος*).

Пáршъ (*ψώρα*), Пáршивъ (*ψωραλέος*) *σπάρξις, σπαρξήεις· ἐκ τȣ̃ σπάρω* (*σπάρξω, σπαράσσω, σπάραξις*) = *πάρω, φάρω*, Порю̀. *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ψάω = ξάω, ψώω, ψώρα.*

Пѧ́ръ, *Σλαβ.* Па́ра (*ἀτμὸς*). Па́рю (*ἀτμίζω*, *καπνίζω*) *φάρος*, *φάρω* = *θάρος*, *θέρος*, *θάρω*, *θέρω* (*αἰολικ.* *θ* = *φ*, *ὅθεν καὶ φέρϜω*, fervo, -veo, *φέρϜος*, *φέρϜορ*, fervor). *συγγεν.* Варю̀, Вя́ръ (Варѣ́ю), Врѣ́ю.

Парю̀, (*αἰωρῦμαι*, *πτερύσσομαι*, *ἵπταμαι ὑψοῦ*) *φάρω* = *φέρω* (*φέρομαι*), *πέρω*, *περάω*, *πόρος*, *πορέω*· *ὡς τὸ Γρμ.* fahren. (*βλ.* *Ῥείμ. λ.* *φάρω*). *συγγεν.* Варя́ю. *βλ. καὶ* Берў, *κτλ.* *ἢ συγγεν.* Перю̀, Перо̀ (*α* = *ε*).

Па́смо (*ἀγαθὶς*, . *συνήθ.* *κυβάριον*) *πάσμα*. „*πάσμα*, *μαλλὸς ἐξ ἐρίου* (*Ἡσύχ.* *καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ* „*πάσμα μιταρίων*, *λέξις ὑφαντική*. *ἐκ τοῦ πάσσω*). *ἕτερον δὲ τὸ πάσμα* = *πεῖσμα* (*Ἡσύχ.*). *ἴσ. συγγ.* Пасў, Паса́ю (Спася́ю, *σπάω*, *ἕλκω*).

Па́смурный, Па́смуренъ (*σκοτεινὸς*, *ζοφερὸς*) *οἷον*, *πᾶς—μοῦρος* (*μαῦρος*, *μῶρος*, *μόρος*, morus), *πάμμαυρος* (*ὡς Σ*: *ὁλόμαυρος*, *ὁλοσκότεινος*), *ἐκ τῆς* Па, По (*ἐπὶ*) *καὶ* Смýрый, Смýръ.

Пасў (*βόσκω*. *τὸ θέμα*, Па́ю) *πάσσω*, *πάω* [*ὅθεν τὸ μέσον πάσσομαι*, *καὶ* (*πάζω*) *πάξω*, *πάσκω*, *λτ.* pasco = *βάσκω* (*ὅθεν τὸ φασκὰς* = *βασκάς*), *τὸ δὲ πάω*=*πόω* = *βόω*, *βόσκω*], *Κρν.* pasem, *Βοεμ.* pasu, *Κρτ.* paszem, *Σοραβ.* passu, *καὶ* passom, *κτλ.* Па́стырь (*πασὴρ*, *πάσωρ*, *λτ.* pastor = *ποιμὴν*, *καὶ τῦτο ἐκ τῦ πάω*, *ποίω*, *ποία*· *ὡς*, *βόω*, *βόσκω*, *βοσκὸς*), *βώτωρ*, *βοτήρ*· *καὶ τὸ Σ.* *πιςικὸς*, *ὁ ποι-*

μὴν, ἴσως, πηςικὸς (= παςικὸς) μᾶλλον, ἢ παρὰ τὸ πιςὸς, πιςεύω. τὸ θηλυκ. Пастина (*οἷον πασίνη, = πασὰ, βοτά*)· *ὡς τὸ (ποιμένη) ποίμνη, ποίμνιον, πῶ̈ (πόω, πάω. βλ.* Питаю). 2, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν* О-расаю,-су̀ (*φυλάττω, ἐπισκοπῶ· καὶ* О-пасаюсь=*φυλάττομαι, καὶ φοβοῦμαι· διὸ καὶ,* Опасный, Опасенъ, *πεφυλαγμένος, καὶ ἐπικύνδυνος· καὶ* Опасность, *κίνδυνος, κτλ.*) *πάω (πάσω), πάϝω, παύω, (ἀπὸ ἤχυ πὰ, παῦ,* paff)=*αἰολικ. φάβω, λτ.* paveo (*φοβοῦμαι, δειλιῶ*)· *καὶ πάω (πάσω), πάτω (ὅθεν καὶ πτάω, πτήσσω) = πάπτω, παπτάω, παπταίνω = περισκοπῶ, περιβλέπω μετὰ φόβου, προσέχω.* [*Ἐντεῦθεν συμπίπτουσιν ἐν τοῖς ἐκ τῦ* Пасаю *συνθέτοις παραγώγοις αἱ σημασίαι τῦ φόβου καὶ τῆς προσοχῆς*]. 3, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν σύνθετ.* С-пасаю (*σῴζω*). Спасъ, Спаситель (*σωτήρ*). Спасеніе (*σωτηρία, κτλ.*) *πάω (πάσω) =παύω, παύσω, παῦσις, παυςὴρ (παυσίτωρ), ὡς τὸ " παύειν τινὰ τῶν δεινῶν· νόσου παυςὴρ, κτλ. Ἐκ τοῦ πάω,* Паю, (*βλ.* Пну̀), *καὶ τὸ σπάω (ἕλκω), ὅθεν τὸ* Спасаю, Спасую, *εἴη ἂν καὶ = σπάσσω, σπάω, σπαςὴρ (οἷον σπασίτωρ,* Спаситель) = *ῥύω, ῥύομαι, ῥύςης.* [*Τὸ ἀρχαιότατον πάω, (καὶ πόω, πέω, πίω, πύω) ὑπάρχει ῥίζα πολύχυς πολλῶν ῥημάτων· ὅθεν αἱ διάφοροι σημασίαι καὶ ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς ἐν τῷ* Пасу̀. *βλ. καὶ* Пахну, Пашу,

Пашу̀, Пад̀у, Пѣстъ. κτλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πάω]

Пау́къ, *Βοεμ.* pawuck, pawauck (ἀράχνη) σύνθετον ἐκ τῦ Па-ук (ὡς καὶ На-у́к) ἐκ τοῦ Учу̀ (*Δοβρόβισκ.* ἔςι δὲ δήπου ἴδρις ἡ ἀράχνη, καὶ ἐργάνη τεχνῖτις)· ἀλλὰ τὸ τῆς συνηθ. πάγγος (ἀράχνη) φαίνεται ἐκ τῦ πάγω, (πάϜω, πάω, Паяю, ὅθεν ἂν εἴη καὶ Пау́къ), πάγος, παγὶς, πάγη, ὅτι πήγνυσιν ὡς πάγην τὸν ἰςόν. ἐκ τῦ πάω (σπάω) πέω, πένω, καὶ τὸ πᾶνος, πῆνος, πηνίον, πηνίζω· ὅθεν πάλιν ἐν τῇ συνηθ. ὑφαντάκος ἡ ἀράχνη (παρὰ τὸ ὑφαίνειν), ὡς καὶ *Γρμ.* Spinne, ἐκ τῦ spinnen (κλώθειν) = σπᾷν (ἕλκειν), ἢ πηνεῖν, πηνίζειν· καὶ τὸ '*Αγγλ.* spider, συγγεν. σπιδὴς, σπίδω, σπίζω (τανύω), ἢ σπαθᾷν (ὑφαίνειν)· καὶ τὸ ἑλλην. ἀράχνη, λτ. aranea (ὃ παρὰ τὸ ἄρω καὶ ἄχνη· ἀλλὰ συγγεν. ῥὰξ, ῥαγὸς = φαλάγγιον, ῥάγω, ῥαγινὴ ῥάγνη· ὡς ῥιγανὸς, ῥιγνὸς, ῥικνός· καὶ ἀράγνη, -χνη. οὕτω καὶ ῥάσσω, ἀράσσω· ῥάκω, ῥέκω, ἐρείκω, ἄρακος, -χος. βλ. Орѣхъ. κτλ.), παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ ἑβρ. arag = ὑφαίνειν.

Пáхну (ὄζω, ὡς ἐκ τοῦ Пáху) πάλω, (πάω) = πύω (ἐκπνέω, ὄζω· ὅθεν πύθω, λτ. puto, puteo, παρ' ὃ καὶ τὸ pudeo· καὶ ἐκ τῦ ὄζω ὄδω, odio, odi = βδελύττομαι· καὶ τῦτο παρὰ τὸ πεποιημένον βδέω (σδέω, ζέω). ὡς καὶ μυσάττομαι ἐκ τῦ μύζω (μῦ), μῦσος, ὅθεν καὶ μῖσος, μισέω. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω)·

ὦςε, πάhω, Пáху (Пашỳ)=πύθω, πύhω, ἐκ τῶν ἤχων παh, πυh, puh, φῦ, φοῦ! phy, fi, pfui, καὶ ἰόφ (Αἰσχύλ. συνήθ. ὄφυ, ἤ, ὦ φου) ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποςροφῆς ἀπὸ τῶν κακόσμων. βλ. τὸ συγγεν. Пашỳ, καὶ Нюхаю, καὶ Смéржду.

Пáхтаю (πήγνυμι βούτυρον) πακτόω, πηκτόω (ὅθεν καὶ πακτὰ = νωπὸς τυρὸς, τροφαλίς. Θεόκρ. εἰδυλ. β). Пáхтаніе, πάκτωσις (πῆξις). Пáхтальщикъ, πακτωτὴς (ὁ πηγνύων τὸ βούτυρον). βλ. Пáхъ.

Пáхъ (βουβὼν) πάχος, παχὺς (καὶ τὸ βυβὼν παρὰ τὸ βύω, βίζω, βύκω, διὰ τὸν ὄγκον. βλ. Пýхну). συγγ. Пáхтаю (ἐκ τῦ πάω, Пáю, βλ. Пасỳ) πάγω, πήγνυμι, παγὸς, παχύς.

Пáче (μᾶλλον, πλέον) πᾶσσον (πάχιον), ἐκ τῦ Пáки (πάχει, παχὺ, πάγω, πήγω, πύγω, πυκὸς, πύξ, πύκα, πυκνός· ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ἀλλεπαλλήλυ. τὸ θέμα, πάω, πάσω, Пасỳ. βλ. καὶ Вящій). Най-пáче (μάλιςα)=ἐπὶ μᾶλλον, ἐπὶ πλεῖον. ἐκ τοῦ ὑπερθετικ. μορίυ Най, ἴσως παρὰ τὴν Нà = ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ И (καί).

Пáчкаю (μολύνω, Пáчку) πάσκω (πάξω, πάζω, πάσσω, πάω) = πάσσω, ὅθεν „πάσκος = πηλὸς (Ἡσύχ.). ἢ πάσκω = μάσκω, ἀντὶ μάξω, μάζω, μάσσω. βλ. Мóкрый.

Пашỳ (ἀροτριῶ) πάσσω = φάσσω, φάζω (ὅθεν σφάζω, -γω, σπάζω=φαρόω, σχίζω), ἀπαρέμφ. Пахáти (ш=χ·). ὅθεν Пахáніе (ἄροσις). Пáхарь (ἀρότης) κατὰ τὸν εἰς арь τύπον=λατ.

arius συνήθ. άρις τῶν τοιέτων ἐπιθετικῶν. οἷον, σπαγάρις = σφαγάρις (σχίςης). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Пáзъ, Пажỳ = σπάζω, σπάσμα (σχάζω, σχάσμα). βλ. Пасỳ.

Пашỳ, Пахáшь (πνέω, οἷον πάσσω, φάσσω, ἐκ τοῦ πάω, ὡς ἐκ τȢ διὰ τȢ υ, συγγενȢς ἑλληνικοῦ τύπου τὸ, πύω [πύσω], φύσω, φυσάω)· ὥςε τὸ Пашỳ, φάσσω = φύσσω, φυσσάω, φυσάω. βλ. Пáхну, Пищỳ, Пыщỳ, Пышỳ, κτλ.

Паю́, (κολλῶ διὰ μετάλλου, ὡς ἐκ τȢ Паю̀ = πάω) ὅθεν πάϜω, πάγω, πῆγω, πήγνυμι. ἢ πάω, φάω, σφάω, σφάγω, σφήκω, σφίκω, σφίγγω, καὶ σφάζω, Свяжỳ. βλ. Вяжỳ, καὶ Пáсу. τὸ ἄῤῥητον θέμα Паю̀ = Ваю̀ (ὅθεν καὶ Ваю́) = πάω, φάω, σφάω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω.

Пéвгъ, πεύκ-η (ἡ πίτυς, ἢ καὶ ἄλλως, Сóсна) Γρμ. Fichte, λτ. picea, pinus (ἐκ τȢ ἀρχαίȢ πίνος, ὅθεν πίναξ). Παρὰ Κοΐντῳ, πίτται πάντα τὰ πισσοφόρα δένδρα, οἷον πίτυς, πεύκη, ἐλάτη· καὶ ἡ πεύκη δὲ, πίτυς ἀγρία. βλ. Пекýся.

Пекỳ, πέκω = πέπω, πέπτω (ὀπτῶ ἄρτον, μάττω, φύρω, ἀρτοποιῶ. παρὰ τὸ εὔω, ἕφω ἕπω (ἕψω), μετὰ τȢ πνευματισμȢ π, Ϝέπω, πέπω· π = κ) Пекỳ, ὡς λτ. coquo (ἀμφότερα τὰ π = κ, πέπω, πόπω, κόκϜω), καὶ ἴσως, Ϝέκω (βέκω), ὅθεν βέκος, καὶ βέκκος, ἢ βεκὸς = ἄρτος· Φρύγες καὶ Κύπριοι, παρ' Ἱππώνακτι (βλ. καὶ Ἡρόδ. β. 2, καὶ Στράβ.

η, 130)· πρβλ. Ἀλβαν. buk, Γρμ. Beck· καὶ backen (πέπτειν), κατὰ διαλέκτ. bagen, baken, paken. Σερβ. печем, Σλοβ. pecem, Περσ. pekhten, Σνσκρ. pactum, κτλ. Ἡ γῦν, φέγω, φέκω (φέω· ὡς φάω, φαύω, faveo· καὶ φαίω, φαίγω, φαίζω· καὶ φόω, φώγω, λτ. foco, ὅθεν suffoco, φώϜω, foveo) = φρύγω, καὶ ἕψω. (ἐκ τῦ φέγω, φέζω, ὡς φώγω, φώζω, εἴη ἂν πάλιν τὸ βεκὸς = φεκὸς (κατὰ τὸ, Βρίγες = Φρύγες) = φωκὸς, (φωκτός)· καὶ Пе́чь, Σλαβ. Пе́щь (κάμινος, φοῦρνος) = φαὶξ (ὡς φάω, φάξ, φάκκες· καὶ φώω, φώξ, ὅθεν φώψ), φαικὸς (λαμπρὸς = φῶγος, φώγανον, Συνήθ. φωγοῦ, φῶκος, λ. focus = ἑςία). ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὸ πέπω (πέπτω), πέσσω, πέσσος (Пе́чъ), ὅθεν πέσσανος = = ἀρτόπτης (Ἡσύχ. λ. πάσσανος). τὸ δὲ Пе́кло (δᾳς), λτ. facla, Γρμ. Fackel, ἐκ τῦ φαίκελος, φάκελος (δέσμη ξύλων, δετή· καὶ τῦτο ἐκ τῦ φαικὸς, φάξ· ἢ ἐκ τῦ φάω, φάζω, σφάζω (φάκος), ὅθεν λτ. fax, facis, καὶ fascis, fasciculus. βλ. καὶ Пеку́ся. (ὁ Adelung πρὸς τὸ backen παραβάλλει ἑλληνικὸν, βῶ· ἴσως, φῶ, φόω, φάω, φαύω, φαύζω, φαύσκω, φώγω, φώγνυμι, φώζω, φώσκω, κτλ. κτλ.)

Пеку́ся, Пеку́сь (κήδομαι, μεριμνῶ· ἐκ τῦ ἀχρήςυ Пеку̀) πέκω, ἀντὶ (πύγω, πύζω = πίω, πιάω, πιάζω, πιέζω = θλίβω), πύκω, πίκω·

[*ἐκ τοῦ πάω, πίω, πέω, καὶ πύω, πύγω, πύξ, τὸ πυκὸς (ὅθεν πυκινὸς, πυκνός)· καὶ πευκὸς (ὅθεν πεῦκος, = πικρία· καὶ ἡ πεύκη), πεύκαλος (πέκαλος)* = Печáль (*λύπη*)· *ἐκ δὲ τοῦ πεύκαλος τὸ πευκαλέος, κτλ. Παρὰ τὸ πυκὸς, καὶ υ = ι (αἰολικ. πίκς, πίξ) λτ.* pix, picis, *Γρμ.* Pech, = *πίσσα, πίττα, συγγεν. πίτυς* (*πῖνος, λτ.* pinus), *καὶ πεύκη, λτ.* picea. *Ἐκ τοῦ πικὸς, πικερὸς, γίνεται καὶ τὸ πικρός· οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* bitter *εἴη ἂν ὡς ἐκ τοῦ πίττα, οἷον, πιττερός· ἢ τ=κ, πιτερὸς, ἀντὶ πικερός· ὡς, τόργος*, corvus]. *καὶ τὸ* Пéкло *δὲ, ἀρχαιότερ·*=Смолà (*πίσσα*) *οἷον πευκαλὸν* (*πέκαλον*), *ἐκ τοῦ πεύκη· ὡς καὶ τὸ πίττα συγγεν. πίτυς* (*βλ. καὶ* Пекỳ, *καὶ* Печáть). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λατ.* pungo (*νύσσω*), *Γλ.* piquer, = *πύγγω, πύγω* (*ἐκ τοῦ πύω, ὡς ἐκ τοῦ συγγενοῦς πάω τὸ πάγω, πάγγω*, pango, *πήγω*, pingo, ſigo, *πήγνυμι. καὶ πάλιν ἐκ τοῦ πύγω, πύζω, πύξ, πυγμὴ*, pugnus, *ὅθεν* pugno, pugna, *κτλ. τοῦ δὲ* pungo, *πύγω, συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ πέκω, πείκω* (*ξύω, τίλλω, κείρω*). *ὥςε τὸ* (Пекỳ) Пекýся *περιέχει τὴν ἰδέαν κυρίως τῆς θλίψεως καὶ πιέσεως, καὶ ἐκ τοῦ ἀκολούθου τῆς νύξεως καὶ ἀμύξεως τοῦ τὴν ψυχὴν δαϊζομένου, καὶ πυκινῶς ἀκαχημένου καὶ μεριμνῶντος· ὡς καὶ τὸ κήδομαι, παρὰ τὸ κήδω*, caedo· *καὶ τὸ μέριμνα, παρὰ τὸ μέρω, μερίζω· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пекýся *παρὰ τὸ ἀνωτέρω* Пекỳ = *πέπω*].

Пеленà, Пленà (*σπάργανα βρεφῶν, κειρίαι νεκρικαὶ, ἐντάφια*). Пеленáю (*σπαργανόω*) *πελαίνω, πελλαίνω, πέλλανον, πέλανα· ἐκ τῦ πέλλα*, pellis. *βλ.* Плáпъ. *ὡς καὶ, πελλαςαὶ, πέλυντρα, πέλυτρα, καὶ „ πελλυταὶ = δεσμοί· „ πέλληον* (*γρφ. πέληνον, ἀόρις. ἐκ τῦ πελλαίνω*) = *ςρέψον, δέσμευσον* (*Ἡσύχ.*). *βλ. καὶ Ρείμ. λ. πέλυντρον.*

Пелы́нь (*ἀψίνθιον*) *ὅθεν τὸ συνήθ. πηλῖνος καὶ πελῖνος. συγγεν. λτ.* fel, *καὶ* bilis = *φελή* = *χελὴ* [*χολή. φ* = *χ· ὡς, ὄφις, ἔχις· κόσσυφος, κόψυχος· Σ. ἀμπώχνω* (*ἀμπώχω*) = *ἀπώθώ, ἀπωθῶ*]. *οἷον* (*φελῖνος*) *χολῖνος* (*κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῦ πελεκῖνος, ςαφυλῖνος, καὶ ἄλλων ὀνομάτων φυτῶν*). *βλ. καὶ* Полы́нь.

Пелéсый, Пелéсъ (*ποικίλος, ῥαντὸς, σποδοειδὴς, ἐπὶ κτηνῶν*) *πελλὸς, ἢ πέλλος* = *φαιὸς* (*Ἡσύχ*). *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. πελλός. τὸ θέμα,* Пéл. *βλ. καὶ* Перепéлка.

Пéмза (*κισσηρὶς· συνήθ. ἐλαφρόπετρα*) *οἷον ἐκ τῦ* Пéмез (*ὡς τὸ Βοεμ.* Помеч = *Ῥωσ.* Пóмча, *ἡ πέδη, ἐκ τῦ* По-мкнý). *τὸ δὲ* Пéмез = *λτ.* pumex, *ἴσως συγγεν.* spuma, *ἀφρὸς, ἐκ τῦ* spuo, = *σπύω* (= *πσύω, ψύω*), *σπύμα* (*ψύμα*), *ὡς καὶ πτύω* = *ψύω* (*πτ* = *πσ*), *πτύζω, πτύσμα. ἢ τὸ* pumex, *συγγενὲς πομφὸς* (*πόμφυξ*), *πέμφυξ, πέμφιξ* [*πομφόλυξ. πέμβυξ* (*ὡς, πομφόλυξ, βομβόλυξ*), *ἐκπτώσει*

τῦ ἐπενθέτυ μ, πέβιξ, πόβυξ, β = μ, πόμυξ?), 'Ιτ. pumice, Γλ. ponce, Γρμ. (Bimsstein) Bimstein, Κτσξ. pimp-stein. κτλ.

Пéня (ἐπιτίμησις, 2, χρηματικὴ ζημία) ποινὴ, λτ. poena. τὸ δὲ Γλ. peine ἴσως = πόνος (πένω). τὸ Σκρ. pana = βάσανος, ἢ βασανισθεὶς. κτλ. Пеняю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ) ποινάω, κτλ.

Пéнь (πρέμνον ςέλεχος) φὴν, φηνὸς = σφὴν (φάω, σφάω, σπάω, καὶ φέω, σφέω, ὅθεν καὶ σφέλω, σφέλας). [τὸ λτ. penis = πέος, μετὰ παρενθ. ν, πέ(ν)ος, καὶ σπέος, ἐκ τῦ πέω, σπέω, σφέω, σφένω, φένω]. Τὸ δὲ Пéнь, λέγεται μεταφορ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπυ ἀφυοῦς καὶ ἀναισθήτυ (ὡς τὸ ςέλεχος, ςύπος, λτ. stipes, stupidus, Γρμ. Stumpf, καὶ τὸ συνήθ. κύτσυρον, κτλ.). συγγενὲς Пинáю, βλ. Пнỳ.

Пéпелъ (κόνις, σποδὸς) παιπάλη, παπάλη, πασπάλη (ἐκ τῦ πάλη, πάλλω, πεπάλλω, παλύνω, ὅθεν παλύνη, παλυντὴ, pollen, pollenta, κτλ. καὶ κατὰ διαλέκτ. Пóпелъ, (πε = πο). κατὰ τὸν Δοβρόβισκ. σύνθετον ἐκ τῆς По, καὶ (Пел, Пла, Плáю) Палю· καὶ τῦτο ὀρθόν. (βλ. Пыль). Пепелю, σύνθ. Изпепеляю (καταχέομαι σποδὸν), παπαλόω (συνήθ. πασπαλόνω, πασπάλη)· Пéпельный (σποδοειδὴς, σποδοῦ πλήρης) πασπάλινος, οἷον παιπαλόεις, Пéпеловый.

Пе́рвый (πρῶτος· ἐκ τȣ̃ Первъ) πέρϜις (ἴς=ὅς) =πέρϜος, πέρος, πέρις. [ἐκ τȣ̃ πέρος, ἡ πρόθεσις πρὸς, πρὸ, πρωΐ, ὅθεν πρόϊος, πρώϊος, ὑπερθετ. πρῶτος· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ πέρα ἤ, πέραν, τὸ πρὰν, πράϊος, ὑπερθετ. πρᾶτος= πρῶτος. οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ πέρις (ὅθεν πέριξ), πέριν (ὅθεν πρὶν), τὸ λτ. pris, pri, prior, priimus, primus. (τὸ δὲ priscus καὶ pristinus = priscinus, ἐκ τȣ̃ πρέσγυς, πρείσγυς, ἀρχ. λτ. preiscus, = πρέσβυς). βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν].

Перѐ, βλ. Прѐ.

Пере́дъ, βλ. Пре́дъ.

Перепе́лка (ὄρτυξ. ἐκ τȣ̃ Пе́репелъ, = Перепе́лъ, пе́ла) πέλεια, πελειὰς (ἐκ τȣ̃ πελλὸς, πέλος, πέλα, οἷον περιπέλα), Σλβ. Препелица (ὑποκορις.), Δαλμ. prepeoka, Πολ. przepiorka, βλ. Пеле́сый.

*Пе́рецъ, πέπερι· αἰτιατικ. πέπερι, καὶ -ριν, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πέπερις (συγκοπῇ πέρις, Пе́рецъ), λτ. piper, Κτσξ. peper, Δαν. beber, Γλ. poivre, Γρμ. Pfeffer, κτλ. καὶ Τȣρκ. biber, Περσ. pelpel, pilpel, Ἀραβ. fulfal. [τὸ ξενικ. πέπερι συμπίπτει καὶ μετὰ τȣ̃ πέπω (ὡς χρήσιμον πρὸς πέψιν), κατὰ τὸ πέπαρος, καὶ (πέπερος), πέπειρος. βλ. Ῥείμερ.]

Пержу̀ (ὡς ἐκ τȣ̃ Перду̀, Κροατ. καὶ Καρν. perdim, πέρδημι) πέρδω (δ = ζ), λτ. pedo, Γλ. peter, Γρμ. farzen (πάρδειν, καὶ Farz, Furz,

πορδή), 'Αγσξ. feord, 'Αγγλ. fart, 'Ισλ. freta. κτλ.

Перила, Перина. βλ. Перо.

Перо, πτερὸν (περόν· ὡς, πτέρνα, πέρνα, λτ. perna). τὸ Γρμ. Feder = πετερὸν (ὅθεν πτερὸν), Σνσκρ. pur, Περ. pere, κτλ. Перю, Перюся, π(τ)ερόω, -ροῦμαι. Перистый, Перистъ, π(τ)ερωτὸς, πτερόεις. Перина (ςρῶμα, κοίτη ἐκ πτερῶν) π(τ)ερίνη. Перила, περίπτερον (balustrade).

Перси, Σλαβ. Прси (ςήθη) πέρσθια = πόρσθια, πρόσθια (ὡς καὶ Σ. παρὰ Χίοις, προσθινὸν, ἐμπροσθινὸν, ὅ, τε ςόμαχος καὶ τὸ ςῆθος), Γρμ. Brust, 'Αγγ. breest, 'Ισλ. briest (προύσθιον, πρόσθιον). βλ. τὰ συγγεν. Прѣ, Прость, κτλ.

Персть, Σλβ. Прсть (χοῦς, πηλὸς) συγγεν. φύρσις, φυρτὸς, φύρδη (ἐκ τοῦ φύρω = φάρω = μάσσω (ὅθεν καὶ φάρμα, φάρμακον), φυράω, φυράζω, ὅθεν φύραγμα = φύραμα· φύραξις (οἷον φύρξις, ξ = στ. φύρςις). βλ. Перстъ.

Перстъ (Прстъ. δάκτυλος) οἷον, φέρσις, φέρτης, φέρτος (ὁ φέρων, κρατῶν· ὡς τὸ Γρμ. Finger, ἐκ τοῦ fangen)· ἤ, πέρσις, περάςης [ἐκ τοῦ πέρω, πείρω, διαπείρω· τὸ δὲ πέρω, (περήσω, πρήσσω) = φέρω = φάρω, συγγεν. φύρω. βλ. 'Ρεἰμ. λ. φάρω. ὅθεν τὸ Персть συγγενὲς τοῦ Перстъ. βλ. Порю, Перу, Перунъ.

Перу̀, *βλ.* Прю̀, *καὶ* Пру̀. 2, *βλ.* Перу́нъ.

Перу̀ (*πλύνω*) *φάρω* (*α = ε*)· „*φάρω, λαμπρύνω· φορκὸς, λευκὸς* (*'Ησύχ. τὸ δὲ φάρω = φάλω* [*φάω*] *λ = ρ.*)

Перу́нъ (*κεραυνὸς, καὶ ἀρχαῖον ὄνομα θεοῦ παρὰ τοῖς τὸ πάλαι εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν = Ζεὺς κεραυνοφόρος, ἀστεροπητὴς, ἢ Ζεὺς βρονταῖος, ὑψιβρεμέτης*=deus tonans), *πέρων, πείρων* (*ὡς τὰ κύρια ὀνόματα Πείρην, Πείρας, Πεῖρος, κτλ.*), *ἐκ τοῦ* Перу̀ (ferio, quatio· *Δοβρόβ*)=*πέρω, πείρω, πόρω,* (Порю̀), *ὅθεν καὶ*(*περόνη,-ρόνιον,Σ.περόνιον*),*περονάω. οὕτω καὶ* (*ἐκ τοῦ βάλω*) "*βέλος ψολόεν, καὶ μάκελλα, καὶ πέλεκυς, συνήθ. ἀστραποπελέκιον* (*ὁ κεραυνός*)· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Перу́нъ =*φέρων, φέρω, φάρω,* Парю̀=*θέρω* (ferveo. *καὶ τὸ πυρόω, πυρῶ, πυρῶν, πάντῃ ἀπίθανον*). *ὁ τύπος εἰς* унъ = *ων· ὡς τὸ,* Бѣгу́нъ (*φέγων*), Паду́нъ (*πάτων*), *κτλ.*

Пе́стрый, Пе́стръ (*ποικίλος*), *Πολ.* pstry (*πέστρ. πέρς*), *ἀντὶ πέρξ* (*στ = σκ = ξ. βλ.* Остръ), *περκὸς, καὶ* (*περκανὸς*) *περκνός.* [*τὸ περκὸς δοκεῖ μοι παρὰ τὸ πέρω* (*πέρσω, Γλ.* percer), *πείρω, πάρω* (*φάρω*), *πέπαρκα* (*βλ.* Прощаю), = *κεντῶ, νύσσω, στίζω· ὡς καὶ τὸ ποικίλος ἐκ τοῦ πέκω, πέποικα* (*ξαίνω*), *διὰ τὰ στίγματα τοῦ ποικίλου. βλ. τὰ πολλαχοῦ συγγενῆ, ὡς,* Пе́рстъ, *κτλ.*]. *ὅθεν,* Пестру́гъ (pstrug, *Βοεμ.*), *καὶ 'Ρωσ.* Пестру́шка *καὶ*

ἄλλως Форéль (πέρκης εἶδος, salmo fario, ὅθεν καὶ τὸ Форéль· ἴσως δὲ καὶ τὸ fario ἐκ τῦ φάρω, πάρω), κτλ. παράβλ. καὶ τὸ συνήθ. πέςροφα (=Форéль). βλ. καὶ Бéршь.

Песóкъ (ἄμμος) ψῶχος [ἐκ τῦ ψώω, ψώγω, ψῶχος (Ἡσύχ.)· ὡς ἐκ τῦ ψέγω, ψεκάς. ψάω, ψάμμος] = πσῶχος, πσῶκος, καὶ (διαλύσει τῦ διπλῦ ψ, διὰ παρενθέσεως τοῦ ε) Песóкъ· ὡς καὶ τὸ πεσσὸς, συγγενὲς ψιὰ (οἷον ψιὸς, πσιὸς, πεσιὸς, πεσσός. βλ. Ῥείμ. λ. πεσσός). οὕτω καὶ πιτύω=πτύω· πινύω=πνύω, κτλ. καὶ οἱ Λατῖνοι δὲ διέλυον τὰ διπλᾶ σύμφωνα διὰ παρενθέσ. μάλιςα τῦ u, ὡς Acsculapius = (Ἀσκλάπιος) Ἀσκλήπιος, -πιὸς, κτλ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σλάβονες παρεντιθέασι καὶ и μεταξὺ τῶν διπλῶν, ὡς ἐκ τῦ Жму̀, жимáю, Пожимáю. Зрю̀, зирáю, Назирáю, καὶ διὰ τῦ о, Позóрую, κτλ. Διὸ καὶ ἡ Ρωσσικὴ μάλιςα φιλεῖ ἐπεντιθέναι τὸ ο ἐν τοῖς διπλοῖς συμφώνοις, τρέπυσα εἰς ο καὶ τὸ μετ' αὐτῶν συναπτόμενον α τῆς συλλαβῆς· οἷον Крáсша, Корóсша· Крáва, Корóва, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως, κατὰ τὰ, γλύφω (γολύφω), κολύφω, σκολύπτω· γλάφω (γολάφω) κολάπτω· καὶ διὰ τῦ α, γλύφω (γαλύφω) καλύφω, -λύβω, -λύπτω (καὶ κελύβω, πω, ὅθεν κλέπτω)· καὶ τὸ τῶν Παφίων, κάραξον =κράξον. κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. καλύπτω). Ταῦτα εἰσάπαξ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρὰ

Σλάβοσιν εἰθισμένης διαλύσεως τῶν συμφώνων δὶ ἐπενθέσεως φωνήεντος. βλ. καὶ Касаюсь, *καὶ* Кислый, *καὶ* Пе́съ. *ὥςε τὸ* Песо́къ *φαίνεται παρὰ τὸ* Пха́ю, Пиха́ю. *βλ. τὴν λέξιν.*

Пе́стъ (*ὕπερον ἴγδίον*) *λτ.* pistillum *ὡς ἐκ τῦ* pistum=*πτίσσον, πτίσον· μετάθέσ. οἷον, πίςον (πέςον), ὡς ἐκ τῦ πίςω κατὰ μεταθέσ. ἀντὶ πτίσω, πτίσσω· καὶ πίσσω, αἰολικ.* = *λτ.* piso, pinso. *τὸ θέμ. πάω, πέω, πέτω, πάτω, πίτω. βλ.* Печа́ть, *κτλ.*

Пе́съ, *γεν* Пса̀ (*κύων ἡ, σκύλλα*) *πὲς, πὰς πάξ = σπάξ.* [*σπ = σκ· καὶ π = κ· ὡς σπάτος = σκύτος, Βοιωτικῶς. τὸ δὲ σκύτος ἐκ τῦ κᾶς, κῶς, κὺς, σκύτος, σπύτος, καὶ (υ= α, ὡς, σάρξ, σύρξ), σπάτος. οὕτω καὶ τὸ ἀρχαϊκὸν σπάζω, = σκύζω, καὶ τῦτο ἐκ τῦ κὺς, κὺν, (κύων), ὅθεν, ἡ γενικὴ κυνὸς, πληθυντ. κύνες. καὶ τὸ Γερμ.* Hund (*προσθέσει τῦ Γερμανικῦ τελικῦ* d *ἐν τῷ* hun= *κύν = κῦν· ὅθεν καὶ κῦνες, οἱ κύνες, αἰολικῶς). τὸ δὴ κὺς = κὰς = πὰς (σπάζω). ὥςε καὶ τὸ* Пе́съ = *πὰς, κὰς, κὺς, κὺν κύων· " σπᾶκα (ὡς ἐκ τῦ σπὰξ) ἔλεγον καὶ οἱ Μῆδοι τὸν κύνα* (*Ἡρόδ. Δ*, 110), *καὶ τὸ Ῥωσσικ.* Coба́ка = *σπάκα (κατὰ διάλυσιν τῦ διπλῦ σπ· βλ.* Песо́къ)· *καὶ „ σπάδαξ, κύων.* (*Ἡσύχ.*). *καὶ Ἕλληνες τοίνυν, μάλιςα οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπυς, καὶ Σλάβονες καὶ Μῆδοι τῷ αὐτῷ σχεδόν τι ὀνόματι ἐκάλουν τὸν κύνα,*

ἑτεροίως ἕτεροι τὴν λέξιν σχηματίζοντες. ἀλλὰ καὶ τὸ σφίγξ καὶ φίγξ, καὶ Βοιωτικῶς φὶξ, συμπίπτει καὶ μετὰ τοῦ σπάξ·=σφὰξ, σφὶξ, φὶξ, σφὶς, σπὶς (σπ=πσ=ψ), ψὶς, πσὶς, Псъ (ὅθεν ἡ γενικ. Псà), παρενθέσει τοῦ ε, Пéсъ· [ὡς καὶ τὸ Вóшь (Всь, βσὲ, πσὲ), ψὲς, ψεὶς, Σ. ψεῖρα=φθεὶς, φθείρ. βλ. Вóшь]. πρβλ. τὸ Γρμ. Petze, Betze, Bitsch, Σβ. byskja, κτλ. βλ. καὶ Adelung. λ. petze. καὶ 'Ρείμ. λ. σπάζω, σκίτος, σφίγξ.

Петрýшка (πετροσέλινον, Σ. μακεδονήσιον. παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ, γάραμψον). ἐκ τοῦ πετροσέλινον, τὸ λτ. petroselinum, Γρμ. Petersilge, Γλ. (petersil) persil, κτλ. τὸ δὲ Петрýшка ὑποκοριστικ. ὡς ἐκ τοῦ θηλυκοῦ Петрýга (Петруг, πετρικὸν?), βλ. Пещéра.

Печáль (λύπη), Печáлю (λυπῶ). πεῦκος, πεύκαλος, πευκαλῶ. „πευκαλεῖται, ξηραίνεται ('Ησύχ.) βλ. Пекý.

Печáть (σφραγὶς). Печáтаю (σφραγίζω), ἐκ τοῦ Пекý (Δοβρόβ.)=πέκω, πύκω (πύγω, πυκὸς), πυκάζω, πυκτὸς, πυκτὶς (πυκατὶς, Печáть). τοῦ δὲ πύγω, πύω, συγγενῆ τὰ, πάω, πάτω, Падý, πατάω, πατάζω, πατάσσω, πετάσσω, (ἀλλ' ἐκ ἂν εἴποις καὶ μεταθ. οἷον πεσσάτω, Печáту), ὡς καὶ συνήθ. „πατῶ τὴν σφαγῖδα. καὶ πατητήριον =σφραγιστήριον· πρβλ. καὶ Γρμ. Petschaft, καὶ Petschier, καὶ patschen=(πάζειν), πάτειν, πατάσσειν-σσω, συγγ. πτήσσω· καὶ ἐκ τοῦ πέτω (πε-

τίσσω), πτίσσω· (βλ. Пе́стъ), κτλ. καὶ τὸ τȣρκικὸν bassarim (=πατῶ καὶ τυπῶ. basma, πάτημα καὶ τύπος, κτλ.)· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ τύπω (τύπτω = πατάσσω) τύπος, τυπόω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. πέτω.

Пещéра, καὶ Печéра (σπήλαιον), (πεσσέρα, πεσέρα, =πετέρα) πέτρα. (ὡς ἐκ τȣ̃ πέτω, πετέρα, συγκοπ. πέτρα· οὕτω πεσέρα, ὡς ἐκ τȣ̃ πέσω, ἢ πέσσω, ἀντὶ πίσσω αἰολικ. = πίπτω· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ πετέρα, ч = τ). λτ. petra, καὶ Πολων. pestka, Βοεμ. pecka=πέτρα (ὡς ἀπὸ τȣ̃ Пе́ша). 'Εκ τȣ̃ πέτρος = πέτρα, καὶ τὸ κύριον Πέτρος (Πέτερος), Пе́теръ, Γρμ. Peter, κτλ.

Пи́гва (κυδώνιον), (πυκὸς) πύκα, πύκϜα, πȣ̃κα (πύκτα, συνήθ. φȣ́κτα), ἀντὶ πυγμὴ, pugnus, (ὡς γρόνθȣ ὅμοιον. βλ. Пеку́ся). Τὸ δὲ Кви́тъ, = Γρμ. Quitte = (κϜύτ-ων), κϜύδων, κύδων, Σ. κυδώνιον, λτ. Cydonium, κτλ. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Пи́гва μεταπεπλάσθαι ἐκ τȣ̃ Кви́тъ.

Пи́каю, (πίκω, κ=π)=πίπω, πιππίζω (ὀνοματοποιΐα ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων), λτ. pipare, Γλ. pepier, Γρμ. pipen, κτλ.

Пилà (ῥίνη καὶ πρίων). Пилю̀ (ῥινίζω, πριονίζω) συγγεν. πέλεκυς (πέλεξ), ἐκ τȣ̃ πέλω, πέλλω = πάλλω = βάλλω = φάλλω, σφάλλω, φάω, σφάω), σφαλὸς, ὅθεν σφαλάσσω (τέμνω, κεντέω)· τὸ δὲ πέλω, διὰ τȣ̃ ο=πόλω, πολίω, λτ. polio, βλ. Полю̀. πρβλ. Γρμ. Feile (ῥίνη), feilen (ῥινεῖν). Пилика́ю, πελεκάω

(*οἷον ἐξ ὀνόματος* Пилйкъ, *πέλεξ,-κος, ἢ πελεκίς*).

•Пилюля *τὸ λτ.* pillula, *Γλ.* pillule, *Γρμ.* Pille (*καταπότιον, σφαιρίδιον*) *ὑποκορ. τῦ* pila = *πίλος* (*σφαῖρα*).

Пинáю (*λακτίζω· καὶ συνθέτ.* Запинáю. *'Ιερεμ. θ.* 4). Распинáю, Распнý, *καὶ* Пропинáю (*ςαυρόω, προσηλόω τῷ ςαυρῷ, κρεμῶ ἐπὶ ξύλου* [*ἐκ τῦ* Пинý, Пнý, *πάνω* (*πένω*) =*σπάω, σπάνω, Γρμ.* spannen, *σπέω, σπείω,* (*σπίνω*), *καὶ* (*ὡς, τάω, τέω, τάνω, τένω, τένδω,* tendo), *πάν*(*δ*)*ω, πέν*(*δ*)*ω,* pendo, pendeo, *Γλ.* pendre, *κτλ.*]. *οὐ γὰρ ἐκ τῦ πάω, πάγω, πήγω, πηγνύω, πήγνω,* (*γ*=*ν· ὡς φέννω, φέγγω, οἷον, πήνω, πηνύω*). *βλ.* Пнý.

•Пира, *πήρα.* (*σημείωσαι η* = и), *Γρφ.*

Пира (*βρίζα, βρίζινον ἄλευρον*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ πυρὸς* (*σῖτος*). *καὶ* Пирóгъ (*πλακοῦς*), *ὡς τὸ πυρόεις, πυραμοῦς* (*πύρινος ἄρτος*), *πύρνος, κτλ.*

Пиръ, *βλ.* Прáздный.

Питáю (*τρέφω*) *πητάω* = *πατέω* (*ὅθεν πατέομαι*=*τρώγω, τρέφομαι. ἐκ τῦ πάω, φάω, φάγω, πάομαι, πέπαμμαι, πέπαται, καὶ* (*πάζω*) *πέπαςαι, παςὸς, πάςωρ*=*βοτὴρ, βατέω, κτλ. βλ.* Пасý). *πρβλ. Γοτθ.* fodan, *'Ολλ.* voeden, *Αγσξ.* fedan, foedan, *ἀρχ. Γρμ.* fuden, (*ὅθεν* Futter, füttern) *κτλ. 'Εκ τῦ πάω, πέπαται καὶ τὸ πατὴρ*, pater, *Γρμ.* Vater, Father, Pathe (*βλ.* Бáтя, *καὶ 'Ρείμ. λ. πάομαι, παῖς*). *καὶ τὸ ἄττας δὲ*

(Отéцъ) *συμπίπτει μετὰ τȣ̃ ἄδω (ἄω, ἀάω) ἄζω (ὅθεν καὶ τὰ, σάζω, σάττω, ϳάττω), Γρμ.* atzen, eten, essen, *ἔδειν (βλ.* Ямь). *ἐκ τȣ̃ ἄω καὶ τὸ θάω, θάζω, θάσσω, ᾧ συνέρχεται τὸ τάττας (θάτας), τέττας. Ἀλλὰ καὶ τὸ μήτηρ, μάτηρ, ἐκ τȣ̃ μέμαται, μάω = πάω. (βλ.* Мáтерь· *κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν πέπλαςαι καὶ τὸ θυγάτηρ, ἐκ τȣ̃ θύγω [=τύγω, τέκω, τίκω, τίκτω], τύκω = τεύχω, τέτυκται, τυγάω, τετύγαται. βλ.* Дщéрь)· *καὶ πάλιν ἐκ τȣ̃ παίω = πάω, παῖς = βοτὸς, τρέφος, θρέμμα. βλ. καὶ* Пáпа.

*Пи́хта, *τὸ Γρμ.* Fichte = *πίτυς λτ.* picea abies. *βλ.* Пекýся.

Пишý (*γράφω) πήσσω=πήζω, πήγω (πήγνυμι) λτ.* pigo, figo, pingo, pictor (*ζωγράφος) καὶ* Пи́сарь, Писéцъ, *γραφεύς. [ὡς ἐκ τȣ̃ γράω, γραύω (ξύω), γράφω, καὶ γράπω, γρίπω* scribo· *οὕτω καὶ* Пишý = *πήσσω (ὅθεν μέλ. πήξω, καὶ πάσσω, πάσσαξ), πήγω, πήγνυμι τὸ γραφεῖον εἰς ἐγκόλαψιν τῶν γραπτῶν], Κρτ.* pishem, *Πολ.* piszę, pisywam.

Пищý, Пискáю, (*ἐπὶ φωνῆς μυῶν=τρίζω.* 2, *αὐλῶ), οἷον, φυσκάω, φύσκω, ὡς ἐκ τȣ̃ φύξω, φύζω, ἀντὶ φύσω, φυσσῶ, φυσάω.* Пищáль (*αὐλὸς· οἷον, φύσσαλος, φύσσα· ὡς καὶ αὐλὸς ἐκ τȣ̃ αὔω). βλ.* Пыщý, *καὶ* Пашý.

Пiю́, *βλ.* Пою́.

Пла́ваю, *βλ.* Плыву̀. *Βοεμ.* plowu, *καὶ* plugi, *καὶ* plawim.

Пла́влю (*χέω, ἀναλύω· ὡς ἐκ τῦ* Пла́ву) *πλάϝω, πλάω, πλύω, φλάω, φλύω, λτ.* fluo, fluidus. *συγγεν.* Пла́ваю.

Пла́вый, Пла́въ, *καὶ* '*Ρωσσ.* Поло́вый (*λευκὸς, ξανθὸς*)=*λτ.* flavus, *ὅθεν Βυζαντιν. φάλβας*= *φαῦλος* (= *φάβλος· μεταθ. φλάβος, φλάϝος* = *φῦλὸς* = " *καλὸς, λαμπρὸς, εὐειδής·* '*Ησύχ. ἐκ τῦ φάω· βλ. καὶ* '*Ρειμ. λ. φαῦλος*), '*Ιτ.* falbo, *Γρμ.* falb. *κτλ.*

Пла́мя, *πληθ.* Пла́мы· *καὶ* Пла́мень (*φλόξ*), *λτ.* flamma, *Γλ.* flamme, *Γρμ.* Flamme, *κτλ. ἐκ τῦ* Палю̀, Пла́ю = *φλάω*, (flao), flagro, *φλάγω, παρακείμ. πέφλαμμαι*, flamma (*φλάμμα*)· *ὡς ἐκ τῦ φλέω, φλέγω, φλέγος, φλὸξ, φλόγα* ('*Αλβαν.* flacha), *φλογμὸς, φλέγμα* = *λτ.* flemen, plemen, *κτλ.*

Пла́сть (*τεμμάχιον πλατὺ, ὁμαλὸν ἑκατέρωθεν*), *συγγεν.* Пла́щъ, *πλάξ. ξ*=*στ* (*πλάς.*) *πλαςὸν* (*πλάσσω, πλάττω*). *ἢ* = *φλας-ὸν, φλάζω* (*θλάζω*), *φλάσδω*, Пла́стаю. *τὸ Γρμ.* spalten, *συγγεν. σφάλω* (*σφάω, σφαλὸς, σφέλας. βλ.* Пила̀.)

*Пла́стырь, *Γρμ.* Pflaster, *Γαλ.* emplâtre, *λτ.* emplastrum, *ἔμπλαςρον*, (*πλαςερὸν, πλαςὴρ*) *πλαςόν.*

Пла́тъ, Плато́къ (*τεμμάχιον ὑφάσματος, πανίον, χειρόμακτρον, Σ. μανδήλιον, λτ.* mandile) *πλάτη, ἀντὶ* (*πλέτη*) *πέλτη* (= *σκύτος,*

κύτος, λτ. cutis, scutum, δέρμα· „ δέρματά τε γὰρ ἀμφιέννυντο, καὶ δέρμασιν ὡπλίζοντο· Πλὄταρχ. ὅθεν καὶ πέλτη, ἀσπίδος εἶδος). ἐκ τοῦ πέλλα, πελλὸς, ὅθεν λτ. pellis, Γρμ. Fell, φελλὸς (ἴσως καὶ τὸ λτ. pallium, palla), καὶ τὰ, πέπλον, πέπλος, λτ. peplum (ὡς ἐκ τῦ πέλος, πέπελος), ὅθεν καὶ, ἔπιπλον, κτλ. Платнὸ (πανίον, καὶ χιτὼν, Σ. ὑποκάμισσον). Пла́тье (ἱμάτια). Пла́щъ (χλαῖνα, μανδύας), καὶ Плащани́ца (σινδὼν· καὶ ἡ ἱερὰ σινδὼν, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ τῦ Σωτῆρος ἐπιτάφιος θρῆνος, ἡ συνήθ. 'Επιτάφιος), ὡς τὸ πέπλωμα (ὅθεν τὸ Σ. πάπλωμα), πέπλιον, πέλυντρον, πελλυςὴ, πελλυτὴ, (οἷον πελατυνὴ, συγκοπ. πλατυνὴ, πλατυνίσκη), κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. πέπλον, καὶ πέλυντρον). βλ. καὶ Пелена̀.

Пла́ха (σχίζα πλατεῖα) πλάκα, πλὰξ, ὅθεν καὶ Γλ. placque, Γρμ. Fläche, Flack, Bleich, κτλ. βλ. Бляха. = Пла́щъ.

Пла́чу, βλ. Полощу̀. συγγεν. τῦ ἐφεξ. Пла́чу.

Пла́чу (κλαίω) ἀπαρέμ. Пла́кати (Пла́ку, πλάγω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλέω, λτ. fleo. ἢ καὶ πλάζω (πλάσσω, πλήσσω, πλήγω, πλάγω, πλάγγω, λτ. plango = κόπτομαι). βλ. Пле́щу. [Καὶ τὸ πλάζω, πλάγω = φλάζω, φλάω, φλέω, φλύω, πλέω, πλύω, πλύνω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει καθόλυ κίνησιν· ὅθεν καὶ φλοῖσβον, βλύσιν, δίνην ὑγρῶν· καὶ νασμὸν, καὶ πλῆξιν, καὶ πλήρωσιν, παρ' ὃ καὶ

τὸ πλέω, πλήθω, πλάθω, πλάτος, κτλ. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Σλαβον. τὸ Пла́чу 1,=πλάζω (πλήσσω). 2, = πλύνω (βλ. Полощу̀). 3, = πλήθω (πληρόω). πλα, πλε, πλο, πλυ, ὀνοματοπεποιημένοι φθόγγοι κινήσεως. βλ. πλείω ἐν τῷ Плыву̀, καὶ ʽΡεἱμ. λ. πλάω].

Плачу̀, (ἐκτίω, πληρόω) πλάτω, πλάθω = πλήθω (=πληρόω, συνήθ. πληρόνω)· „πληρῶσαι χθονὶ τροφεῖα (Αἰσχύλ.). βλ. τὸ προηγούμενον Пла́чу.

Пла́щъ, βλ. Пла́тъ. 2, = πλάξ. βλ. Пло́скій (ἐκ τοῦ Площу̀).

Пле́ва καὶ Плѣ́ва (ἄχυρον) καί, Пле́вы, Пле́велъ, Пле́веліе (ζιζάνια), λτ. palea, ἀρχ. ʽΡωσ. Пела̀=(πάλλω) πάλη, πάλϝη (πάλβη). ὅθεν καὶ παιπάλη, κτλ. βλ. Пе́пелъ.

Пле́мя (γένος, ἔθνος, — φυλή, φῦλον, По́лъ) πλήμη, πλῆμα (πλέμα, πλέω, πλῆμι)=πλῆθος, πληθὺς (αἰολ. πληφὺς, λτ. plebs· καὶ τὸ populus, ἀρχ. poplus, παράγουσιν ἐκ τοῦ πολλὸς, πολὸς, διπλασιασμ. πόπολος. Βόσσ.). ὅθεν Племени́тый (πολυγένεθλος), καὶ Племя́нникъ (ἀνεψιός· ὡς, φυλέτης, γεννήτης, συγγενὴς) οἷον πλημανὸς (ὡς καὶ τὸ πλημνὸς, πλέμνιος, ἐκ τοῦ πλημανὸς, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ χρόνου). βλ. По́лный.

Плена̀, βλ. τὸ ʽΡωσ. Пелена̀.

Плени́ца (ἐμπλόκιον, περιδέραιον, σειρὰ, δεσμός. Плени́ца вла́съ, πλόκαμος), συγγ. πλε-

γνύω (*πλέκω*), *πλεκτάνη*, *πλέγμα*, *βλ.* Плету̀.

Плесна̀, *πέλμα* (*μ = ν*, *πέλνα*, *πλένα*, Плесна̀, *μετὰ παρενϑ. τῦ σ· βλ.* Плѣснъ), *παρὰ τὸ πέλλα·* (*βλ.* Пелена̀, Плена̀). *τὸ λτ.* planta = *πλάτα*, *πλάτη*, *πλατὺς* (*κατ' ἐπένϑ. τῦ ν*, *ὡς Σ. πλαντάζω*=*πλατάσσω*). *οὕτω καὶ* planta, *τὸ φυτὸν*, *παρὰ τὸ αὐτὸ πλάτα*, *πλατανὸς*, (*ὅϑεν καὶ ἡ πλάτανος*)? *καϑὰ καὶ τὸ Γρμ.* Blatt (*φύλλον*) = *πλατὺ*, *ὡς τὸ πέταλον*.

Плёсо (*πλέϑρον*) *ἐκ τῦ πλέω*, *πλέϑω*, *δωρ. πλέσω* (*πλέϑον*, *πλέσον*), *ὡς καὶ πέλεϑρον*, *ὅϑεν πλέϑρον*. (*βλ.* По́лный). *ἢ*, *πλάσιον* (*πλαίσιον*, *ἐκ τῦ πλατίον*, *πλατὺς*, *πλάζω*. *βλ.* '*Ρείμ. λ. πλέϑρον*). *βλ.* Плеща̀.

Плету̀, *πλέκω*, *Σερβ.* Пле́теш, *Σοραβ.* platu, *Βομ.* pletu. [*ἐκ τῦ πλάγω*, (*ὅϑεν τὸ πλάζω*, *πλάσσω*, *πλάττω*) *πλήγω*, *καὶ διὰ τῦ ε* (*πλέγω*), *πλέκω*(*κ*=*τ*, Плету̀, *ἀπρ.* Плестѝ *πλέσκω*) *πλέξω*, *λτ.* plecto. *ὡς διὰ τῦ ι*, *πλίζω*, *πλίσσω*, *πλίγω*, *πλίκω*, *λτ.* plico, *Γρμ.* flechten, *Σβ.* fleta, *Βαλλησ.* plega, *Λιϑ.* plauku, *κτλ.*]. Плетени́ца (*ὅϑεν συγκοπ.* Плени́ца) *πλόκαμος*, *πλεκτάνη* (*πλεκτανίσκη*), *συνήϑ. πλεξῦδα*, *πλεξυδίτσα*. Пле́ть, Пле́тка, *πλεκτὴ*, (*σειρὰ ἐξ ἱμάντων*, *ἢ σχοινίων*). Плетея̀, *πλέκτρια*, *κτλ. βλ.* Пло́тный.

Пле́щъ, '*Ρωσσ.* Плечо̀ (*ὦμος*) *πλάτα*, *πλάτης* (*ὠμοπλάτης· ἐκ τῦ πλάω*, *πλατὺς*, *πλάτη· καὶ πλάστη*, *πλαστὴ*, *πλαστὸς*, *ὡς ἐκ τῦ πλάζω*,

πλάσσω, (*πλα*=Пле). *συγγ.* Плéщу, Площу̀, *βλ.* Плóскiй.

Плéщу (*πλήττω*, *χειροκροτῶ*, *πλήττω τὸ ὕδωρ. πλατυγίζω*) *πλήζω*=*πλήσσω*, *πλήξω*, (*πλήσκω*), *Σρβ.* Пљескам (*οἷον πλήξημι· κσ* (*ξ*)=*σκ*). *ἐκ τῦ πλάω* (*πλαύω*, *πλαύ*(*δ*)*ω*, plaudo), *πλάγω*, *πλάζω*,-*σσω*,-*ττω*, *πλήττω*, *καὶ πλατάω*, (*βλ.* Болтáю), *πλατάσσω*,-*τάγω*, *πλαταγίζω*,-*τυγίζω*, *συνήθ. πλατσαρίζω* (*πλαταρίζω*), *Γρμ.* plätschern, plantschen, *κτλ.* Плéскъ (*χειροκρότησις*) *πλῆσκις*, *ἀντὶ πλῆκσις*, *πλῆξις*. *βλ. καὶ* Плúщъ, Полощу̀, Плáчу.

*Плúнтусъ, *πλίνθος*, *πλινθίον* (*βάσις κίονος*, *τετράγωνος πέτρα*)· *διάφορον τῦ* Плúнθа, *ἡ πλίνθος*, *πλινθὶς*, *Σ. πλιθίον* (*ἐκ πηλῦ*).

Плúца (*κοτύλη*, *κοῖλον σκεῦος*, *ᾧ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν σκαφιδίων ἐκχέυσιν*) *ὡς ἐκ τῦ* Плиц= *πέλυξ*, *πέλυς*, *πέλις*, pelvis, *πελίκη*, *πελίχνη* (*καὶ* Плúца, *οἷον πελίσκα· ὡς κύλιξ*, *κυλίχνη*, *κυλίσκη*). *ἢ συγγ.* Плúщъ?

Плúщъ (*κρότος*). Плищýю (*κροτῶ.* Плищу̀) *πλήσκω*, *ἀντὶ πλήξω*, *πλήσσω*, *πλήττω*, *πλῆξις* (*πλὴξ*). *πλα*, *πλε*, *πλο*, *πλυ*, *ἦχοι φυσικοὶ*, *πολλῶν ῥημάτων θέματα. βλ.* Плáчу, *καὶ* '*Ρεἱμ. λ. πλάω. ὅθεν καὶ συνήθ. πλάτσ*, *πλέτσ*. *Γρμ.* platz, platzen, *καὶ* (*πλατάσσω*, *πλατάζω*), *Σ. πλαντάζω* (= *λακέω*, *ῥήγνυμαι μετὰ κρότυ· ὡς τὸ πλαταγίζω*, *κτλ.*). *συγγεν.* Плéщу.

Плόдъ (καρπὸς· φλόδος) = φλόος, φλοῦς, ἐκ τῦ φλέω, φλόω = εὐκαρπῶ, εὐθηνέω. ὅθεν φλόος, λτ. flos (ἄνθος). φλοίυσα ὀπώρα = χλωρά. φλιῦς = ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις. τὸ δὲ φλόω, φλύω, φλάω = βλόω, βλύω, βλάω, βλάζω, βλαςὸς, βλώω, βλώσκω, βλώθω, βλωθρός, κτλ. ἐκ τῦ φλέω, φλέζω, ἢ φλύζω, φλύδω, φλοίδω, ἡ συνήθ. φλῦδα (φλύδη) = φλοιός. οὕτω καὶ Плόдъ (φλόδος). Плóжду (Плóду) φλόδω, φλάδω, = βλάδω, βλάζω. πρβλ. μέσ. λτ. bladum, bladus, (εἶδος σίτου), Ἀγσξ. blaeda, ὅθεν Γλ. blè, Ἰτ. biada. (βλ. Adelung λ. Blatt, καὶ Ῥειμ. λ. φλέω, βλάω). ἢ τὸ Плόдъ συγγεν. πλάω, πλῆμι, πίμπλημι (κορέννυμι) οἷον πλατὸν = πλῆσμα, πλήσμιον? τὸ δὲ πλῆμι, συγγεν. τῦ πλήθω. βλ. Пложỳ.

Пложỳ (πληθύνω, πολυπλασιάζω, πολυλογῶ) πλάζω, ἀντὶ πλήσσω, πλήσω (πλῆμι, πλέω, πλήθω, δωρικ. πλήσω. βλ. Пóлный). ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τῦ πολυλογεῖν συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πλάζω, Плéщу = βλάζω, φλάζω, φλάδω, πλάδδω, πλαδιάω, blattero, blattern, pladdern, ploddern, κτλ.

Плóскій (ὁμαλὸς, ἐπίπεδος). Площỳ (ἐπιπεδόω, πλατύνω). Плóщадь (πλατεῖα, platea), πλάζω, πλάσσω,-ττω, πλάθω, πλάτος, πλατίον, πλατὺς, πλὰξ (πλάσκ), ὅθεν Плóскъ, Плóскій, ὡς Σ. πλασκωτὸς (ἀντὶ πλακωτὸς), πλατυκωτὸς, κτλ. πρβλ. Γρμ. platten, plätten, platt, flach;

Platz, *'Іт.* platto, piatto, Блюдо, piazza, *Гλ.* plat, place, *κτλ.* (*καὶ τὸ λτ.* planus = *πλάνος* ≐ *πέλανος*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάτος*, *πλατὺς*, *ὅθεν καὶ τὸ*, latus.)

Плотва̀, Плотѝца (*εἶδος ἰχθύος*) *ἡ Σ. πλατίτσα· ὡς*, *πλάταξ*, *πλατίςακος*, *μ'. λτ.* flota, *Γρμ.* Plötze, *κτλ.* (*πλάω*, *πλάσσω*, Площу̀) *βλ.* Пло́скій.

Пло́тный, Пло́тенъ (*ςεγανὸς*, *πυκνὸς*, *ςεῤῥὸς*). Плочу̀ (*συντίθημι*, *οἷον ξύλα· συνάπτω*, *πυκνόω*) = *πλάζω* (*α* = *ο*, Плочу̀), *πλατὸς* = *πλαςός*. (*πέλω*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάσσω*, *πλάζω* = *πλάγω*, *πλήσσω*, *-ττω* (*παίω*)· *ὅθεν* ,, *πεπλημένος σκοπέλῳ* = *προσηλωμένος· τῦ δὲ πλήττω*, *πλήγω*, *συγγεν. τὸ πλέκω*, Плету̀. *ὅθεν* Пло́тъ (*σχεδία*)· Опло́тъ (*φραγμὸς*) *πλόκος*, *πλοκὴ*, *πλοχμὸς*, *πλόχανον· καὶ πλάτη*, [*Γρμ.* Floss (*σχεδία*) = *πλωτὴ* (*πλώω*), *λτ.* pluta. *ἕτερον δὲ τὸ πόλτυς*, *λτ.* pluteus = *ξυλόκαςρον*, *ὡς τὸ*, *μόσυν*]. *βλ. τὸ συγγ.* Плету̀.

Пло́ть, Плть (*σάρξ*). *πλατὸν* (*α*=*ο*,=*πλαςὸν*, *πλάσμα*) *ἐκ τῦ πλάω*, *πλάζω*, Плочу̀, *πλάσσω*, *πλάθω*. *ἢ πλάδος*, *βλάδος*, *πλαδὸς*, *πλαδαρὸς* (*διὰ τὸ πλαδαρὸν καὶ μαλακὸν τῆς σαρκός· καθὰ καὶ σάρξ*, *αἰολικ. σύρξ*, *ἐκ τοῦ σύρω· ἢ διὰ τὸ βλωθρὸν*, *εὐαυξές· ὡς τὸ* Пло́дъ, *παρὰ τὸ βλάω*, *βλάζω*, *βλώω*, *φλάω*, *φλόω*, *κτλ. βλ.* Пло́дъ). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ* Пла́тъ *νομίζυσι συγγενὲς τὸ* Пло́ть (*ὡς σκῆ-*

νος ψυχῆς). *πρβ. Βοεμ.* plet', *Πολ.* płeć, (*χρὼς, χρῶμα σαρκός*).

Плохій, Плóхъ (*φαῦλος, ἀμελής*). Плошáю (*ἀμελῶ, ἐκφαυλίζομαι*) *βλακὸς* (*πλακός· α=ο, χ=κ·*), *βλάξ, βλακέω, λτ.* flacus, flaceo, flacesco, *κτλ. βλ.* Влáга, *καὶ* Плутáю.

Плсть *βλ.* Пóлсть.

Плутáю (*πλανῶμαι· ὡς ἐκ τῦ* Плутỳ) *πλάδω, πλάσσω, πλάζω,-ζομαι· ἐκ τῦ πλάζω, βλάω, φλάω, συγγεν. φλύω, βλύω, βλύω, φλύζω* (*ὅθεν καὶ φλυδαρὸς = πλαδαρὸς*), *φλυδῶ* (Плутỳ), *ὡς καὶ φλάζω=πλάζω, πλάγω, πλάγχω* (*πλανάω, πλάνος*), *βλάζω* (*ὅθεν καὶ βλάβω, βλάπτω*), *καὶ βλάκω, βλακία = πλάκω πλακία* (*ἀμπλακία*)· *ὅθεν καὶ* Плутýю (*δολιεύομαι, πλανῶ, ἀπατῶ. α=υ*) *πλάδω, πλάζω, πλάτης* = Плýтъ (*ἀπατεὼν, πλάνος, δόλιος*). *βλ. 'Ρείμ. λ. πλάζω· παράβλ. καὶ* Блуждỳ, Блуждáю.

Плывỳ, Пловỳ, *πλόϜω, πλεῖϜω,* (*πλέω, πλόω, πλώω, πλέϜω, πλεύω, πλείω· ὡς καὶ* Плáваю, *παρὰ τὸ* Плавỳ, *πλαύω, πλάω=πλόω, πλέω*). 2, = *φλύϜω, φλύω, βλύω* (*ῥέω*). 3,=*φλύω, φλάω, φλάδω, φλάζω* (*παφλάζω*). Плáвлю (*ἐκ τῦ* Плáву, *τήκω, λύω, ῥευςόω*) *φλάϜω* (*φλάω, φλάδω, φλάζω, φλύζω*)· *ὅθεν* Плáвный, Плáвенъ (*ῥέων, ἐπὶ φωνῆς, ςίχων, καὶ= λεῖος,* planus, *οἷον φλάϜων, φλύων, βλύων =ῥέων· ὡς καὶ τὸ ῥέω, ἐπὶ ὁμαλῆς καὶ ἀνεμ-*

ποδίςου κινήσεως). πλάω, πλέω, πλόω, πλύω, λτ. pluo, βλάω, βλέω, βλόω, βλύω, φλάω, φλέω, φλόω, φλύω, τύποι συγγενεῖς ῥημάτων σημαινόντων κυμαινομένην κίνησιν, ῥοῖζον, ῥῦν ὑδάτων τε καὶ πνευμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων, ἢ νηχομένων, καὶ πλήρωσιν, κτλ. ὅθεν τὰ λτ. volo (ἵπταμαι) καὶ flo, (flao) flare (φλάω, βλάω), φλάζω, Γρμ. blasen, καὶ βλάζω „ βλάζει, ῥεῖ, πτερύσσεται (Ἡσύχ. ἐν ἡμαρτημένῃ .λ. βλαβύρει), Γρμ. fliessen (ἵπτασθαι). οὕτω καὶ φλέω, λτ. fleo, καὶ φλάζω=Плáчу (βλ. τὸ 2, Плáчу), ὡς καὶ βλύω, πλύω, πλύνω („ πλύνειν δάκρυ = βλύζειν). ὅθεν λτ. pluo, fluo· καὶ φλήνω, Γρμ. flennen καὶ fleuen, κοινῶς pleuen, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πλάω). συγγενῆ Плю́ю, Полощу̀, Плачу̀, Пыль. πρβλ. καὶ Блонà, κτλ.

Плѣ́ву, Плѣ́ти, Σλαβ. (τίλλω, μαδῶ, evello, ὡς ἐκ τοῦ Плѣ́ю, ἀντὶ Плыю, Плыву̀) φλεύω, φλέϜω (φλέω = μυδῶ, καὶ τοῦτο = μαδῶ). ἢ φλέω, φλάω = θλάω, ὡς καὶ (φλίω) φλίβω = θλίβω [ὅθεν λτ. fligo, φλίγω, ἀντὶ θλίγω, β=γ· παρ' ὃ καὶ (θ=σ, σλίγω) τὸ Σ. ζλίγω. βλ. Толку̀]. ἢ καὶ = vello, (βέλλω, μεταθ. βλέω, Плѣ́ю) = γέλλω = Ϝέλλω (ἕλλω).

Плѣ́жу (ἕρπω) οἷον βλαίζω, βλέζω, ἀντὶ βλάζω, πλάζω (ὅθεν βλαισός), ὡς βέλλω=βάλλω, αἰολ. οὕτω καὶ τὰ Γρμ. slak (βλάξ) Schläks, Schlankel, Schlingel, schlägeln (χω-

λαίνειν, σφάλλεσθαι, πλάζεσθαι. βλ. Ῥείμ. λ. βλάξ). βλ. τὸ συγγεν. Ползнỳ.

Плѣнъ (αἰχμάλωτος) Ῥωσσικ. Полóнъ. καὶ Плѣню, Плѣнý (αἰχμαλωτίζω). ἐκ τȣ̃ πάλω, πάλλω, πέλλω, λτ. pello, πέλω (ὅθεν πέλεμος, πόλεμος) πελάω, πλάω (=παίω, =πλάγω, πλήγω, πλήσσω), πελάνω (ὅθεν πελάνη, πλάνη, πλανάω), συγκοπῇ πέλνω (πλένω, Плѣнỳ) = πίλνω, πιλνάω, πίλνημι = βάλλω, ῥίπτω („ δρῦς πιλνᾷ χθονί. Ἡσίοδ. Ἔργ.), καὶ πέλανος (κυρίως πᾶν τὸ πεπληγμένον, πεπαλημένον, ὅθεν καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ πέμμα ἐκ παιπάλης, κτλ.), συγκοπ. πλανὸς (πλενὸς, Плѣнъ= πεπλημένος, βεβλημένος, pulsus). οὕτω καὶ τὸ planus, Γλ. plain, =πλανὺς (πλανύσσω) πλατὺς (ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ πλάττω=πλήττω. ἐκ δὲ τȣ̃ πάλω, καὶ τὸ παλέω=παλεύω, καὶ=παγιδεύω, ἀγρεύω. καὶ παλαίω=ἐκπίπτω, σφάλλομαι) κτλ. [ἡ λέξις ἐμφαίνει κυρίως τὸ βάλλω, πλήττω, σφάλλω, ῥίπτω κατὰ γῆς τὸν πολέμιον, ὅθεν αἰχμαλωτίζω. ὡς καὶ τὸ αἰχμάλωτος=αἰχμῇ ἁλωτὸς, ἐκ τȣ̃ ἅλω=ἕλω (συνήθ. λαμβάνω, καὶ ἐπαίρω σκλάβον). πάλω, πάλλω, βάλλω, φάλλω, λτ. fallo, Γρμ. fälle, σφάλλω, τύποι συγγενεῖς. βλ. Ῥείμ. λ. πάλλω, πλάω, κτλ.]. τὸ Плѣнъ Σλαβον. καὶ=αἰχμαλωσία, ἀφῃρημένως, ἀντὶ αἰχμάλωτοι, „ плѣнилъ еси плѣнъ, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν (Ἐφεσ. δ. 8.). βλ. Плѣжу, Ползнỳ. καὶ τὸ Плѣняю, -ню, Плѣнỳ.

Плѣснь, Плѣсснь (*εὐρώς*, *λάμπη*, *συνήθ*, *μοῦχλα*) *πλέννος*, *πλέννα*, *βλέννος*, *βλέννα*, *φλέννος*, *Ἰων.* *φλῆνος* (*ὡς τὸ* mucor, *μύκης*, *μύξα*, *βλ.* Мо́крый), *λτ.* plennus, blennus, flennus. Плѣснѣю (*εὐρωτιῶ*) *φληνέω*, *φληνύω* (*ἐπὶ περισσείας ὑγροῦ*), *οἷον ἐκ τοῦ* Плѣю, *φλέω*. *βλ.* Плѣву, Плыву̀, Плю́ю. *τὸ* с, *ἐπενθετ.* *οἷον* *πλέ(σ)νος*. (*βλ.* Весна̀).

Плю́ю (*πτύω*) *πλύω*, *φλύω*, *βλύω* (*βλύζω*, Плющу̀). „*φλύσσει* (=*βλύζει*), *ἐμεῖ* (*Ἡσύχ.*) =Блю́ю. *βλ.* Плыву̀.

Пляшу̀ (*ὀρχοῦμαι*) *πλάσσω*, *πλήσσω*, „*πλήσσειν ποδὶ χθόνα* (*ἐπὶ ὀρχουμένων*)· *οὕτω καὶ τὸ συγγεν.* *πλίσσω*=*βηματίζω* (*Ὀδ.* ζ, 318); *ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν ποδῶν τῶν βαδιζόντων*, *καὶ ὀρχουμένων*. *βλ.* *τὸ συγγ.* Плищъ.

Плю́ще, *πληθυντ.* Плю́ща *Σλαβ.*, *καὶ Κροτ.* plyucha (Плю́ча, *πλεύμων*) *οἷον φλύζα*, *φλυδὴ ἐκ τοῦ φλύω*. (Плю́ю, Плющу̀)=*φλάω*, *λτ.* flo, *συγγεν.* *πλέω*=*πνέω*· *ὅθεν καὶ πλεύμων καὶ πνεύμων* (*παρὰ τὸ πνεῖν*)· *καὶ* (*πλύμων*, *πύλμων*) *λτ.* pulmo, *συνήθ.* *πνεμῶνι*, *φλεμῶνι*, *Πολ.* pluca, *Βοεμ.* plice, *Καρν.* pluzhe. *βλ.* *καὶ* Блю́щъ.

Плѣшь (*φαλάκρα*) *ὡς ἐκ τοῦ* Плѣх (х=ш. *Δοβρόβ.*)· *οἷον ἐκ θέματος* Плѣшу (Плѣю), *ἴσ. συγγεν.* *τοῦ* Плѣши, Плѣву (*ὡς μαδαρόν*). *ἢ γοῦν καὶ ἐκ τοῦ βλάζω*, *βλάξ*, *βλάδος*, *βλαδὸς*, *βλέννος*, Плѣснъ. *ὡς καὶ τὸ μαδαρὸς ἐκ τοῦ μαδῶ* = *μυδῶ*, *διὰ τὴν ἐξ ὑγρασίας*

τριχόῤῥοιαν). οὐ γὰρ δήπε συγγεν. Плáвый, Плáвъ = φαῦλος, φάλος, φαλᾶς, φαλάντος, φάλανθος, φαλαντίας, ἐκ τε φαλὸς (ὁ λευκὸς), φαλάζω, φαλακρὸς, φαλύσσω, κτλ.—Плѣшу̀ ἄχρης. ὅθεν Плѣшúвѣю (φαλακρεμαι) φλάσσω, φλάζω, βλάκω, flaceo· (βλ. Плóхій. καὶ Плывỳ)· τὸ Βοεμ. plechaty = φαλακρός.

Плюскà (λέπυρον, ὡς ἐκ τε Плюсъ) = φλες, φλοιὸς (φλέσκα) Σ. φλεδα. ἢ συγγεν. Полю.

Плющу̀ (πλατύνω, οἷον πέταλον μετάλλε) πλάζω, πλάσσω, πλάττω. (πλύζω, α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ. καὶ υ = ю). συγγεν. Площу̀, (βλ. Плóскій). 2, = βλύζω (ςάζω), βλ. Плюю.

Пну̀, Σλαβον. ἀπάρμφ. Пя́ти, ἀόρις. Пя, ὡς ἐκ τε Пяю [ὅθεν τὸ ἄῤῥητον Пану̀, συγκοπ. Пну̀, καὶ Пину̀] Пинáю. πάω, = σπάω (= τείνω, ταννύω βλ. Ῥείμ. λ. φάω) σπάνω· καὶ σπέω, ὀπείω, σπίνω = σπίζω (βλ. Пядь, καὶ Пять). ὅθεν Разпну̀ = ςαυρόω (κυρίως διατείνω, ταννύω ἐπὶ τε ςαυρου. τὸ δὲ (ἐκ τε πάω) πάνω (ἀντὶ σπάω = ἕλκω), σώζεται καὶ ἐν τῇ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (κατὰ τὴν Χαλδίαν), οἳ λέγεσιν, ἐκπάνω, τὸ ἐκσπάω, ἀποσπῶ (ἐκκολλάω, τὸ Σ. ξεκολλῶ), ὡς καὶ τὸ συνηθέςατον σπάνω = σπάω (σφάω = ῥήγνυμι). βλ. Пинáю.

Пò = ἀ-πὸ, καὶ πο-τὶ = πρὸς, (πὸς, ὅθεν καὶ πόσθη ἀντὶ πρόσθη, πρόσθησις)· καὶ = λτ. post (μετὰ) = ὄ-πισθε, ὀπίσω, ὀψέ. πρβλ. Λιθ. pa, Σκανδιναβ. paa, (ἐπὶ) κτλ.

*Поганый, Поганъ, τὸ λτ. paganus=ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, ὅθεν καὶ μιαρὸς, ἀκάθαρτος· καὶ „ παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων (Ἡσύχ.), ὡς τὸ ἄγροικος. ἐκ τῦ λτ. pagus (ἀγρὸς) = πάγος (λόφος). Οὕτω καὶ παγανὸν (ἐπὶ βρέφους, παρὰ τοῖς νῦν Ἠπειρώταις), ὡς τὸ παρ' ἄλλοις μωρὸν, μωρυδάκι, κτλ. = ναννίον, νήπιον. Οὐ γὰρ ἄν τις, οἶμαι, πιθανὰ λέγοι λέγων τῦτο = πηγανὸν εἶναι, παρὰ τὸ πάγω, πήγνυμι = πηγὸν = τρόφι, εὐτραφές· ὡς τὸ, πακτὰ, πηκτὴ, ἡ τροφαλίς.

Погóда (По-гóда). βλ. Гóдъ.

Пóдлѣ (Под-лѣ). = ποτὶ (πρὸς), πλησίον (ὡς ποτί-νυ). βλ. Ли.

Пóдъ (ὑπὸ) = ποτὶ, ποτ' (πρὸς). ἢ καὶ (ὑπὸ) ὕ-ποθι (ὡς, ἄνωθι)· ἢ γῦν ἐκ τῆς По, προςεθέντος τῦ τελικοῦ д, ὡς ἐν τοῖς ἀρχ. λτ. marid altod=mari alto.

Пóдъ (ἐσχάρα καμίνυ) φῶδος (ἐκ τῦ φώζω)= φῶγος, λτ. focus, συνήθ. φωγὺ (οἷον ἐκ τῦ φωγὼ· ὡς Ἰὼ, Ἰωνικ. Ἰοῦν· καὶ ἡ μιμὼ συνήθ. μιμὺ)=φάγανον. ἢ αὐτὸ τὸ ἄνω Пóдъ.

Пóздо, καὶ Σλβ. Пóздѣ, (ὀψὲ, ἐκ τῆς По-с (= ζ) д. Посд—ὅθεν Пос-ля) ὀ-πίσω (οἷον ὀ-πόσθε)=ὄ-πισθε, ὄπισθε, αἰολ. ὄ-πισθα, καὶ ὄπισε, ὅθεν τὸ ὀψέ. Пóздный, Пóзденъ (ὄψιμος, βραδὺς), λτ posticus (post, post-ea, postea) =ὀ-πισθινὸς, ὀ-ποινὸς, ὄψιμος. Поздáю, ὀψίζω, ὀψίσδω, ὀ-ψίσδω (οἷον ὀ-πισθέω).

Покà (*μέχρις*, *ἕως*) = *ποτà* (*τ* = *κ*) *ἀντὶ ποτὶ*, *πρὸς*· *ποκà Δωρικῶς=ποτέ.*

Покóй, (*ἀνάπαυσις*, *ἡσυχία*). Покóю (*ἀναπαύω*, *καθησυχάζω*), *οὐ παρὰ τὸ πάζω*, *πάξω* (*πάκω* *λτ.* paco, pacisco, paciscor, *πάξ*, pax = *παύλα*, *εἰρήνη*, *ἐκ τῦ πάω*, *παύω*), *ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆς* По (*ἐπὶ*) *καὶ* кóй, кóю = *κόω*, *κοίω*, *κείω*, *κέω* (*κεῖμαι*), *κοῖος* (*λτ.* quies [requies], quietus, *κϝοιτὸς*, *κοιτὸς*, *ὅθεν ἄκοιτος*), quiesco, *ἐκ τῦ* quieo (*κοιέω*, *κοιέσκω*). *συγγεν* Почíю (чiю = *κείω*), *οἷον ἐπικοίω*, -*κείω*, *ὡς κατακείω*, *κατακοιμάω*. [*κείω*, *κέκοια*, *κοῖος*, *κέκοιμαι*, *κοίμη*, *κοιμάω*, *κῶμα*, *κώμη*, *κέκοιται*, *κοῖτος*, *κοίτη*, *κτλ. καὶ κῶος*, (*κοίλωμα* = *Γρμ.* Kewe, Keue, Koye). *βλ.* Кóйка. *Τούτων φαίνεται συγγενὲς καὶ τὸ λτ.* civitas (*πόλις*) *ἐκ τῦ* civis (*πολίτης*) = *κοίϜης*, *κοῖϜις* = *κοῖος*, *κῷος* = *κέων* (*κέω*), *ὡς τὰ κώμη καὶ κωμήτης*].

Пóлба (*εἶδος σιτηρῦ*), *ὡς πόλφος*, *πολφὸς*, *καὶ βολφός*, *λτ.* pulpa· *καὶ πόλτος*, *λτ.* puls, pultis.

Пóле (*πεδιὰς*, *ἀγρὸς*, *περιθόριον λευκὸν χάρτυ ἢ βιβλίυ γεγραμμένυ*, *ὡς τὸ*, *σελίς*· *πίλυ περιφέρεια. κτλ.*) *πολὴ*, *πόλος* (*τὸ δὲ πολὴ* = *ἐπιφάνεια*, *σῴζεται ἐν τῷ συνθέτῳ*, *ἐπιπολῆς*). Полюю, (*θηρεύω*) *πολέω*, *πωλέο-μαι* [*ὡς* „ *πωλέομαι κατὰ ἄςυ*, *ἀγρὸν*, *κτλ.* = *λτ.* versor in re· *καὶ πολάω*, polare agros· *καὶ πολίω ἐν τῷ λτ.* polio, *βλ.* Полю· *καὶ πο-*

λεύω = θεραπεύω, Ἡσύχ. ὡς ἐν τοῖς συνθέτοις, μυσοπόλος, αἰπόλος (αἰγοπόλος), κτλ. τὸ θέμα, πέλω (=ςρέφω), πέλλω, πάλλω. βλ. τὸ συγγ. Плѣнъ]. ἐκ δὲ τȣ Пóле, τὰ Пóльный, Пóльскій, Полевый (ἀγροτικός, τȣ ἀγρȣ, οἷον τῆς πολῆς, καὶ ὡς ἂν εἴποις, πόλειος, πολικός). ὅθεν Поля́къ, Поля́кы (πολακοὶ) οἱ Πολωνοὶ (Λέχοι), ὡς πεδιάσιοι, πεδιαῖοι, πεδιεῖς, οἱ Σ. καμπήσιοι, πρὸς διαςολὴν τῶν ὀρεινῶν, Σλαβ. Горня́кы=Ϝορεικοί, Σ. βουνήσιοι.

Ползу́ (Плзу́, Плжу́), Ῥωσσ. Ползу́, Σρβ. Пужем = Плжем, Καρν. Βοεμ. plazim, (ὀλισθαίνω, ἕρπω, ἐπὶ ἑρπετῶν), φαίνεται συγγεν. φάλω, φάλλω, λτ. fallo, σφάλλω (μλ. αἰολικ. φάλσω, πάλσω, α=ο καὶ σ=ζ. Ползу́). οἶμαι δ' ȣ̉ν πιθανώτερον = πλάζω, βλάζω (α=ο, πλόζω, μεταθ. Ползу́). Ἀλλὰ καὶ τὸ φάλλω = βάλλω = πάλλω, πέλλω, βέλω, βάλω, βλάω, ὅθεν καὶ τὸ βλάβω, πτω (κωλύω, πεδόω, κτλ.), καὶ βλάζω (βλόζω, μετθ. Ползу́). βλ. τὸ συγγεν. Плѣжу, καὶ Плѣнъ.

Поле́й, Γρμ. Poley=λτ. pulegium (παρενθ. u, ἀντὶ plegium) = βλήχιον, βληχὼ = γληχὼ, γλήχων, γληχή.

*Поли́пъ (εἶδος σκώληκος)=πολύπους. (σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ ους· ἢ ὡς ἐκ τȣ βραχυνθέντος πολύπος, καὶ ὀρθότερον, πόλυπος, Ἰωνικ. πούλυπος, Δωρικ. πώλυπος·

* *

ὡς καὶ, Οἴδιπος, ἄρτιπος, ὤκυπος, ἀέλλοπος· τοιαῦτα καὶ τὰ, Πάνθος, Πόλυβος (πολύβους), εὔνος, χείμαῤῥος, κτλ.

Полица, ὑποκορ. Полка (πῆγμα σανίδων εἰς ἀπόθεσιν σκευῶν, ἐπίπλων, κτλ. μσ. λτ. dressorium, Γλ. dressoir, Γρμ. Thressor, ὡς ἀπὸ πρωτοτύπε Пóлъ, Пóля) ὅθεν Σ. (παρὰ Θετταλοῖς) πολίτσα. ἐκ τῦ φολὸς (φολὶς, Σ. φολίτσα) = φωλίον, φωλεὰ, φωλεὸς = γωλεὸς (κοίλωμα). τὸ δὲ φολὸς, ἰωνικ. φωλεὸς, φωλὸς, συγγενὲς, ἴσως, καὶ τῦ θυλὸς, ὅθεν τὸ θυλὴ, θύλαξ, θύλλις, θύλλιξ (διὰ τὸ κοῖλον· ὡς κύτος, σκύτος), αἰολικ. φόλλις (φ=θ, υ=ο) φολός. (βλ. Пýло, καὶ Пóлъ). ὅθεν 2, Пóлка (τὸ πρὸς τὸ πυρεῖον τῦ πυροβόλε, οἷον τεφεκίε ἢ πιςολίε, κοίλωμα, ἔνθα ἐγχεῖται ἡ πυρῖτις κόνις· ὡς ἐκ τῦ Пóля) = Σ. φάλια (κυρίως, ἡ πρὸς τῦτο τὸ κοίλωμα τρύπα τῦ πυροβόλε). βλ. Пóлый, Пóлъ.

*Полúція, τὸ λτ. politia, Γλ. police, Γρμ. polizey, ἐκ τῦ πολιτεία.

Пóлкъ, Плкъ (λεγεὼν, τάγμα ςρατιωτῶν, Γλ. regiment· 2, ςρατὸς. 3, ςρατόπεδον) πόλχος, αἰολικῶς = ὄχλος (μεταθ. ὄλχος. τὸ π = Ϝ), Πολ. pułk, Βομ. pluk, Κροτ. puk (ἀποβολῇ τῦ λ.), λτ. volgus, vulgus, Γρμ. Volk, Γλ. foule, κτλ. (τὸ Ταταρικ. pulk=σωρός. τὸ Τερκικ. buluk, λόχος, τάγμα ςρατιωτῶν, πλῆθος).

Пóлный, Пóлонъ, Пóлнъ (Плнъ, πλήρης.)

πολὸς, πολέων, ὅθεν πλέων, πλέως, πλεῖος, λτ. plus, plures· καὶ πλεῖν, πλῆνὸς, λτ. plenus, Γλ. plein· καὶ, πλήρης, πληρὸς, λτ. plerus, κτλ. Γρμ. voll, ἀρχ. full, ὅθεν καὶ viel, καὶ (veel) völle=viele, Κτσξ. vull (πολὺς), Ἀγγσξ. ful, κτλ. καὶ τὸ Τυρκικ. bol = πολὺς (πλήρης, ἄφθονος). Полню, πολέ(ν)ω, πολέω = πλέω, πλῆμι, πλήθω (πληρόω)· ὡς τὸ πλήρης συγγεν τῦ πολὺς, ὕτω καὶ τὸ Полный συγγ. τῦ Болій, Большой.

Полозъ (τὸ κῦτος τῦ χαμουλκῦ, ἢ ἑλκήθρυ, τῆς συνήθως σάνιας, Γλ. traîneau) φῶλος. βλ. Полый.

Полоса̀ (σειρὰ, ὁλκὸς, λτ. tractus. 2, γῆς ἀπόμοιρα, φραγμός. 3, τὸ πλατὺ ξίφυς ἢ μετάλλυ, κτλ.). Полосу́ю (χαράσσω) φαλύσσω, φαλάσσω, σφαλάσσω (-λάττω, Γρμ. spalten=σχίζω, τέμνω, κεντῶ, νύσσω), ὅθεν φαλὸς, σφαλὸς, σφέλας (κυρίως ξύλα τετμημένα), ἐκ τῦ φάω, σφάω, ὅθεν φάλω=φάρω=πάρω, σπάρω, σπαράσσω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω). συγγ. Полый.

Полошу̀ (φοβίζω, πτήσσω, τρομάζω). Поло́хъ (τρόμος) πλάσσω (α=ο, Плошу̀)=πλήσσω, πλήττω (ἐκπλήττω), πλήγω, πληγὴ, πλαγὴ (α=ο Плох), πλῆξις (ἔκπληξις). συγγ. Плошу̀, Пле́щу.

Полощу̀, Ῥωσ. τὸ Σλαβ. Пла́чу (πλύνω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλύω, πλάω, πλύω (ὅθεν πλύνω), καὶ πλύσσω (ἐκ τῦ πλύω, μέλ. πλύσω) = πλύνω· καὶ πλώσσω (πλόω) πλώω,

ὡς τὸ „ δάκρυ πλώειν=δάκρυ πλύνειν (ῥέειν), βλ. Плыву. [ἐκ τοῦ πλύω, πολύω, πολύσσω (=πλύσσω, ζω, κατὰ παρένθεσιν τοῦ ο· ὡς, πτύω, πιτύω· πνύω, πινύω, κτλ. βλ. Песо́къ). εὑρίσκεται καὶ „ φολύνω, μιαίνω (Ἡσύχ. ἡμαρτημέν. ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ μολύνω, μ=π, πολύνω· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. polluo), ἀπάρμφ. Полоска́ть, οἷον ἐκ τοῦ Пололоска́ю]. Полосканіе (πλύσις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ λάρυγγος=γαργαρισμὸς, ἀνακογχυλίασις). ὡς πλύσμα, πλυσμὸς (οἷον πλυσκανία, ἐκ τοῦ πλύσσω, ζω, ξω, πλύσκω· ὡς, βασκανία, λιτανία, κτλ.). ἐκ δὲ τοῦ Полоска́нiс πάλιν τὸ συνήθως σπολοκάνιον καὶ σπαλακάνιον (μεταθέσει τοῦ σ), τὸ ἑλληνικώτερον πλυνοδόντιον (οἷνου ποτήριον τὸ ἔσχατον, ᾧ πλύνουσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ δείπνου)· τοῦτο δέ τινες τῶν ἡμετέρων εὐφυῶς μὲν, ἀλλ' οὐκ ἀληθῶς παρήγαγον ἐκ τοῦ „ ἀπὸ λεκάνης, ὡς μετὰ τὰ ἀπὸ τραπέζης χέρνιβα πινόμενον, κατὰ τὸ „ ἀπὸ λουτροῦ· „ δὸς ἡμῖν ἀπὸ λουτροῦ πιεῖν (Πλανούδης, Αἰσώπου βίῳ). βλ. τὸ 2, Пла́чу.

По́лсть (Плсть, πίλημα, πιλητὸν), Γρμ. Filz, Αγσξ. felt, μσ. λτ. filzata, feltrum, pheltrum, Ἰτ. felza, feltre, Γλ. feutre, faultre, κτλ. συγγ. πῖλος, πέλλα, pilus, pellis, vellus, κτλ. βλ. Пла́тъ.

По́лъ (πέδον, ἔδαφος), συγγεν. По́ле.

По́лъ (γένος) φῦλον (αἰολ. φόλον ὡς, φύλλον, λτ. folium.)

Пόлъ, *ὅθεν* (Пόлов), Половина (*ἥμισυς*) *παῦλος* (*αυ = ω = ο*, *πῶλος*, Пόлъ. *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*), *λτ.* paulus = *φαῦλος* (Пόлов, *ἀντὶ* Полв *παρενθέσει ο*, *οἷον φαύολος*, *παύολος*, *πάβολος*, *πάλοβος*, Пόлов) = *φαῦρος* = *παῦρος*, parvus, parus, paucus (*καὶ* pravus), pauper, *κτλ.* *ἐκ τῦ φαῦλος καὶ τὸ Γρμ.* faul. (*βλ.* *Ῥείμ. λ. παῦλος*, *παῦρος*). *ἢ τὸ* Пόлъ *συγγεν.* *φῶλος* (*φολϜὸς*), *φάλω* = *φάρω* (*κόπτω*). *βλ.* Полица.

Пόлый, Пόлъ (*κοῖλον*, *κοῦφον*, *κενὸν*) *φῶλος*, *φωλὸς*, *φωλεός*. *βλ.* Полица.

Полы́нь, *βλ. τὸ Σλαβ.* Пелы́нь, *Σ.* *πελῖνος* (*ἐν Μακεδονίᾳ μάλιςα καὶ κατὰ Θρᾴκην*, *καὶ πολλαχῦ τῆς Θεσσαλίας*, *κυρίως ἐπὶ τῆς ἀρτύσεως τῦ οἴνου· οἷον*, " *βάλε πελῖνον εἰς τὸ κρασίον· ὅθεν καὶ πελινάτον* (*ἐλλειπτ. κρασίον*) = *ἀψινθίτης* (*ἐλλειπτικ. οἶνος*)· *καὶ καταχρηςικώτερον*, *πελῖνος*, *ἀντὶ τῦ πελινάτον. ἄλλως δὲ λεγῦσι τὸ φυτὸν συνηθέςερον ἀψινθία*, *καὶ* (*θ = φ*), *ἀψιφία*, -*φιά*, *ἀντὶ ἀψίνθιον* = Полы́нь, Пелы́нь)

Пόльза, *καὶ* Пόлза (*ὄφελος*, *κέρδος*). Пόльзую (*ὠφελῶ*) = Пό-лза, *ἴσως συγγεν.* Лáжу, *οἷον τὸ ἀπολαζόμενον* = *ἀποφερόμενον*, *ἀπολαμβανόμενον*. *βλ.* Лучу̀, Лѣжу̀, *καὶ* Льзя. *οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Лоза̀, *κατὰ τὸ λτ.* lucrum, *ὅπερ ὁ Βόσσ. παράγει ἐκ τῦ* lucus = *λόχος*, *λόχμη*. *βλ.* Etym. L. L.

Полю (ἐκλεπίζω, συνήθ. ξεφλεδίζω, καθαρίζω οἷον μῆλον, κτλ.) πόλω, πολίω, ὅθεν λτ. polio, (Γρμ. poliren, Γλ. polir, ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσ. Полирую = λειόω). βλ. Поле. ἢ μεταθέσ. ἐκ τοῦ λέπω (λόπω, лупу (луплю) πόλω, Полю), ὡς καὶ τὸ φολὶς εἴη ἂν ἐκ τοῦ, λοφὶς, λοπὶς, λοπὸς, λέπος. βλ. Ῥείμ. λ. φολίς.

Полярка, καὶ Пулярка (ἐν Πετρουπόλει), ἐκ τοῦ Γρμ. pollake (ὄρνις νεαρὰ, καὶ ἐξαιρέτως ἡ θρεπτή) ἡ νῦν παρὰ Πελοποννησ. μὲν, πουλάκα (πουλακίδα), παρὰ δὲ Θετταλ. καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδ. πουλάδα, πωλάδα = φωλὰς, φωλάδος (ἡ ἐμφωλεύουσα, ὡς πρὸς τὸ ὠοτοκεῖν ἤδη ἐγγίζουσα)· ὅθεν καὶ μεταφ. „ φωλάδα παρθενικὴν (Ἀνάλ. Τ. Β. 89, ἀριθ. 22), ἀντὶ τοῦ παρθένον νεαρὰν, ὡς καὶ ἐν τῇ Σ. τὸ, πωλάδα, πουλαδίτσα, πουλαδάκι, κτλ. τὸ δὲ τῶν Πελοποννησ. πωλάκα, πωλακίδα φαίνεται ὡς ἐκ τοῦ φωλακὶς, φῶλαξ, ἀντὶ φωλὰς (κατὰ τὰ θύλαξ, καὶ θυλὰς· θύλλιξ, καὶ θύλλις), παρὰ τὸ φῶλος, φωλεὸς (βλ. Полйца). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Σ. πωλάδα, παρὰ τὸ πῶλος, πωλίον (μεταφ. πᾶν ζῶον νεαρὸν, λτ. pullus), ὅθεν Σ. πουλίον (πᾶν πτηνὸν) καὶ λτ. pulli (ὀρνίθια), διὸ καὶ ἐν τοῖς πατρωνυμ. (οἷον Νικολόπουλος, Παππαδόπουλος, κτλ. εἴθισται δὲ ταῦτα μάλιστα παρὰ Πελοποννησίοις) τὸ ποῦλος = υἱὸς, ἔστι δ' ὅτε καὶ = νέος, μικρὸς, οἷον ἐπὶ τῶν νεογνῶν ζώων,

ἀετόπυλον, λυκόπυλον = λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. καὶ πάλιν, παιδόπυλον, ῥαπτόπυλον = παιδάριον, ῥάπτης μικρὸς, κτλ. ὑποκοριςικῶς. ἐν δὲ τύτοις τὸ πυλον ὐδέτερον, ἐκ συγκοπ. τῦ πυλίον.

*Понамáрь, ὅθεν Σ. (παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι) παλαμάρις = κανδηλάπτης. συγκέκοπται ἐκ τῦ παραμονάριος (Βυζαντινοί).

Понè (По, не, γοῦν, κᾂν) πω νή. ἢ λτ. penè (μόγις), ἐκ τῦ πόνῳ, ὡς ἐκ τῦ μόγος, μόγις, μόλος, μόλις.

Пóпъ, πόπ-ας, πάππας (ὁ συνήθ. παππᾶς, ἱερεὺς), λακων. πόπαρ = πάππας (πατὴρ), καὶ πάππος (ὁ συνήθ. παπῦς, ἐπ τῦ παπὺς, ὡς ἀπφῦς). ὅθεν Попадья ἡ συνήθ. παππαδία (ἡ καὶ πρεσβυτέρα, ἱέρισσα, ἡ σύζυγος τῦ πρεσβυτέρυ, τῦ ἱερέως), ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ παππάδης, ἀντὶ παππᾶς, ὅθεν ἡ πληθυντικ. παππάδαις· [πάντων σχεδὸν τῶν εἰς ας, καὶ ης ἀρσενικῶν τὰς πληθυντικὰς ὀνομαςικὰς εἰς αδαις (αδαι) σχηματίζει κατακόρως ἡ χυδαία συνήθεια, οἷον ἀρχοντάδαις (ἄρχοντας)· βασιλεάδαις (βασιλέας, ἀντὶ, εὺς)· κριτάδαις (κριτὴς)· ῥαπτάδαις (ῥάπτης)· δεσποτάδαις (δεσπότης, δεσπότας)· θεριςάδαις (θεριςὴς)· ψωμάδαις (ψωμᾶς), κτλ. ὁ δὲ τοιῦτος τύπος σπανιώτατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐκ τῶν εἰς αδης, καὶ ας διφορυμένων ὀνομάτων, ὡς τὸ κερατάδας, καὶ-τάδης, καὶ κερατᾶς = κερατίας, κτλ.]

*Порéй (πράσον) τὸ λτ. porrum, ἐκ μεταθέσ. τοῦ πράσον (πάρσον, πάῤῥον· ὡς, πόρσω, πόῤῥω), Γλ. poirreau, porreau, κτλ.

Порà (καιρὸς), δοκεῖ μοι παρὰ τὸ Пápю (βλ. Пáрѣ)=φάρος=φαρὸς (φαρὰ, φαρὴ)=θαρὸς, θερὸς (=θερμὸς), θέρος (βλ. Врéмя· ὡς καὶ τοῦτο συγγεν. Врѣю)· καὶ τὸ ætas=æstus, αἶθος· καὶ τὸ ὥρα ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, εὔω, αὖρος, αὖρα εὖρος, οὖρος, ὧρος (βλ. Óсенъ). Εἰ μή τις οὕτω προχείρως ἐθελήσει τῷ Порà παραβαλεῖν αὐτὸ τὸ ὥρα, μετὰ τοῦ Ϝ=π (Ϝώρα, Ϝόρα, πόρα), ὡς, ὄχλος, ὄλχος, πόλχος, Пóлкъ.

Порóгъ, Σλαβ. Прáгъ (φλιὰ) φράγος, φραγὴ φραγμὸς (φράσσω, φράγω). βλ. Прягу̀, καὶ Порóхъ. βλ. καὶ τὸ 2, Порóгъ.

Порóгъ (καταῤῥάκτης, Ῥωσσικ.) συγγενὲς τοῦ ἄνω, Порóгъ, Прáгъ (διὰ τὸν τοῦ καταῤ' ῥάκτου φραγμόν). οὐ γὰρ, οἶμαι = φάραγος (σφάραγος, σφαραγῶ=σμαραγῶ, μαράσσω, ἐκ τοῦ ἀῤῥάσσω, ῥάσσω, ὅθεν καὶ ὁ καταῤῥάκτης. βλ. Ῥείμ. λ. σφάραγος). Запорóгъ, Запорóжы, Σλαβόνων ἔθνος, ἀμέσως μετὰ τοὺς καταῤῥάκτας τοῦ Βορυσθένους περὶ τὸ Κίαιβον τὸ πάλαι κατῳκημένοι, οἷον παρακαταῤῥάκτιοι (ὡς τὰ, παρὰλιοι, παρώρειοι, παραποτάμιοι, κτλ.), κατὰ λέξιν (Запрáгъ, кы) ζάφραγοι, (γ = ζ, ζάφραζοι), διὰ=ζὰ, ὡς διάφρακτοι, ἢ φραγμῖται· ὅτι δὲ καὶ ἡ πό-

λις Πράγα ἐκ τȣ̃ Прáгъ=Порóгъ, σεσημείωται ἐν Tripart. p. 200 (οἷον φράγα, φραγή).

Пoроcà, Σλαβ. Прасà (χοιρίδιον γαλαθηνὸν) πράξ, πρόξ, πόρκος (ἀρχαῖον Ἀττικὸν), ὅθεν λτ. porcus (Varro), ὑποκορ. porcellus, Φιννικ. porsas, Γλ. porc, pourceau, Γρμ. Forg, καὶ Ferkel, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φάρξ· „φάρκες, νεοσσοὶ (Ἡσύχ. βλ. Ῥείμερ.). βλ. καὶ Пóрозъ.

Пóрозъ (ταῦρος, καὶ κάπρος βάτης, ἀνευνούχιςος) συγγεν. πόρκος, πρόκος, πρῶκος, πρώξ (οἷον πόροξ, παρενθέσ. ο), πράξ. βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ.

*Пóромъ, καὶ Парóмъ, Ῥωσσικ. (πορθμεῖον, σχεδία) πέραμα (ε καὶ α = ο).

Порóхъ, Σλαβ. Прáхъ (κόνις = φράγ-) καὶ Σαξ. prach, συγγεν. Прáгъ (βλ. Порóгъ) παρὰ τὸ ἀρχαῖον Прáю (βλ. Прỳ), ὅθεν καὶ Прягỳ = φράγω, φράγος = Fράγω, ῥάγω, ῥάγος, ῥάκος (ῥάχος, Fράχ=Прáх)=ῥῆγμα, κτλ. τὸ Прáхъ συμπιπτει καὶ τῷ λτ. frax, -ces, ἐκ τȣ̃ fraceo, frango=(φράγγω) φράγω, φράγος (Прáх) αἰολικ., ἀντὶ θράγω, (θραύω) θράγος; θρακὶς=θρίω, τρίω, τρίβω (τρύω, τρύγω, τρύξ). Ἐκ τοῦ θράω, θρέω (τρέω, τέρω, tero), καὶ τὰ θρᾶνος, θρῆνυς, θρόνος, κτλ. ὡς τριβόμενα, καθὰ πάλιν καὶ ἡ φλιὰ ἐκ τȣ̃ φλίω, φλίβω (θλίβω)· οὕτω καὶ τὸ Прáгъ συγγεν. Прю.

*Портъ (λιμὴν) τὸ λτ. portus = πόρος (πόρτος), πορθ-μός. πρβλ. Γερμ. Furth· ἐκ τοῦ πάρω, πέρω, περῶ, πόρος = φάρω, φέρω, φορῶ, φόρος. τὸ δὲ portus ἐκ τῦ πόρος μετὰ τῦ τ· ὡς ἐκ τῦ μόρος, mors, mortis· καὶ φόρος, fors, fortis.

Порты, πληθυντ. ἐκ τῦ Портъ, Σλαβ. Прть, (πηνίον, Σ. πανίον, πῆνος, πάνος, λτ. pannus· καὶ 2, ʽΡωσσικ. ἱμάτιον,-τια) φόρτος, φόρτοι· ἐκ τῦ φέρω, Берỳ, Перỳ = φορῶ = φόρημα, φόρεμα, φορέματα· ὅθεν Портки (βρακίον, ία, οἷον, κατὰ τὸν ὑποκορ. τύπον τῆς Σ., φορτάκι, φορεματάκι)· καὶ Портной, ὁ ῥάπτης, ὡς φορεμάτων ποιητὴς (ἐκ τῦ Порт καὶ нóю, нью, ὡς φορέματα νύων, νύσσων, κεντῶν = ῥάπτων). πρβλ. τὸ Κρτ. pert = πανίον λινῦν· καὶ Σρβ. Пртиште, ὀθόνια λινᾶ, lintea.

Порхаю (πτερύσσομαι, πτερυγίζω, ἐπὶ νεοσσῶν· ὡς ἐκ τῦ Порху, οἷον, Ϝόρχω, πόρχω, ȷπόρχω, σπόρχω) = πέρχω, λτ. pergo = σπέρχω, -χνω, Βομ. prchnu. (πάργω) σπάργω, σπαργάω (ἐκ τῦ, ὀρέγω, ὄρχω, -χομαι, μετὰ τοῦ διπλῦ πνευματισμῦ π, καὶ σ. βλ. ʽΡείμ. λ. σπάω).

Порчу (βλάπτω, φθείρω) πόρσω, ἀντὶ (πόρθω) πορθῶ, πέρθω, λτ. perdo (ὡς ἐκ τῦ πράθω, αἰολ. πραίθω, τὸ λτ. praedo, ὅθεν praeda, ἐξ ὧν πάλιν συνήθως πραῖδα, καὶ πραῖζα, καὶ πραιδεύω. βλ. Прю.

Порю̀ (διαλύω τὸ ῥαπτὸν, ἐξηλόω, συνήθ. ἐξηλόνω· 2, σχίζω, οἷον κοιλίαν ἰχθύος, κτλ. συνήθ. ξεκοιλιάζω = ἐκκοιλιάζω, ἐκκοιλίζω). φάρω (φόρω) φαρόω, φαρῶ (= σχίζω, χαράσσω). βλ. Перу́нъ.

По́слѣ (ἔπειτα, μετά. По́с-лѣ) ὄ-πισε(λυ) = ὄ-πισε(νυ), ὄπισεν, ὀπίσω = ὄ-πισθε, λτ. post. βλ. По́здо.

По́стъ (νηςεία) = Γρμ. Fasten, 'Αγγ. fast, fasting, κτλ.—Пощу́ся, Σλαβ. Пости́тися· καὶ Пощу̀ (Посту̀, Пости́ти, νηςεύω), καὶ Βενδ. posten, Φιλλανδ. paasten, κτλ. = ἀπαςέω, ἀπαςία (κατὰ τὸν Junium). ἢ (Wachter) ἐκ τῦ Γοτθικ. fasten = κρατεῖν (ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια)· τὸ δὲ fasten, οἶμαι, = βαςᾷν (βαςάζειν), ὡς καὶ συνήθ. βαςῶ, καὶ κρατῶ μεταφορικ. = ἐγκρατεύομαι· οἷον „ βαςᾷ, ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν (νηςεύει, ἢ τηρεῖ, φυλάττει)· „ βαςᾷ, ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ = ἐγκρατεύεται, νηςεύει. ὥςε τὸ По́стъ = βαςὸν (ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς Мо́стъ, ἐκ τῦ Вестѝ, Веду̀, βέδω, βάδω = πάδω, Паду̀, Па́сти = βάζω, βαςὸς, βαςάω), βαςῶ = Пощу̀· Пости́тися, βαςᾶσθαι· По́стъ, βαςὴ (παςὴ) = βάςαξις, βαςαγὴ, (α = ο, β = π).

Пото́пъ, βλ. Топлю̀.

По́трохъ (ἔντερον) ἐκ = βόθρος (διὰ τὸ βαθὺ δῆθεν, καὶ κοῖλον, ὡς καὶ τὸ, κοιλία, καὶ ἔντερον, ἔντος, κτλ.); ἀλλὰ σύνθετον,

По-трохъ = τρώγ-λη (τρύπα)· ἐκ τῦ Трỳ, Трыю. βλ. καὶ Требуха.

Потъ (ἱδρώς). Потѣю (ἱδρόω, ἰδίω) πότος, ποτέω, (ποτίω) ποτίζω· ἐκ τοῦ Пою = πόω, ποτάω, ποταμὸς, κτλ. ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τῦ ἱδρῶτος· καθὰ καὶ ἐκ τῦ Λακων. ὕδωρ, ὕδορ =ὕδος, ὕδας (ὕδα, вода), τὸ ἴδορ, ἴδος, ἱδρὸς, ἱδρώς=ϳὕδορ, λτ. sudor· ὅθεν ἰδίω, ἱδρόω (υ = ι, αἰολικ.)· καὶ τὸ Γρμ. Schweiss, schwitzen, ἐκ τῦ Wasser, Water (Ϝάδορ = ὕδωρ, βέδυ), ὅθεν καὶ Schwaddern, Schwette, κτλ.

Почію (ἀναπαύομαι, καταπαύω, κεῖμαι. ἐκ τῆς По, καὶ τῦ ἀπηρχαιομένῦ чію, ὡς ἐκ θέματος чи, Δοβρόβ. σελ. 104) = κείω, κέκοια, κοίω, (ἐπι-κείω). βλ. Покой.

Почка (νεφρὸς. 2, ὄζος, ὀφθαλμὸς φυτῦ) φύσκα, φύσκη (φ = π, καὶ υ = ο, οἷον πόσκα). παρὰ τὸ φύω, φύζω, διὰ τὸ ὀγκῶδες. βλ. Пучу.

Пою (ποτίζω) πόω (ἀρχαῖον· ὅθεν πέπωκα, καὶ πῶ = πῶθι, πόθι = πῖθι, πίε, ἐκ τῦ πῖμι, πίω· ἀφ' οὗ καὶ πίζω = ποτίζω), λτ. poto.—Пью, καὶ Пію, πίω (πίνω), Καρν. pijëm (οἷον πίημι =πῖμι), Βομ, pjm, pigu, Πολ. piję, pijam, κτλ. Σνσκρ. peju, Γαλ. boie, λτ. bibo, ἐκ τῦ πίϜω. ὡς καὶ Пиво = πῖϜος (ποτὸν), καὶ ἡ συνήθ. πίβα (ζύθος). Питіе, Ῥωσ. Питье, λτ. potio, πότις, πίτις (τ = σ), ἀντὶ πόσις, καὶ ποτής, ἡ. Пьяный, Пьянъ (μέθυσος) πιανὸς (ὅθεν

Порю̀ (*διαλύω τὸ ῥαπτὸν*, *ἐξηλόω*, *συνήθ*. *ἐξηλόνω*· 2, *σχίζω*, *οἷον κοιλίαν ἰχθύος*, *κτλ*. *συνήθ*. *ξεκοιλιάζω*=*ἐκκοιλιάζω*, *ἐκκοιλίζω*). *φάρω* (*φόρω*) *φαρόω*, *φαρῶ* (=*σχίζω*, *χαράσσω*). *βλ*. Перу́нъ.

По́слѣ (*ἔπειτα*, *μετά*. По́с-лѣ) *ὄ-πισε*(*λυ*)=*ὄ-πισε*(*νυ*), *ὄπισεν*, *ὀπίσω*=*ὄ-πισθε*, *λτ*. post. *βλ*. По́здо.

По́стъ (*νηςεία*)=*Γρμ*. Fasten, *Ἀγγ*. fast, fasting, *κτλ*.—Пощу́ся, *Σλαβ*. Пости́тися· *καὶ* Пощу̀ (Пощу̀, Пости́ти, *νηςεύω*), *καὶ Βενδ*. posten, *Φιλλανδ*. paasten, *κτλ*.=*ἀπαςέω*, *ἀπαςία* (*κατὰ τὸν* Junium). *ἢ* (Wachter) *ἐκ τῦ Γοτθικ*. fasten=*κρατεῖν* (*ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια*)· *τὸ δὲ* fasten, *οἶμαι*,=*βαςᾶν* (*βαςάζειν*), *ὡς καὶ συνήθ*. *βαςῶ*, *καὶ κρατῶ μεταφορικ*.=*ἐγκρατεύομαι*· *οἷον* „ *βαςᾷ*, *ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν* (*νηςεύει*, *ἢ τηρεῖ*, *φυλάττει*)· „ *βαςᾷ*, *ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ*=*ἐγκρατεύεται*, *νηςεύει*. *ὥςε τὸ* По́стъ=*βαςὸν* (*ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς* Мо́стъ, *ἐκ τῦ* Вестѝ, Веду̀, *βέδω*, *βάδω*=*πάδω*, Паду̀, Па́сти=*βάζω*, *βαςὸς*, *βαςάω*), *βαςῶ*=Пощу̀· Пости́тися, *βαςᾶσθαι*· По́стъ, *βαςὴ* (*παςὴ*)=*βάςαξις*, *βαςαγή*, (*α*=*ο*, *β*=*π*).

Пото́пъ, *βλ*. Топлю̀.

По́трохъ (*ἔντερον*) *ἐκ*=*βόθρος* (*διὰ τὸ βαθὺ δῆθεν*, *καὶ κοῖλον*, *ὡς καὶ τὸ*, *κοιλία*, *καὶ ἔντερον*, *ἔντος*, *κτλ*.); *ἀλλὰ σύνθετον*,

По-трохъ = τρώγ-λη (τρύπα)· ἐκ τȣ̃ Трỳ, Трыю. βλ. καὶ Требу́ха.

По́тъ (ἱδρώς). Потѣю (ἱδρόω, ἰδίω) πότος, ποτέω, (ποτίω) ποτίζω· ἐκ τοῦ Пою̀ = πόω, ποτάω, ποταμὸς, κτλ. ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τȣ̃ ἱδρῶτος· καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ Λακων. ὕδωρ, ὕδορ = ὕδος, ὕδας (ὕδα, вода̀), τὸ ἴδορ, ἴδος, ἱδρὸς, ἱδρώς = ϳὕδορ, λτ. sudor· ὅθεν ἰδίω, ἱδρόω (υ = ι, αἰολικ.)· καὶ τὸ Γρμ. Schweiss, schwitzen, ἐκ τȣ̃ Wasser, Water (Ϝάδορ = ὕδωρ, βέδυ), ὅθεν καὶ Schwaddern, Schwette, κτλ.

Почі́ю (ἀναπαύομαι, καταπαύω, κεῖμαι. ἐκ τῆς По, καὶ τȣ̃ ἀπηρχαιομένȣ чію, ὡς ἐκ θέματος чи, Δοβρόβ. σελ. 104) = κείω, κέκοια, κοίω, (ἐπι-κείω). βλ. Поко́й.

По́чка (νεφρὸς. 2, ὄζος, ὀφθαλμὸς φυτȣ̃) φύσκα, φύσκη (φ = π, καὶ υ = ο, οἷον πόσκα). παρὰ τὸ φύω, φύζω, διὰ τὸ ὀγκῶδες. βλ. Пу́чу.

Пою̀ (ποτίζω) πόω (ἀρχαῖον· ὅθεν πέπωκα, καὶ πῶ = πῶθι, πόθι = πῖθι, πίε, ἐκ τȣ̃ πῖμι, πίω· ἀφ' οὗ καὶ πίζω = ποτίζω), λτ. poto.—Пью̀, καὶ Пію̀, πίω (πίνω), Καρν. pijëm (οἷον πίημι = πῖμι), Βομ, pjm, pigu, Πολ. piję, pijam, κτλ. Σνσκρ. peju, Γαλ. boie, λτ. bibo, ἐκ τȣ̃ πίϜω. ὡς καὶ Пи́во = πῖϜος (ποτὸν), καὶ ἡ συνήθ. πίβα (ζῦθος). Питіѐ, ʻΡωσ. Питьѐ, λτ. potio, πότις, πίτις (τ = σ), ἀντὶ πόσις, καὶ ποτῆς, ἡ. Пья́ный, Пья́нъ (μέθυσος) πιανὸς (ὅθεν

τὸ κύριον ὄνομα Ἀπιανός), συνήθ. πιωμένος. καὶ Пьянью (μεθύω). Піющій, πότης (ὡς πεῖσος, πίσος)· καὶ Ῥωσ. Δαλματ. Βοεμ. Потокъ (ποταμὸς, καὶ ῥύαξ) οἷον ποτὸς (ὡς, πότος, ὅθεν λτ. poto). ἐκ δὲ τοῦ πότος, ποτὸς (ποτάω), καὶ τὸ ποταμός. Пропиваю (καταδαπανῶ), ὡς τὰ, προπίνω, καταπίνω. Запой, ζάποσις = διάποσις (μέθη διαρκὴς, οὐ μόνον ὅλην νύκτα, ἢ ὅλην ἡμέραν, οὐδὲ νυχθήμερον ὅλον μόνον, ἀλλ' ἑβδομάδα νυχθημέρων ὅλην πολλάκις πίνοντος καὶ κραιπαλῶντος τοῦ ἅπαξ μεμεθυκότος).

Пою (ᾄδω, ψάλλω, ὑμνῶ. πόω)=φόω, φώω, βόω, βοῶ, βάω, φάω, φάσκω [ἐκ τοῦ ἄω, Ϝάω, Ϝόω· ὅθεν καὶ (ὕω) ὕδω, ὡς (ἀέδω) ἀείδω (ἀΐδω), ᾄδω, κτλ.]. Ἕτερον δὲ τὸ πόω, ὅθεν ποιῶ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιῶ).

Прà βλ. Прò.

Прáвый, Прáвъ (εὐθὺς, ὀρθὸς, δεξιὸς, ἀληθής· καὶ δίκαιος, ἀθῷος) πράϜιος, πράϊος, πράϜος = πρώϊος, πρῶϜος (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ μ. λτ. bravus, Ἰτ. brauo, Γλ. brave, ταῦτα δὲ κατά τινας = λτ. probus, probo, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω (Перỳ), πέρος, πέραν, πρὴν, τὸ πράϊος (ὅθεν πρᾶτος), καὶ πρὸ, πρώϊος (ὅθεν πρῶτος), κυρίως ὁ προέχων ἐπ' εὐθείας (ὅθεν εὐθὺς, καὶ ἑπομένως ὁ δεξιός· τὰ γὰρ δεξιὰ, εὐθέα τε καὶ ὀρθὰ καὶ αἴσια ἀνέκαθεν ἐνομίζοντο. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. recht (λτ. rectus ἐκ τοῦ

ἔρω, ὄρω, ὀρέγω, ὀρεκτὸς, Γρμ. aus-gereckt, ὄρθιος)=ὀρθὸς, εὐθὺς, καὶ δεξιὸς, καὶ ἀληθὴς (ὅθεν gerecht, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω καὶ ἡ πρὸς (πέρος, πέραν), ὅθεν καὶ τὸ πρεῦς (πραῦς), παρ' ὅ (πρεύω) πρέπω, καὶ πράπω, πρέπον, πρόπος· οὕτω καὶ Пра́вда (ἀλήθεια, δικαιοσύνη, δικαίωμα, κώδηξ πολιτικοῦ δικαιώματος)=(πράπτα) πρεπτὴ, πρεπτὸν, πράπον, τὸ πρέπον = προέχον, εὐθὺ (ὡς καὶ πρῆον, πρᾶϜον = ἐξέχον). πρβλ. καὶ βράβα, βράβη, βράβης, βραβεὺς, (συγγεν. πράπω, πραύω, πρεύω, ὅθεν καὶ πρέσβυς = πρῶτος, προέχων), βραβεύω (βράβω, Пра́ву) Пра́влю (εὐθύνω, διοικῶ.), κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν, καὶ πρέπω, καὶ πρέσβυς. βλ. καὶ Пе́рвый, Прямый, Проми́въ, καὶ Прѐ, κτλ. [τὸ δὲ λτ. verus (ἀληθὴς) δοκεῖ μοι παρὰ τὸν ὑπαρκτικὸν τοῦ sum μέλλοντα ero (= ἔσω, ἔσομαι, σ=ρ, δωρικ.), Ϝero, ἐσχηματίσθαι, κατὰ τὸ ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς ἐκ τοῦ ἔω=εἰμὶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐὸς, ἐῢς (βλ. Ῥείμ.) = ἐὼν, ἕνς, εἷς (ὢν), θηλ· ἔσσα, δωρικ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. wahr (ἀληθὴς) ἐκ τοῦ war (ἀορίςου τοῦ bin, ἀρχ. bim=Ϝειμὶ) οἷον Ϝάρ, ἀντὶ (ἄς) ἧς, δωρικ· = ἦν. ὡς καὶ τὸ Wesen = Ϝεσία, ἐσσία αἰολ. ἡ ὀσία· ἔςι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔσω, ἔσις=ἐσία. ὅθεν ἂν εἴη, καὶ ἐσὸς, Ϝεσὸς, Ϝerus, ἐσσὸς, ἔσσιος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σλαβ. Йстина = ἐ(σ)τανὴ, ἐτανὴ, ἐτανὸς (=ἐτεὸς,

ἰτὸς), *παρὰ τὸ* Ёсть, *ἀντὶ* Ёстина. *ὡς τὸ τῶν* ʼ*Ηλείων*, *ἴττεον* (*ἀντὶ ἔσσιον*) = *ὁσία* (ʽ*Ησύχ*.), *ἔςι δὲ καὶ τὸ ι* (*ἐν τῷ ἐςὶ*) *κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν* = *ει* = *ι* = и. *Τοῦτο νῦν μοι δοκεῖ πιθανώτερον τὸ ἔτυμον τοῦ* Истина, *ὃ παρὰ τὸ* Истый. *βλ*. Истый, *καὶ* Ёсть, Ей, Ни.

Праздный, Празденъ [*ἀργὸς* = *κενὸς*, *ἐπὶ τόπου*. 2, *ἀργίας καιρὸς*, *σχολή*· *ἐπὶ χρόνου*. 3, *ἀργὸς*, *ἀεργός*· *ἐπὶ ἀνθρώπου*· *ὡς τὸ λτ*. vacuus, *κενὸς*, vacuo, vacare = *κενὸν εἶναι*, *καὶ σχολάζειν*· *καὶ τὸ τοῦ μέσου ἑλληνισμοῦ*, *σχολάζω*, *καὶ* "*σχολάζων τόπος* (*Πλούταρχ*.)· *καὶ τὸ συνήθ*. *εὔκαιρος καὶ ἄδειος*, *ὅ*, *τε κενὸς*, *καὶ ὁ σχολάζων*, *ἀργῶν*]. Праздникъ (*ἀργία* = *ἑορτή*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Празд— = *πραστὸς*, *ἀντὶ περαςὸς* (*ὡς πρασιὰ*=*περασιά*), *περατὸς*, *περάσιμος*· *ἐκ τοῦ πέρω*, *περάω*, Перу̀ (Праю), *περάζω* (*περάσω*, *ὅθεν καὶ τὰ πράσσω*, *πρήσσω*), *πράσδω* (Празд-), *κυρίως ὁ περάσιμος καὶ πόρον ἔχων*, *ὅθεν κενὸς* = *πορώδης*=Порожній (*κενὸς*), *κτλ*. *βλ*. Прѐ, Предъ. [*ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ*. (feria) feriæ (*ἀργία*, *ἑορτή*)=*πέρα*, *πορεία*, *πέρω*, *περάω*, *πειράω*, ferio, *πορέω*. *καὶ τὸ Σλαβ*. Пиръ (*δοχή*, *συμπόσιον*)=feria. Пирую (*εὐωχοῦμαι*) = ferior].

Прапрадѣда (*προπροτέττας*)=*πρόπαππος*. *βλ*. Прò, *καὶ* Дѣдъ.

*Прапоръ (*σημαία λεγεῶνος*) *τὸ Βυζαντ*. *φλάμ*-

μυλον, Σ. φλάμπυρον (μ = π), φράμπυρον (φράπυρον· φ = π, πράπυρον), ἐκ τῦ λτ. flammulum, flammeum vexillum (φλογοειδῆς σημαία), διὰ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματος ἐν εἴδει φλογός. flamme τῦτο καὶ οἱ Γάλλοι καλῦσι. βλ. Пламя. Σημείωσ. καὶ ρ = λ.

Прася, βλ. Порося.

Прагъ, βλ. Порогъ.

Прахъ, βλ. Порохъ.

Праща (σφενδόνη) οὐκ, οἶμαι, οἷον φράσκα, φράσκις, ἐκ μεταθ. = φράξις = Ϝράξις, ὡς ἐκ τῦ Праю (βλ. Прещу, Прягу), ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. φάρω, πάρω (σχίζω), Порю. οὕτως ἐκ τοῦ σφένδω, λτ. fendo(= findo, fido), funda, σφενδόνη, Κρτ. precha, Κρν. prezha (Преча), Πολ. proca, Βοεμ. prak, καὶ praskati, prasstiti (παίειν) = φάρκω (φράκω), φάρξω, φαρκὶς, φάρξις (φράξὶς, φράσκις, = σχίσις). βλ. Прощаю, καὶ Бразда.

Пращуръ (πρόπαππος) πράσγουρ, πράσγυρ, αἰολικ. = πρέσβυς (β = γ) πρέσγυς, λτ. preiscus, priscus. εὑρίσκεται καὶ σπέργυς, καὶ πέργυς (Ἡσύχ.). βλ. Правый, καὶ Первый.

Праю, ἄχρηστον, ὅθεν Попираю (πατῶ, ἐπιπατῶ), ἡ μετοχὴ По-правъ (πατήσας· ὡς ἐκ τῦ Попраю). βλ. τὸ θέμα Пру, Прю.

Пре, Ῥωσσ. Пере, πρὸς, περὶ (καὶ = ὑπὲρ, ἐν συνθέσ. ὡς τὸ περὶ) ἐκ τοῦ πέρος, πέρα, πέραν, λτ. per, præ, Γρμ. ver, καὶ περρὲ =

περὶ, αἰολικ. οἷον, περρέχειν = περιέχειν = ὑπερέχειν, (ὡς πέρραν = πέραν)· ὅθεν περὲ, Прѐ, Перѐ. (τὸ θέμα πέρω, περῶ, Перў. βλ. Пάра, Парю, καὶ Прй).

Прéдъ, 'Ρωσσ. Перéдъ (πρὸς, πρὸ) προτὶ, = πρὸς, πρὸ=πέρος, πέρις, πέραν, πρὴν, Γρμ. firn = fern (=fer, feren), καὶ Перéдъ (ἔνδον, πέραν) περαίτερος, -ραίτερον, περαιτέρω, καὶ πρόσω, πόῤῥω, ποῤῥωτέρω, λτ. porro, (καὶ Γρμ. vor = πρὸ, vorn, fur, fort, κτλ.). Прéжъ, Прéжде (πρότερον) = πρόσθε, καὶ (πρῷζον) πρώϊζον, πρῴην. βλ. τὸ συγγενὲς Прѐ.

Прéзъ, Σρβ. Прѣзъ(παρὰ)παρέξ. Κρν.Бреа(πλὴν).

Прекій (ἐναντίος). Перéчу (ἀνθίσαμαι, ἐναντιῦμαι) πρόκος, -κὸς, πρόϊκος (προῖκος), πρὸξ; προΐζω. (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, πέρω, Прѐ· ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ, ἀντίος)· „πρόκος, πρόκοος, προῖκος· καὶ βρόκος, καὶ βροῖκος = πονηρὸς (Ἡσύχ.). βλ. 'Ρειμ. λ. πρὸξ.

Прещў (ἐπιτιμῶ, ἀπειλῶ. ἀπαρέμ. Прещи́ти, ὡς ἐκ τῦ Прещў) βρήττω, -σσω, βράσσω, βράζω, βράγω, βράχω = βρέμομαι, ἐμβριμάομαι. ἤ, φράζω, φράδω (α = e)· ὡς ἐκ τῦ λέγω, λέγχω, ἐλέγχω. [καὶ τὸ φράζω = = ῥάζω, Ϝράζω (ὅθεν βράζω), ῥάγω, ῥήσσω, Γρμ. brechen (βρέγειν, ἀντὶ φρέγειν, φράγειν =ῥάγειν), ῥηγνύναι· καὶ sprechen (φράγειν) φράζειν=ῥάζειν " ῥήσσειν=φθόγγον, φωνὴν, rumpere vocem]. βλ. καὶ Рещў.

* *

При (*παρὰ*, *πλησίον*, *ἐμπρὸς*) *παραὶ* (*ὡς ἐκ τῦ πάρω* = *πέρω*, *βλ.* Прѐ, *καὶ* Пápa), *συγκοπῇ* (*πραὶ*), *λτ.* præ, *καὶ πέρις*, *πέρι*, *πρὶ*, (*πέριν· ὅθεν πρὶν*, *πρὶ(ν)*, *λτ.* pris, pri, pridem), *Γλ.* près, auprès, *κτλ. ἐκ τῆς πρὸ*, *πρὸς*, *πρόπυ* (*ὡς περὶ πυ*), *καὶ τὸ λτ.* prope, *ὅθεν καὶ* (propiter) propter. *βλ.* Пре́дъ, Пе́рвый.

При́сный (1, *ἀΐδιος*, *καὶ* При́сно, *ἀεὶ*) *πρύσι(ν)ος* [*περύσιος. ἐκ τῦ πέρυς*, *πέρος*, *πέρας*, *περῶ* (*βλ.* Прѐ, Прѝ, *κτλ.*), *ὅθεν διαπρύσιος* = *διαπερῶν*, *διάτορος*, *διόλου ἰὼν* = *διηνεκής*. *Ἐκ τῦ πέρυς καὶ τὸ πέρυσιν ἐπὶ τῦ παρῳχημένυ ἤδη χρόνυ*, *ὅθεν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ περυσινὸς*, *περσυνὸς*, *κατὰ τὸ* При́сный. *ἀλλὰ τῦτο μὲν θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἰῦσαν καὶ πόῤῥω τείνυσαν τῦ χρόνου γραμμὴν*, *ὡς ἀπέραντον· τὸ δὲ πέρυσιν ἐμφαίνει τὸ πρὶν*, *τὸ κατόπιν καὶ ὀπίσω λελειμμένον*, *καὶ πεπερασμένον ἤδη τῦ χρόνυ μόριον. οὕτω καὶ τὸ πρότερον σημαίνει τό*, *τε πρὶν*, *καὶ τὸ προτέρω* = *προσωτέρω· καὶ τὸ πρόσθεν*, *εἰς τὸ πρόσθεν* (*ἔμπροσθεν*) = *πρόσω*, *καὶ οἱ πρόσθεν* (*οἱ πρότεροι*, *οἱ ὄπισθεν*). *πρβλ. λτ.* ante=*ἄντα*, *καὶ* abante, *ὅθεν Γλ.* avant, *καὶ* en avant, *Ἰτ.* avanti, *κτλ.*] 2, *γνήσιος*, *καὶ* При́снѣе, *γνησίως* (*καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρύσιος* = *διαρκὴς*, *διαρκὲς δὲ τὸ γνήσιον*).

При́тча (*παραβολὴ*, *παροιμία*). *ἐκ τῦ* При-

тку̀ = παρα - δεικνύω, οἷον ἐκ τῦ тку̀ = тику, δείκω. [ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, τίξον, δεῖξον· ἴσως ἐκ τῦ κατά τινα διάλεκτον τείκω = δείκω, δ = τ, ὡς, πελιτνὸς, πελιδνὸς· οἶτνον, οἶδνον· πίδναμαι, πίτναμαι· πεδνηλισσὸς, πετνηλισσὸς· ἔδνος (ἑδανὸς), ἔτνος, κτλ. βλ· Пáду]. ἄςε Прúпича=παράδειξις, παράδειγμα. βλ. καὶ Тку̀.

Прò = πρὸ, καὶ = περὶ, ἐν συνθέσει. Ἐκ τῆς Прò, καὶ τὸ Прà, ἐν συνθέσει· οἷον, Прамáтерь, προμήτωρ. Прáдѣдъ, Прапрадѣда, κτλ. (ὡς ἐκ τῦ πέρος, συγκοπ. πρὸς, πρὸ, λτ. pro· οὕτως ἐκ τῦ πέρα, Прà, καὶ πέραι, λτ. prae, κτλ.). βλ. Прè.

Прóкъ (ὑπόλοιπον. ὅθεν κέρδος). Прóчу (συντηρῶ, διατηρῶ, ἀποτίθημι)=πρόσσος, πρὸξ, πρόσω, πόῤῥω τίθεσθαι = ἀποθησαυρίζειν. βλ. τὸ συγγεν. Прóчій, Прó.

Прострый, Прóстъ (ἁπλοῦς, ἀπόνηρος, ἰδιώτης, εὐήθης, ἀκαλλὴς, κοινὸς, ὁ προςυχὼν, συνήθ. πρόςυχος). Простотà (ἁπλότης). Прóсто (ἁπλῶς)=πρόσθιος, πρόσθος, πρόσθε(πρόσω= εὐθὲς, ἐπ᾽ εὐθείας· ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ςρεβλὸς, διεςραμμένος. ὡς τὸ ἁπλόη πρὸς τὸ διπλόη). Прóсти = ὀρθοὶ, - θὴ (Ἐκκλ.) βλ. Прè, Прò.

Протúвъ (πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ). Протúвный, Протúвенъ (ἐναντίος, ἀντίος, ἀντίβιος) προτί. ὅθεν καὶ οἷον, προτίϜιος.

[ἐκ τῆς πρὸ, ὅθεν καὶ πρωΐ, πρώϊος (πρῶτος), πρότερος, προτέρω. οὕτω καὶ ἐκ τῆς πρὸς (πρόσος, πρόσσος), πρὸξ, πρόσω, πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος, κτλ. Ὡσαύτως ἐσχημάτισαι καὶ τὰ, ἐκ τῆς παρὰ, πάρος, πάροιθε· καὶ ἐκ τῆς περὶ, πέρις, πέριξ (περιξὸς), περισσὸς· καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ, ὕπερος, λτ. superus, ὑπερῷϊος, ὑπερῷος· ἐκ δὲ τῦ superus τὸ superbus = superϝus, ϝὕπερϝος· ἢ τῦτο = ϝυβερὸς, ὕβος, ὅθεν (ὕβερις), ὕβρις, κτλ.]. βλ. Прéдкій, Прéдъ.

Прóчій, чая, чее (λοιπὸς, πὴ, πὸν) πρόσος πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος (ὁ ὄπισθεν = ὑπόλοιπος). ἐκ τῆς πρὸς, πρόσος, τὸ εὔχρηςον ἐπίῤῥημ. πρόσω (καὶ μεταθ. πόρσω, πόῤῥω) = Прóчъ (μακρὰν) = πρὸξ (βλ. Ῥείμ. λ. πρόσω). συγγενὲς Прóкъ, Прò. βλ. καὶ Прúсный. τὸ δὲ λτ. caetera = καὶ ἕτερα, κ' ἕτερα (χ' ἕτερα).

Прошỳ (δέομαι, αἰτῶ) πρόσσω, πρόζω, πρῴζω = προΐζω (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, προΐ), προΐσσω, πρόζω, ὅθεν προΐξ, πρὸξ, πρόκος = πτωχὸς, λτ. procus, καὶ proco,-cor, καὶ preco,-cor, (βλ. Ῥείμ. λ. πρὸξ)· Σερβ. Просим, Περσ. porsiden, Σνσκρτ. prashtum.

Прощáю (ἀφίημι, συγχωρῶ. ὅθεν Простѝ, πληθ. Простúте· καὶ Прощáй, Прощáите, = ἄφες, ἄφετε, συγχώρησον, ἀπόλυσον,-σατε· καὶ ἐπὶ ἀναχωρήσεως = ὑγίαινε, λτ. vale, ὡς, Γλ. adieu, Γρμ. lebe wohl), ὡς ἐκ τῦ Про-

щу̀=λτ. parco (φάρω, πέφαρκα· ὡς καὶ δρέω, δράω, δράκω, δέρκω), φάρκω, πάρκω (μεταθ. πράκω, μέλ. πάρξω, πράξω, πράσκω, Прощу̀, α=ο· ἀπάρμφ. Простúпти, στ=σκ, βλ. Остръ),=φάρω, Порю̀, πάρω (=σχίζω, ῥήσσω, κόπτω). τὸ λτ. parco, =φείδομαι, φείδω, καὶ τῦτο=φίδω, φί(ν)δω, λτ. findo, fido (φίζω = φάζω, σφάζω, σπάζω, σπάω, ἐκ τῦ φάω=πάω, ὅθεν καὶ τὰ, πάρω, φάρω. βλ. καὶ Щаждѹ). *Οἱ ἀπολύοντες φείδονται δι' οἶκτον, καὶ οἷον φείδεσι (ῥήσσεσι) τῶν λυομένων τὰς δεσμούς.* [ὅθεν καὶ τὸ φείδεσθαι ἐπὶ φειδωλῶν, οἵ γε κωμῳδῦνται τά τε ἄλλα, καὶ ὡς κυμινοπρίςαι (πρίζεσι καὶ τὸν κύμινον), ἀκριβολογέμενοι περὶ τὰς δαπάνας ἀνελευθέρως]. Πρὸς τὸ πάρω, φάρω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. sparen.

Пру̀ (λακτίζω, θλίβω, σφίγγω, ἀπρ́μφ. Пра́ти ὡς ἐκ τῦ Пра́ю· καὶ Перу̀, Пере́ть) πρέω (ὅθεν τὸ λτ. premo· ὡς ἐκ τῦ τρέω, τρέμω, tremo. ἐκ τῦ, πρέω, πράω, καὶ τὰ πράθω, πρήθω, πρέθω, πέρθω). συγγεν. πρίω (Бри́ю, Брѣю. βλ. παρακατιὼν), ὀνοματοποιΐα ἤχυ θλιβομένων σωμάτων (βλ. 'Ρειμ. λ. πρέω)· ὅθεν По-пру̀, По-пира́ю, Попра́ть (ἐπιπατῶ, καταπατῶ, πατῶ)· τὸ δὲ Пира́ю ὡς ἐκ τῦ Пра́ю, πράω, πρέω, μεταθ. πέρω, Перу̀, ὅθεν συνεκόπη, ἢ συνῃρέθη τὸ Пру̀ (πρῶ). ὡς δὲ τὸ πρέω (πρίω) συμπίπτει μετὰ τῦ πέρω,

οὕτω καὶ τὸ Прỳ πρὸς τὸ ἄῤῥητον Пра́ю, περάω, Перỳ (βλ. Пра́здный). Пра́ю δὲ καὶ τὸ θέμα τῦ Прягỳ, φράγω (φράϝω, φράω), ὡς καὶ τὸ Пру́г (Су-пру́гъ) φαίνεται οἷον ἐκ τῦ (Прỳ) Пру́гу, ἀντὶ Прягỳ (βλ. Пру́дъ). ὥςε τὰ Оп-о-прỳ, καὶ (Пира́ю) Оп-пира́ю (ἀνοίγω), За-пира́ю (κλείω) ἐκ τῦ Прỳ, συμπίπτουσι καὶ μετὰ τῶν (ἐκφράϝω) ἐκφράγω, ἐκφράσσω, δια(ζα)φράσσω, κτλ. ἐκ τῦ Пра́ю φαίη τις καὶ τὸ Па́ра, δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἐκ τῦ Перỳ (βλ. Перу́нъ, Прѐ, Па́ра). Τοῦ Пра́ю (Прагỳ = φράγω) παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ Пра́гъ (βλ. Поро́гъ. πρβλ. καὶ Пра́хъ). Τοῦ δὲ Прỳ συγγεν· τὸ Прю̀, Прю́ся, (ἐρίζω, μάχομαι), ἀπαρέμφ. Прѣ́тися, ὡς ἐκ τῦ Прѣ́ю, πρέω = πρίω, πρίομαι. ὅθεν Прѧ̀ (ἔρις), οἷον πρία = πρίσις.

Пру́гъ (Пру́ги, Пру́жи, πληθυντ. καὶ Пружіе ἀθροιςικῶς, ἀκρὶς, ἀκρίδες) βρῦχος, καὶ βρῦκος (βρῦγ-ος), καὶ βρόκος (Ἡσύχ.), βροῦχοι. ἢ συγγ. Прыга́ю· ὡς τὸ Γλ. sauterelle (ἀκρὶς) ἐκ τῦ sauter=salto, salio,=ϝάλλω, ἅλω, (ἅλλομαι) ἁλτὴρ, ἁλτικός.

Пру́дъ (σύρτις. 2, λίμνη κατασκευαςὴ). Пру́дный (τραχὺς, ἐπὶ σύρτεων θαλάσσης, ἢ ποταμῦ). Пружỳ (συνάγω τὸ ὕδωρ διακόπτων τὸν ῥῦν) οἷον, φρύζω, ϝρύζω, ἀντὶ φράζω, φράσσω, ϝράζω, ϝράσσω, = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω· ὅθεν ῥάχος, ῥῆχος, Σ. ῥηχὸς, ῥηχὰ (νερὰ),

καὶ Ϝράχος, βράχος, βράγος = σύρτις, ἕλος (Ἡσύχ.). τὸ δὲ Пружу̀ (τὸ ζ = δ, Прудỳ), Прýд(οἷον βρύδος,-δη), ὡς τὸ φράζω=φράδω, φράδη, κτλ. βλ. καὶ Пря́жу. ἔςι δὲ τῦ Прýд ἀρχικώτατον θέμα τὸ Прỳ. ὡς καὶ τὸ Сy-прýгъ (Прýг) ἐκ τῦ αὐτῦ Прỳ (Пра́ю), ὅθεν Прягỳ. γ καὶ δ συγγενῆ τῦ ζ. ἕτερον δὲ τὸ Σλαβ. Брýдъ (λῦμα) = φορυτός, ἐκ τῦ Бредỳ, πρήθω (περάθω), περάω, πέρω=φέρω, ὅθεν καὶ φόρω, φορύω, καὶ ἐκ συγκοπῆς φρέω, (οὕτω καὶ Брýдъ ἀντὶ Берýдъ, φερυτός. βλ. Бредỳ, Берỳ, Бере́мя).

Пры́гаю (πηδάω, σκιρτῶ ὡς ἐκ τῦ Пры́гу) βρύγω (βρύκω), βρύττω, Γρμ. springen, Sprung. „ βρυάκτης, σκιρτητής. (ἐκ τῦ βρύω, βρύκω, βρύττω, β=Ϝ, ῥύω, ῥύγω, ἀντὶ Ϝρήγω, Ϝράγω, ῥάζω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, βράσσω). συγγεν. Брыка́ю.

Пры́щу, Пры́скаю, (ἀναβρύω, ἐπὶ ὕδατος. 2, ἐνεργητ. φλύζω, βλύζω, πιτύζω, ψεκάζω ὑγρὸν) βρύζω = βλύζω. ἢ πρήζω = πρήσσω, πρήθω (ὡς „ ἀνὰ ςόμα πρῆσσεν αἷμα), Γρμ. sprützen, Ἰτ. spruzzare, sprizzare, κτλ. (ὀνοματοποιΐα)· συγγεν. Бры́зжу.

Пры́щъ (φλυζάκιον, ψυδράκιον, ἐξάνθημα) οἷον πρὺξ, φρὺξ, φλὺξ (λ = ρ. ὡς, βρύω, βλύω· γλώσσαργος, -σσαλγος)=φλύζαξ, ὅθεν φλυζάκιον (ἐκ τῦ φλύζω = φλυκτὶς = φύσκη, καὶ φύσκα, σκ=στ, λτ. pusta, pustula, φυσκα-

λις, συνήθ. φυσκαλίδα)· ἢ μᾶλλον συγγεν. Прыщу. ὡς ἐκ τοῦ πρήζω (πρήθω), πρηδὼν, πρῆσμα. βλ. Прѣю.

Прѣ, Прѣдъ ἄλλαι γραφαὶ τοῦ Прѐ, Прéдъ. ὡς καὶ Дрѣво, Дрéво· Цѣпь, Цепь· Чрезъ, Чрѣзъ· Чрѣпъ, Черепъ, κτλ. (ѣ=е ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὅθεν καὶ Врéмя ἐκ τοῦ Врѣю, εὑρίσκεται δὲ καὶ Врѣме παρὰ Σέρβοις. βλ. Δοβρόβ. 15.)

Прѣю, (ἱδρόω ἐν λουτρῷ. 2, παφλάζω. 3, στάζω, ἐπὶ στέγης διαῤῥεούσης) βρέω, ἀντὶ βρύω (=Ϝρέω, Ϝρύω). ἐκ τοῦ ἀρχαίου βρέω=βρύω (=Ϝρέω) φαίνεται καὶ τὸ φρέαρ=Ϝρέαρ (ἀντὶ ῥέος), ὡς ἐκ τοῦ βρύω, βρύσις. εἰμή γε τὸ Прѣю = πρέω (πρωτότυπον τοῦ πρέθω, πρήθω, πρῆμι, πίμπρημι. βλ. Прỳ)· οὐμὴν=Врѣю (φρέω φέρω = θέρω). βλ. καὶ Прỳ.

Прю̀, βλ. Прỳ.

Прягỳ (συνδέω, ζευγνύω, συναρμόζω) φράγω= φράσσω· ὅθεν Запрягáю (ὑποζεύγνυμι τοὺς ἵππους). Сопрягáю (συζεύγνυμι), καὶ Супрýгъ, ὁ, Супрýга, ἡ (σύζυγος, σύνευνος. οἷον σύμφραγος, σύμφρακτος), ὡς λτ. conjunx. κτλ. τὸ θέμα Прáю (βλ. Прỳ), φράω, φράϜω, φράγω (ῥάω, ῥάγω). ὅθεν καὶ τὸ Прáгъ, (φράγ-ος, φραγή, -γμός). βλ. καὶ Брéгъ, Бéрегъ. (φρέγω = φράγω. ὡς θέρω, θάρω, αἰολ. βλ. Прýдъ).

Прядаю (πηδῶ, ὡς ἐκ τοῦ Прядý, σ-πράδω)

σπάρδω (σπ = σκ) = σκάρδω, σκάρθω, σκιρτῶ (ὡς καὶ σκάρω, σκαίρω = σπαίρω, σπάρω, σπάρ(δ)ω, ἀποβολῇ τȣ̃ σ, καὶ μεταθ. πράδω) Прядꙋ. οὕτω παρενθέσει τȣ̃ δ, καὶ μεταθέσει ἅμα, πέπλαςαι καὶ τὸ βραδὺς ἐκ τȣ̃ βαρὺς=βαρδὺς, λτ. bardus = tardus, βραδύς. ἐκ δὲ τȣ̃ βαρδὺς τὸ Σ. φαρδὺς=πλατὺς, ὡς λαγγὸς = longus. βλ. Лꙋ́гъ). Воспря́даю (σπέρχομαι, σπεύδω)· καὶ Воспрянꙋ̀ ὡς ἐκ τȣ̃ Прянꙋ̀ (παρενθέσ. н ἀντὶ д, πράνω), σπάρνω, ὅθεν συνήθ. σπαρνῶ = σπάρω, σπαίρω.

Прядꙋ̀ (νήθω), ἀπὸμφ. Пря́сти· Γοτθ. pradan = πράττω (ἐνεργῶ, ἐργάζομαι· ὡς, ἔργω, ἔρδω, Ϝέρδω, γέρδω, ἐξαιρέτως=ὑφαίνω. βλ. Бе́рдо). ἐκ τȣ̃ πράττω, πράξω, καὶ τὸ πράσκω (πιπράσκω). τὸ θέμα, πέρω, περάθω, κτλ. τὸ Βομ. pracugi=πράσσω (ἐργάζομαι). βλ. καὶ Пря́жа.

Пря́жꙋ (τηγανίζω) συγγ. φρύσσω (φρύζω), φρύγω (υ = α = я· ὡς, αἰολ. βυθὸς=βάθος· σὺρξ, σάρξ· καὶ τὸ συνήθ. ταβέλιον, ταβέλια, ἐκ τȣ̃ ταβάλα, ταβῆλα, τὰ (Ἡσύχ. λέξις περσική· ὅθεν καὶ τὸ Ἰσπαν, atabal, Γαλ. atabale,-les, κτλ.). ὥςε φρύγω (φρύζω)=Пря́жꙋ (φράζω). καὶ ἄλλως δὲ φράζω, φράσσω, φρύσσω, φρύγω, φρίσσω, φρίγω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν τὸ λτ. frigo (φρίγω), Γλ. frire = φρύγω. (ἐκ τȣ̃ ῥάγω, ῥάσσω, βράσσω, βράζω, ῥίγω, ῥύγω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω, καὶ φρύγω). Пря́жмо, (κολλυρὶς, λάγανον,

Σ. λαλαγγίτα, τηγανίτα)=*φρύγμα* (*φρύσμα*), *ὡς Σ. φρυγανία* (*ἄρτος φρυκτός*).

Пря́жа, *καὶ* Пря́дь (*νῆμα*), *ἐκ τῦ* Пряду̀, *τῦτο δ' ἴσως μᾶλλον*=*βράδω*=*Fράδω*=*κράδω*=*ῥάδω* (*ῥάζω*), *Fράδος* (*κράδος*), *ῥαδανὸς*, *ῥοδανὸς*. *Σ. ῥοδάνη, τὸ παρ' ἄλλοις τζικρίκι* (*κρίκος*), *ὄργανον ᾧ νήθυσι. βλ. Ῥείμ. λ. ῥάδιξ, ῥαδινός.*

Прямы́й, Пря́мъ (*εὐθὺς*). Пря́мо (*ἐπ' εὐθείας, εὐθὺ*)· Пря́мный (*ὁ ἀπέναντι ἐπ' εὐθείας κείμενος*) *πράμος*=*πρόμος*. (*ἐκ τῆς πρὸ, πρὰν, ὅθεν καὶ πραμνὸς ἐκ τῦ ἀχρήςυ πράμος, ὡς καὶ ἐκ τῦ πρόμος, προμνὸς, πρυμνός· καὶ ἐκ τῆς* (*πέρι*) *πρὶ, τὸ λτ.* pri, primus (*κυρίως ὁ προέχων, ὅθεν πρῶτος*). *βλ.* Пра́вый.

Пря́чу (*κρύπτω, ἀσφαλίζω· οἷον ἐκ τῦ* Пря́ту) *φράττω, φράσσω*=*φράγω· καὶ* Пря́сло, *φράξις, φραγμῦ μέρος.* [*ἐκ τῦ φράγω, μεταθ. φάργω, φάργνυμι, τὸ φαρκτὸς, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* (farco) farcio, farctus]. *συγγεν.* Прягу̀.

Пшица (Птиц—, *πτὴξ, πτάω. ὡς ἐκ τῦ πτώω, πτὼξ*), *πτητὸν, πτηνὸν, πτηνὸς* = Птене́цъ, *καὶ ὑποκορ.* Пте́нчикъ, Пти́чищъ, *πτηνάριον, πτηνίδιον. Καρν.* ти́ца, *ἀποβολ. τῦ π· ὡς, πτίλλω, τίλλω· πτισάνη,* ptisane, *Γλ.* tisane, *κτλ.*

Пу́га (*τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ᾠοῦ*) *πύγα, πυγή?* (*καθὰ καὶ Σ. τῦτο τὸ μέρος τῦ ᾠῦ λέγεται κῶλος, μεταφορικῶς, ὡς τὸ ἕδρα*). *ἴσως*

συγγεν. Пу́къ· *ὡς καὶ τὸ πυγὴ συγγεν. πύκα, πυκνὸς, λακων. πυκός.*

Пуга́ю, Пужа́ю (*φοβίζω*) *φυγάω* (*φουζάω*) = *φύγω, λτ.* fugo, fugio, (*ὡς ἐκ τοῦ* Пугу̀), = *φέγω* = *φέβω, φοβέω. ἐκ τοῦ φέω, φέϜω· Ϝ=γ, καὶ β. βλ.* Бѣгу̀. [*ἔςι δ᾽, οἶμαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἄῤῥητον φέω αἰολικὸν,=θέω=δέω, δείω, δείδω, δεδίσσω, (καθὰ καὶ ἐκ τοῦ τρέω, τὰ, τρέχω, τρέμω· καὶ δρέω, δρέμω, δράμω, δράω, δράσκω, διδράσκω· καὶ θρέω, κτλ). τὸ δὲ θέω καὶ = σέω, σύω, θύω, σεύω, σέθω = θεύω, φεύω, φέβω, φεύγω, φύγω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σύω*]. Пу́гало (*φόβητρον*) *οἷον φύγαλον, φυγαλέον· ὡς καὶ φυγαλέος, φυζαλέος, φυζηλὸς* = Пу́ганый, Пу́жаный, (*δειλὸς*), *καὶ φυζακινός. Εἰ δὲ βούλει, παράβαλε τὸ θέμα πάω* (*ὅθεν καὶ παύω, φάβω,* paveo), *πέω, πύω· ὡς ἐκ τῶν ἤχων πα, πε, πυ. βλ. Ῥείμ. λ. πάω*).

Пузы́рь (*κύςις ἡ οὐροδόχος. 2, ὕδατος πομφόλυξ. 3, φλάσκων*) *φοῦσιρ* (*ποῦσιρ*), *φύσιρ, δωρικ.* = (*φύσις*) *φύσιξ, φύσιγξ* (*φυσάω*) = *φύσκη, λτ.* vesica, *συνήθ. φοῦσκα* (*ἡ κύςις, καὶ ἡ πομφόλυξ. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ φλάσκων, ὡς τὸ* (*πομφόλυξ*), *βομβόλυξ, βομβυλιὸς, βομβυλὶς, βομβύλη, κτλ. Καὶ τὸ φλάσκων δὲ ἐκ τοῦ φλάζω, φλάω* (*λ.* flo, flare, *φυσῶ*), *φλασκίον, Γρμ.* Flasche, *κτλ. ὡς καὶ τὸ βομβύλη ἐκ τοῦ βύω* (*βυβύω, βοβύω,*

βομβύω, βόμβος, βομβέω), ὅθεν καὶ βύζω, βυλλὸς, βυλλάω, λτ. bullio (ὀνοματοπ. ἐκ τῶν ἤχων βυ, βου, πυ, κτλ.). βλ. Пýчу, Пупы́рь.

Пýзо (κοιλία. Ῥωσσ. κοινὸν) βύζα (βύζος), ὅθεν Σ. βυζὸ (μπυζὸ) = κόλπος (βαρβαρικώτερ. τζέπη). ἢ συγγ. Пýчу.

Пýкаю (ῥήγνυμαι μετὰ κρότυ, λακέω) ὀνοματοποιΐα ἐκ τῦ Пук = πυκ, βυκ, βουκ, βουὼς, βυκάω, βύκω (βύω).

Пýкъ (δέμα, φάκελλος), Γρμ. Packe, Ἰτ. paquetto, Γαλ. paquet = φακὸς, φαικὸς (ὅθεν φάκελλος, φαίκελος), λτ. fax, fascis, fasciculus. ἢ λτ. pagus = παγὸς, παγὸν, πακτὸν (ἐκ τῦ πάγω, καὶ πύγω, πὺξ, πυκὸς, πυκνὸς, πυκὸς, Пýкъ).

Пýло (ἀρχαῖον νόμισμα = λεπτὸν) συνήθ. φόλλα, φολλίον (φύλλα, φυλλίον, ὅθεν καὶ τὸ Τυρκ. pul)· ἐκ τῦ φολὶς = λεπὶς (ὡς τὸ λεπτόν). τὸ δὲ λτ. follis, = δωρικ. φόλλις, φόλλιξ = θόλλιξ, ο = υ, = θύλλιξ, θύλαξ, θύλακος (ὡς καὶ συνήθ. φύλακας, καὶ χαρτοφύλακας, τὸ χαρτοφόρον θυλάκιον). τὸ δὴ φόλλις, follis = βαλάντιον, σακκύλλιον (ὡς καὶ θυλὴ = πήρα. „ πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. παροιμ. = πτωχῦ πήρα ὐ πίμπλαται. Καλλίμαχ.)· ὅθεν τὸ follis, καὶ ἐπὶ διωρισμένης χρημάτων ποσότητος· οἷον, decem folles (τυτές. pecuniæ) = δέκα σακκύλια, καὶ σακκῦλαι (καὶ πυγγία), ὡς λέγομεν συνήθως, ἐπὶ

διωρισμένης ποσότητος (πεντακοσίων γροσίων), „ δέκα σακκέλας γρόσια. οὕτω καὶ τὸ τουρκικὸν kissè. Τὴν δὲ φόλλαν, πρῶτον, φασὶν, ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνςαντίνου εἰσαχθῆναι ὡς νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν sertorium (Gronov. de pecun. veter.). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. φολλίς.

Пу́ля, πάλλα, λτ. balla, Γλ. balle, κτλ. υ=α. βλ. Пря́ку, καὶ Пу́шь.

Пуля́рка, βλ. Поля́рка.

Пу́пъ (ὀμφαλὸς) πρωτότυπον (οἶμαι) τοῦ Пупы́рь, οἷον (πουφ-ὸς, ποφὸς) = πομφὸς, πομφόλυξ· „ πομφόλυξ=ὀμφαλὸς, ὡς ὁ τῆς ἀσπίδος, ὄγκος (Ἡσύχ.). ἐκ τοῦ πομφὸς, βομβὸς καὶ ὁ βομβὼν καὶ βουβὼν, διὰ τὸν ὄγκον. ὅθεν καὶ (βουβωνιάω, βομβωνιάω), συνήθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, βομβωνιάζω=οἰδαίνω· πρήζομαι, οὐ μόνον τοὺς βουβῶνας, ἀλλὰ καὶ καθολικώτ. οἷον, ἐβομβώνιασε, καὶ βομβωνιασμένον πρόσωπον. (βλ. καὶ Пузы́рь, καὶ Пчелà). ἢ ἐκ τοῦ, ὀμφὸς ὅθεν ὀμφαλὸς (μεταθ. μοφὸς, μ=π, ποφός). [ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ (=περὶ, τὸ πέριξ), ἀμβὶ (λτ. amb—ἐν συνθέσει, Γρμ. umb), ἀμφὶς, ἄμβις, ὅθεν καὶ ἄμβυξ, ἄμπυξ, ἄμβη, ἄμβων (ἄμβος, ὄμβος, ὀμφὸς), τὸ λτ. umbo, umbilicus. Ῥείμερ. βλ. καὶ Adelung. λ. Nabel]. βλ. Пупы́рь.

Пупы́рь (φλυκτὶς, πομφόλυξ) πέμφις (πέμφιξ,-γξ), πέμφιρ, (πέφιρ, πόφιρ)=πομφὸς (ποφὸς,-φὸρ),

„ πομφόλυξ [=βομβὸς, βομβόλυξ, βομβυλὶς· ἐκ τοῦ βομβύω, βομβέω, βόμβος, αἰολικ. βόμβυς, λακωνικ. βόμβυρ. καὶ τοῦτο παρὰ τὸ βόω, βύω, (ὅθεν βυλλὸς, ἀφ' οὗ τὸ λτ. bulla, βυλλάω, bullio), πεποιημένον ἐκ τοῦ ἤχου βου, βοὺβ (πὸπ, Пýп), βο, βυ (ὅθεν καὶ βύζω· βλ. Пýкаю, κτλ.), βύβος, ἐξ οὗ βουβῶν (βομβῶν), αἰολ. βύβυς (καὶ ὡς ἂν εἴποις, βυβὺρ, Пупы́рь)=βόβος, ὅθεν βόμβος, κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ, διὰ τὸν ἀρχαῖον ὄγκον καὶ ςομφασμὸν (ὡς, ὄπη, ὄμπη, ὄμπνη, κτλ.), καὶ (β=π, καὶ φ) πόμβος, πομφὸς, ἡ ἐκ τοῦ ἠχοῦντος ὑγροῦ ἀναδιδομένη φυσαλὶς· ὡς δ' ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ πομφοῦ μετηνέχθη ἡ λέξις καὶ εἰς ἄλλα σώματα παραπλήσια τῇ πομφόλυγι (βλ. Пýпъ), ὡς καὶ τὸ λτ. bulla· καὶ ἡ τῆς συνηθ. βαμβοῦλα (τὸ τοῦ βάμβακος καλύκιον)= βομβυλὶς, βομβόλυξ=πομφόλυξ· καὶ (βόμβυξ, βομβύκιον), βομβούκιον συνήθ. ὁ κάλυξ καθόλου, τὸ καὶ, παρ' ἄλλοις, βαβούλιον (βομβύλιον).

Пускáю, Пущáю, Σλβ. Пущý, Пусти́ти (ἀφίημι, ἀπολύω. οἷον ἐκ τοῦ Пустý) τὸ προςακτ. Пусти̇̀, 'Ρωσσ. Пýсть = ἄφες (βοηθητικὸν μετὰ τῶν προςακτικῶν, ὡς τὸ τῆς συνηθ. ἂς = ἄφς = ἄφες. βλ. Μέρ. Α.) φαίνεται = φύσκω, φύξω, φύζω, φυζάω, φυσδάω (φυξάω, φυσκάω) = φύγω (ἐνεργητ. ὡς τὸ λτ. fugo, fugare = φυγαδεύω. ἐκ τοῦ ἐνεργητ. φυ-

ζάω τὸ παθητικὸν φυζηθέντες). ἔςι γέμην (ἤ μοι δοκεῖ) φύσδω, φύζω, φύξω, φύσκω = χύσδω, χύσκω = χύζω (ὅθεν χυςὸς = χυτὸς), χύδω, χύω [ὡς τὸ συνήθ. χυμάω, χυμῶ, χυμίζω, = ἀφίημι θέειν, ὁρμᾷν, ἐκχεῖσθαι. δίκην ῥοῦ, καθὰ καὶ τὸ χέομαι (συνήθ. χύνομαι) = δίδομαι μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς, ὡς τὸ „ κεχυμένος εἰς τ' ἀφροδίσια, λτ. effusus, κτλ.]. Τὸ γοῦν φύζω, φύξω (φέξω, ξ = κσ = σκ, φέσκω, Пущу̀ καὶ φέζω, φέσδω, Пусту̀) = χύζω. [ὡς, ἐφύρη = ἐχυρὰ, ὄφις = ἔχις (ὄχις), καὶ λτ. fatisco = χατίσκω, χατίζω· fovea ἐκ τῦ φώϜω, φώω = χώω, χάω = φάω, φάϜω, favus = σχαδών· fundo, fudo = χύδω (χύω), καὶ ἄλλα ἐν οἷς φ = χ, ὡς π = κ]. αὐτὸ δὲ τὸ χύζω, χύω = χέω = χάω, χάζω = χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, χάζεσθαι ποιῶ. βλ. Пу́стъ.

Пу́стъ, Пусты́й (ἔρημος, κενὸς). Пусты́ня (ἔρημος, ἡ). Пустошу̀ (ἐρημόω, πορθῶ), Γρμ. wüsten, wüste, 'Ιτ. guastare, Γαλλ. gaster, ὅθεν gâter, λτ. vastare (de-vastare), vastus = χαςὸς, χ = φ = v, vasto (χάςω) = χάσδω, χάζω, χάω, χάος (= κενὸν), κτλ. (ἢ βαςὸς, βαςάω, βαςῶ = fero, auffero), ἀλλὰ τὸ πρῶτον πιθανώτερον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Пусти́ти, Пустѝ (βλ. Пуска́ю), συγγενὲς ὂν τῷ Пу́стъ. ὥςε καὶ τῦτο = φυςὸς (χυςός). βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. χαςὸς, καὶ βαςάζω.

Пу́ты (*ἀλύσεις, δεσμά· ὡς ἐκ τοῦ ἑνικοῦ* Пу́тъ)· Пу́таю (*δεσμεύω, ἐμπλέκω*) *πεδάω, πέδη, πέδαι* (*οἷον ποδάω, πόδαι, ποῦς, ποδὸς, καὶ πυδὸς, ὅθεν πυδαρίζω· παρὰ τὸ πόω=πάω, βάω, βάδω. βλ.* Пу́ть, Пѣ́шій), *λτ.* pedio (impedio), pedica.

Пу́ть (*ὁδὸς, τρίβος*) *πάτος* (*α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ· βύπτω, βάπτω· βίκχις, βακχὶς· πάλλα,* Пу́ля. *βλ. καὶ* Пря́жу). *οἷον, πύτος* (*ὡς τὸ αἰολ. βύθος, βυθὸς, βυσσὸς* [*βλ.* Пучи́на]=*βάθος, βάδω, βατῶ=πατῶ, πύτος, πάτω,* Паду̀), *Βομ.* paut. *πρβλ. Σκρ.* padu, *καὶ ἀρχ. Γρμ.* padde, pedde, Pfad, *πάτος, πέδον, βάδος*, Boden, *κτλ.*

Пу́хну (*οἰδαίνω, πρήζομαι. οἷον βύκνω*)=*βύκω· „ βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι* (*Ἡσύχ.*), *βλ. τὸ συγγεν.* Бу́хну.

Пу́хъ (*χνοῦς, πτίλον*) *φοῦκος* (*ποῦχος, κ=χ. π=φ*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ φῦκος* (fucus, *τὸ βρύον, διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πτίλον. τὸ δὲ φῦκος ἐκ τοῦ φύω. οὕτω καὶ* Мохна̀, *τὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν ὀρνίθων πτίλα, ἐκ τοῦ* Мо́хъ=*μοῦσχος, τὸ φῦκος. βλ.* Мо́хъ). *εἴη δ' ἂν μᾶλλον τὸ* Пу́хъ *ἐκ τοῦ* Пу́хну (Пу́ху, *βύκω, οἷον βύκος, βύχος, διὰ τὸ οἴδημα τῶν πτερῶν*).

Пучи́на (*δίνη, βυθὸς, πόντος, πέλαγος, ὡς ἐκ τοῦ* Пучи́нъ=Пути́нъ) (*βυσσὴν*) *βυσσὸς* [= *βυθὸς, βυθμὴν, πυθμὴν, αἰολικ. υ=α. ἐκ τοῦ βάθος, βένθος· ὡς καὶ πόντος* = (*πίν-*

δος) λτ. fundus, funda, πύνδαξ, καὶ πυτίνη, Βμ. putna=βωτίνη, βύτις, βῦτις, Γρ. Butte, κτλ.]. βλ. Пу́ть καὶ Пу́чу.

Пу́чу (ἐξοιδαίνω) φύσσω, (φύζω), φύσω=φυσάω, συγγεν. Пыщу̀, ы=υ, καὶ υ=ου. τὸ δὲ Пучи́на ἐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ Пу́чу (οἰδαίνω) ὡς, οἶδμα λίμνης, πόντυ, κτλ.]

Пу́шка (πυροβόλον, τὸ συνήθ. κανόνιον, Гλ. canon) συγγεν. φάζω, φαύζω, φώσκω (φώσκη). ἢ πιθανώτερ. ὡς ἐκ τῦ Пу́ша=φύσσα, (φύσκα) παρὰ τὸ φυσάω. ὡς „ φλὸξ ἱεῖσα φύσαν πυρός (Ὁμήρ. ὕμν. β, 114), παρὰ τὸ Пушу̀, ἀντὶ Пышу̀ (φυσσῶ, φυσσῶ, φυσῶ, φύω, πύω, ὅθεν καὶ τὸ πῦρ.).

Пха́ю, 'Ρωσσ. Пиха́ю (τρίβω, ὠθῶ) πσάω, ψάω (χ = ш = σ) = ψέω, ψίω, ψώω, ψώγω, ψώχω, κτλ. ὅθεν, Пшено̀, καὶ Пшени́ца. (τὸ 'Ρωσσ. Пиха́ю, κατὰ παρένθεσιν τῦ и· ὡς τὸ е ἐν τῷ Песо́къ).

Пчела̀ (μέλισσα· ψελὰ) = ψιλὰ = ψιλὸς (ὡς ψύλλα = ψύλλος). „ ψιλὸς, πτηνὸν· ψίλον, πτερόν. Δωρικῶς (Παυσαν. καὶ Ἡσύχ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. ψίλαξ, καὶ ψάω· τὰ δὲ ψέλλω, ψίλλω, ψύλλω, συγγενῆ· καὶ τὸ ψίλλω = πτίλλω = τίλλω· καὶ ψίλον=πτίλον· ψ=πτ). Ἐν ἀρχαίοις κώδηξι, καὶ Бчла̀ (б=п)· κατὰ δὲ Δοβρόβισκ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ βόμβου бъч,=βύζ. [κατὰ τὸ, βύζα, καὶ βύας, ὁ βῦφος (βῦβος, βύβος, βύϜας) καὶ ὁ (ἐκ

* *

τῦ βύω, βομβύω,-βύλω) βόμβυλος, ἢ βομβυλιὸς, συνήθ. βύμβυλας, βύμβυνας· καὶ βυβύλας, βαβύλας· τὸ δὲ βομβύω, καὶ βομβάω,-βαίνω (ὅθεν Σ. ἐν Θετταλ. βομβονίζει =βροντᾷ), καὶ βομβάλω=βομβέω]· βομβεῖ δὲ δήπου „χ' ἁ βομβεῦσα μέλισσα (Θεόκρ.).

Пшени́ца (σῖτος· ὡς ἐκ τοῦ Пшенà) ψαίνα, ψαινὶς, ψάνη (ὅθεν καὶ ψάμμος)=ψάμμη, ψωμός. [ψάω, ψώω, ψαίω, ψαίνω, ψαίνημι, ψαινύσσω = ψωμίζω (κυρίως = ψώχω, τρίβω. βλ. Пхáю). οὕτω καὶ τὸ λτ. triticum, ὁ σῖτος, ἐκ τῦ tero (τέρω = τρίω, τρίβω, ὅθεν παρακ.) trivi, tritum = (τριτὸν) τριπτὸν, τετριμμένον, ἠλοημένον, trituratum]. τὸ δὲ ψάνη τῆς συνηθ. παρὰ Πελοποννησίοις (ἡ εὖςρα, ςάχεις φρυκτοὶ) = ἐψάνη, ἐψανὸς, νὴ, νὸν. βλ. Лапшà). Пшенò Сарачи́нское, ψαινὸν (σῖτος) Σαρακηνικὸν = ὄρυζα. ἐκ τῦ triticum Saracenicum (εἶδος σιτηρῦ). βλ. Пхáю.

Пыла́ю (ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι· ὡς ἐκ τῦ Пылу̀, συγγ. Палю̀, οἷον φύλω, φυλάω)=φλύω, φλυάω, τὸ δὲ φλύω=φλέω, φλέγω· „ζῶντας περιφλύει=φλέγει (Ἀριςφν). Пы́лъ (φύλ-, φλύ-ος) = φλόξ. ὅθεν καὶ Пы́ль (κόνις, ὡς φλεκτή· καθὰ καὶ ἐκ τῦ κάω, καίω, κέω, κένω, κόνις) οἷον πήλη = πάλη, πρωτότυπ. τῦ παιπάλη ἐκ τῦ πάλω. (βλ. Пéпелъ). πρβλ. καὶ τὸ λτ. pulvis. [πάλλω, ἤτοι πάλω=πλάω,

βλάω, φλάω, φλέω, φλέγω, πλέω, κτλ. συγγενῆ· ἐν πᾶσι γὰρ τύτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνημμένης μετὰ ποιῦ τινος τόνυ, ὡς φύσης πυρὸς („τὸ δὲ πῦρ οἷον πνεύματός τις φύσις. Ἀριςοτ.), πατάγυ πνευμάτων, ροίζυ ῥοῆς, βολῆς, κτλ. βλ. τὸν σοφὸν Ῥείμερ. λ. πλάω, φλέω, κτλ.].

Пы́лъ, βλ. Пыла́ю.

Пыре́й (πολύγωνον, triticum repens) πυρός.

Пы́ро (ὄλυρα. Ἰζεκ. β, 9. ἢ ἄρακος, горохъ). πυρός· (οὐκ = σπεῖρον, Σ. σπειρίον). ἢ φάρ, φαρός, λτ. far, ὅθεν farina.

Пыря́ю (κερατίζω, λακτίζω, βάλλω, ῥίπτω.) περάω = πείρω (πέρω). παρὰ τὸ Прỳ, Пра́ю, Пира́ю, καὶ Пыря́ю· ы = и. βλ. Прỳ.

Пыта́ю (πειρῶμαι, δοκιμάζω, βασανίζω, ὡς ἐκ τῦ Пы́ту) πύθω, μαι, Σλοβ. pjtamse. [πύνθω, πυνθάνω,-νομαι. ἐκ δὲ τοῦ πύθω, τὸ πεύθω,-θομαι, ὡς, φύγω, φεύγω· ἐλύθω, ἐλεύθω. αὐτὸ δὲ τὸ πύθω ἐκ τῦ πύω, πάω, πάhω (subolet mihi) = Пахнỳ, Па́шу. ὡς καὶ τὸ αἴσθω, αἴσθοἐκ τῦ ἀΐω, αἴω· ὥςε καὶ τὸ Пы́ту συγγεν. Пышỳ, φυσσῶ, φύω, πύω]. ἢ πήθω, πάθω, (ἐκ τοῦ πάω, πάτω, Падỳ = πλήσσω· ὅθεν καὶ πέθω, πείθω, βλ. Ῥείμερ. λ. πάσχω.)

Пышỳ (ἐπὶ φλογὸς ἐκτεινομένης καὶ πυρώσεως σφοδρᾶς) φύσσω, φυσῶ (βλ. Пу́шка, καὶ Пыщỳ).

Пыхчỳ (πνέω σφοδρῶς, φυσῶ, μύζω δι' ὀργὴν) φυσσῶ (οἷον φυξῶ, φυκσῶ· ὡς ἐκ

τȣ φύζω), φυσῶ, φυσιῶ. Пыха, φύσσα (φυσίωσις), χ = ш. βλ. τὸ συγγενὲς Пыщу̀.

Пыщу̀, φυσῶ, φυσσῶ. [πύω, φύω, τόνοι πνοῆς. ἐκ τȣ πύω, πύνω, μεταθ. πνύω, τὸ πνεύω, πνέω· ἐκ δὲ τȣ φύω (πύω, πῦρ) φύσω, τὸ φυσάω, φυσῶ. (καὶ κατὰ πύκνωσιν τȣ συριςικοῦ σ, οἷον φύσσω, φύζω, φύσδω, Пыщу̀, Γρμ. pusten (blasen) κτλ.]. Пы́шный (ὡς ἐκ τȣ Пы́шенъ) φυσῶν, φυσιῶν (πεφυσιωμένος, ὑπερήφανος, ὀγκώδης, πολυδάπανος, κτλ.). βλ. Пáхну, Пашу̀.

Пыю̀, = Пію̀, βλ. Пою̀.

Пѣгі́й (ποικίλος, ἐπὶ ἵππου μελαίνας, ἢ καὶ ἄλλȣ χρώματος κηλῖδας ςρογγύλας ἔχοντος εἰς δέρμα λευκὸν) πηγὸς, Γαλ. pie. [Τὸ „ κῦμα, πηγὸν, (Ὀδ. Ε. 238)=κῦμα τρόφι, καὶ τροφόεν (Ἰλ. Λ, 307)=εὔτραφὲς, μέγα· ὅθεν καὶ τὸ, ἵππους πηγοὺς (Ἰλ. Ι, 126) ἡρμήνευσαν εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς, μεγάλους, ἐκ τȣ πήγω, πάγω, παγὸς, ὅθεν καὶ τὸ παχὺς = παχὸς), καθὰ καὶ τὸ „ ἀρνειῷ πηγεσιμάλλῳ (Ἰλ. Γ) = δασυμάλλῳ, πηκτοὺς καὶ εὐτραφεῖς μαλλȣ̀ς ἔχοντι. Ἀλλά τινες τῶν σχολιαςῶν ἐξέλαβον τὸ πηγὸς καὶ ἐπὶ χρώματος= μέλας, οἱ δὲ τȣ̀μπαλιν, = λευκὸς, ὅθεν καὶ πηγὸς = πεπηγμένον ἅλας (τὸ καὶ πάγος) ὡς λευκὸν καὶ πάγου ὅμοιον (Στράτων παρ᾽ Ἀθην. Θ, σελ. 383. πρὸς δ᾽ παραβάλλουσι τὸ Γρμ. Pökel, ἀρχαιότ. piechel, Ἀγγλ.

pikle=ἅλας, ἅλμη. βλ. Adelung). καὶ „πλόκαμος πηγὸς = λευκὸς (Λυκόφρ.). ὁ δ' αὖ Καλλίμαχος εἶπε „κύνας ἥμισυ πηγὰς" ὅπερ οἱ μὲν τῶν ἑλληνιςῶν semialbos (ἡμιλεύκους), οἱ δὲ, semenigros (ἡμιμέλανας) μετέφρασαν. Ἀλλὰ τὸ Пѣгїй (Пѣг) ἀποδείκνυσι τὸ πηγὸς (ἐπὶ χρώματος) = ποικίλος, ψαρὸς, ἢ λευκομέλας· ὅθεν ἐξελήφθη ἡ λέξις εἰς δύω παντάπασιν ἐναντίας σημασίας, τῦ τε λευκοῦ, καὶ τῦ μέλανος· ὡς καὶ τὸ πέλλος, ἢ πελλὸς=πολιὸς (λευκὸς), καὶ=πέλιος, πελιδνὸς, pullus, fuscus, lividus. Γρμ. schwärzlich· ἐκ τῦ πέλος, πελὸς, συγγενὲς (κέλος, κέλας) κελαινὸς, μέλας, παρὰ τὸ ἐλὸς, ὀλὸς (θολὸς, ἔλυς, εἷλας, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, κ, θ, μ.). Τοιαύτη τις ἐναντίωσις φαίνεται καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ Пѣгїй παραγώγοις. τὸ μὲν γὰρ Пѣжина σημαίνει μελανίαν, κηλῖδα ἐπὶ δέρματος λευκοῦ, τὰ δὲ σύνθετα Рыжепѣгїй (ῥουσιόπηγος, ξανθόπηγος), Вороnопѣгїй (μελανόπηγος), Гнѣдопѣгїй (πυῤῥόπηγος) σημαίνυσιν ἵππον ξανθὰς, ἢ πυῤῥὰς κηλῖδας ἔχοντα ἐπὶ δέρματος τὸ ἔδαφος λευκοῦ, ὅπε τὸ Пѣгїй, πηγὸς, ἐκλαμβάνεται = λευκός. Τὸ δ' αὖ ποικίλος σοφῶς ὁ σοφὸς Ῥείμερος ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ πείκω (πέποικα, πέκω, πόκος, καὶ ποκή. ὡς ἐκ τῦ ὀργή, ὀργίλος). ὁ δὲ Ed. S. εἰς Λεννέπ. (observ. ad stirpes ling. Graec.) ὑπέθετο τὸ ποικίλος καὶ οἷον ἐκ τῦ (πέκω)

πόκις, ποῖκις, ἀλλὰ τῦτο ὐκ ἂν οἶμαι παραβαλεῖν πρὸς τὸ Пѣгъ, ὡς ὀδὲ τὸ Пѣгъ, παρὰ τὸ Пекý, Пекýся φαίη τις ἂν εἰκότως παρῆχθαι].

Пѣна (ἀφρὸς) φαίνα, φαινὴ, φαινὸς = φανὸς = φαλὸς (λευκὸς, ὅθεν φαλαρὸς, φαληριόων=ἀφρίζων.) [Ἐκ τῦ (φάω) φάνω, φανὸς, καὶ φάλω, φαλὸς, ἐξ ὗ μεταθέσει τὸ ἀλφὸς, ἄλφος, λτ. albus, καὶ λ = ρ, ἀῤφὸς, παρ' ὃ πάλιν μεταθέσει τὸ ἀφρός. Ἐκ δὲ τῦ ἀφρὸς, ἄφρος (ψιλώτερον, ἄπρος) τὸ τῆς Σ. ἄσπρος = λευκὸς (παρενθέσ. τῦ σ πρὸ τῦ π). ἢ μᾶλλον ἐκ τῦ φαλὸς, φαρὸς, σφαρὸς (μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ, ὡς φάραξ, φάραγος, σφάραγος, Σ. σπάραχνον), μεταθ. ἄσφρος, ἄσπρος. Ἐκ τῦ ἀρφὸς (ἀρβὸς) καὶ τὸ ἀργὸς (ὁ λευκὸς· ὅθεν ἄργυρος· τὸ γὰρ γ = β = φ· ὡς, τόργος, corvus). Τὸ δὲ φάνω, φάλω=φάω, Ϝάω, ἄω, ἔω, ὅθεν ἀὼς, ἕως, ἄλω, ἔλω, ἕλη, ἕλας, σέλας, ἄλιος, ἥλιος, ἐλάνα, σελάνα, κτλ. ὥςε τὰ (παρὰ τὸ φάω, φάλω) ἄφρὸς, ἄσπρος, ἀρφὸς, ἀλφὸς, albus, ἀργὸς=τῷ λευκὸς, παρὰ τῦ λεύω, λαύω, λεύσσω, λάβω, λάμπω· ἀμέλει τοι τὰ πάντα = λαμπρὸς, φωτεινός. βλ. καὶ Бѣлый]. Пѣню (ἀφρίζω) φαίνω, φάνω=φάλω, φαλάω (ἀφρίζω, λευκανθίζω). ὅθεν καὶ Пѣнка (ἡ γραῦς, ὁ ἐπίπαγος τῦ γάλακτος καὶ τῆς ἀθάρας,

ὡς ἐπιπολάζων ἀφρός· ἐκ τοῦ Пѣна, *ὡς ἐκ τοῦ φαίνω, φαίναξ, φαινάκη, φενάκη).*

Пѣстунъ (*παιδαγωγός*). Пѣстую (*παιδαγωγῶ*) *ἐκ τοῦ παῖς παιδὸς* (*παισδύω*), *παιδεύω, παιδευτής.*

Пѣтýхъ, *Σλαβ.* Пѣтель (*ἀλέκτωρ*) *ἐκ τοῦ* Пою (*ἄδω*), *ἀπρ̥μφ.* Пѣти (*ὡς ἐκ τοῦ* Пѣю=*φαίω, φάω, φόω, βόω, βάω, βάζω, βάσκω*=*ἄω, αἴω, Fαίω, ἀΐω, αὔω, ἀΰω, ἀΰσσω, κτλ.*) *οἷον φαίτης, φάτης* (*βώτης, ὡς βῶσαι*=*βοῆσαι*) *βόης, ἠπύτης. ὡς τὰ, ὀρθροβόας, ἠρισάλπιγξ* (*διὰ τὴν βοὴν, αὐδὴν, ᾠδὴν τοῦ ἀλέκτορος*).

Пѣшій, Пѣшъ, *πεζὸς, καὶ* Пѣшечъ, *πέζιξ, πεζίτης* (*πεζοπόρος*). Пѣхóта, *πεζικὸν* (ш=*χ. ὡς ἐκ τοῦ* Пѣх). Пѣшкóмъ (*πεζῇ*) *πεζικῶς*, *λτ.* pedatim, pedes, *'Ιτ.* pedone, *Γλ.* piéton, *ἐκ τοῦ πέζα* = (*πὲς, πέω, πόω, πόος*) *ποῦς, ποδὸς, λτ.* pes, pedis, *Γρμ.* Fuss, *καὶ Σνσκρ.* pad, pode, *Περ.* pah, pai, *κτλ. τὸ δὲ Γλ.* patte, *'Ισπαν.* patta = *ποῦς κτήνους. βλ. καὶ* Пятà.

Пя́дь, (*σπιθαμή*) *σπάδη* = *σπιδὴ* (*ἐκ τοῦ σπίζω σπίδω, σπιδὴς, σπιθὴς, ὅθεν καὶ τὸ σπιθαμή*)· *τὸ δὲ σπίζω*=*σπάζω, σπάω, πάω,* Пяю, *ἀπαρ̥μφ.* Пя́ти (*βλ.* Пнỳ, Пинỳ), *σπέω,* (*σπένω*) *σπάνω, Γρμ.* spannen, = *τείνειν, ἐκτείνειν, ὅθεν καὶ* Spanne (*σπιθαμὴ*), *λτ.* spithama, *συνήθ. πιθαμὴ* (*χωρὶς σ; ὡς καὶ τὸ τέγος, ςέγος*). *ἔςι δὴ κυρίως ἐκ τοῦ πρώτου θέματος*

πάω, Пяю· ὅθεν τὸ σπάω, διὸ καὶ παδὴ, πάδη, Пядь, ἀντὶ σπαδὴ=σπιδή· καὶ Χρύσιππος δὲ παρ' Ἐτυμολόγῳ τὴν σπιθαμὴν ἔλεγεν ὠνομάσθαι διὰ τὸ ἀποσπάσθαι τὴν ὅλην χεῖρα· ἰδίως δὲ διὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὺς δακτύλυς, ὡς ἠτυμολόγησεν ὁ Εὐςάθιος. βλ. καὶ Пяпь πρὸς τὸ τέλος· Ἐκ τῦ Пядь καὶ Мужъ ἔπλασεν εὐφυῶς ἡ Βοεμικὴ τὸ σύνθετον pidimuzlijk (νάννος), οἷον σπιθαμανδράριον, σπιθαμανθρωπίσκος, ὡς τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ, σπιθαμιαῖος, πυγμαῖος, λτ. pumilio (ἐκ τῦ λακωνικ. πῦμμα = πυγμὴ) οἷον πυγμαλὸς (τὸ δὲ Πυγμαλίων ἐπ' ἄλλης σημασίας = Σ. γρονθᾶς. Γρμ. fäustel)· καὶ τὸ τῆς συνηθείας γροθάριον (γρόνθου ἴσον).

Пялю (ἐκτείνω, τείνω), συγγεν. Пну [οἷον ἐκ τῦ Пяю, Пяну, ὡς τὸ Пину· καὶ ν = λ. (ὡς, Вόлъ, πόν-ος), Пялю, οἷον σπάλω, ἀντὶ σπάνω, σπάω].

Пясть (γρόνθος· πάστ) = πὰξ = πὺξ (α = υ· καὶ στ = σκ = κσ = ξ), πυγμὴ, λτ. pugnus =πυκνὸς (ἐκ τῦ πάω, πύω, πύγω, πύκω, πυκὸς πὺξ, πέπυγμαι, πυγμὴ), Ἰτ. pugno, Γλ. poing, Γρμ. Faust, Κτσξ. fuust, Ὁλ. vuyst, Ἀγσξ. fyst, Ἀγγ. fist. (βλ. Adelung, λ. Faust). Βοεμ. piest, Πολ. pięść, Κροτ. peszt, Καρν. pest, Σερβ. Песница.

Пята (πτέρνα). Пячу, Пятить (ἀπωθῶ εἰς τὰ ὀπίσω, πτερνίζω). πάζω, πάσσω=πάτω, πάτος (πά-

τα, = πατῶν = πέλμα, Γλ. paton), συνήθ. πατῦνα (πρβλ. καὶ patta, patte. βλ. Пѣшій), ὡς πέδα, πέζα (καὶ τὸ Σκτ. pad = πῦς, ποδὸς). ἐκ τῦ πέτω, = πάτω, πατῶ, βατῶ, βάδω, βάδος, πάτος, βάω, πάω. βλ. Пу́ть, καὶ Ῥείμ. λ. πάω). Τὸ δὲ πτέρνα ἐκ τῦ πέρνα (περόνη, πέρω, κατὰ παρένθεσιν τῦ τ, ὡς πόλις, πτόλις), ὅθεν λτ. perna. καὶ τὸ Γρμ. Ferse, ἐκ τῦ fahren = πόρειν, πορεύειν, περᾶν, πέρω (Adelung). βλ. Паду̀, καὶ Пѣшій.

Пятно̀ (κηλὶς) πατηνὸν, πάτημα, πάτος (πηλὸς ῥύπος, κόπρος. Ἡσύχ.). Пятна́ю (κηλιδόω· ἐπιβάλλω τύπωμα, σφραγίζω) πάτος, πατέω, Пятна́ю, (οἷον πατνῶ, πατῶ, πάτω· καὶ Пятно̀ ὡς ἐκ τῦ Пято̀· ὡς Окно̀, ἐκ τῦ О́ко. οὕτω καὶ ἐκ τῦ πίτω, πιτνῶ). βλ. Пята̀.

Пя́ть, πέντε (χωρὶς τῦ ν, ὡς Мя́тва, Мя́та = mentha, μένθα· Ля́ща, ὡς ἐκ τῦ Лящ = lens, lentis· Па́-мять (ἐκ τῦ По́мню) = mens, mentis), παρὰ Σέρβ. καὶ Пѣть (ὡς καὶ, мѐ, тѐ, сѐ = мя̀, тя̀, ся̀· Ѣзыкъ, ἀντὶ языкъ, κτλ. ѣ = е = я = α· ὡς καὶ μάγαρον, μέγαρον· γὰ γὲ. κτλ.) οἷον πέτε, πάτε. Καρν. pet, Πολ. pięc, Ἰλλυρ. peet, Λετ. peczi, κτλ. αἰολικ. πέμπε· ὅθεν (π = κ = λτ. q.) quinque (Ἰτ. cinque, Γλ. cinq, Ἰσπ. cinco), καὶ (π = φ) Γρμ. fünf, κοινῶς fümf, Γοτθ. fimf, Ἰσλ. fimm, Ἀγγ. five, Ὀλ. vuf, Σβ. καὶ Δαν. fem, κτλ. Ἰνδικ. penschu, Περσ. peng, pentz,

καὶ Τȣρκ. beſs. κτλ. Пятерня, πεντὰς, συνήθ. πεντάρα (καὶ ἡ δρὰξ, διὰ τὸ πενταδάκτυλον). Пятакъ (νόμισμα πέντε κοπικίων, ὡς τὸ συνήθ. πεντάρι), ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. πατάκα (ὡς τὸ πένταχα, πενταχῇ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πενταχὸς, χὴ, χὸν, ὅθεν καὶ πενταχῶς). Пятница, καὶ Σλαβ. Пятокъ, ἡ Παρασκευὴ τῆς ἑβδομάδος, ὡς πέμπτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ, Недѣля = ἀργία (βλ. Дѣло), ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς Δευτέρα τῆς Ἑβδομάδος, По-недѣльникъ = ἡ μετὰ τὴν ἀργίαν, ἡ ὑςεραία (οἷον μετάργιος)=μεθέορτος. ἡ δὲ τρίτη, Вторникъ (ἐκ τȣ̃ Второй) = δευτερεύουσα, ὡς δευτέρα δηλονότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐργασίμου, τῆς καθ' ἡμᾶς δευτέρας. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν Τετρὰς (Τετράδη), παρὰ τοῖς Σλαβονικοῖς λαοῖς, Середà = μέση (ὡς μέση τῆς ἑβδομάδος· καὶ παρὰ Γρμ. Mittelwoche, οἷον μεσεβδομαία, ὡς καὶ συνήθως τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος λέγομεν μεσοβδόμαδον)· ἡ δὲ παρ' Ἕλλησι Πέμπτη, κατὰ τȣ̀ς Σλάβονας Четвертокъ = τεταρταία (ὡς τετάρτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν)· καὶ ἡ Παρασκευὴ, Пятница, Пятокъ=πεμπταία, πέμπτη. τὸ δὲ Σάββατον καὶ παρ' ἐκείνοις Субота. Σημειῶσαι δὲ καὶ τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν τὰ Σλαβονικὰ ὀνόματα σύμφωνα ὄντα τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὡς ἀριθμητικὰ, κᾂν δοκῇ πως

διαφωνοῦντα τῇ τάξει τῶν ἀριθμῶν. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς διαφορᾶς ἡγούμεθα τόδε· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἀριθμοῦσι πρώτην τῆς ἑβδομάδος τὴν Κυριακὴν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ὠνόμασαι „μία (πρώτη) σαββάτων (Ματθ. 28), καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸ τῆς Γενέσεως ἐκεῖνο „ἐγένετο πρωῒ ἡμέρα μία (πρώτη)· ὅθεν καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου, ὅ ἐςὶ κατάπαυσις, ἢ ἀργία. Οἱ δὲ Σλάβονες, ἐπειδήπερ ἡ τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία τὴν τοῦ ἑβραϊκοῦ Σαββάτου ἀργίαν μετέταξεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναςάσεως, ταύτην τε δικαίως καὶ οὕτοι ἀργίαν ὠνόμασαν, καὶ πρώτην ὑποθέμενοι τὴν μεθέορτον, τὴν καθ' ἡμᾶς δευτέραν, δευτέραν ἐκάλεσαν τὴν παρ' ἡμῖν τρίτην, καὶ τὰς ἄλλας ἐφεξῆς, ὡς προείρηται. Πότε δ' οὖν ἤρξαντο τὸ πρῶτον οἵ τε Σλάβονες καὶ πολλῷ δὴ πρότερον Ἕλληνες ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρονομάζειν, οὐκ ἔχομεν λέγειν σαφῶς. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ ἀπ' αὐτῶν ἤδη τῶν Ἀποςολικῶν χρόνων φαίνεται κεκλημένη (βλ. Це́рковь). *τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας οὕτως ἀριθμητικῶς ἔςιν ὅπου καλεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησιαςικὴ ἱςορία, μὴ προσδηλοῦσα, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, τὸν πρώτως ὀνομάσαντα. τοὺς γέμην Σλάβονας ἔοικέ πως μετὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως καὶ ταύτας τὰς ἀριθμητικὰς τῆς ἑβδο-*

μάδος προσηγορίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν, καθὰ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα, ἃς ἄλλως πρότερον ὠνόμαζον (βλ. Грудь, καὶ Лисшъ). Τὰ δὲ Γερμανικὰ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης, ὀνόματα τῆς ἑβδομάδος πέπλαςαι σαφῶς κατὰ τὰ Λατινικὰ, παρωνυμέμενα (πλὴν τῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς) ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὧν ἑκάςῳ τινὶ ἑκάςη τις τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τὸ πάλαι καθιέρωτο· Αἰγυπτίων δὲ πρώτων καὶ Χαλδαίων ταυτησὶ τῆς παρωνομασίας τὸ ἔθιμον, ᾧ περ Ἕλληνες ὐδέποτε ὐδαμῦ φαίνονται νενομικότες (βλ. Δίων. 5. καὶ Φιλόςρ. βίῳ Ἀπολλων). Περὶ δὲ τῆς ἰδέας τῦ πέντε ἀριθμῦ, τί ποτε ἄρα ἀπολύτως σημαίνει, σαφῶς μὲν ὐκ ἔχομεν λέγειν· ἃ δ' εἰκάζομεν, ἐροῦμεν. Εἰμὲν τοίνυν τὸ αἰολικὸν πέμπε ἀρχαιότερον (ᾗ δοκεῖ) τῦ πέντε, εἴη ἂν παρὰ τὸ πέπω [τὸ γὰρ μ κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ ἐν τῷ ὀμφὴ ἐκ τῦ ἔπω, εἴπω· καὶ ἐν τῷ πέμπω = mitto (παρ' ὃ παράγει τὸ πέντε ὁ Λεννέπ.), ἐκ τῦ πέπω = Ϝέπω, ἔπω, ὀπάζω. Ῥειμ.]. τὸ δ' οὖν πέπω παρ' ὃ φαίνεται τὸ πέμπε = πάπω = Ϝάπω, ἅπω, ἅπτω, ἅπτομαι· ὡς ἐκ τῦ αὐτῦ ἅπω τὸ μάπω, μαπὴ (μ καὶ π πνευματισμοὶ, ἕτερος ἀνθ' ἑτέρυ κατὰ διαλέκτυς μεταλαμβανόμενοι· ὡς, μέλας, πέλας, πέλος, -λὸς, κτλ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τῦ πέμπε ἰδέα ἀφὴν,

λαβὴν, ἢ χεῖρά· [ὡς καὶ τὸ μαρὴ (χείρ, ἐκ τῦ μάρω=ὅρω, αἴρω) = μαπὴ (=ἀφὴ), ὅθεν (ἐμμαπὴς) ἐμμαπέως, κατὰ τὸ Γαλ. maintenant, = main-tenant]. Εἰ δ' αὖ τὸ πέμπε ἐκ τοῦ πέντε (π = τ), ἔςι δὲ τῦ πέντε ἀρχαιότερον τὸ πέτε (τὸ γὰρ ν κατ' ἐπένθεσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ πενθῶ, παρὰ τὸ πέθω, πήθω, πάθω· καὶ ἐν τῷ σπινθὴρ, ἐκ τῦ σπίδω, σπιθαρὸς, κτλ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ Пять, καὶ Пѣть, ἄνευ ν ἀρχαιοτρόπως ἐκφερόμενα), εἴη ἂν τὸ πέντε συγγενὲς τοῦ (πέδω) πάδω, πίδω, ἀντὶ σπίδω (παρὰ τὸ πάω, Пяю, σπάω, σπάζω, σπάδω, ὅθεν τὸ λτ. pando, expando = πάνδω, πένδω, καὶ σπέω, σπείω, σπίω), σπίζω = ἐκτείνω, παρ' ὃ καὶ ἡ (σπιδὴς, σπιδὸς, σπιθὸς, σπιθὴ) σπιθαμὴ (βλ. Пядъ. καθὰ καὶ δῶρον, δᾶρις ἐκ τῦ δαρὸς, δηρὸς = τηλός. βλ. Длань). ὅθεν πάλιν ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ἰδέα σημαίνοι ἂν ἀπολύτως τάσιν, καὶ ἰδίως τῆς χειρός· ἢ χεῖρα τοὺς δακτύλυς ἔχουσαν ἐκτεταμένυς καὶ διεςῶτας, ὡς ἡ σπιθαμή· ᾗ δὴ καὶ ὁ δέκα, ὁ διπλῦς τοῦ πέντε, πιθανώτατα συγγενὴς τοῦ δέκω, δέχω, δοχὴ, δοχμή. βλ. Десять). Εἰ τοίνυν δοκῦμέν τι λέγειν, ἔςι δήπου τό, τε πέντε συγγενὲς τῦ (σπιδὴς, σπιδέες, πεδέες, πενδέ-ες), σπιθαμὴ, Σ. πιθαμὴ, καὶ τὸ Пять ὡσαύτως σύγγονον τοῦ Пядь. Οἱ δέ τινες, τὴν ἐπιτομωτάτην βαδίζοντες, εἶκον τὸ πέντε παρὰ τὸ

πάντε, πάντες (πάντες ἀμέλει τοι οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. E. S.).

Пя́ю, Пя̀, Пя́пи, *βλ.* **Пну̀.**

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α ΤΟΜΟΥ.